

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *NEW YORK TIMES*—BESTSELLING AUTHOR

JOHN SANDFORD

SILKEN PREY

A NOVEL

SILKEN PREY

JOHN SANDFORD

c. R Pm-s*vwäoss | Newvo ʘ

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

JOHN SANDFORD TARAFINDAN DA

Avın Kuralları

Gölge Av

Avın Gözleri

Sessiz Av

Kış Avı Gece

Avı

Zihin Avı

Anı Av

Gece

Mürettebatı Gizli

Avı

Belirli Avlar

Kolay Avlar

Seçilmiş Av

Ölümlü Av

Çıplak Av

Gizli Av Kırık

Av Ölü İzle

Görünmez Av

Hayalet Av Kötü

Av Fırtına Avı

Gömülü Av

Çalıntı Av

KIDD ROMANLARI

Aptalın Koşusu

İmparatoriçe Dosyası

Şeytanın Şifresi

Asılan Adamın Şarkısı

VIRGIL FLOWERS ROMANLARI

Dark of the Moon

Heat Lightning

Rough Country Bad

Blood

Şok Dalgası

Mad River

PUTNAM

G. P. PUTNAM'S SONS

1838'den Beri Yayıncılar

Penguin Group tarafından yayımlanmıştır

Penguin Group (USA) Inc., 375 Hudson Street, New

York, New York 10014, ABD

ABD - Kanada - İngiltere - İrlanda - Avustralya - Yeni Zelanda - Hindistan - Güney Afrika - Çin

Penguin Books Ltd, Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, London WC2R 0RL, England Penguin

Group hakkında daha fazla bilgi için penguin.com adresini ziyaret edin

Telif Hakkı© 2013 John Sandford

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.

Kanada'da eş zamanlı olarak yayınlandı

ISBN 978-1-101-62119-6

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişiler, işletmeler, şirketler, olaylar veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ALWAYS LEARNING

PEARSON

Summer, Colin, Mac ve Gus için

İçindekiler

[Ayrıca John Sandford](#)
[tarafından Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı İthafı](#)

[BÖLÜM 1](#)
[BÖLÜM 2](#)
[BÖLÜM 3](#)
[BÖLÜM 4](#)
[BÖLÜM 5](#)
[BÖLÜM 6](#)
[BÖLÜM 7](#)
[BÖLÜM 8](#)
[BÖLÜM 9](#)
[BÖLÜM 10](#)
[BÖLÜM 11](#)
[BÖLÜM 12](#)
[BÖLÜM 13](#)
[BÖLÜM 14](#)
[BÖLÜM 15](#)
[BÖLÜM 16](#)
[BÖLÜM 17](#)
[BÖLÜM 18](#)
[BÖLÜM 19](#)
[BÖLÜM 20](#)
[BÖLÜM 21](#)
[BÖLÜM 22](#)
[BÖLÜM 23](#)
[BÖLÜM 24](#)

[BÖLÜM 25](#)

[BÖLÜM 26](#)

[BÖLÜM 27](#)

[BÖLÜM 28](#)

BÖLÜM 1

Squeak.

Tubbs kanepede yarı uykulu bir halde yatıyordu, yüzü katlanmamış bir *Star Tribune gazetes*iyle kaplıydı. Tepedeki ışık hâlâ yanıyordu ve kanepeye yığıldığında kalkıp ışığı kapatamayacak kadar yorgundu. Gıcırtı bilinçli olarak hissedilmese *de anlaşılmıştı*: Bir ziyaretçisi vardı. Ama kimse kapıyı çalmamıştı.

- - -

TUBBS POLİTİK BİRİYDİ.

Onun durumunda politik bir sıfat değil, bir isimdi. Çoğu zaman belirli bir işi yoktu, ancak bazen vardı: şu ya da bu eyalet senatörünün yardımcısı, Minnesota Ne Olursa Olsun Derneği için lobici, falancanın kampanyası için bir personel. Falanca neredeyse her zaman bir Demokrat'tı.

On sekiz yaşındayken, 76'da Jimmy Carter'la başlamış, 98'de Jesse Ventura'nın valilik isyanına atlayana kadar saf kalmış ve sonra Demokratlara geri dönmüştü. Başka bir şey yapmamıştı.

O bir politikacıydı; ve sıklıkla bir iş bitiriciydi. Bazen de çantacıydı.

Birkaç kez -şimdi olduğu gibi- gergin, yarı becerikli bir şantajcı.

- - -

TUBBS, genellikle iki yatak odasından küçük olanında uyurdu. Diğer karmakarışık bir ofisti, zemin pozisyon kağıtları, raporlar ve dergilerle doluydu, bir duvarda dört tane dosya dolabı vardı. Bir

Apple iMac masasının ortasında duruyordu ve etrafı kağıt yığınlarıyla çevriliydi. Sökülmüş bir Mac Pro gövdesi ve bir sinema ekranı, terk edilmiş bir Sony masaüstü bilgisayarla birlikte masanın bir tarafında yere yığılmıştı. Üç buçuk inçlik eski bilgisayar disklerinden oluşan kutular radyatörün üzerindeki kitap raflarında duruyordu. Basit bir ihmal sonucu kurtulmuşlardı: artık hiçbirinin içinde ne olduğunu bilmiyordu.

Masanın dört çekmecesini vardı. Birinde güncel iş ve vergi dosyaları, diğerlerinde ise ofis ıvır zıvırları vardı: zarflar, kırtasiye malzemeleri, sarı legal pedler, zımbalar, lastik bantlar, parmak bellekler, Post-it notlar, makaslar, birkaç çift tırnak makası, Sharpies, kartvizitler, düzinelerce tükenmez kalem, siyasi kampanyalardan ve lobici gruplardan beş altı kahve fincanı, bilgisayar bağlantıları.

Biri ağır hizmet tipi Canon ofis makinesi, diğeri Brother çok kullanımlı fotokopi/faks/tarama/yazdırma modeli olmak üzere iki yazıcısı vardı.

Ofisinde, hepsi de masanın üzerindeki duvara sabitlenmiş üç adet otuz inçlik küçük televizyon vardı, böylece iMac üzerinde çalışabilir ve aynı anda C-SPAN, Fox ve CNN izleyebilirdi. Oturma odasının duvarında, uyukladığı kanepenin karşısında altmış inçlik bir LED ekran asılıydı.

- - -

SQUEAK.

Bu sefer gözlerini açtı.

- - -

TUBBS cep telefonuna uzandı, üstteki düğmeye bastı ve saate baktı: sabahın üçü on beşi. Saat üç buçukta çok sayıda ziyaretçisi olurdu, ama apartmanın ön kapısından geçebilmek için zile basmaları gerekirdi. Kaşlarını çattı, doğrulup dinledi, dudaklarını şapırdattı; ağzının tadı içinde bir tavuk tünemiş gibiydi ve oda soğuk biber kokuyordu.

Sonra kapı zili çaldı: sessiz bir *ding-dong*. Dışarıdan gelen ve gürültülü bir *ZZZZTTT* olan zil değil, kapı zili. Tubbs ayaklarını kanepeden indirdi ve "*Komşu*" diye düşündü. Bayan Thomas R. Jefferson olmalıydı. Ölen kocasını ararken bazen geceleri yolunu şaşıırırdı ve birkaç kez kendini dairesinin dışında kilitlemişti.

Tubbs çoraplı ayaklarıyla yere basarak yürüdü. Tubbs'ın tombul bir tarafı yoktu: uzun boylu ve zayıf bir adamdı. Bağış toplama yemekleri ve yüksek stresli kampanyalarla dolu bir hayat yaşamış **olmasına** rağmen, kampanya buzdolaplarında bulunan Hungry-Man mikrodalga yemek yığınlarının yanı sıra teklif edilen sac kek, Ding Dongs, Pepsi, Mr. Goodbars ve hatta tek tük ay turtalarını görmezden gelmişti. Bir vejetaryen olarak bunun yerine soya bazlı proteinleri, yağsız tahılları ve kereviz çubuklarını tercih etti. Eğer kilise bodrumundaki bir yemekte köşeye sıkışırsa, rendelenmiş havuç ve soğanlı jöleyi ve o küçük pembe şekerlemeleri aradı.

Tubbs'ın ellili yaşlarına yaklaşırken hâlâ gür olan sarı saçları, düzgünce kırpılmış bıyığı ve dümdüz bir karnı vardı. Alışkanlıklarına ve beslenme düzenine bakılırsa, ortalama ömrünün doksan altı civarında olduğunu tahmin ediyordu. Belki de doksan dokuz.

Büyük bir eksiği vardı: Beş yıl önceki üçüncü karısı ayrıldığından beri düzenli bir kadınla birlikte olmamıştı. Öte yandan, düzensiz kadınlar yeterince sık geliyordu - kampanya gönüllüleri, yasama personeli, ara sıra lobici. Her zaman popüler bir adam olmuştu, komik, genellikle saçma ve bazen de dehşet verici siyasi hikayeleri olan bir adam. Onları iyi anlatırdı.

Kapıya doğru yürürken kasıklarını kaşıdı. Aleti biraz bükülmüş gibiydi. Çatlamış. Biraz şişmişti.

Son düzensiz kadın diğerlerinden daha düzensizdi. O akşam erken saatlerde yorucu bir antrenman yapmışlardı, Tubbs'ı bitkin düşüren bir gün olmuştu. Saatlerce medya kuruluşlarını dolaşmak, eyaletin dört bir yanındaki diğer operatörlerle konuşmak, hasarı değerlendirmek; çalkantılı bir cinsel karşılaşma; ve son olarak, hayatının en büyük şantaj çabası, en büyük potansiyel ödeme

Yenilmişti, belki de bu yüzden daha fazla şüpheli değildi.

Tubbs gözetleme deliğini kontrol etti. Orada kimse yoktu. *Herhalde Bayan Jefferson'dır*, diye düşündü, en uzun gününde bile beş iki yaşında değildi ve şimdi osteoporoz yüzünden iyice eğilmişti.

Kapıyı açtı ve,
Sürpriz!

- - -

TUBBS hareket halindeki bir arabanın, bir SUV'un zemininde BİLİNCİNİ YENİDEN KAZANDI. Çok kötü yaralanmıştı ve bunu biliyordu. Artık bunun nasıl olduğunu tam olarak bilmiyordu, bilseydi bile, ama kafasında, kafatasında korkunç bir sorun vardı. Yüzü ve elleri kanla ıslanmıştı, ağzında kan tadı vardı ve burnu kanla dolmuştu. Eğer gücü olsaydı öğürebilirdi.

Ellerini hareket ettirebiliyordu ama ayaklarını değil ve bir süre sonra gelen küçük bir netlikle başka bir şey daha biliyordu: plastik bir çarşafın üzerinde yatıyordu. Nedenini de biliyordu: arabanın zeminine kan bulaşmasın diye.

Zihnindeki görüntüler birbirine karışmıştı ama derinlerde, etkilenmemiş bir yerde, saldırganların kim olduğunu ve sonunun ne olacağını biliyordu. Öldürülecekti. Ve o kadar incinmişti ki bununla mücadele edemeyecekti.

Tubbs ölüyordu. Çok fazla acı çekmiyordu, çünkü bunun için çok ağır yaralanmıştı. Karanlık çökene kadar beklemekten başka yapacak bir şey yoktu.

Araba düzgün bir yolda ilerliyordu ve hafif hareketleri yine de hızlandığını gösteriyordu. St. Paul'den çıkan bir otoyol. Bir mezarlığa ya da belki Mississippi'ye gidiyordu. Tercihi yoktu. Bilinci yerine geldikten birkaç dakika sonra tekrar gözden kayboldu.

Sonra yeniden ortaya çıktı ve beyninin kertenkele kısmının derinliklerinde bir öfke kıvılcımı yandı. Yapabileceği bir şey yok muydu? Bir plan yaptı, iyi bir plan değil ama bir şey. Gerçekten yapabileceği bir şey. Elleri kanla ıslanmıştı. Kalan yaşam gücünün büyük bir kısmıyla ıslak elini plastik tabakanın üzerine bastırdı ve elinden geldiğince TG harflerini oluşturmaya çalıştı.

Hepsi buydu. Elindeki tek şey buydu. Araba koltuğunun alt tarafında, sahibinin göremeyeceği ama bir olay yeri inceleme teknisyeninin görebileceği bir yerde bir kan izi.

Elini geri çekti ve sonra dilinin iradesi dışında ağzından çıktığını, yüzündeki kasların ölüme doğru gevşediğini hissetti.

Araba yavaşlayıp döndüğünde hâlâ hayattaydı. Araba tekrar yavaşladığında ve bu kez daha engebeli bir yolda ilerlediğinde hâlâ hayattaydı. Son dönüşü hissetti ve araba sallanarak durdu. Arabanın kapıları açıldı.

Katilleri, üzerinde yattığı plastik muşambayı çekip kaldırarak onu arka koltuktan çıkardılar. İçlerinden biri "Sıska herif ağırılmış." dedi.

Diğeri cevap verdi, "Hey. Sanırım nefes alıyor."

"Öyle mi? Sopayı bana ver."

Karanlık çökmeden hemen önce, Tubbs bir bataklığın kokuşmuş ıslaklığını hissetti; bir koku, vücudunun altındaki toprakta bir yumuşaklık. Soplanın altında parçalanmış kafatasının çıtırtısını ne duydu ne de hissetti.

Hiçlik.

BÖLÜM 2

Lucas Davenport, bir NCAA şampiyonluk maçında buza çıkmak üzere olduğu ama patenlerini bulamadığı hokey kâbusunu yaşıyordu. Nerede olduklarını biliyordu -120 numaralı dolap- ama dolap numaraları bir koridorda 110'da bitiyor, diğerinde 140'ta başlıyordu.

120'nin geniş soyunma odasında bir yerlerde olduğunu biliyor ve zaman maçın başlamasına doğru ilerlerken ve tribünlerden taraftar tezahüratları yükselirken, çılgınca yalınayak dolap sıralarında bir aşağı bir yukarı koşuyor ve plakaları tarıyor. . . .

Bunu yaparken bile rüya gördüğünü biliyordu. Buna bir son vermekten başka bir şey istemiyordu, bu yüzden bir Pazar sabahı saat sekizde kendine gelmeye çalışırken banyoda Weather'ın kıkırdadığını duydu.

Karısı Weather bir cerrahtı ve iş günlerinde her zaman altı buçukta evden çıkardı. Uyuduğu günlerde bile sekize kadar neredeyse hiç uyumazdı. Lucas ise tam bir gece kuşuydu. Eğlence amaçlı olanlar dışında saat ikiden önce yatağa girdiği nadirdi ve saat dokuzaya da daha geç saatlere kadar uyumaktan memnundu.

Bu sabah onun banyoda güldüğünü duymuş ve makyajını yaparken banyodaki televizyonu izlediğini fark etmişti. Banyo televizyonu fikrine karşı çıkmıştı ama Lucas yine de bir tane taktırmış, bunun verimliliklerini artıracığını, yerel haberleri aradan çıkaracağını ve böylece güne başlayabileceklerini iddia etmişti.

Gerçekte, bunun tıraşla daha çok ilgisi vardı. Tıraş olmaya on beş yaşında başlamıştı ve hiçbir zaman iki haftalık sakalı olmamıştı. Şu ya da bu nedenle tıraş olmadığı nadir günleri de sayarsak, yine de en az on iki bin kez bu ritüeli yerine getirmişti.

ve bundan zevk aldı. Acele etmedi. Televizyonun tüm törene katkıda bulunduğunu fark etti.

Şimdi yüzeye çıkmaya ve hokey sahasından çıkmaya çabalarken, "Ne?" diye seslendi.

Geri aradı, "Smalls hakkında daha fazla bilgi. Adam gerçekten boku yemiş."

Lucas, "İyi günler," dedi ve yuvarlanıp daha iyi bir rüya bulmaya çalıştı, tercihen uzun örgülü saçlı ve gerçekten sıkı, yuvarlak ... ikiz sarışınları içeren bir rüya. ZZZ.

Rüya alemine geri dönmeden hemen önce Weather'ın seçtiği kelimeleri düşündü. Müstehcen kelimeleri kolay kolay kullanmazdı ama bu durumda haklıydı: Smalls gerçekten, gerçekten sikilmişti.

- - -

LUCAS DAVENPORT uzun boylu, ağır omuzlu, şahin yüzlüydü ve sonbaharın ilk tam ayının sonunda hâlâ bronzlaşmamıştı; bu da mavi gözlerini daha da mavi gösteriyor, yüzünde ve boynunda birkaç beyaz yara izinin göze çarpmasına neden oluyordu. Yüzündeki yara izi inceydi, kaşının üzerinden bir yanağına doğru sarkan soluk bir misina parçası gibiydi. Boynundaki yara izi, boğazını ortalayacak şekilde daireseldi ve üzerinde dikey bir kesik vardı. Hatırlamaktan hoşlanmadığı bir yaraydı bu: genç kız 22'lik hurdayı bir anda çekip onu vurmuştu ve eğer Weather elinde çakıyla orada olmasaydı onu öldürecekti. Dikey kesik, hayatını kurtaran trakeotominin sonucuydu. Kurşun omuriliğini kıl payı iskalamıştı.

Bronzluk önümüzdeki birkaç ay içinde azalacak ve yara izleri neredeyse görünmez hale gelecek, Mart ayında bir daktilo kağıdı kadar solgun olacaktı.

- - -

LUCAS saat dokuzda yataktan kalktı, banyoda kendisiyle biraz vakit geçirdi ve Porter Smalls hakkında biraz daha bilgi edindi.

Smalls muhafazakâr bir Cumhuriyetçi politikacıydı. Lucas genellikle sağcılardan hoşlanmaz, onları kendini beğenmiş ve uzlaşmaz bulurdu. Smalls bundan daha rahattı. O

Özellikle kürtaj konusunda muhafazakârdı ve vergiler konusunda ölümcüldü; öte yandan kadınlar konusunda Clintonesvari bir tavrı ve hatta kendi tuhaflıkları konusunda bir mizah anlayışı vardı. Minnesotalılar, özellikle de genellikle yüksek makamlara seçilen sert adamlarla kıyaslandığında, onun tüm kötü çocuk rolünü sevdiler.

Smalls zengindi. Capitol'den birinin Lucas'a söylediği gibi, işe elma satarak başlamıştı. İlk elmayı beş sente almış ve bir çeyreğe satmıştı. Çeyreklikle beş elma daha almış ve onları da bir dolara satmıştı. Sonra babasından yirmi milyon dolar miras kaldı ve bir gecede başarılı oldu.

Weather, eyalet bütçesini dengelemenin bir yolu olarak Medicaid kesintilerini savunduğu için Smalls'tan nefret ediyordu. Aynı zamanda şiddetle yaşam yanlısıydı ve Weather güçlü bir şekilde kürtaj yanlısıydı. Aynı zamanda sendika karşıtıydı ve federal bir yasa ile tüm kamu çalışanları sendikalarını ortadan kaldırmak istiyordu. "Çıkar çatışması" diyordu. "Vergi mükelleflerinin parasıyla yapılan ödemeler."

Lucas buna pek dikkat etmedi. Genelde Demokratlara oy verirdi ama her zaman değil. Sözde Cumhuriyetçi bir valiye bir değil iki kez oy vermişti. Ne olursa olsun, bununla yaşayabileceğini düşündü.

- - -

Her neyse, SMALLS, Minnesota'lı genç ve çekici bir mirasyediye karşı yeniden seçime girecekmiş gibi görünüyordu, ancak bu yakın olacaktı. Aslında bu kadın Smalls'dan daha iyi niteliklere sahipti; harika görünüyordu ve bir okyanus dolusu parası vardı. Bir sorunu varsa, o da kibir ve kendini beğenmişlik kokusu taşımasıydı, belki de bir kokudan daha fazlasını.

Bir önceki Cuma günü, Smalls'un kendisi kadar muhafazakâr ve hem muhafazakâr hem de varlıklı olmanın verdiği özgüvenle -seçime katılan herkesin parası varmış gibi görünüyordu- nemli genç bir gönüllü, ABD Hükümeti Sertifikalı A-1 Domuz Eti olarak da bilinen, köprü inşaatı için Minnesota'ya yapılan federal yardımla ilgili bazı rakamları bırakmak üzere Smalls'un kampanya ofisine gitmişti.

Polislere, ofise girdiğinde Smalls'un bilgisayar ekranının boş olduğunu söyledi. İçeri girer girmez köprü dosyalarını görmesini istediği için dosyaları klavyesinin üzerine koymuş.

Paketler klavyeye vurduğunda ekran öyle çirkin bir çocuk pornosuyla aydınlandı ki genç kadın ilk birkaç saniye ne gördüğünü bile anlayamadı. Sonra her genç Cumhuriyetçinin yapacağı şeyi yaptı: babasını aradı. Babası ona olduğu yerde kalmasını, polisi arayacağını söyledi.

Polisler geldiğinde bir göz attılar ve bilgisayara el koydular. Ve biri, belki de herkes medyaya konuştu. Porter Smalls boka batmıştı.

- - -

PAZAR SABAHİ, gazeteler ve çocuklar için bir ZAMAN: Lucas mavi bir kot pantolon, siyah bir gömlek ve dekolte siyah botlar giydi. İş bittiğinde Weather'ın boy aynasında kendine hayran hayran baktı, omzundaki hayali bir pul parçasını fırçaladı ve ikinci kattan bile ızgarada cızırdayan kokusunu alabildiği Fransız tost ve pastırmanın yanına indi.

Hizmetçi Helen, o oturduğunda her şeyi etrafta dolaştırıyordu. Yeni yürümeye başlayan oğlu Sam kamyonlar hakkında gevezelik ediyordu ve masanın üzerinde üç tane kamyon vardı; Letty liseye taç takarak giden moda düşkün bir kızdan bahsediyordu, bir tür statü kazanma ya da kaybetme hamlesiydi bu; Weather *Times*'da beş yılını çimlerin büyümesi ve ölmesini hızlandırılmış olarak gösteren bir film çekerek geçiren bir sanatçı hakkındaki eleştiri okuyordu; ve Bebek Gabrielle buzdolabına yulaf ezmesi fırlatıyordu.

Hem Minneapolis hem de New York gazetelerinde Smalls'la ilgili dünyanın sonu manşetleri vardı. Editoryal alameti farikası travmatik kabızlığa yaklaşan *Times*, bir başka devlet memurunun daha cinsel bir suiistimale karışmış olmasından duyduğu sevinci, sahte bir üzüntü sepetinin altında bastırmaya çalıştı; "iddia edilen" kelimesini kullanma zahmetine bile girmediler.

Lucas, cep telefonu çaldığında *Star Tribune*'ün çizgi romanlarının yarısındaydı. Cebinden çıkardı, arayanın kimliğine baktı, tıkladı ve "Günaydın Neil. Sanırım Katedral'den arıyorsun."

Minnesota valisinin baş çakallarından Neil Mitford bu yorumu duymazdan geldi. "Adamın bu sabah seni görmesi gerekiyor. Saat on buçuk gibi kiliseden çıkıp ofisine gitmiş olmalı. Aşağı yukarı on kırk beşte bir adamla konuşması gerekiyor, on bir buçuğa kadar. Sizi ya on buçukta ya da on bir buçukta görmek istiyor."

"On buçukta gelebilirim," dedi Lucas. "Bu Tubbs'la mı ilgili?"

"Tubbs mı? Hayır, Tubbs bir yerlerde alem yapıyor. Bu da Smalls hakkında."

"Peki ya Smalls? Onunla St. Paul ilgileniyor."

"Sana söyleyecek. Arka tarafa gelin," dedi Mitford. "Kapıda sizin için bir nöbetçi olacak."

- - -

LUCAS SAATİNİ KONTROL ETTİ ve önümüzdeki birkaç dakika içinde yola çıkarsa ve yeterince yavaş sürerse Kongre Binası'na tam zamanında varacağını gördü.

"Bekle," dedi Weather. "Hepimiz alışverişe gidiyorduk."

"Bu zor için söyle ve VALİ için işlemek yukarı a halat," Lucas dedi ki. "Pazar günü bile."

"Ama Cadılar Bayramı kostümleri seçecektik..."

"Sıkılırdım ve sana ayak bağı olurdum, zaten seçmeme de izin vermezdin," dedi Lucas. "Sen ve Letty iyi olacaksınız."

Letty omuz silkti ve Weather'a, "Bunların hepsi doğru," dedi.

- - -

Böylece LUCAS, Mississippi Nehri Bulvarı'ndan Porsche 911'in tepesinde Summit Caddesi'ne, oradan da büyük evlerin bulunduğu Summit'e ve Kongre Binası'na doğru ilerledi.

Minnesota Kongre Binası, St. Paul'e bakan bir tepede yer almaktadır ve tepenin genişliği nedeniyle St. Paul'den daha uzun ve geniş görünmektedir.

ABD Kongre Binası. Ayrıca, daha beyaz.

Lucas arabayı bir blok ötede bırakıp neşeli sabahın içinde yürüdü ve bir zinya çiçeğinin üzerine tünemiş, yiyecek bir şeyler arayan geç mevsim kelebeğine bakmak için durdu. Mevsim değişikliğine neden olan büyük soğuk hava dalgası bir hafta önce gelmişti ama tuhaf bir şekilde henüz öldürücü bir don olmamıştı ve her yerde hâlâ kelekler ve çiçekler vardı.

Kongre Binası'nda kilolu bir koruma onu arka kapıda bekliyordu. Lucas ve güvenlik görevlisi bir zamanlar Minneapolis polis teşkilatında birlikte devriye gezmişlerdi -görevli çift dalgıçtı- ve birkaç dakika sohbet ettikten sonra Lucas merdivenleri tırmanıp valinin ofisine doğru yürüdü.

Vali ya da bir başkası kapının eşiğine bir gazete bırakmıştı ve Lucas kapıyı iterek açtı, gazeteyi aldı ve kapının arkasından kilitlenmesine izin verdi. Karanlık bir dış ofiste duruyordu ve vali seslendi, "Lucas? İçeri gelsene."

- - -

Vali, Elmer Henderson adında uzun boylu, ince yapılı bir sarışındı ve dört yıl içinde Demokrat Parti'nin Birleşik Devletler başkan yardımcılığı için uygun bir aday olabilirdi. Medya onun, ortalara biraz daha yakın durmayı tercih edebilecek bir başkan adayı için solcuları ikna edebileceğini söylüyordu.

Henderson, gençlik yıllarında Harvard'da "Henderson Hoagie" olarak bilinen ikili ve üçlü kadınlara ve kokaine bu kadar düşkün olmasaydı, kendisi de en üst düzey görev için bir aday olabilirdi. Kesinlikle doğru soyağacına sahipti: Ivy League mezunu ve hukukçu, biraz robotik olsa da kusursuz bir eş ve çocuklar, belki de 3M mirasından payına düşen yarım milyar dolar.

Masasının arkasında duruyordu, üzerinde koyu renk bir kilise takım elbisesi vardı, boğaz kısmı açıktı, kravatı masaüstüne kıvrılmıştı. Lucas içeri girdiğinde elinde bir tomar kâğıt vardı ve onları karıştırıyordu. Gözlüklerinin üzerinden baktı ve, "Lucas. Otursana. Pazar sabahı rahatsız ettiğim için özür dilerim."

"Sorun yok." Lucas bir sandalye çekti. "Birinin öldürölmesini mi istiyorsun?"

"Birkaç kişi, ama en azından burada, ofiste, Tanrı'nın Günü'nde sormaktan çekinirim," dedi vali. Kâğıtları son bir kez karıştırdı, bir kenara koydu, masasının üzerindeki bir kutunun düğmesine bastı ve, "Buraya gel," dedi ve Lucas'a, "Porter Smalls hakkında bir şeyler mi okuyorsun?" diye sordu.

"Evet. Sizler koridorlarda dans ediyor olmalısınız," dedi Lucas.

"Öyle olmalı," dedi Lucas'ın arkasından bir ses. Lucas başını çevirdiğinde Mitford yan kapıdan girerek küçük, kâğıtlarla aydınlatılmış ofisine girdi. "Bu hayatımın en iyi politik anlarından biri. Porter Smalls bunu yanaklarının arasına aldı."

"Ne kadar mutsuz bir ifade," dedi vali. Sandalyesine çöktü, iç çekti ve çoraplı ayaklarını masanın üzerine koydu. "Ama uygun sanırım. Kesinlikle herkes tarafından kazıklanıyor."

Mitford başka bir sandalyeye otururken, "Ve bu da Medicaid saçmalığını öldürüyor," dedi. "Bunu sırtında taşıyordu ve taşıdığı her şey lekeli. *Bir çocuk pornosu bağımlısı tarafından desteklenen bir tasarıyı geçirmek mi istiyorsunuz? Siz nasıl bir insansınız?*"

Vali, "Büyük haksızlık," dedi. İşin adaletsizliği konusunda pek de endişeli görünmüyordu. Mitford'a bakıyordu ama şimdi Lucas'a dönmüştü. "Sorunun ne olduğunu biliyor musun?"

"Ne?"

"O yapmadı. Onun çocuk pornosu değildi," dedi vali. "Dün öğleden sonra onunla evinde uzun süre konuştum. Bunu o yapmadı."

"Sizin kan düşmanı olduğunuzu sanıyordum," dedi Lucas.

"Siyasi düşmanlar. Onunla anaokuluna gittim ve ondan önce de onu tanıyordum. Aynı hazırlık okuluna gittik, o Yale'e gitti, ben Harvard'a gittim. Kız kardeşi bir süreliğine benim iyi bir arkadaşımıdı." Durdu, tavana baktı ve özel bir gülümseme takındı, sonra toparlandı. "Size küçük liberal kalbimin derinliklerinden söylüyorum, bunu Porter yapmadı."

Lucas, "Bir yerlerde raydan çıkmış olabilir," diye önerdi.

Vali başını salladı. "Hayır. Çocuk pornosuna bakmak onun içinde yok. Ne tür kadınlara baktığını biliyorum. Onları en ince ayrıntısına kadar tarif edebilirim ve kimse onlara çocuk demez:

Koca memeli, koca götlü ve sarışınlardan hoşlanıyor. Onları anaokulundayken de böyle seviyordu, hâlâ da böyle seviyor. Gidin asasına bakın, ne demek istediğimi anlayacaksınız."

"Her zaman söyleyemem..." Lucas söze başladı ama vali parmağını kaldırdı.

"Bir şey daha var," dedi. "Bu gönüllü, onun ofisine girdiğini ve klavyesine bazı kağıtlar koyduğunu ve pornonun ortaya çıktığını söyledi. Eğer olay gerçekten böyle olduysa, bilgisayarında bir çocuk pornosu ekranı varmış ve kampanya finansman toplantısına gitmek üzere bilgisayarından ayrılmış, kapıyı kilitlememiş ve çocuk pornosunu ekranda bırakmış demektir. Ekran bir süreliğine karartılmış ama hala orada bulunmayı bekliyormuş. Bana iğrenç şeyler söylendi. İğrenç. Her neyse, hikayesi ancak bu şekilde işe yarıyor: içeri girdiğinde ekran kararmış ve kağıtları klavyeye koyduğunda tekrar açılmış. Porter, Yale Hukuk'ta sınıf birincisiymiş. Aptal değil, çok risk alan biri de değil. Bunu yapacağına gerçekten inanıyor musunuz?"

"Akıllı insanlar bile-"

"Oh, saçmalık," dedi vali onu el sallayarak. "İntihara meyilli ..."

Vali, "Berber saçını çok kısa kestiğinde Porter acil servise gidiyor," dedi. "Sonsuza kadar yaşamak istiyor ve bekliyor, tercihen yüzünde koca memeli, koca götlü bir sarışınla."

Lucas bir an düşündü ve sonra hak verdi: "Gönüllü meselesi beni endişelendiriyor."

"Öyle olmalı," dedi vali. Ayaklarını masaya vurdu ve, "Bunu araştırmanı istiyorum, Lucas. Ama sessizce. Onları rahatsız etmeye degecek bir şey olmadan kimseyi rahatsız etmek istemiyorum."

"Bir soru daha," dedi Lucas. "Bu adam partiniz için büyük bir baş belası. Neden? ?"

Vali, "Çünkü çoğunlukla yapılması gereken doğru şey bu," dedi. "Başka bir şey daha var. Bu tür şeyler çok ileri gidiyor. Hem de çok ileri. Cumhuriyetçilerin çoğu deli değil. Onlar gayet iyi insanlar. Biz Demokratların çoğu da öyle. Ama bu tür şeyler, eğer kasıtlıysa

-Bu herkes için bir tehdit. Tek yapmanız gereken 'çocuk pornosu' demek.

ve bir adamın kariyeri biter. Ne yaptığının, karakterinin nasıl olduğunun, ne kadar çok çalıştığının hiçbir önemi yok, kanıt olup olmadığının bile önemi yok - bir kez medyaya yansıdı mı, bunu sonsuza kadar tekrar edecekler ve geri dönüşü yok. Canterbury Başpiskoposu yarın televizyona çıkıp Porter Smalls'un masum olduğuna dair kesin kanıt olduğunu söylese, iki dakika içinde elli blog yazarı onunla alay eder ve CNN de piskoposa yalancı der. Yani tehlikeli, ahlaksız, antidemokratik şeylerden bahsediyoruz."

"Medyanın tehlikeli, ahlaksız ve antidemokratik olduğunu mu söylüyorsunuz?"

"Şey... evet," dedi Henderson. "Kendi içlerinde bunun farkında değiller ama temelde suçlular. Kelimenin klasik anlamıyla."

"Pekâlâ," dedi Lucas.

Vali, "Ve tabii ki bir de diğer şey var," dedi. "Daha az doğru olan şey."

Lucas, "Uh-oh." dedi.

Mitford, "Şimdiden ona komplo kurulduğuna dair söylentiler duyuyoruz. Kimse pornoyu bulmadan önce Smalls'un başına bir şey geleceğine dair ipuçları vardı. Eğer bunu aşırı hevesli genç bir Demokrat hackerın yaptığı ortaya çıkarsa, eğer bu kampanyanın kirli bir oyunuysa ... o zaman çok daha fazla sorun olabilir. Eğer olan buysa, önce bunu bilmemiz gerek. Seçimler dalga geçilemeyecek kadar yakın."

Vali sözlerine şunları ekledi: "Ancak ön soruşturmanın sessiz olması gerekiyor. Görünmez daha iyi bir kelime olabilir."

Mitford, "Tamamen sessiz. Başsavcılıktaki o lanet olası herif bu ofise taşınmak istiyor. Smalls'a dava açmanın bunu yapmanın tek yolu olduğunu düşünüyor. Etrafı araştırdığını öğrenirse, kışına öyle bir kağıt yapıştırır ki, yeni bir köy mutfağı olduğunu sanırsın. Onun için çalışıyor olacaksın."

Lucas Mitford'a, "Sesin vali kadar *kırgın* gelmiyor," dedi. "Smalls'a komplo kurulması konusunda."

Mitford, "Bana gözümü toptan ayırmamam için para ödeniyor, ben de öyle yapıyorum," dedi. "Kısa vadede, Smalls gibi bir pisliği kurtarmanın bize hiçbir faydası yok. Eğer bir ödül alacaksak, bu cennette olmalı,

Çünkü şimdi alamayacağımız kesin. Eğer parti Smalls'a yardım etmeye çalıştığımızı öğrenirse, o zaman ... bilirsiniz, başkan yardımcılığını düşünüyoruz. Öte yandan, bunu yaparsak, yani her şeyi kapsayacak şekilde *yaparsak* ve bu ortaya çıkarsa, mesela seçimden önceki Cuma günü ..."

Henderson, "Eyalet Meclisi'ni kaybetmeyi göze alamam," dedi. Aday olmuyordu. İkinci döneminin bitmesine daha iki yıl vardı.

"Ama Smalls ABD Senatosu'nda," dedi Lucas. "Bu eyalet meclisini nasıl etkileyebilir?"

"Çünkü çoğunluğumuz çok dar. Eğer bir ABD Senatosu yarışını çocuk pornosu ile sabote etmeye çalıştığımız ortaya çıkarsa, Smalls seçimden önceki son birkaç günde bizi canlı canlı yer. Cumhuriyetçilerin katılımını öyle bir artırır ki, kıl payı kaybettiğimiz üç ya da dört koltuğu daha kaybedebiliriz. Eğer Temsilciler Meclisi'ni kaybedersek ve Senato Cumhuriyetçilerin elinde kalırsa, ki kalacak, önümüzdeki iki yılı beni utandırmanın yollarını hayal ederek geçirecekler."

"Buna izin veremeyiz," dedi Mitford. "Yani, gerçekten."

Vali, "Ama Smalls'un bize borcu varsa, gülün altında bile olsa, ödeyecektir," dedi. "O böyle bir adam. Bize borcu varsa peşimize düşmez."

- - -

"PEKÂLÂ," DEDI LUCAS. Ayağa kalktı. "Ben yaparım."

"Mükemmel," dedi vali. "Beni her gün arayın." "Ama ya o yaptıysa?" Lucas sordu.

Vali, "Öyle bir şey yapmadı," dedi.

Lucas, "Rose Marie'ye bundan bahsedeceğim. Bunu yapmadan duramam." Rose Marie kamu güvenliği komiseriydi ve eski bir arkadaşı.

Vali çileden çıkmıştı: "Yüce İsa, Lucas. . ." "Bunu yapmamazlık edemem," diye ısrar etti Lucas.

Vali ellerini havaya kaldırdı. "Pekala. Ona söylediğinde, beni aramasını da söyle. İhtiyacım olacak. Bekle. Tabii ki hayır. Onu hemen arayacağım. Sen bu işe devam et. Üç gün içinde kesin bir şey elde etmek istiyorum. İki gün daha iyi olur."

"Adamım . . ."

"Git." Henderson el sallayarak onu uzaklaştırdı.

- - -

ROSE MARIE ROUX önce polis, sonra avukat ve savcı, sonra eyalet senatörü, sonra Minneapolis emniyet müdürü ve son olarak da Henderson'a bağlı kamu güvenliği komiseri olmuştu. Suçluları Yakalama Bürosu da dahil olmak üzere bir dizi kolluk kuvveti üzerinde yetki sahibiydi. Lucas'ı hem bir dost hem de politik hedeflerine ulaşmada etkili bir araç olarak görüyordu, ama bunların hepsi suçla mücadeleyi içermiyordu. Ona BCA'da iş bulmuştu.

Rose Marie'nin kocası kendisinden on yaş büyüktü ve emekli olduktan sonra onu Minneapolis'teki banliyö evini bırakıp St. Paul şehir merkezinde geniş bir apartman dairesine taşınmaya ikna etmişti. Lucas valiye onunla konuşması için birkaç dakika verdi ve sonra arabasına doğru yürürken onu kendisi aradı.

"Evde misin?"

"Evet, aşağı gel. Seni garaja sokacağım."

- - -

LUCAS rutini bilecek kadar sık apartmana gelmişti; garaja girdi, ziyaretçi alanlarından birine park etti ve asansöre binerek en üst kata çıktı. Kapıyı Rose Marie'nin kocası açtı; bir elinde *Times gazetesini*, diğerinde bir parça jöleli tost vardı. "Dışarıda güvertede," dedi.

"Güvertedeki yaprakları topladın mı?"

"Çatı katı için Tanrı'ya şükürler olsun, tek bir yaprak bile görünmüyor," dedi.

Rose Marie, yün bir şala sarınmış, bir şezlongda oturmuş sigara içiyordu; nikotin sakızının korkaklar için olduğunu söylüyordu. Kısa boylu, kilo almaya çalışan, saç rengi sürekli değişen bir kadındı. Lucas ondan çok hoşlanıyordu.

Lucas güverteye çıktığında, "Yaptığın şey için minnettarım, beni de bu işin içine kattın. Bu her yönüyle ilginç olacak. Elbette bir dezavantajı da var."

Sigarasını sandalyenin yanındaki seramik tabağın üzerinde söndürdü. Lucas onun karşısına otururken, "İşini ne kadar seviyorsun?" diye sordu.

"Sorun değil. Bunu bir süredir yapıyorum," dedi Lucas.

Rose Marie, "Bu tür şeyler çok sık yaşanırsa, dışarı itilirsiniz," dedi. "Bu kaçınılmazdır."

Lucas omuz silkti. "Bunu yapıyorum çünkü ilginç. Bu görev ilginç. Bunu yapmıyor olsaydım Black Duck'ta tavuk hırsızlarını kovalıyor olurdum."

Rose Marie, "Bu iş bittiğinde ne yapacağımı düşünüp duruyorum. Eğer Elmer başkan yardımcısı olursa, ikimize de bakar. Eğer yapmazsa, o zaman ben işsiz kalırım ve muhtemelen sen de işsiz kalırsın."

"Bu çok neşeli bir düşünce," dedi Lucas.

"Gerçeklerle yüzleşmeliyiz," dedi Rose Marie. "İkimiz de iyi bir dönem geçirdik. Ama ben emekli olmak istemiyorum, sen de emekli olmak için çok gençsin. İkimizin de maddi durumu iyi ama ne yapacağız? Danışman mı olacağız? Hiçbir şey için aday olmak istemiyorum."

Lucas, "Bu konuda endişelenmek için çok fazla zaman harcamadım," dedi.

"Yapmalısın," dedi Rose Marie. "Elmer başkan yardımcısı olsa bile, onun sana kazandıracaklarını isteyeceğinden emin değilim. Ben iyi olurum, çünkü ben aslında bir politikacıyım, Washington'da ya da buradaki ofisinde çalışabilirim. Ama sen. . . Sen ne yapardın bilmiyorum. FBI görevlisi olmak isteyeceğini sanmıyorum. Ya da Elmer'ın uşağı."

"Hayır."

"Pekala. Er ya da geç adın bu işle anılacak," dedi Rose Marie. "Sonuçlansa da sonuçlanmasa da. Eğer başsavcı savcılık için üzerine atlamazsa, Porter Smalls savunma için peşine düşecektir. Kamu Güvenliği Departmanı'ndaki ve BCA'daki pek çok insan bu tür şeylerden, siyasi şeylerden hoşlanmıyor. Ve sen de bunu çok yapıyorsun. Ben seni korumak için burada olmadığımı, Elmer burada olmadığında . . ."

"Ah, sorun değil Rose Marie," dedi Lucas. "Daha önce de kovuldum. Bunun için endişelenmeyi bırak."

"Evet." Bir süre ona baktı, sonra sordu: "Ne yapacaksın? Smalls hakkında mı?"

"Elimden geldiğince sessiz kalmaya çalışacağım," dedi Lucas. "Bunu nasıl yapacaksın?" diye sordu kadın.

"Henüz çözemedim. Birkaç fikrim var ama onları duymak istemezsiniz."

"Hayır. Aslında yapmazdım."

"Evet. Devam ediyoruz." Lucas ayağa kalktı.

Rose Marie, "Henry ile konuşacağım. Durumu anladığından emin olurum." Henry Sands BCA'nın müdürüydü ve Henderson tarafından atanmıştı. Lucas'ın soruşturmasının arkasında Henderson'ın olduğunu bilseydi çenesini kapalı tutardı. Tabii bir muhabire bir şeyler söylemekte yarar görmüyorsa. Lucas'tan pek hoşlanmıyordu, ki bu sorun değildi, çünkü Lucas da ondan pek hoşlanmıyordu.

"Güzel," dedi Lucas. "Ve hey-relax. Her şey yoluna girecek."

"Hayır, olmayacak," dedi. "Her ne ise, iyi olmayacağını neredeyse garanti edebilirim."

- - -

LUCAS hâlâ düşünerek arabaya doğru geri döndü. Rose Marie politik konular hakkında muhtemelen haklıydı. Tanrı'nın tarafında olsanız bile, siyaset sizi lekeleyebilirdi. Bu da özel bir sorun yaratıyordu: BCA'da Lucas'ın soruşturması için çok değerli olabilecek en az bir adam vardı - Del Capslock. Del'in her yerde, kanunun her iki tarafında da bağlantıları vardı ve yerel porno endüstrisinin içini dışını biliyordu.

Sorun şu ki, Del geçimini sağlamak için BCA'dan aldığı maaşa ve tüm sosyal haklara bağlıydı. Bir karısı ve çocuğu vardı ve emekliliğine muhtemelen on beş yıl vardı. BCA'daki herkes Lucas'la aralarında özel bir ilişki olduğunu biliyordu ama Lucas onu aşağı çekmediği sürece sorun yoktu.

Lucas kendisi için pek endişelenmiyordu. Doksanlı yıllarda Minneapolis Polis Departmanı'ndan atılmış ve yapacak bir şeyler aramaya başlamıştı. Uzun zamandır, üniversitedeki günlerine dayanan, kalem ve kâğıt rol yapma oyunları tasarımcısı olarak hafif kârlı bir ek işi vardı. MPD'den ayrıldıktan sonra, üniversiteden bir bilgisayar

Üniversitesi Teknoloji Enstitüsü'nden. Birlikte, 911 bilgisayar sistemlerine takılabilecek ve yüksek stresli kanun uygulama sorunlarının simülasyonlarını çalıştırabilecek bir yazılım parçası yarattılar.

Davenport Simulations - artık bir parçası olmasa da şirket hala varlığını sürdürüyordu - doksanlı yıllar boyunca çok iyi iş çıkarmıştı ve 11 Eylül Dünya Ticaret Merkezi saldırılarından sonra daha da iyi iş çıkardı. Polis departmanlarına yönelik tek bir simülasyon yerine, artık koruma eğitiminden uçakta silahlı çatışma durumlarına kadar her şey için düzinelerce simülasyon üretiyorlardı. Yönetim Lucas'ı satın aldığı anda, Lucas birkaç ömre yetecek kadar para kazanmış oldu.

O zengindi. Porter Smalls zengindi. Vali *gerçekten* zengindi, Porter Smalls'un rakibi de öyleydi; hatta sorunu başlatan gönüllü bile zengindi ya da zengin olacaktı. Her yerde zengin insanlar vardı; yüzde birlik ağılda silahlı çatışma.

Her neyse, ne olursa olsun iyiydi. Porter Smalls görevi siyasi bir bataklığa dönüşürse, her zaman bahçeyle uğraşabilirdi.

Del yapamadı.

Lucas 911'in kapılarını açtı ve bir dakika boyunca açık kapının yanında durup onu inceledi.

Del bu işin dışındaydı. BCA'daki diğer arkadaşları da öyle.

Geriye şu soru kalıyordu: İçeride kim vardı ve ihtiyacı olan istihbaratı nereden a l a c a k t ı ? Valinin varsayımına gülümsemek zorunda kaldı: bir iki gün içinde halledin ve kesinlikle gizli tutun demişti. Nasıl, kim ya da ne olduğu umurunda değildi. Sadece yapılmasını bekliyordu ve muhtemelen Lucas onu arayana kadar bunu bir daha düşünmeyecekti bile.

BÖLÜM 3

Lucas sorunun tam kalbine inmeye ve Porter Smalls'dan başlamaya karar verdi. Mitford tarafından kendisine verilen numarayı aradı ve davet edildi. Smalls, St. Paul şehir merkezine kırk beş dakika uzaklıkta, Minnetonka Gölü'nün doğu yakasında yaşıyordu.

Evi, bir Kızılderili mezar höyüğü'nün üzerine inşa edilmiş cam ve taştan bir orta yüzyıl eviydi, ancak arazi kimsenin bu olasılığı araştırması için çok pahalıydı. Her halükarda, ev gölün biraz yukarısında, yaşlı meşe ve ıhlamur ağaçlarıyla benekli çimenli bir arka bahçeye sahipti.

Lucas kapıda Smalls'un kızı Monica olduğunu söyleyen genç bir kadın tarafından karşılandı. "Babam güneşlikte," dedi kadın. "Bu taraftan."

Lucas onu sessiz bir oturma odasından geçirip koridora, oradan da dar ve kıvrımlı bir merdivene kadar takip etti. Lucas sadece önceki bilgileri doğrulamak için kadının hem koca memeli ve koca götlü hem de sarışın olduğunu fark etti, yani Henderson'ın Smalls'un cinsel tercihleriyle ilgili tanımlaması genetik bir destek gösteriyordu.

Merdivenlerin başında, açık bir kapıyı işaret ederek, "Babam dışarıda," dedi ve Lucas'a içecek bir şey isteyip istemediğini sordu.

Lucas, "Soğuk ve diyet bir şey var mı?" diye sordu. "Diyet kola," dedi kadın.

"Mükemmel."

"Bayan Smalls buralarda mı?" Lucas sordu.

"'Etrafta' derken Litvanyalı sevgilisiyle Minneapolis'in çatı katını kastediyorsanız, evet."

"Belki de sormamalıydım," dedi Lucas.

"Hayır, sorun değil," dedi neşeyle. "Gazetelerde çıktı."

- - -

SMALLS açık güneşlenme alanındaki bir ressam taburesinde oturmuş, bir metre uzunluğundaki pirinç teleskoptan göle bakıyordu. Üzerinde solmuş bir kot pantolon ve açık yün bir yeleğin altında zeytin rengi, uzun kollu keten bir gömlek vardı.

Lucas onun sağcı bir politikacıdan çok bir ekonomi profesörüne ya da bir şaire benzediğini düşündü. Ufak tefek bir adamdı, beş-yedi ya da beş-sekiz yaşlarında, ince yapılı -yüz elli kilodan fazla değildi- ve sert görünüşlüydü, yaşlanmış bir Fransız bisiklet yarışçısı gibi. Beyaz saçlarını uzatmış, kristal mavisi gözlerinin üzerine kaplumbağa kabuğu gözlükler takmıştı.

Lucas kapının pervazına vurup, "Merhaba," dedi ve Smalls dönüp, "İşte buradasın," dedi ve Lucas'ın elini sıkarak için ayağa kalktı. "Elmer buraya geleceğini söylemişti."

"Beni mi istiyorsun?" Lucas sordu.

"Bu noktada alabileceğim her şeyi alırım," dedi Smalls. Bir çift ahşap şezlongu işaret etti ve karşılıklı oturdular. Teleskopa gitmeden önce Smalls'un sandalyesinin ayaklarının etrafına yığılmış gazeteleri okuduğu anlaşıyordu. "Ne düşünüyorsun? Ne kadar boku yemiş durumdayım?"

Lucas Weather hakkında düşündü ve şöyle dedi: "Karım bu sabah dışarı çıkmaya hazırlanırken televizyon izliyordu ve bu haber gündeme geldi ve 'Smalls gerçekten sıçmış' dedi."

Smalls başını salladı. "Haklı olabilir. Suçlu olsaydım haklı olurdu. . . . Karınız çalışıyor mu?"

"O bir cerrah," dedi Lucas.

"Ve yazılımdan birkaç dolar kazandın," dedi Smalls. "Evet, yaptım. Beni mi arıyordun?"

"Sadece internetten bulabildiklerim," dedi Smalls. Uzanıp bir iPad aldı, Lucas'a gösterip tekrar kâğıt yığınının üzerine bıraktı. "Sence bana bir faydan dokunabilir mi?"

"Masum olduğunu kanıtlasam bunun sana bir yararı olur mu?" Lucas sordu.

Smalls bir süre düşündü, alt dudağını çekiştirerek göle baktı. Sonra başını kaldırdı ve şöyle dedi: "Hızlı olmalıyız. Seçime dokuz gün kaldı. Hafta sonundan önce bir şey bulamazsan, bir fark yaratacak kadar hızlı haber yapamam. En geç pazar gazetesinin başında olmalıyım. Rakibimin İsa, Meryem ve Yusuf'un toplamından daha fazla parası ve ... neyse. Elbette, kaybetsem bile, suçlanıp hapse gönderilmesem iyi olurdu. Ama kaybetmek istemiyorum. Kaybetmeyi hak etmiyorum, çünkü bana komplo kuruluyor."

Lucas, "Vali bana bunu senin yapmadığını söyledi," dedi.

"Tabii ki yapmadım," diye tersledi Smalls, gözlükleri güneşte parlıyordu. "Bir kere, her türlü insanın girip çıktığı bir ofis bilgisayarına bir sürü çocuk pornosu bırakacak kadar aptal değilim. Bunu yapacağım düşüncesi ... bu *aşağılayıcı*."

"Bunu konuşmuştuk," dedi Lucas. "Vali ve ben." "Ve o çingiraklı yılan Mitford, hiç şüphesiz," dedi Smalls.

Monica elinde bir şişe diyet kola ve buzlu bir bardakla çıkageldi. Konuşmanın son kısmına kulak misafiri olmuştu ve "Size söz veriyorum Bay Davenport, babam aptal *değil*," dedi.

Lucas biraz kola doldurdu, bir yudum aldı, Monica'ya "Teşekkürler" dedi ve Smalls'a sordu, "Bu gönüllü hakkında ne biliyorsun? Seninle bir alıp veremediği var mı? Onunla herhangi bir kişisel ilişkiniz oldu mu?"

"Hayır. Bu da yapacak kadar aptal olmadığım başka bir şey. Clinton'dan beri değil. Eğer oyun oynayacak olsaydım, çok sayıda iyi görünümlü, akıllı, sağduyulu yetişkin kadın mevcut. Gerçekten bir sorunum olmazdı."

"İnsanlar bazen birbirine karışır-"

"Ben değil," dedi Smalls. Bir şeyler daha söylemeye başladı ama sonra kızına baktı ve sırtarak, "Monica, bana bir bira getirir misin? Ya da bekle, hayır. Bira istemiyorum. Bu konuşma utanç verici olabilir, o yüzden ... tatlım . . . sadece gider misin?"

"Bir polisle yalnız kalmak istediğine emin misin?" Monica sordu.

"Sanırım bunu halledebilirim," dedi Smalls. Omzunu sıvazladı ve evine geri dönüp merdivenlerden aşağı indi. O gittiğinde Smalls, "O da bir avukat. Aslında oldukça iyi bir avukat." İkisi de bir an bunu düşündü, sonra Smalls, "Bak: Etrafta biraz aptallık yaptım. Yakalandım da. Ahlak polisi tarafından değil. Daha da kötüsü oldu: yaşlı kadın beni bastı."

"Ouch."

"İki kez. Son seferinde yanında avukatı vardı." "Ahh .

.."

Smalls, "Yani aptal olabilirim ama bu çocuk pornosu olayından suçlu olsaydım olmak zorunda kalacağım türden bir aptal değilim," dedi. "Atlamadan önce düşünürüm. Birlikte olduğum kadınların çoğu oldukça iyi kızlardı. Neye bulaştıklarını biliyorlardı, ben de öyle. Benim seviyemdeki bir adam için bu tür şeyler sorun değil. Elmer artık bundan kurtulamazdı ama ben vali kadar görünür değilim. Diğer bir şey de, politikacılar oldukça sosyal insanlar ve Brenda ile benim aramdaki durumun ne olduğunu biliyorlar. Bu yüzden, dışarıya bakmakta, gizli olduğu sürece bir sakınca görülüyordu."

"Bunu anlıyorum," dedi Lucas. "Sanırım."

"Ama bazı şeyler doğru değil," dedi Smalls. "Gönüllülerin -genç olanların- peşinden gitmek doğru değil. Bir lobici ile ilişki doğru değildir. Bu yönde bir eğilimim olsa bile çocuk pornosuna bakmazdım, ki değilim. Uyuşturucuyla ilgileniyor olsaydım, ki ilgilenmiyorum, bir partide tanıkların yanında kokain çekmez ya da esrar içmezdim. Gider hesaplarımdan para çekmezdim. Bunları neden yapmazdım biliyor musunuz? Çünkü ben aptal değilim. Aptal değilim ve tüm bu şeylerin sözde akıllı insanlar tarafından yapıldığını gördüm, yakalandılar ve hatta bazıları hapse girdi. Eğer bunlardan herhangi birini yapsaydım ve yakalansaydım, kendimi tam bir aptal gibi hissederdim. Kendimde hoş görmeyeceğim tek şey bu. Moronca davranışlar."

"Pekâlâ," dedi Lucas. "Yani bu gönüllü ..."

"Doğruyu söylemek gerekirse ..." Smalls çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Ben ona inanıyorum. Bence doğruyu söylüyor."

"Evet?"

"Evet, beni biraz şaşırtıyor ama ona inanıyorum," dedi Smalls. "Ondan yüzde yüz emin değilim, ama çoğunlukla birinin bilgisayarına o pornoyu yerleştirdiğini düşünüyorum. İnsanlar sürekli ofisime girip çıkıyor. Sanırım biri içeri girdi, aradı ve geri çıktı. Sonra o içeri girdi ..."

"Ama dosyaları klavyenin üzerine atacağını nereden biliyorlardı?"

"Bunu sadece bu sefer denediklerini nereden biliyoruz?" Smalls sordu. "Belki de bunu on kez yaptılar, sadece birinin klavyeye dokunmasını bekliyorlardı. Ama mesele şu ki, hikayesi çok aptalca. Aptallığa geri dönüp duruyorum ve bunu bana her kim yaptıysa tamamen aptal değil. Ama anlattığı şekilde, bu gönüllü, bu kız ... bu çok aptalca. Eğer bunu yapan oysa, daha iyi bir hikaye uydururdu diye düşünüyorum."

Lucas başını iki yana salladı. "Tabii ofisiniz düşündüğümünden çok daha halka açık değilse..."

Smalls elini kaldırdı: "Orada dur. Yanlış düşünüyorsun. Mesele şu *ki*, burası halka açık" dedi. "Kiralık sandalyeler, masalar ve ofis ekipmanlarıyla dolu geçici bir kampanya ofisi. Oraya neredeyse hiç gitmiyorum ama teknik olarak benim. Başka bir ofisim daha var, Senato ofisi. O ofiste sekreterim gelen gidenleri izliyor. Onun haberi olmadan ve her dakika onları izlemeden kimse özel ofise giremez. Orada gizli bilgiler var. Kampanya ofisinde ise sürekli girip çıkan personel var."

"Sence bir personel bu işe karışmış olabilir mi?" Lucas sordu.

"Öyle olmalı. Kuşkusuz etrafta birkaç sadık Demokrat var - tıpkı ... ve bu kayıt dışı ... tıpkı Taryn Grant'in kampanya ekibinde birkaç sadık Cumhuriyetçi olduğu gibi."

"Casuslar."

"Eğer kaba olmak isterseniz," dedi Smalls. "Yani birkaç genç insanı casus olarak alıyorsunuz ve bazıları statüleri ve bir partinin ya da diğerinin kazanmasına yardım etme konusunda biraz fanatik. Yani, evet, personelden biri. Bu iyi bir olasılık. Bir olasılık."

"Bilgisayarın herhangi bir şifre koruması yok muydu?"

"Evet, elbette öyle. Ne olduğunu bilmek ister misiniz?"

'Smallscampaign' idi."

"Harika."

"Evet."

Lucas sordu, "Yap sen Biliyorum ne oldu için O mu? Bilgisayarın mı?"

Smalls, "St. Paul polisinin elinde," dedi.

"Sence ona erişebilir misin?" Lucas sordu.

"Belki. Muhtemelen. Bilgisayarın kendisine ulaşabilir miyim bilmiyorum ama sabit diskin bir kopyasını alabiliriz, bu da size ilgili her şeyi verir," dedi Smalls.

Lucas başıyla onayladı. "Tamam. Masumsun, değil mi?" "Evet."

"Avukatını ara," dedi Lucas. "Bugün. Hemen şimdi, pazar günü. Ona savunmanı hazırlamak için sabit diski çoğaltmak istediğini söyle. Gerekirse mahkemeye götür ama sabit diski bana getir. Mahkemeye gitmek zorunda kalırsan, suçlandığın şeyi görmene izin verilmezse, seçime sadece bir hafta kala, telafisi mümkün olmayacak şekilde zarar göreceğini savun. Alacaksın. Size erişim izni verdiklerinde beni arayın, kopyalama sürecini izlemesi için birini göndereyim."

"Şirketinizden biri mi?"

"Hayır. Ingrid Caroline Eccols adında bir bilgisayar uzmanı olacak - herkes ona baş harflerinden dolayı ICE diyor," dedi Lucas. "Kendisi bağımsız bir müteahhit ve bu tür şeylerin içini de dışını da biliyor."

"Bir hacker mı?"

"Tam olarak değil," dedi Lucas. "Her şeyden biraz yapıyor. Zaman zaman kolluk kuvvetleri için çalıştı ve St. Paul suç laboratuvarındakiler onu tanıyor. Sanırım diğer tarafta da çalışmış olabilir. Bir işi kabul edeceğini söylediğinde ona güvenirim. Önemli olan, iş sürücüyü kopyalamaya geldiğinde, hiçbir şeyi kaçırmayacak olması. Hiç oyun olmayacak. Alması gereken her şeyi alacak."

"John Shelton benim avukatım," dedi Smalls. "Onu çağıracağım.
Bu ICE'yi sen al."

"Bir şey daha: Komite için ve çevresinde çalışan herkesin bir listesine ihtiyacım var. Kişisel e-postama gönder." Lucas bir kartvizit ve kalem çıkarıp arkasına e-posta adresini yazdı ve Smalls'a uzattı.

Smalls, "Bu öğleden sonra yapacağım," dedi.

"Hemen yap," dedi Lucas. "Senden alabileceğim her türlü yardıma ihtiyacım var, yoksa kışımın üstünde oturarak çok zaman geçireceğim."

Smalls, "Size küçük bir siyasi şey daha söyleyeyim," dedi. "Demokratlar beni tam istedikleri yerde tutuyorlar. Rakibim genç, yakışıklı, benden yaklaşık yüz kat daha zengin ve iyi bir kampanya yürütüyor. Onun sorunu, çocuk pornosu olayı ortaya çıkmadan önce onu altı puan farkla, 53'e 47 ya da o civarda yenecek olmamdı. Bir puan azaltabilirdi. Şimdi ise beni muhtemelen 52 ya da 53'e 48 ya da 47'ye düşürecek. Eğer bu çocuk pornosu olayında suçlu olduğumu düşünürlerse çekirdek seçmen kitlem eli kolu bağlı oturacak. Bunu şimdiden duyuyorum."

"Bunların bir kısmını biliyordum," dedi Lucas.

Smalls, Lucas'a doğru eğilerek, "Ama mesele şu," dedi, "Demokratların benim suçlanmama ya da suçlu olmama ihtiyacı yok. Sadece suçlamanın ortaya çıkmasına, başsavcının etrafta koşuşturup taşların altına bakmasına ihtiyaçları var. Eğer masumsam, seçimi kaybettikten yaklaşık bir saat sonra tüm bunlar için özür dilemekten son derece mutlu olacaklar. "Yaşlı Porter Smalls hakkında söyledikleri hiç doğru değildi. . ." Yani bana bir iyilik yapmak için neler olduğunu öğrenmeniz gerekiyor. Sadece muhtemelen masum olduğumu değil. "Muhtemelen" yeterli olmaz. Önümüzdeki beş gün içinde birini asmamız gerekiyor."

Lucas görevinin Smalls'un kariyerini kurtarmak olmadığını söylemedi; sadece "Tamam" dedi.

"Lanet olsun. Bak ne diyeceğim Davenport, burada olabilecek en kötü şeyi yapmış olabilirsin," dedi Smalls.

"Hmm?"

"Elmer senin gerçekten çok iyi olduğunu söylüyor. Bana biraz umut verdin. Şimdi daha da düşeyeceğim."

- - -

PAZAR GÜNÜ OLMASINA RAĞMEN Lucas eve dönerken BCA merkezine uğramaya karar verdi. Çoğunlukla boş olan binadan ofisine doğru yürüdü ve orada Smalls'dan gelen, avukatıyla konuştuğunu ve öğleden sonra sabit diskin peşine düşeceğini söyleyen bir e-posta buldu. Lucas'tan ICE'yi avukatla temasa geçirmesini istedi. Lucas ICE'yi aradı, o da işi kabul edeceğini söyledi, "her ne kadar bir kanatlı için çalışmaktan hoşlanmasam da."

Lucas, "Bir kanat delisi için çalışmıyorsunuz," dedi. "Amerika'da demokrasi için çalışıyorsunuz."

"Saati iki yüz dolara. Bunu unutmayalım."

- - -

LUCAS BCA merkezinde bir saat geçirdi, adamlarının yürüttüğü soruşturmalara ilgili e-postayla gönderilen raporlara baktı, ancak hiçbir şey acil değildi. Del, Shrake ve Jenkins Anoka bölgesinde olduğuna inanılan bir uyuşturucu laboratuvarını bulmaya çalışıyorlardı ve Virgil Flowers da Rochester'daki Maymun Adam Tecavüzcüsünü arıyordu. Lucas hepsine birkaç hafta boyunca bireysel bir operasyonda çalışacağını ama her gün irtibatta olacağını belirten notlar yazdı.

Bunu yaparken Smalls'dan bir e-posta geldi ve kampanya çalışanlarının ve gönüllülerinin listesini geç saatlere kadar alamayacağını söylüyordu. Lucas daha sonra pornoyu keşfeden genç kadını aramaya çalıştı ve annesi tarafından Cross Lake'de bir arkadaşının evinde olduğu ve gece yarısından önce dönmeyeceği söylendi. Lucas onunla ertesi sabah Edina'daki evinde buluşmak üzere anlaştı.

Bunu yaptıktan sonra St. Paul polisini aradı ve narkotik ve ahlaksızlık biriminden Larry Whidden adında bir polisin ev telefonuna yönlendirildi. Whidden arka bahçesinde, sezon sonu işi olarak barbeküyü temizliyordu. Lucas soruşturma raporlarını görmek isteyince Whidden, "Bana kalırsa, şef izin verirse elimizdeki her şeye bakabilirsin. Bu oldukça politik bir konu, bu yüzden tüm yetkileri çok açık tutmak istiyorum."

Lucas Şefi aradı, o da Lucas'ın neden ilgilendiğini öğrenmek istedi. "Rose Marie benden bir göz atmamı istedi," dedi Lucas. "AŞağı yukarı izlemek için. Önemli bir Şey değil ama haberdar olmak istiyor."

"Politika," dedi Şef.

"Bak ne diyeceğim Rick," dedi Lucas, "nasıl atandın?" "Bu da ne demek Şimdi?"

"Politika," dedi Lucas. "Neyse o."

"Komik. Tamam. Ama bak ne diyeceğim, tüm bu olanlar benim kötölük ölçerimde gerçekten üst sıralarda yer alıyor. Smalls suçluysa, etrafta dolanarak hâlâ çok zarar verebilir. Eğer masumsa, intikam almak isteyecektir ve bunun için de tam olarak doğru noktada."

Lucas, "Sizin gibi birinin sorumluluğu etrafa yayması için daha fazla neden var," dedi.

"Bunu zaten düşünmüştüm," dedi Şef. "Whidden'ı arayacağım."

Whidden beş dakika sonra Lucas'ı aradı ve "Daha sonra gidip kitabı senin için fotokopi çekebilirim ama biraz bekleme gerekecek. Kayınvalidemler gelecek. Neden altıda gelmiyorsun? Pornoya bakmak istersen Jim Reynolds'ı çağırabilirim."

- - -

LUCAS'IN yapacak bir Şeyi kalmamıştı. Bir süre düşünmeye çalıştı ama düşüncecek yeterince malzemesi yoktu. Evi aradı ve kimse cevap vermedi - hala Sam için süper kahraman kostümleri almaya çıkmıŐlardı. Muhtemelen saat yedide evde olacağına dair bir mesaj bıraktı. Bunu yaptıktan sonra, baharda geldiğinde kaçırdığı Three Stooges filmini izlemek için boşanmış erkeklerin matinesine gitti. Boşanmış adamlar her zamanki gibi sinemanın etrafına dađılmıŐlardı, ellerinde patlamıŐ mısırlarıyla bekar adamlar, birbirlerinden dikkatlice ayrılmıŐlardı ve seksenlerin Volkswagen dizelinden çıkan duman gibi depresyon bulutları yayıyorlardı.

Buna rağmen, Lucas filmde bir rahibenin gözlerinden dürtölüp kıcının üzerine düŐtüđu andan itibaren güldü; onu çocukluğuna, belirsiz TV kanallarındaki eski filmlere geri götürdü. Ve

Tanrım, rahibeler gözlerinden mi dürtölüyor? Buna gülmemek için saf buzdan bir kalbe sahip olmanız gerekir.

- - -

Beş buçukta sinemadan çıktı, St. Paul'e telefon etti ve beş kırk beşte St. Paul Polis Departmanı'nın misafir otoparkına park etti. İçeri girdi, cam kafesteki kadın polisle dostça bir sohbet etti ve Whidden'i duvara yaslanmış, bir Tootsie Pop emerken bulduğu arka tarafa vızıldayarak geçti.

Whidden, "Bu taraftan," dedi ve onu Vice'a götürdü, orada boş bir masadan kalın bir dosya aldı ve "Elimizdekilerin kopyası. Pornoya bakmak ister misin?"

"Belki bir göz atarsın," dedi Lucas.

Whidden'i laboratuvara kadar takip etti; kovboy gömleği giymiş, zayıf bir adam olan Jim Reynolds bir hesap çizelgesine bakıyordu. Lucas ve Whidden'ı gördü, ayağa kalkıp "Buraya," dedi ve Lucas'a, "Fazla mesai için teşekkürler," dedi.

"Sorun değil. Noel geliyor."

Reynolds onları gri bir Dell masaüstü bilgisayara götürdü. "Smalls sabit diskin bir kopyası için mahkeme emri çıkartıyor," dedi onlara. "Yarın ilk iş burada olacak."

"Herhangi bir bilgisi olduğunu inkâr ediyor," dedi Lucas. "Sen ne düşünüyorsun?" Reynolds, "Genelde bir fikrim vardır," dedi. "Ama bu şey bir

biraz korkak.

Bilmiyorum." "Nasıl tuhaf?"

"Keşfin koşulları," dedi Reynolds. "İşin içine girdiğinizde göreceksiniz."

Whidden, "Suçlu olduğuna yüzde altmış beş inanıyorum. Ama jüride ben olsaydım. onu mahkum edeceğimi sanmıyorum."

Reynolds porno dosyasını açtı: çocuk pornosu için olağan şeyler: birbirleriyle seks yapan genç erkekler ve kızlar, yetişkinlerle seks yapan genç erkekler ve kızlar. Çocuk pornosunda yeni bir şey yoktu.

Lucas, "Ne kadar var?" diye sordu.

Reynolds, "Birkaç yüz ayrı görüntü ve otuz sekiz video klip," dedi. "Bazıları Avrupalı - bunları daha önce de gördük - bazıları ise nereden geldiğini bilmiyoruz. Henüz hepsine bakmadık ama gördüklerimiz oldukça kötü şeyler."

"Peki ya şu gönüllü, klavyenin üzerine birkaç kâğıt atma meselesi?" Lucas sordu.

Reynolds, "Bunu test ettik ve bu şekilde çalışıyor," dedi. "Pornoya bakıyorsunuz ve uzaklaşıyorsunuz. İki dakika içinde ekran kararıyor. Bir tuşa dokunuyorsunuz ve ekranda ne varsa o geri geliyor. Bu durumda, porno dosyası."

- - -

Konuşacak pek bir şey yoktu, bu yüzden Lucas dosya için Whidden'a ve gösteri için Reynolds'a teşekkür etti ve eve gitti. Akşam yemeğinin hazır olmasından yirmi dakika önce gelmişti ve Weather ona yeni bir şey olup olmadığını sorduğunda, "Evet. Porter Smalls'un masum olduğunu kanıtlamam istendi," dedi.

"Kapa çeneni," dedi.

- - -

PORTER SMALLS'IN kampanya çalışanlarının listesi geldi, hem ücretli hem de gönüllü kırktan fazla kişi vardı. Lucas akşam yemeğinden sonra bir süre internette dolaşarak bu kişilerin geçmişlerini araştırdı. Facebook'ta birkaç şey buldu ama kimsenin "Bilin bakalım kimi çerçeveledim?" yazmayacağını hemen anladı.

ICE aradığında tam pes etmişti. "Avukatınla konuştum ve yarın saat on buçuk, on bir gibi sabit diskin bir kopyasını alacağımızı söyledi," dedi.

"Bana ilk iş olarak senin alacağın söylenmişti," dedi Lucas.

"*Bana* başsavcılığın orada bir temsilci istediği ve kendi bilgisayarlarını getirecekleri söylendi. Onu daha erken getiremezlerdi."

"Bunu alır almaz seninle konuşmam gerek, ama bana getirdiğini kimseye söyleme. Bırak Smalls için olduğunu düşünsünler."

avukat ve başka kimse yok," dedi Lucas. "Eşyaları buraya, benim evime getirebilir misin?"

"Avukatın ne diyeceğini görmem gerekecek ama neden olmasın?"

"Ara beni o zaman," dedi Lucas. "Bir şey daha var: Bir sürü insanı araştırıyorum, haklarında bilgi edinmem gerekiyor. Ama Google'dan aldığım tek şey bir sürü saçmalık."

"'Çöp girer, çöp çıkar' sözünü bilir misiniz?" ICE sordu.

"Öyle mi?"

ICE, "Google şu anda dünya üzerinde bir araya getirilmiş en büyük çöp yığını," dedi. "Ona birkaç yıl daha verin, içinde hiçbir şey bulamayacaksınız. Ama söylemek istemezdim ama ben veri tabanı işi yapmıyorum. Kodlama, kod çözme ve bazı donanım işleri yapıyorum. Ama mesajlaşma ya da veritabanı işi yapmıyorum. Tweet bile atmıyorum."

"Veri tabanlarında iyi olan biri var mı?" Lucas sordu. "Gerçekten biraz araştırma yapmam gerekiyor."

"Evet. Birini tanıyorum. Sen de öyle. Muhtemelen veritabanları hakkında dünyadaki herkesten daha fazla şey biliyordur. Kelimenin tam anlamıyla."

"Kim o?" Lucas sordu. "Kidd."

"Ne çocuğu?"

"Sanatçı Kidd," dedi ICE.

"Kidd? Ressam olan mı?" Lucas Kidd'i oldukça iyi tanıyordu ve resim yapmanın yanı sıra bilgisayarlarla da uğraştığını biliyordu. Minnesota Üniversitesi'nde aynı dönemde spor yapmışlardı, Lucas hokeyde, Kidd ise güreşçiydi. Weather, Kidd'in nehir manzaralarından birine sahipti ve bunun için çok para ödemişti -Weather'a ödediğinin üç katı teklif edilmiş ve bir sanat simsarı tarafından teklifin yeterince iyi olmadığı söylenmemiş olsaydı, Lucas bu fiyatı gülünç bulabilirdi.

ICE dedi ki, "Evet. İnanın bana, veri tabanları yapıyor." "Gerçekten iyi mi?"

"Lucas, adam bir efsane," dedi ICE. "Sadece veri tabanı değil, her şeyi yapıyor. Bir hikaye var - doğru olmayabilir
-Steve Jobs, Microsoft'un yeni işletim sisteminin

Apple'ın canına okuyacaktı. Doksanlı yılların sonlarıydı, belki de 2000. Jobs Kidd'den yardım istedi ve Kidd de sözde ne yapabileceğine bakacağını söyledi. Bir sonraki Microsoft sürümü ... Windows ME'yi duydunuz mu?"

"Sayılır."

ICE, "Windows'un tüketiciler nezdindeki itibarına daha önce ya da o zamandan beri hiç olmadığı kadar zarar verdi," dedi. "Berbattı. Berbattan da beterdi. Söylenenlere göre, Kidd'in parmağı bu berbatlığın derinliklerindeydi." Duraksadı, sonra da "Tabii ki bunların hepsi bir peri masalı olabilir" dedi.

Lucas, "Sanırım onu arayacağım." dedi.

"Benden selam söyle," dedi ICE. "Ona söyle, eğer karısını terk ederse ben buralardayım."

"Bu taraftan, ha?"

"O *kadar* seksi ki... Başlamayayım bile."

- - -

SICAK MI? KIDD?

Lucas hiçbir zaman Kidd'in seksi, hatta yakışıklı olduğunu düşünmemişti. Moda hakkında hiçbir şey bilmediği de kesindi; Lucas onu kot pantolon, tenis ayakkabısı ve bazen kolları kesilmiş tişörtler ya da sweatshirtler dışında bir şey giyerken görmemişti. Weather, Minneapolis Sanat Enstitüsü'nü oldukça fazla para veriyordu ve bir keresinde iş kıyafeti giyilmesi gereken bir etkinliğe gitmişlerdi ve Kidd oradaydı. Kot pantolon, koşu ayakkabıları ve kolları kesilmemiş bir sweatshirt ile. İşi için gündelik olduğunu söylemişti.

Yine de, sıcaklığıyla ilgili olarak . . . Weather, Kidd'in arkadaşlığından hoşlanıyor gibiydi. Hem de çok. Tıpkı Lucas'a göre başka bir yırtıcı olan Virgil Flowers'ın arkadaşlığından hoşlandığı gibi. Ve Kidd'in Lucas'a göre kendisi de çok seksi olan bir karısı vardı, ya Kidd gibiler için fazla iyiydi ya da ...

Kidd'de Lucas'ın tanımadığı bir şey vardı. Bunda yanlış bir şey yok, diye düşündü Lucas.

- - -

LUCAS KIDD'in telefon numarasını masasından aldı ve onu aradı. Kidd açtı: "Hey, Davenport," dedi. "Orada değildim, yapmadım."

"Lauren nasıl?" Lucas sordu. "Kim bilmek istiyor? Ve neden?"

"Sadece havadan sudan konuşuyorduk," dedi Lucas. "Seninle konuşmam gerek. . bilgisayarlar hakkında. Bir arkadaşım bana veri tabanlarından anladığınızı söyledi."

"Ne arkadaşı?"

"Ingrid Caroline Eccols." O kadar uzun bir sessizlik oldu ki Lucas sonunda, "Hâlâ orada mısın?" diye sordu.

"ICE'yi düşünüyorum," dedi Kidd. "Peki, durum nedir?"

"Bunu yüz yüze açıklamayı tercih ederim," dedi Lucas. "Ama zaman kısa."

Yarın öğleden sonra erken saatlerde buralarda olur musun?" "Evet, ama ICE davetli değil."

"O bir sorun mu?"

Kidd, "Onun sorun olabileceği pek çok yolu anlatmaya başlayamam bile," dedi.

"Tamam. O davetli değil," dedi Lucas.

"Lauren oturabilir mi?"

Lucas duraksadı ve sonra, "Bu çok gizli bir mesele," dedi. Kidd, "O çok sır saklayan bir kadın," dedi. "Ve eğer bu gizli, bunu duymasını tercih ederim. Bilirsiniz, daha sonraki bir tarihte bir tanığa ihtiyacım olursa diye."

"O zaman tamam, orada olmak istiyorsa davetlidir."

"Oh, orada olacak," dedi Kidd. "Senin çok seksi olduğunu düşünüyor."

- - -

TAMAMEN SICAK.

Herkes seksi, herkes zengindi. Black Duck'ta tavuk hırsızlarını kovalamaktan iyidir, diye düşündü Lucas, Whidden'dan gelen dosyayla masasına yerleşirken.

Dosya oldukça iyi görünüyordu, ta ki o açana kadar. Açıldığında, yarısının 911 konuşmalarının çıktıkları, kampanya ofislerindeki bilgisayarlara el konulmasıyla ilgili tekrarlayan raporlar ve ofis personeliyle yapılan konuşma ve görüşmelerin raporları olduğu ortaya çıktı,

Çoğu hiçbir şey bilmiyordu ve resimleri bulan gönüllü Brittany Hunt ile bir röportaj yapıldı.

Hunt yirmi yaşındaydı ve Haziran ayından beri gönüllü olarak çalışıyordu ve ertesi kış, altı ayını kampanyada çalışarak geçirdikten sonra üniversiteye -Sarah Lawrence'a- dönecekti.

Tamamen cahil ofis çalışanlarından sadece biraz daha fazlasını biliyordu. Elinde, Smalls'un federallerden ödenek aldığı köprü onarımlarının on yıllık maliyeti hakkında bir rapor vardı. Sabah saat ondan biraz sonra ofisine girmiş ve Smalls raporu kendisi istediği için, raporu onun göreceğinden emin olacağı ve isteğini yerine getirdiğini bileceği bir yere koymuştu: klavyesinin üzerine bırakmıştı.

Anında bir fotoğrafın parladığını ve refleks olarak ona baktığını söyledi: ilk başta ölü insanlardan oluşan bir karmaşa gibi görünüyordu ve sonra bunun bir grup seks fotoğrafı olduğunu ve fotoğraftaki kişilerden ikisinin çocuk olduğunu fark etti.

Babamı aradı, babam da 911'i aradı. Gerisi tarih oldu. Lucas rapordan Smalls'tan öğrenmediği neredeyse hiçbir şey öğrenmemişti, Sarah Lawrence kadınlarının Lucas'ın daha önce pornografik filmlerle sınırlı olduğunu düşündüğü cinsel göndermeleri özgürce kullandıkları dışında.

Dosyayı bitirdi ve portakal suyu aramak için mutfağa gitti. Weather ve Letty mutfaktaki kahvaltı barına yaslanmış, Weather'ın cep telefonuna bir şeyler programlıyorlardı. Weather başını kaldırıp sordu: "Ee? Dosyada ne vardı? Bunu o mu yaptı?"

Lucas buzdolabından bir şişe portakal suyu aldı ve kapağını çevirerek çıkardı. "Dosya işe yaramazdı. İyi bir şey var: St. Paul polislerinin çok gerisinde değilim."

"Bu kadar geride olmana çok şaşırdım," dedi Weather.

"Ben de," dedi Letty. "Utanç verici."

"Desteyiniz için teşekkür ederim," dedi Lucas. "Beni garajda çim biçme makinemin bıçağını bileylerken bulabilirsin."

Letty Weather'a baktı ve "Bu bir örtmece mi?" diye sordu.

"Umarım değildir."

Lucas onları görmezden geldi, portakal suyunu bitirdi, şişeyi geri dönüşüm kutusuna koydu ve garaja gitti.

Onunla istedikleri kadar alay edebilirlerdi; ama Kidd'in yakışıklı karısı Lauren onun çok seksi olduğunu düşünüyordu.

BÖLÜM 4

Taryn Grant Rochester, Wabasha ve Red Wing'i kapsayan bir kampanya turundan döndüğünde güvenlik koordinatörü Doug Dannon'ı garaj kapısında beklerken buldu. İki Alman çoban köpeği, Hansel ve Gretel, içeri girdiğinde sevinçle inledi ve diz çöküp onları güzelce tırmaladı ve her birinden bir öpücük aldı ve sonra Dannon, "Bazı haberlerim var. Green nerede?"

Alice Green eski bir Gizli Servis ajanıydı. Gölge kampanyasında yer almıyordu. Taryn dedi ki, "Alice arabada. . . Ne oldu?" diye sordu.

Dannon, "Smalls'un kampanyasında konuşulanlara göre porno skandalını araştıran yeni bir eyalet müfettişi var," dedi. "St. Paul'den alıp almadıklarını bilmiyorum ama Smalls bu konuda oldukça mutlu. Bir şeyler yapılacağını düşünüyor. Smalls'un valiyle konuştuğuna dair söylentiler var ama ne konuşulduğunu kimse bilmiyor."

"Vali mi? Onun bizim tarafımızda olması gerekiyordu." Taryn yana doğru eğildi ve Gretel'in kafasına bir çizik daha attı.

"Bilmiyorum, neler olduğunu bilmiyorum. Belki Connie bir şeyler bulabilir."

Connie Schiffer, Taryn'in kampanya yöneticisiydi.

"Peki ya araştırmacı, şu yeni adam?" Taryn sordu.

"Onu internette araştırıyordum. O bir katil. Adı Lucas Davenport, uzun zamandır buralarda," dedi Dannon. "Suçluları Yakalama Bürosu için çalışıyor. Bir sürü gazete kupürü var. Çatışmalarda bir sürü insan öldürmüş. Gerçekten zeki ya da acımasız birine ihtiyaç duyduklarında başvurdukları adam o gibi görünüyor."

"Ama ne öğrenebilir ki?"

Dannon, "En kötü ihtimalle, Tubbs'tan Smalls'a uzanan ipliği bulabilir," dedi. "Herkes Tubbs'ı arıyor ama bağlantıdan haberleri yok. Bu konuda bir şey yapamayız. Muhtemelen gelip seninle konuşacaklardır, Taryn. Porno işinde bir bit yeniği olduğunu düşünürlerse, bakacakları yer bu kampanya olacaktır. Tubbs'ın bağlantılı olduğunu öğrenirlerse ve Tubbs hiç ortaya çıkmazsa ... o zaman cinayeti sorarlar."

"Ama Tubbs asla ortaya çıkmayacak," dedi. "Hayır, öyle bir ihtimal yok," dedi Dannon.

- - -

ABD Senatosu için DEMOKRATİK ADAY TARYN GRANT, narsistik kişilik bozukluğundan muzdaripti ya da Wharton School'daki üçüncü yılında bir psikolog ona böyle söylemişti. Psikolog şöyle eklemişti: "Suç hayatına girmediğin sürece bu konuda fazla endişelenmezdim. Buradaki insanların yarısı narsist. Diğer yarısı da psikopat. Roland Shafer hariç. O yeterince normal."

Taryn Roland Shafer'ı tanıımıyordu ama bunca yıl sonra bazen onu düşünüyor ve o n a ne olduğunu merak ediyordu. "normal."

Psikiyatrist ona bozukluğu kabataslak terimlerle, belki de nazik olmaya çalışarak açıklamıştı. Ofisinden çıktığında doğruca kütüphaneye gitmiş ve bu konuyu araştırmıştı, çünkü kalbinin derinliklerinde herhangi bir bozukluğa sahip olamayacak kadar mükemmel olduğunu biliyordu.

- - -

NARSİSİSTİK KİŞİLİK BOZUKLUĞU:

- Kendini aşırı önemseme duygusuna sahiptir.
- Eleştiriye öfke ile tepki verir.
- Diğer insanlardan faydalanır.
- Başkalarının duygularını önemsemez.
- Meşgul ile fanteziler . başarı, güç, Güzellik, ve zeka.

- - -

AŞIRI KENDİNİ BEĞENMİŞLİK DUYGUSU MU? O aptal psikiyatrist ona bir milyar doların büyük bir kısmının miras kalacağını, şimdiden bütün bir *sektörü* satın almaya yetecek kadar parası olduğunu biliyor muydu? O önemliydi.

Eleştiriye öfkeyle mi tepki veriyorsunuz? Peki, size kötü davranıldığında ne yaparsınız? Çatışmadan kaçıp bir mendile mi sarılırsınız? Kesinlikle hayır: yüzlerine vurur, onları yola getirirsiniz.

Diğer insanlardan faydalanarak mı? Bu dünyada kek gibi davranarak bir yere varamazsın, kek.

Başkalarının duygularını önemsememek mi? Bakın: Dünyadaki insanların yarısı ortalamanın altındadır ve "ortalama" övünülecek bir şey değildir. Hayattaki aptallara mı dikkat etmeliyiz?

"Başarı, güç, güzellik ve zeka fantezileriyle meşgul" nasıl? Hey, ona ve CV'sine iyice bakmış mıydı? Sınıf birinciliği için yarışıyordu; yanağındaki siyah nokta olmadan Marilyn Monroe'ya benziyordu; ve yirmi iki yaşında kendine ait otuz milyon doları vardı ve bunun yirmi ya da otuz katı daha gelecekti. Ne fantezisi? Benim dünyama hoş geldin, ahbab.

- - -

Bu on yıldan daha uzun bir süre önceydi.

Taryn şimdi otuz dört yaşındaydı. Hâlâ o önemli özelliklere sahipti; sarışındı, yakışıklıydı ve tüm ilginç yerlerde ilginç yerleri vardı. Wharton'dan Girişimcilik Yönetimi, ardından da London School of Economics'ten finans alanında mezun olmuştu. Dört yıl öncesine kadar, ailenin çok çeşitli tarım ürünleri şirketi olan Grant Mills'in finans departmanında çalışıyordu ve ABD'deki en büyük beşinci şirketti.

Grant Mills ile altı yıl geçirmişti, altı yıl boyunca kimin neyi yöneteceği konusunda ebeveynleri, amcaları ve kuzenlerinden oluşan bir listeyle hırıltılı bir mücadele vermişti. Sonunda bu mücadeleyi kazanabilirdi ama o vazgeçmişti. Orada çok para vardı ama hayatını mısır, buğday, fasulye ve pirinçle geçirmeyi düşünemiyordu.

Akıllı telefonlar ve tabletler için uygulamalar yazan Digital Pen LLC'yi kurmak için işten ayrılmıştı. Minneapolis'te iki yüz, Sahil'de de yüz kişi çalıştırıyordu ve Grant Mills tröstündeki bir milyanın dörtte üçünün üzerine birkaç on milyon daha yığmıştı.

Ama Dijital Kalem'den bile sıkılmıştı. Şirketi kiralık bir CEO'ya devretti, ona işi batırmamasını söyledi ve gözlerini siyasete çevirdi.

Taryn, Porter Smalls adında bir Cumhuriyetçi olan görevdeki ABD senatörünün beş yıl üst üste siyasi aletinın üzerine basmasını izlemişti. *Hmmm* diye düşündü. Bir sıçrama tahtası olarak Senato'ya ilgi duyuyordu ve Demokratların başlıca adaylarının, Cadillac'ın navigasyon sistemi ve gören gözlü bir köpekle Washington, D.C.'yi bulamayan her zamanki yordakçılar, palyaçolar, soytarılar, gösterişçiler ve küçük kasaba özentileri -ve bir cadı- olacağı daha en başından belliydi.

Taryn iyi ve sağlam bir Senato koltuğu satın almak ve yükselmek için gereken her şeye sahipti. Demokratların ön seçiminde sahayı dövmüş, dört yönlü bir yarışta oyların yüzde elli birini almıştı; cadı üçüncü olmuştu. Hem yerel hem de ulusal talk show'lara her hafta konuk oluyordu, bu konuda iyiydi ve insanlar ondan "yükselen yıldız" olarak bahsetmeye başlamıştı.

Bu hoşuna gitti. Hem de çok. Narsistik kişilik bozukluğu olan herkesin yapacağı gibi.

Merhemde büyük, sulu bir sinek vardı. Seçimden üç hafta önce kaybediyordu. Smalls'un *özelliği sevilebilir* olmasıydı. Tamam, hareket eden her şeyi beceriyordu ve bir vakada, iddiaya göre, hareket edemeyecek kadar sarhoş olduğunu söyleyen bir kadını. Ama bu artık ne anlama geliyordu ki?

- - -

TARYN, GÖLGE KAMPANYA ARACILIĞIYLA ANONİM OLARAK ÇALIŞARAK, Bob Tubbs'ı kendi işini yapması ve seçimi kazanması için tutmuştu. Tubbs, kendisine 100 bin doları yirmilik ve ellilik olarak veren adamı tanııyordu.

Ama Tubbs bir politikacıydı, uzun zamandır buralardaydı ve bir izi nasıl takip edeceğini biliyordu. Biraz zaman aldı ama sonunda izi takip ederek Dannon'a ve dolayısıyla Taryn'e ulaştı.

Gece yarısı evine geldi. Daha fazla para istedi.

Bunun gibi:

- - -

DOUG DANNON orta boylu, kumral saçlı, kumral bıyıklı, kama şeklinde bir vücuda sahip, yakınlardaki patlamalardan kalma birkaç şarapnel izi olan bir adamdı. Tubbs'ın kapıda belirttiği gece, yirmi bin dolarlık Alman dokuma derisinden yapılmış, merinos yünü kadar yumuşak bir kanepede oturuyor, ayaklarını yetmiş beş bin dolarlık bir İran halısının üzerinde, bir Fransız katedralinin vitrayları kadar zarif ve parlak bir şekilde gezdiriyordu. Soluk yeşil, kavisli camlı sundurma pencerelerinden dışarı, bir milyon dolar gibi görünen milyar dolarlık kadına baktı.

Üstü çıplaktı ve mayosunun alt kısmı bir çocuk elinden daha büyük değildi. Kırk tur attıktan sonra kendini ısıtılmalı havuzun derin ucundan çıkarmış ve sudan silkinerek duruyordu. Uzun boylu, sarışın ve bronz tenliydi, kaslı kalçaları ve dik pembemsi kahverengi meme uçları olan küçük göğüsleri vardı.

Hansel ve Gretel havuzun kaldırım taşı döşeli güvertesinde oturmuş, her şeyi izliyorlardı. Köpekler insanları biraz tedirgin ediyordu. Heyecanlandıklarında bir gergedanı parçalayabilirlerdi ve Taryn'i hayattan daha çok seviyorlardı.

Taryn, Dannon'ın camın arkasında olup olanları izlediğini ve Ron Carver'ın evin içinde bir yerlerde olduğunu biliyordu ama bu gerçeklere aldırış etmedi. Dannon'la birlikte güvenlik görevlisi olarak çalışan Carver da gölge kampanyanın bir parçasıydı. Carver, Dannon'a bunu yapabileceğini - onlar evdeyken üstsüz ve bazen de çıplak yüzebileceğini - çünkü kendisinin teşhirci olduğunu söylemişti.

Dannon bunun muhtemelen doğru olduğunu düşündü. Yanılıyordu.

Bunu yaptı çünkü Dannon ve Carver'ın olayların bütününde bir önemi yoktu. Onu çıplak görmüş olmaları hiçbir şey ifade etmiyordu, çünkü hiçbir şey ifade etmiyorlardı. Onlar birer araçtı; bir çekiç ve keski tarafından görülmek gibiydi.

- - -

Carver elinde bir bardak burbonla oturma odasına girdiğinde TARYN HAVLU ALMAYA BAŞLAMIŞTI; aslında bir bardak A.H. Hirsch Reserve, Dannon biliyordu ki Carver düzenli olarak Taryn Grant'in içki dolabından dolduruyordu. Carver'ın hizmetçiyle bir anlaşması vardı, o da gerektiğinde ek şişeler sipariş ediyordu. Taryn'in bilmesine gerek yoktu.

Dannon bunu onaylamamıştı: ama Carver ona aklını başında tutmak için her gün biraz içkiye ihtiyacı olduğunu söylemişti ve o da Rezerv'i seçmişti.

Dannon, "Çalışırken nefesinizden bu kokuyu alırsa sizi kovabilir," dedi.

Carver, "Ah, o kadar dolu ki kendi nefesini koklamadığını anlayamıyor," dedi. İri yarı bir adamdı, göğsü ve kalçaları kalındı. Küçük kafası, sık kesilmiş kahverengi saçlarıyla omuzlarını özellikle geniş gösteriyordu. Sırtındaki kemer kılıfında 9 mm'lik bir Glock ve biraz psikopat olduğu için ayak bileğindeki kılıfta da küçük bir .380 otomatik tabanca vardı.

Dannon daha az psikopattı ve sadece tek bir silah taşıyordu, sol kalçasında çapraz çekmeli bir kılıfta arkaya doğru .40 kalibrelik bir Heckler & Koch. Elbette, bıçaklı bir kavgaya asla yumruk getirilmemesi gerektiği teorisine dayanarak, kemik, tendon ve bağları kesmeyi garanti eden yedi inçlik tırtıklı bir bıçağa sahip bir Bratton dövüş bıçağı da taşıyordu.

"Şu kaltağın kıkına bak," dedi Carver, Reserve'ü yudumlarken.

Dannon, "Bunu duymak istemiyorum," dedi.

Carver, mavi çizgili havuz havlusunu sırtına doğru çekerken, milyar dolarlık kadının sırtını kamburlaştırıp göğüslerini onlara doğru itmesini izleyerek, "Çünkü tam bir am kırbacı gibisin," dedi.

"Oldukça güzel bir kütük olmasına rağmen. Gerçi biraz sıkıcı. Göğüslerini ovuşturmasını izlememiz dışında."

Dannon camdan Taryn'i izlerken, "Lagos'ta bir sürü iş var," dedi.

"Lagos'u sikeyim. Lanet Afrikalıların kışlarından silahlı adamlar çıkıyor. Bana ihtiyaçları yok."

"Angola'dan kömür karası bir adam tanıyordum," dedi Dannon. "Akıllı adamdı. Bubble'da güvenlik görevlisi olarak işe alındı. Oraya gittiği ilk gün, puştun teki taksisini Haleb kapısına doğrulttu..."

Daha çok Bağdat'ta yaşanmış saçmalıklar, ama Carver dikkatle dinledi, çünkü savaş hikâyelerini seviyordu. Bu işte şimdiye kadar Zafer Günleri'ni hatırlamak ve maaş çekini almak dışında yapacak pek bir şey olmamıştı. Ordudan atılmadan önce, takım otomatik silahı olan SAW'ı taşıması gerekiyordu. Yirmi iki kiloluk kara bir ölüm silahıydı, yüklüydü ve taşımak için bir at gerekiyordu. At oydu ve bundan memnundu.

- - -

KAPALI HAVUZUN DIŞINDA, Taryn Grant kurulanmayı bitirdi ve bornozunu giydi. Carver haklıydı: sarhoştı, diye düşündü Dannon. Her zaman içki içerdi ve bu gece, Minneapolis'teki bir çatı katında bir kampanya molasında, yüzmeye gitmeden önce en az üç, belki daha fazla ve eve döndüğünde iki tane daha içmişti; ve havuza da bir içki götürmüştü.

Onunla bu konu hakkında konuşmuş ve o da ona çenesini kapatmasını söylemiş. Başa çıkabileceğini söylemişti. Belki de yapabilirdi. Dannon'ın deneyimlerine göre alkolizm, bağımlılıklar arasında kontrol edilmesi en kolay olanıydı. Örneğin Carver'a bakın.

- - -

TARYN bir paket dergi alıyordu ki ön kapıdan bir ses geldi, ardından hızlı ve daha acil bir *vızıltı duyuldu*. Biri kapıdan atlamıştı.

Dannon, Carver'a ters ters baktı, "Kamerayı getir. Ben kapıdayım."

Ön kapıya doğru ilerledi ve ilerlerken telefonundaki telsiz fonksiyonuna bastı. Taryn'in telefonu ona doğru vızıldadı ve durmadı, kasıtlı olarak rahatsız edici bir ses, görmezden gelmek imkansızdı. Telefonu eline aldı ve "Ne?" diye sordu.

Dannon, "İçeride, çimenlikte biri var, kapıdan atlamış," dedi. Silahını çekti. "Köpeklerle birlikte buraya gel ve telefonda kal."

"Geliyorum," dedi. Bu yüzden güvenliği vardı.

Carver da aynı telsiz sistemini kullanıyordu ve izleme odasındaki video ekranlarına bakarak, "Tamam, bir adam, büyük bir adam, yürüyüşe çıkıyor. Kaybolmamış, hızlı yürüyor. Takım elbise giyiyor ve kravat takıyor. Elleri boş."

Taryn, "İçerideyim, kapıları kilitliyorum," dedi.

"Adam kapıda," dedi Carver. "Onu tanımıyorum."

Kapı çalındı ve Dannon elinde silahla kapıyı açtı; adamın yüzüne baktı ve "Ah, kahretsin" dedi.

"Merhaba, gizemli adam."

- - -

TARYN Senato adaylığı için araştırma yapmaya iki yıl önce başlamıştı. Araştırmayı kendisi yapmıştı -narsistik kişilik bozukluğu bir yana, hem eğitimi hem de eğilimi nedeniyle parlak bir araştırmacıydı. Araştırmanın büyük bir kısmı, kampanya yöneticisinden aşağıya doğru kampanya personelinin seçimini içeriyordu. Araştırmayı, kişisel sadakatine güvendiği Dannon ile paylaştı çünkü Dannon ona aşıktı.

Bu sadakati ve bir istihbarat subayı olarak geçmişini nedeniyle, ona gölge kampanya ekibini kurdurmuştu.

-Rakibi Smalls'a göz kulak olmak için casuslar. Ayrıca başka olası varlıkları da tespit etmişti: Bob Tubbs bunlardan biriydi.

Tubbs uzun süredir Demokrat Parti'de siyaset yapıyordu ve normal kampanyada bir personel işi için düşünülmüş ama sonunda reddedilmişti. Taryn, Dannon'a "Bazı çirkin seçim olaylarına karıştı, bu yüzden mesafemizi korumak istiyorum," dedi. "Ama aynı zamanda,

Dışarıdan birine ihtiyacımız olursa diye onu dışarıda tutmak iyi olur... kötü bir şeyle başa çıkabilecek birine."

Normal kampanya yöneticisi de dahil olmak üzere normal kampanya personelinin gölge personelin varlığından haberi yoktu.

Taryn'in iyi ve sağlam bir kampanya yürütmesine rağmen kaybedeceği anlaşıldığında, Dannon diğer olasılıkları görüşmek üzere Tubbs ile bir araya gelmişti. Kendisini "Bay Smith ... ya da Jones, seçiminizi yapın" dışında tanıtmamıştı.

Kağıt torbadaki 25 bin dolar ve Tubbs soruna bir çözüm bulursa yirmi beş bin dolar daha verileceği sözü olmasaydı, Tubbs muhtemelen onunla konuşmazdı.

Tubbs'ın bunu düşünmek için zamana bile ihtiyacı yoktu. İlk görüşmede Dannon'a, "Porter Smalls'un cinsel ilişkiye girme geçmişi var," demişti. Sonra da bunun nasıl istismar edilebileceğini anlatmıştı. Ve bunu başarmak için yüz bin dolara ihtiyacı olduğunu. "Bu çok tehlikeli. İnsanlara para ödenmeli," demişti Tubbs.

İki kez daha buluştular: Dannon ayrıntıları ve isimleri talep etmişti. Son görüşmede diğer yetmiş beş bini de teslim etmişti.

"Zaman daralıyor," demişti Tubbs'a. "Bu arada, sonuç bekliyoruz. Biz dalga geçilecek insanlar değiliz."

"Onları yakalayacaksınız," demişti Tubbs. "Çoktan yola çıktık."

- - -

TUBBS POLİTİK BİRİYDİ.

Ve bu sefer, bir şantajcı.

Taryn Grant'in kapısına doğru yürürken, Tubbs'ın sırtından aşağı bir ürperti yayıldı. Ağır bir suç işlemek üzereydi, şantaj, *gerçek şantaj*, hayatında ilk kez değil, ama daha önce hiç böyle olmamıştı: ödeme hayatını değiştirecekti. Bugünlerde bir adam kendi emeklilik fonuyla ilgilenmek zorundaydı. Yakalanırsa bir suç daha işlemesi sorun olmazdı. Zaten boğazına kadar batmıştı.

Uzanıp Taryn Grant'in kapı zilini çaldı. Onun evde olduğunu biliyordu, çünkü programını biliyordu.

Kapı açıldı ve,

Sürpriz!

"Ah, kahretsin," dedi içerideki adam.

"Merhaba gizemli adam," dedi Tubbs.

- - -

TARYN GRANT iki güvenlik görevlisiyle birlikte oradaydı, üzerinde bir bornoz vardı, saçları yüzmeden dolayı hâlâ nemliydi.

Tubbs dedi ki, "Bak, sana baştan söyleyeyim. Bu sabah ne olduğunu gördünüz. Ve fark ettim ki, siyasi hayatım sona erebilir. Bunu çözebilirler. Bunun için batmaya ve ağzımı kapalı tutmaya hazırım ama biraz daha paraya ihtiyacım var. Emekliliğimi finanse etmem gerekiyor."

Taryn dişlerini sıkarak, "Ne kadar?" diye sordu.

"İsa Mesih'ten daha çok paran var," dedi Tubbs. "Bir milyon istiyorum. İstediğim bu. Sana yemin ederim, eğer bir düşüş olursa, onu alacağım. Ve bir daha asla beş kuruş için geri gelmeyeceğim."

"Siktir git," dedi Taryn. Sesindeki sertlik köpeklerin dikkatini çekti, kulakları öne çıktı, burunları Tubbs'a dönüktü.

"Bayan Grant-" diye başladı Tubbs.

Dannon onun sözünü kesti ve Taryn'e, "Hadi bunu havuza götürelim," dedi.

"Burada neden bahsediyoruz?" Tubbs birinden diğerine bakarak sordu.

"Kameralardan bahsediyoruz," dedi Dannon ona. "Havuzun etrafında hiç kamera yok."

Tubbs başıyla onayladı ve Hansel önde, Gretel arkada, evin içinden geçip havuzun bulunduğu yere gittiler. Havuzun geniş b i r güvertesi vardı ve kenarlarında orkideler, bromeliadlar ve palmiyeler üzerinde günde on altı saat parlayan büyüme ışıkları vardı; Minnesota'da tropikal bir orman. Tubbs etrafına bakındı ve "Güzel." dedi.

Taryn *iyi bir şey* duymak istemedi. Dedi ki, "Seni orospu çocuğu. İyi para aldınız."

Tubbs, "Olanlar için iyi bir ödeme değil. Her yerde polisler olacak. Ödemem gereken bir kişi daha var,

ve bu sanki ... bu siyasi bir Armageddon."

Taryn havuzun yanında yarım kalmış bir içki bırakmıştı, yarısı votka yarısı portakal suyu olan bir tornavida, onu aldı ve kalanını geri fırlattı, sonra da "Neye bulaştığını bilmiyorsun. Bunu yapamazsın: satın alınırsın ve satın alınmış olarak kalırsın."

Tubbs, sesi alto aralığına tırmanarak, "Seni ABD Senatosu'na daha yeni soktum ve oradan yükselmeyi düşündüğünü biliyorum ve *bunu yaptım*," dedi. "Kaybediyorsun. Ben olmasaydım sen bir zavallı olurdun. Sen sadece-"

"Kapa çeneni," diye bağırdı Taryn.

Dannon onun düşündüğünden daha sarhoş olduğunu fark etti. Bir kolunu ona doladı ve "Gel benimle biraz konuş," dedi.

Gitmek istemedi. Tubbs'ın suratında kalmak istiyordu. Ama Dannon onu yanına çekti ve havuzun yarısında ona sessizce, "Eğer bunu ona verirsen, daha fazlası için geri gelecektir," dedi.

"Ne olmuş yani?"

"O zaman yavaşlat onu," dedi Dannon ona doğru eğilerek, klor kokusunu alabilecek kadar yaklaşarak. "Ona bir şeyler yapacağınızı söyle. Onu evden çıkarmalıyız ki konuşabilelim, bir eylem planı oluşturabilelim."

"Gitmiyor, asla gitmeyecek," dedi. "Lanet olsun, izimizi nasıl buldu?"

"Sonuçta paranın gelebileceği tek bir yer vardı. Belki beni televizyon çekimlerinden birinde ya da bir mitingde arka planda gördü," dedi Dannon, Tubbs'a bakarak. "Fark etmez, o biliyor."

"Ona kendini becermesini söyleyeceğim," dedi Taryn.

Dannon, kız uzaklaşmaya başlarken koluna asıldı. "Yapma bunu. Sadece ertele, biraz zaman kazan. Biraz zaman kazan . . ."

Taryn serbest kaldı, havuza geri döndü ve kontrolü ele aldı.

Yukarı çıkarken, Tubbs dedi ki, "Beni kandırmaya çalışma. Denemeyin. Sadece parayı ver ve bu iş bitsin. Ayak sürümeyin. Beni biraz korkutuyorsunuz, bu yüzden bir yerlerde saklanacağım."

seçim bitti. Buradaki teklifimin bir zaman sınırı var: Bir hafta içinde bir milyon istiyorum, yoksa Smalls kampanyasına bir teklif yapmak zorunda kalacağım."

Taryn, "Bir haftadan daha fazlasına ihtiyacım var, o kadar parayı toplamak biraz zaman alıyor," dedi ve sesindeki yalvaran ton nedeniyle kendinden nefret etti.

"Ama elinizde olan bu," dedi Tubbs. "Bir hafta. Nasıl bulacağın umurumda değil. Eminim Vegas'taki kumarhanelerden birinden bir şeyler ayarlayabilirsin. Sadece şu lanet parayı al ve bana getir, kızım."

Bunu yapan *kızdı*.

Dannon'a döndü, şimdi kendini buz gibi tutuyordu ve "Parayı bir şekilde alacağız. Onu buradan çıkarın."

- - -

Parayı bir hafta içinde alacakları sözünü vererek onu oradan çıkardılar. O gittiğinde, Taryn iki güvenlik görevlisine dönerek, "Bu işe yaramayacak," dedi.

Carver, "Hadi canım, Bayan Grant. Bir sıçan gibi karşınıza çıkacak. Kaybetseniz bile geri dönecek. Kazanırsanız, beş milyon, on milyon olacak, sonsuza kadar geri gelecek. O kara deliği dolduracak kadar para yok."

Dannon, "Ama konuşursa... bizi ele vermeye çalışırsa, kendini de bu işe bulaştırmış olur. O da bizimle birlikte hapse girer."

Taryn başını salladı. "Hayır. Sana bunun nasıl olacağını söyleyeyim. Ödemeyi reddediyoruz, Smalls'a gidiyor ve diyor ki, 'Sana Senato koltuğunu geri verebilirim. Bir milyon dolar ve dokunulmazlık istiyorum, yoksa hiçbir şey söylemem. Smalls da kabul etti: parası vardı, savcılarla arasını düzeltebilirdi. Tubbs parayı peşin alır, sonra itiraf eder, parmağıyla işaret eder, TV kameralarına ağlar. Doğru olanı yapar, vicdanının bunu kaldıramayacağını söyler. Ve işimiz biter. Savcılar Tubbs'ı umursamayacaklar. O önemsiz biri. Bizim için gelecekler."

Hepsi bunu bir süre düşündükten sonra Dannon Carver'a baktı ve "Sen ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Carver dedi ki, "Ne düşündüğümü *biliyorsun* Doug. O gitmiyor, bence biz de onu gönderelim. Dikkatli olursak bunu başarabiliriz ama bunu yaparken biraz takdir edilmek isterim."

Taryn ona baktı: "Ne kadar takdir ediyorsun?"

Carver omuz silkti ve "Sen ne düşünürsen" dedi.

Dudağına dokundu, yarı arkasını döndü, düşündü: zengin insanlar bile para vermekten nefret eder. Sonra geri döndü ve dedi ki, "Adam başı yüz bin. Hepsi nakit. İş biter bitmez."

Carver, "Hooah!" dedi.

Dannon daha az hevesliydi: "Biraz keşif yapmamız gerekecek. Mazeretimiz olması için bunu düzeltmemiz gerekecek."

"Bu tür şeyleri bilirsin," dedi Taryn. "Ben bu işin dışındayım. Eğer yakalanırsan, hiçbir fikrim olmadığını söylerim."

İki adam başlarını salladı. Dannon, "Eğer yakalanırsak, seni de bu işe bulaştırmaya gerek yok. Dışarıdan bize, içeride bizimle birlikte olmanızdan daha fazla yardımcı olabilirsiniz."

"Umarım anlaşılmıştır," dedi Carver'a bakarak. O da "Anlaşıldı" dedi.

"O zaman öldür onu," dedi.

- - -

DANNON VE CARVER, Tubbs'ı Şehirlerin kuzeyinde, Mississippi kıyısındaki bir bataklığa gömmüşlerdi. Taryn de yardım etmişti: Tubbs'ın cesedini Carver'ın cipinin arkasına koymuşlar ve her iki adamın da oturduğu siteye gitmişlerdi. Arka tarafa park ettiler ve Carver Dannon'ı aradı, sonra Dannon Taryn'i aradı ve birkaç dakika sonra Taryn Dannon'ı geri aradı. Daha sonra cesedi gömmeye gittiler, bu sırada Taryn arabayı kendi dairelerine sürdü ve dairelerindeki dizüstü bilgisayarlarından kendisine ve Carver'ın bir arkadaşına e-posta gönderdi. İş o noktaya gelirse bunların hepsi zaman kontrolünden geçirilebilirdi.

Paul gazeteleri polisin Tubbs'ı aradığını ve cinayetten korktuğunu yazana kadar pek bir şey olmamıştı. Ve şimdi de yeni bir müfettişin iş başında olduğu haberi.

Dannon bu haberi verdiğinde -yeni adam Davenport'un bir katil olduğunu- "Ah, Tanrım," dedi ve "Sonra konuşalım. Yüzmeye gitmem gerek, Alice de bir dakika içinde burada olur. Bu gece konuşalım."

"Daha sonra konuşmamız gerektiğinden emin değilim," dedi Dannon. "Bence bu konuda konuşmayı *bırakmalı* ve cehaletimize odaklanmalıyız. Porno konusunda ne olduğunu bilmiyoruz, Tubbs konusunda ne olduğunu bilmiyoruz, hiçbir şey bilmiyoruz. Kendinizi buna, hiçbir şey bilmediğinize ikna edebilirsiniz ... bunu polislere satmak çok daha kolay olacaktır."

"Cehaletimize odaklanın." Bu kavramı tam olarak kavrayamamıştı. Hiç cahil olmamıştı.

"Evet. Tubbs'la konuşmadan önce geriye sarın ve kafanızın nasıl olduğunu düşünün," dedi Dannon. "Sonra gazete haberlerini düşünün ve onlara verdiğiniz tepkiyi düşünün. Gerçekte ne olduğunu bilmeseydiniz onlar hakkında ne düşünürdünüz. Sonra polisler geldiğinde, eğer gelirlerse, her şey hakkında kafanız karışıyor. Biraz da korkarsınız. Sorular sorarsınız, cevaplar önerirsiniz, her yerde olursunuz. Ama temelde cahilsiniz. Tubbs'ı aklından sil. Onu tanıyorsanız. Onu hiç tanımadın."

Taryn, "Bunun hakkında düşünmem gerekecek ama bunu yapabilirim," dedi.

"Elbette yapabilirsin," dedi Dannon. "Ama onları kandırmanın ya da alt etmenin yollarını düşünme. Sadece cehaletinize odaklanın. Hiçbir şey *bilmiyorsunuz* ama tahminde bulunmak istiyorsunuz ve onlardan biraz bilgi almak istiyorsunuz - ne düşündüklerini duymak istiyorsunuz."

"Peki ya sen ve Carver?"

"Bununla başa çıkabiliriz," dedi Dannon. "Hayatımızın yarısını şu ya da bu şekilde polislerle yalan söyleyerek geçirdik. Personelden başka kimse bilmiyor. Bizi istemedikleri sürece tamamen uzak durmak bizim için kötü bir fikir olmayabilir."

"Öyle yapalım," dedi Taryn. "Belki siz ikiniz biraz ön güvenlik çalışması yapmaya başlayabilirsiniz."

"Ron'la konuşacağım," dedi Dannon. Yüksek topuk sesleri duydu ve "İşte Alice geliyor," dedi.

YİRMİ DAKİKA SONRA TARYN havuzun kenarında oturmuş, üzerinde tek parça muhafazakâr bir mayo vardı. Otuzlu yaşlarının sonlarında, kıvrak, yakışıklı bir kadın olan Alice Green şezlongda dinleniyor, *Star Tribune* okuyor, köpekler de ayaklarının *dibinde* oturuyordu. Köpekler dünyanın en etkili hırsız alarmıydı. Havuz alanına girmeye çalışan olursa köpekler onlara bakıyordu. Taryn onlara saldırmalarını söylerse, o kişiyi sorgusuz sualsiz parçalara ayırırlardı.

Taryn suya girdi, titredi ve turlar atarak yüzmeye başladı. Egzersiz ilk iki yüz metre boyunca zihnini boşalttı, ama ritmine alıştıktan sonra Tubbs'ın ziyaretini ve sonrasında olanları yeniden yaşamaya başladı: bunu takıntı haline getirmek için değil, Dannon'un deyiimiyle cehaletini geliştirmek için.

İki adam toplam dört saatliğine gitmişlerdi ve çamurlu ve yorgun bir halde geri döndüklerinde uykusuz Taryn'e Mississippi'den St. Cloud'a doğru gittiklerini, nehre giden bir balıkçı yolu bulduklarını ve cesedi yoldan uzağa taşıyıp derine gömdüklerini söylediler.

Carver, "Karanlıkta kendimizi öldürmek üzereydik," dedi. "Gitmiş. Her ihtimale karşı üzerine birkaç beton blok koyalım."

"Ne olursa diye?" Taryn kendine rağmen büyülenmiş bir halde sordu.

"Vücut gazları," dedi Carver. "Zemin biraz ıslaktı, onun ortaya çıkmasını istemezsiniz."

İkiz Şehirlere doğru birkaç mil geri gittikten sonra bir yan yola sapmışlar ve Carver'ın özenle temizlediği beyzbol sopasını yol kenarındaki hendeğe atmışlardı. Karanlıkta uzaklaşırlarken Dannon, "Mecbur kalsak bile kendimiz tekrar bulamazdık," dedi.

- - -

TARYN YİRMİ OTUZ TUR YÜZMEYE DEVAM ETTİ, her iki dönüşten sonra havuzun batı ucundaki tur sayacına dokunuyordu.

Carver ve Dannon hakkında ciddi ciddi düşünmek zorundaydı. Dannon kontrol altındaydı - dört yıldır onun güvenlik görevlisiydi ve dört yıl boyunca onu arzulamıştı. Sadece seks için değil. Ona aşığı. Bu işe yaradı. Carver daha kabaydı. Onu istemiyordu.

sadece onu becermek istiyordu. Eğer o müsait değilse, başkası yapabilirdi. Bu yüzden onun üzerindeki hakimiyeti daha güvenilirmezdi.

Carver'ın sorunu ise Dannon'dan çok bir maceraperest olmasıydı.

Dannon onun güvenliğini sağlamaktan mutluydu ve bu işte iyiydi. Bu konuda okumuştı, alarmları, devriyeleri rastgele ayarlamayı, kaçamak sürüşü ve geri kalan her şeyi biliyordu. Kurslar almıştı. Bir sevgilisi vardı, parasına olduğu kadar pantolonuna da el atmaya hevesli yarı aptal bir adamdı ve onunla işi bittiğinde bir türlü gitmiyordu. Dannon onunla konuşmuş ve adam Des Moines'e taşınmıştı. Karmaşa yok, yaygara yok.

Tubbs'ın öldürüldüğü gece, Taryn adamların her birine "teşekkür" olarak nakit ve altın olarak yüz bin dolar vermişti.

Dannon onunkini dikkatlice bir kasaya saklamıştı. Carver ise bir gün izin istemişti. "Para cebimde bir delik açıyor," diye itiraf etti. "Sakıncası yoksa Vegas'a gitmek için bir uçağa atlamak istiyorum."

Cuma gecesi idi. Cumartesi sabahı yola çıkmış ve Pazar gecesi geri döndüğünde paranın çoğu gitmişti. Dannon daha sonra parayı fahişelere, kokaine ve barbuta harcadığını ve parasının karşılığını aldığını düşündüğünü söyledi.

Yani Carver risk ararken, Dannon riski en aza indirmeye çalıştı. Bu da Carver'ı serseri mayın haline getiriyordu ve işin içinde olduğu için serseri mayınlara ihtiyacı yoktu.

Birkaç dakika boyunca, örneğin Carver, Tubbs'ın yaptığı gibi para için onu sıkıştırmaya çalışırsa ne olacağını düşündü. Dannon'un peşine düşeceğinden şüphelenebilirdi, çünkü Dannon ona aşıktı. Ama bu onu korkutur muydu? Dannon onu y a k a l a y a b i l i r miydi? Ve eğer ortalık kan gölüne dönerse ve biri polisle anlaşma yapıp onu takas etmeye kalkarsa... ne olurdu?

Bunu düşünmek zorundaydı. Dannon, Carver isterse onu ortadan kaldıracak kadar sadık mıydı? Carver, onu öldürdükleri takdirde üzerlerine düşecek bir bubi tuzağı kuracak kadar zeki miydi? Bunu çoktan yapmış olabilir miydi?

Ama bunu düşünmek zordu. Tubbs gittiğinden beri iz sürmekte zorlanıyordu. Ama takip etmek zorundaydı.

Çünkü artık seçimi kazanıyordu, üç puan öndeydi ve yükseliyordu.

- - -

Havuzun sonundaki sayaca bastı ve büyük kırmızı bir LED "40" belirdi. Kırk tur, bin metre, yarım milden biraz daha fazla.

Havuzdan çıktı ve tezgahı izleyen Alice elinde bir havluyla bekliyordu.

"Sen iyi bir ajan olurdun," dedi Alice. "Zeki, müthiş bir kondisyon."

"Teşekkür ederim," dedi Taryn. "Silahlarla başa çıkabileceğimden emin değilim.

Silahları sevmem."

Alice, "Askerde bir değişimiz vardı," dedi. "Silahlar insanları öldürmez, insanlar silahlarla öldürür. Silahlar sadece bunu çok ama çok kolaylaştırır."

"Bana sorarsanız çok kolay," dedi Taryn. "Senato'ya gittiğimde bu konuda bir şeyler yapmaya çalışacağım. İnsanların öldürüldüğünü okuduğumda kendimi hep kötü hissederim. Genellikle çok anlamsız oluyor. Bilirsiniz, 'Çan senin için çalışıyor' ya da her neyse."

BÖLÜM 5

Lucas Pazartesi sabahı uyandığında yaptığı ilk şey pencereyi kontrol etmek oldu: mavi gökyüzü. Mükemmel. Güzel bir gün daha. İnsanlar kötü hava koşullarından bahsediyordu ama ne zaman geleceğini bilmiyordu.

Ve Tanrı'ya şükür, hafta sonunu geçirdiler. Herkesin gittiği bir Pazar günü çalışmak tam bir baş belasıydı. Bugün çok şey olacaktı: artık matine filmleri olmayacaktı.

Giyinirken, pornoyu bulan gönüllüyle başlayacağını düşündü. Satıcı önerdiğinde berbat görüneceğini düşündüğü, ancak serin havalarda favorilerinden biri haline gelen orta mavi yün bir takım elbise seçti. Birkaç kravat denedi ve sonunda gözlerine çok yakışan, içinde turkuaz iplik olan kırmızı-mavi bir ekose seçti. İki yıl önceki bir Avrupa seyahati sırasında ölçülerini aldığı Cleverley of London'ın siyah bağcıklı ayakkabıları takımını tamamladı.

Gönüllünün ailesi Hunts, Minneapolis'in varlıklı bir banliyösü olan Edina'da yaşıyordu. Lucas Porsche'yi aldı çünkü orada kendini evinde gibi hissedecekti. Şehri on dakikada geçti ve Porsche'nin eski navigasyon sisteminin neden olduğu birkaç dakikalık kafa karışıklığından sonra Hunts'ların evini buldu: ağaçlık bir çıkmaz sokağın sonundaki bir başka geniş tuğla çiftlik.

- - -

BRITTANY HUNT, LUCAS'ı kapıda karşıladı, annesi bir adım gerisindeydi. Lucas şaşırmişti: Neredeyse tıpatıp birbirlerine benziyorlardı ve bu 1960 yılındaki Doris Day'e benziyordu. Lucas 1960'ta henüz doğmamıştı.

Doris Day etkisi, ama onu gece geç saatlerde televizyonda yeterince sık görmüştü. . . .

"Ben Brittany," dedi Brittany, elini sıkıca uzatarak. "Onu ifşa eden bendim."

"Ben onun annesiyim, Tammy," dedi annesi. "Arkadaşları bana Tam der." Mükemmel beyaz dişleri vardı ve Lucas'a ısıltı ısıltı parlıyordu ve bir pazartesi sabahı evde Chanel kokuyordu.

İçeriye doğru ilerlediler ve arkadaki sürgülü kapı çarparak kapandı. Açık yakalı beyaz gömlek ve hakiler giymiş bir adam oturma odasına doğru ilerledi ve elini uzatarak "Jeff Hunt" dedi.

Taş döşeli bir şöminenin önündeki sohbet çukurunda, yarım daire şeklindeki bir kanepeye oturdular. Lucas, "Bana neler olduğunu anlat." dedi.

Brittany ona anlattı ve St. Paul polislerine de aynen böyle söylemişti. Bitirdiğinde -polisler gelene kadar bilgisayarın başında beklemişti- Lucas Jeff'e döndü ve "Hemen polisleri mi aradın?" dedi.

"Anında," dedi. "Her şeyden önce, insanların bu tür şeyleri yanlarına bırakamazsınız. İkincisi, Brit için endişeleniyordum. Ya geri döndüğünde onu orada, ekranda o şeylerle birlikte bulsaydı? Yani, bu onun için her şeyin sonu. Ya şiddete başvursaydı?"

"Onu neden hâlâ tutuklamadıklarını anlamıyorum," dedi Tam. "O tam bir canavar. Yani, çocuklar."

Lucas, "Bazı sorular var," dedi. "Ancak bir değişiklik olmazsa, Hennepin County savcısı, başsavcı geri almadığı sürece, önümüzdeki hafta büyük jüriye götürmeyi planlıyor gibi görünüyor."

Jeff, "Başsavcı valiliğe adaylığını koyacak ve Smalls'u torbaya atmayı çok istiyor, o yüzden bahse girerim kabul eder," dedi. Jeff de başka bir avukattı. "Eğer alırsa, dava kesinlikle büyük jüriye gidecek. Davayı kaybederse, iddianame için büyük jüriyi suçlayabilir. Kazanırsa, büyük jüri kimin umurunda?"

Lucas, "Şey..." dedi.

- - -

SONRA BRITTANY HER ŞEYİ DEĞİŞTİRDİ.

"Ne tuhaf bir yaz," dedi. "Porter'ın bilgisayarında çocuk pornosu ve sonra Bob Tubbs ortadan kayboluyor."

Lucas bir an ona baktıktan sonra, "Bob Tubbs mı? Bob Tubbs'ın bununla ne ilgisi var?"

"Şey, hiçbir şey," dedi. "Ama bilirsin, o buralardaydı. Onunla hiç tanıştın mı? Uzun boylu sarışın adamla? Bana Meksikalıların yaptığı gibi *chica* derdi."

"Smalls için mi çalışıyordu?" Lucas sordu.

Başını iki yana salladı. "Ayrıntıları tam olarak bilmiyorum ama Minnesota Arı Yetiştiricileri Birliği için lobicilik yapıyordu."

"Okçuluktan mı bahsediyorsun?" Jeff sordu.

"Hayır, *arı kovanı*, baba. Bilirsin işte, bal arıları. Bir tür lisanslama meselesi vardı," dedi Brittany. "Eyalet bir ücret koyacaktı ve bazı arıcılar eğer bu olursa kovanlarını Minnesota'ya getirmeyeceklerini söylediler ve Tubbs arıların eyaletler arası ticaret olduğunu ve bu yüzden sadece federallerin bunu düzenleyebileceğini düşündü. Ya da onun gibi bir şey. Bilmiyorum. Takip edecek kadar ilgilenmedim. Ama Bob buralardaydı."

"Peki ya Bob?" Tam, Lucas'a sordu.

Lucas, "Yerel politikacılarımızdan biri. Ortadan kayboldu... Cuma gecesi olmalı?"

Jeff, "Porno dosyasının ortaya çıktığı gün," dedi.

"Bunun doğru olduğundan emin değilim," dedi Lucas. "Az önce bir St. Paul polisinden duydum. Tubbs'ın annesi kaçırıldığını iddia ediyor. Birkaç kişi bir yerlerde alem yapıyor olabileceğini söyledi. Bunu daha önce de yapmıştı, ortadan kaybolmuş ve bir hafta sonra Cancun'da bir otel odasında körkütük sarhoş bir halde bulunmuştu. Ama sanırım kredi kartlarını kullanmıyor, cep telefonuna cevap vermiyor, pasaportu masasındaydı ve arabası da kapalı otoparkta duruyordu."

Jeff, "Bu kulağa hiç hoş gelmiyor," dedi.

Lucas Brittany'ye baktı. "Onu nereden biliyorsun ki?"

"Gazetede çıktı," dedi. "Bu sabah. İnsanlar her yerde onu arıyor."

Tam'ın eli boğazına gitti: "Sence ... öldü mü?"

"Bilmiyorum," dedi Lucas. "Benim ajansım bu işe dahil değil. Bu sadece, bilirsiniz, duyduklarım."

- - -

LUCAS ayrıldıktan on dakika sonra Brit, Tam ve Jeff el sallayarak veda etmek için verandaya çıktılar. El salladı ve hızla St. Paul'e geri döndü.

Lucas ofisine doğru giderken ICE aradı ve Smalls'un sabit diskinin kopyasının kendisinde olduğunu söyledi. "Her şeyi aldım, okuman altı ayını alır. Yaklaşık bir milyon e-posta var. Ve eski albümler. Şimdiye kadar yapılmış tüm Bowie albümleri var."

"Yargılamamaya çalışalım," dedi Lucas. "Her neyse, ben eve gitmiyorum, oraya geliyorum. Beni bekle."

Lucas, St. Paul polis otoparkına vardığında onu üstü açık siyah bir BMW'nin içinde beklerken buldu. Lucas'a ciltsiz bir kitap büyüklüğünde bir sabit disk uzattı ve "Kime fatura keseyim?" dedi.

Lucas, "Bunu bizzat bana gönder," dedi. "Daha sonra geri alırım. Sıra dışı bir şey oldu mu?"

"Tamamen rutin," dedi. "Kidd'e Windows 7 olduğunu söyle . . . bilmeyeceğinden değil."

Kidd'i ziyaret etmek için gelip gelemeyeceğini sormadı.

- - -

O gittikten sonra Lucas içeri girdi, cinayet masasına geri döndü ve Roger Morris'i bir ucunda küçük bir yağ lekesi olan kahverengi bir kâğıt torbaya bakarken buldu.

"Bu bir ipucu mu?" Lucas sordu.

"Bu benim öğle yemeğim," dedi Morris. "Erken yemeyi düşünüyorum." "Neden?"

"Çünkü açlıktan ölüyorum, nedeni bu," dedi Morris. "Karım beni yemeksiz bir diyetle soktu."

"Oldukça düzgün görünüyorsun," diye yalan söyledi Lucas, çünkü bir iyiliğe ihtiyacı vardı.

"Saçmalık. Daha dün başladım," dedi Morris. Sonra kaşları çatıldı ve "Sen burada çalışmıyorsun, değil mi?" dedi.

"Tubbs dosyasını görmem gerek."

"Ah, dostum," dedi Morris. "Bu sabah duymak istemediğim on iki milyon şey arasında bu bir numara. Davenport Tubbs dosyasını görmek istiyor."

"Çalışıyor musun?"

"Çalışacak bir şey yok."

"Öyleyse dosyayı görmeme izin ver," dedi Lucas. "Bazı önerilerim olabilir."

"Bu benim en büyük korkum," dedi Morris. "Beslenme çantamın içindekilerden sonra tabii ki."

- - -

LUCAS, Morris'in masasında oturmuş, bilgisayarına bakarak ince dosyayı karıştırdı. Tubbs Cuma akşamından sonra görülmemişti. Tubbs'ın annesi Cumartesi öğleden sonra St. Paul'u arayarak kayıp ihbarında bulunmuştu. Pek bir şey yapılmamıştı; birkaç polis gidip dairesinin kapısını çalmış ve onu görmemiş olan komşularına birkaç soru sormuştu. Annesi Pazar günü histeri krizine girmiş ve Aziz Paul'e oğlunun kaçırılmış olması gerektiğini söylemişti.

Bayan Tubbs'a göre, Tubbs'ın Cumartesi günü onu alıp alışverişe gitmesi gerekiyordu ama gelmemişti ve gelemeyeceğini söylemek için de aramamıştı. Annem bunu hayatında hiç yapmadığını söyledi. Pazar günü onu ayine götürmesi gerekiyordu ama o zaman da gelmemişti. Cumartesi sabahından beri ne evinden ne de iki cep telefonundan ona ulaşmaya çalışıyordu.

Polisler AT&T'yi kontrol ettiklerinde Tubbs'ın ne ev ne de cep telefonlarını kullanmadığını, kredi kartlarını da kullanmadığını tespit ettiler ve yaşlı kadının şikayetlerini ciddiye almaya başladılar: Tubbs'ın on yıl öncesine dayanan kredi kartı kayıtlarında hiç iki gün kredi kartı kullanmadığı görülmemişti. Annesinin dediğine göre her şeyi kartla ödüyormuş. Neredeyse hiç nakit kullanmıyordu, çünkü

görünmeyen iş harcamalarını düşemezdi ve Tubbs'ın harcamalarının neredeyse tamamı iş harcamalarıydı.

Pazar günü öğleden sonra, Tubbs'ın annesi polisleri etrafa bakmaları için evine aldı. Polislerden biri, yatak çarşafalarında lekeler olduğu için yakın zamanda cinsel ilişkiye girdiğinin belli olduğunu söyledi. Örnekler alınmış. Zorla girme ya da şiddet izi yoktu.

Pazartesi sabahı yerel gazetelerde Tubbs'ın annesinin telefonlarına dayanan birkaç haber vardı. Bu haberler onu sarsmamıştı ve kredi kartlarını kullanmaya da başlamamıştı.

"Öldüğünü mü düşünüyorsun?" Lucas

Morris'e sordu. "Ben de öyle düşünüyorum," dedi Morris.

"Peki ya dairesi?" "Ne olmuş ona?"

"Henüz kapatmadın mı?" Lucas sordu.

"Henüz değil," dedi Morris. "Etrafa bakmak ister misin?" "Evet."

"Tubbs'ın annesinden onay almanız gerekecek ama alacaksınız. Çılgına dönmüş durumda," dedi Morris. "Neden ilgileniyorsun?"

Lucas, "Sana söyleseydim, adını değiştirip Yeni Zelanda'ya taşınmak zorunda kalırdın," dedi.

"Cidden..."

"Ben biraz ciddiylim," dedi Lucas. "Politik bir şey yapıyorum ve bunu gerçekten bilmek istemezsiniz. Ve muhtemelen Tubbs'la bir ilgisi yoktur. Eğer varsa, ilk iş sana söyleyeceğim."

"İlk iş mi?"

"Kesinlikle," dedi Lucas.

Morris uzanıp beslenme çantasına dokundu ve "Bana BLT yaptı. Hem de soya pastırmalı."

"Tanrım, bu hiç iyi değil," dedi Lucas. "Lanet olası soya pastırması mı?" "Biz siyahlar böyle konuşuruz," dedi Morris.

"Peki ya Tubbs'ın dairesi?" Lucas sordu.

"Anahtarım var," dedi Morris. "Yaşlı kadını arayalım. Eğer bir şey bulursanız ..."

"İlk iş," dedi Lucas.

Morris, Tubbs'ın annesini aradı, eyalet Suçluları Yakalama Bürosu'ndan yüksek rütbeli bir ajanın daireyi kontrol etmek istediğini söyledi ve hemen onay aldı. Morris ona anahtarı verdi, "Akıllıca kullan" dedi ve Tubbs dosyasının elektronik bir kopyasını Lucas'ın bakabileceği BCA'ya göndermeyi kabul etti.

Lucas ona teşekkür etti ve şehrin öbür ucundaki nehre, Tubbs'ın dairesine değil, Kidd'in evine doğru yola çıktı.

- - -

KIDD, Mississippi'ye bakan kırmızı tuğlalı bir restorasyon apartmanında yarım katın sahibiydi. Lucas onu birkaç kez ziyaret etmiş ve dairenin büyümesini izlemişti. Kidd işe tek bir büyük birimle başlamış, birkaç yıl sonra ikinci bir birim eklemiş ve nihayet büyük emlak çöküşü sırasında neredeyse yok pahasına üçüncü bir birim almıştı. Ayrıca, birkaç arabasını ve bir teknesini muhafaza ettiği yeraltı otoparkının bir bölümüne de sahipti.

Lucas portakal, muz, boya ve belki de yağ kokan bir yük asansörüyle Kidd'in katına çıktı, koridorda yürüdü ve Kidd'in Gauguin'in bazı oymalarından kopyaladığını söylediği el oyması ceviz kapısını çaldı. Lucas kışından ısırılma Gauguin oymasını tanıyamazdı, o yüzden bundan bahsedildiğinde sadece "Hey, bu harika," demiş ve kendini aptal gibi hissetmişti.

- - -

LAUREN kapıyı açtı, ince bir kadındı, uzun boylu değildi, kızıl saçları, yüksek elmacık kemikleri ve kocaman bir gülümsemesi vardı: "Lucas, lanet olsun, buraya daha sık gelmelisin. Neden Weather'ı kaldırıp yemeğe gitmiyorsun? Dışarı çıkmaya ihtiyacım var. Onun da öyle."

Onu yanağından öptü ve sonra Kidd geldi, köpeksiz bir sosisli sandviç ekmeğini çiğniyordu. Kot pantolon ve omuzlarını sıkıca saran, boya benekli, askeri gri bir tişört giymişti. Ve altın çerçeveli gözlükler.

"Yeni gözlükler," dedi Lucas.

"Evet. Çalışırken resimden uzaklaşıyorum, sonra yaklaşıyorum ve sonra tekrar uzaklaşıyorum," diyor Kidd. "Bilirsiniz, anlamaya çalışıyorum. Yakın çekim şeyleri çok iyi göremediğimi fark etmeye başladım."

"Yaşlanıyorum," dedi Lucas.

"Senden bir yaş büyüğüm," dedi Kidd. "Elli yaşıma yeni girdim." "Evet. Bunu dört gözle beklemiyorum."

Kidd omuz silkti. "Kırk beş biraz zor oldu. Elli, fark etmedim."

Lauren dirseğiyle Kidd'i dürterek, "Hatırlamadı bile," dedi. "Jackson ve ben ona sürpriz bir parti hazırladık ve ilk başta bunun ne için olduğunu bile bilmiyordu."

Jackson beş yaşındaki oğullarıydı ve adını New York'lu ölü bir ressamdan almıştı. Oturma odasına geçtiler ve Lucas onlara Letty, Sam ve bebekten bahsetti, okullardan ve diğer ev işlerinden konuştular. Sonra Kidd, "Ee, ne var ne yok?" diye sordu.

Lucas: "Porter Smalls hakkında bir şeyler okudun mu?" Kidd: "Evet. İyi ki kurtulduk."

Lucas: "Masum olabilir." Lauren: "Oh, lütfen."

"Bir de bana sor."

- - -

LUCAS ona bilgisayardan bahsetti ve Kidd dikkatle dinledi, gözleri Lucas'ın yüzüne sabitlenmişti. Kidd, Lucas'tan birkaç santim kısaydı ama omuzları daha geniş, kalçaları daha dardı: Bir güreşçiydi. Küfürbaz bir koçu ofisinden dışarı sürükleyip kafasını sahanın balkonundaki parmaklıkların arasından geçirdiğinde atletizm bursunu kaybetmişti. Koçu kurtarmak için itfaiyeyi çağırmak zorunda kalmışlardı ve saha çevresinde Kidd hem bir kahraman hem de istenmeyen kişi olmuştu. Çok da önemli değildi: Teknoloji Enstitüsü onu öğretim görevlisi olarak işe almış ve burstan kazandığından daha fazlasını ödemişti.

Lucas, Porter Smalls hakkında bildiklerini anlatmayı bitirdiğinde Kidd, "Sabit diski görmem gerek," dedi.

Lucas ceketinin cebinden çıkarıp ona uzattı.

Kidd, "Mmm. Sana vermeden önce ne kadar zamandır ondaydı?" diye sordu.

"Yarım saat," dedi Lucas. "Belki biraz daha fazla."

Kidd sürücüyü elinde çevirdi ve sonra, "Ona her şeyi yapmış olabilir," dedi.

"Ona bulaşmadı," dedi Lucas. "Sonuçlarını anlayacaktır."

"Hangisi olabilir?"

"Benden bir düşman yaratır," dedi Lucas. "Bunu istemez. Ve burada neyin tehlikede olduğunu biliyor."

Kidd birkaç saniye düşündü, sonra başını hızlıca sallayarak onayladı. "Tamam," dedi ve sonra, "Dükkâna geri dön."

Lucas, "Yani var mısınız?"

diye sordu. "Varız," dedi

Kidd.

- - -

KIDD, LAUREN VE JACKSON, nehre ve St Paul Limanı'na bakan uzun bir oturma odası, birkaç yatak odası ve banyosu olan orijinal büyük birimde yaşıyordu; Kidd ise diğer iki birimi stüdyo ve bilgisayar çalışma alanı olarak kullanıyordu. Lucas onu bilgisayar alanına kadar takip ederken, bilgisayarla ilgili bazı danışmanlık işlerini hâlâ yaptığını, ancak zamanının yüzde doksanını artık resim yaparak geçirdiğini söyledi.

Lucas kafasını stüdyoya uzattı -Didd'in üzerinde çalıştığı üç peyzaj vardı- ve sonra sordu, "Lauren çalışmıyor mu?"

"Artık o kadar da değil," dedi Kidd. "Neredeyse tam zamanlı bir anneyim."

"Çalışırken ne iş yapıyordu?" "Sigorta eksperi," dedi Kidd.

Bilgisayar masası, uzunluğuna dağılmış yarım düzine bilgisayarla birlikte, on ya da on iki ayak uzunluğunda eski bir meşe kütüphane masasıydı.

Bitişikteki bir masada üç yazıcı ve onların yanında da bir yığın kamera duruyordu. "Bakalım burada ne varmış?" dedi.

- - -

LUCAS, bilgisayarları, yazıcıları ve Wi-Fi sistemlerini bağlayabildiği, Microsoft Word, Excel ve Access'i, Google'ı ve diğer birkaç programı kullanabildiği ve bir zamanlar bir yazılım şirketinin sahibi olduğu, ancak yazılımın kodlanmasıyla hiçbir ilgisi olmadığı için KENDİSİNİ bilgisayar okuryazarı olarak görüyordu.

Ama Kidd'in çalışırken ıslık çalmaktan başka ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Kidd işe ICE'nin sabit diskini markasız bir masaüstü bilgisayara takarak başladı. Sistemi açtı, bazı tuşları kurcaladı, bazı sayılara baktı, sonra atölyede dolaşarak DVD dolu bir kutuya gitti, onları karıştırdı, birini seçti, geri getirdi ve bilgisayara yükledi.

"O da ne?" Lucas sordu.

"Bu bir envanter programı. Belirli türden uygulamaları arıyor ve ... whoops. İşte buradayız."

"Ne?"

"Bilmiyorum. Bir bakalım."

Kidd'in parmakları klavyesinde tıkırdadı ve okuyucu formunda bir program belirdi. Lauren içeri girip Lucas'a baktı ve kaşlarını kaldırdı, o da omuz silkti. Lucas program hakkında çok uzun olmaması dışında hiçbir şey bilmiyordu.

Kidd, belgeyi okuduktan sonra, "Eğer böyle görünüyorsa, haklısın -malls yapmadı" dedi.

Çok hızlıydı. Lucas şaşırmıştı: "Bu da ne?"

"İzle." Kidd DVD'yi bilgisayardan çıkardı, makineyi yeniden başlattı ve açıldığında parmaklarını klavyenin üzerinde tekrar gezdirdi. Ekran anında karardı.

"İyi iş," dedi Lauren.

Bir süre boş ekrana baktılar, sonra Kidd uzanıp bir bilgisayar kılavuzu aldı ve klavyenin üzerine bıraktı. Pornografik bir resim belirdi.

"Ah, bu çok kötü," dedi Lauren. "Çocuklar."

"Dosya bu," dedi Lucas. "Bunu nasıl yaptın?" "Biri küçük bir senaryo yazdı-"

"Senaryo mu?"

"Bir program bile değil," dedi Kidd. "Sadece birkaç satır kabuk komutu." Durakladı. "Ne kadar teknik olmasını istiyorsun?"

"Bana sadece ne işe yaradığını söyle," dedi Lucas.

"Yaptığı şey, bilgisayara 'Birisi bu tuşlara aynı anda basarsa, bu fotoğrafları göster' demek. Bundan daha karmaşık ama ... mmm ... karmaşık değil."

"Göster bana."

"Öncelikle senaryoyu ve porno dosyasını -aslında bir sürü dosya var ama bunlar bir paket formatında bilgisayarda saklanıyor- almanız gerekiyor. İşin zor kısmı da bu. Senaryoyu bir kez çalıştırmanız gerekiyor - sadece adını yazın ya da çift tıklayın - ve kendini yüklüyor, böylece açılışa başlıyor."

"Bir virüs gibi," dedi Lucas.

"Pek sayılmaz. Bunu kasıtlı olarak yapmalısınız. Bir virüs bunu kendi kendine yapar. Her neyse, eğer komut dosyası çalışıyorsa, dört tuşa basmanızı bekliyordur: Bir elinle QW, diğer elinle OP. Bunu yaparsanız, porno dosyasını varsayılan fotoğraf görüntüleyiciye gönderir - aslında bu durumda *adl* Photo Viewer'dır. Ayrıca ekran koruyucuyu da etkinleştirir. Klavyeye ya da fareye dokunan bir sonraki kişi ekran koruyucuyu iptal ediyor ve *işte* bu kadar. Porno gözünüzün önünde."

Kidd dört tuşa bastı ve ekran karardı. "Porno orada yüzüyor. İptal etmek için herhangi bir tuşa basarsam, porno orada duruyor. Ama kaçış tuşuna basarsam, sadece kaçış tuşuna basarsam ..."

Bunu yaptı ve Windows ana ekranına geri döndüler. Klavyeye dokundu ve başka bir şey olmadı.

Kidd, "Elinizdeki şey, sizi doğrudan pornoya götürecek, ekranı boşaltacak ve anında geri almak için ayarlayacak bir komut dosyası" dedi. "Ama programdan kurtulmanız gerekirse, kaçış tuşuna basıyorsunuz-özellikle kaçış tuşuna ve başka hiçbir şeye basmıyorsunuz. Eğer sadece pornoya bakıyorsanız, bunu ayarlamak için dünyevi bir neden düşünemiyorum. Bunu yapmak için tek neden ..."

"Bir bubi tuzağı kurmak olabilir," diye bitirdi Lucas. "Ama herhangi bir bilgisayar araştırmacısı bunu bulamaz mıydı? Senaryo mu? Demek istediğim

ortaya çıkar çıkmaz ..."

Kidd ona baktı ve "Hayır" dedi.

"Hayır mı?"

"Hayır, onu bulamazlar. Buradaki aracım onu takip etti. Komut dosyasının kendisi aslında oldukça iyi gizlenmiş. Aracım onu buldu çünkü herhangi bir standart Windows önyükleme protokolünün parçası değil" dedi. "Başka bir düşünce daha var. Bunu kim yaptıysa, bu betiği kim yazdıysa ve yüklediyse, kodlama konusunda çok bilgili. Bu çok sıkı bir çalışma. Bilgisayar endüstrisinden gelmediği sürece bir politikacının yazacağı bir şey olduğunu sanmıyorum."

"Onun ya da onun *dedin*. *Onu* italik yazmışsın."

"ICE bunu yapabilir -bunu dört dakikada yazabilir," dedi Kidd.

Lucas bir an düşündükten sonra, "Hayır," dedi.

"Tamam."

- - -

LAUREN DEDI Kİ, "BEKLE BİR DAKIKA. Çok hızlı hareket ediyorsun. Eğer bu adam bir heyecan delisiyse, masanın karşısında başka insanlar varken porno izleyerek boşalabilir. Sonra gerçekten hızlı bir şekilde boşaltmak isterse, bunu yapabilir. Tek dokunuşla..."

Kidd başını salladı. "Ne demek istediğini anlıyorum ama bana öyle gelmiyor. Bana ters geliyor. Dosyayı yukarı çıkarmak için karmaşık bir dört tuşa basıyor ... ama bunu yapmasına gerek yok. Dosyanın orada olduğunu biliyorsanız, onu yeterince hızlı getirebilirsiniz. Tıpkı herhangi bir iş dosyası gibi. Ama senaryo dosyayı getirip aynı anda gizlemek üzere tasarlanmış. Neden böyle?"

Lucas ve Lauren omuz silkti ve Kidd, "Çünkü biri birkaç saniyeliğine ofisine girip onu bir bubi tuzağı olarak ortaya çıkarabilecek şekilde tasarlanmıştı," dedi.

Kidd devam etti: "Sadece heyecan peşinde olsaydı, muhtemelen konuyu normal şekilde gündeme getirirdi. Yapmaması için bir neden yok. O zaman senaryoyu öyle bir yazardı *ki herhangi bir anahtar onu öldürürdü*. Eğer heyecanını ofisinde, başkalarının da bulunduğu bir ortamda ona bakarak alıyorsa ve beklenmedik bir şekilde biri masasının arkasına geçtiyse, herhangi bir anahtarla onu öldürmek isteyecektir. Şimdi, kaçış tuşuyla onu öldürüyorsun. Ama eğer

öldürmek için uzanıp kaçış tuşuna -özellikle de kaçış tuşuna- basmak zorunda kalmak istemezsiniz. Bunu beceremeyebilirsiniz."

Hepsi bir süre bunu düşündükten sonra Lauren "Belki" dedi.

"Başka bir şey bul," dedi Lucas parmaklarını bilgisayarda gezdirerek.

"Bu biraz daha uzun sürer," dedi Kidd. "Bu senaryo gibi bir şey olduğundan şüphelenmiştim. Başka bir şey varsa . . . Dosyayı incelemem gerekecek."

"Bu ne kadar sürer?"

"Bilmiyorum," dedi Kidd.

"Hızlı olmalısın," dedi Lucas.

Kidd, "Bunu bir öncelik haline getireceğim," dedi.

- - -

"BİR ŞEY DAHA VAR," dedi Kidd. "Bunun oraya *nasıl* konulduğu hakkında bir fikriniz var mı?"

"Henüz değil."

"Bu bir sorun olacak. Eğer makine internetteyse, teorik olarak savunmasızdır. Yerel bir ağda olsa bile. Pek olası değil ama mümkün. Ama eğer öyle değilse ve öyle görünmüyorsa, farklı bir sorununuz var demektir. Bunu hızlı bir şekilde kurmak için makinenin şifresini bilmeniz gerekir. Bugünlerde bir şeyi ilk kez çalıştırmak için bile bunu yapmanız gerekiyor."

"Bu bir sorun değil. Görünüşe göre ofisteki herkes bunu biliyor. Adı 'Smallscampaign'."

Kidd başını salladı: "İnsanlar asla öğrenemez."

Lucas'ın aklına başka bir şey geldi: "Senaryonun porno dosyasıyla aynı anda yazılıp yazılmadığını söyleyebilir misiniz?"

"İyi düşünmüşsün," dedi Kidd. Bir süre tuşları tıkırdattı, ekrana baktı ve "Evet. Öyleydiler. Ve ... uh-oh."

"Ne?"

"İlginç." Bilgisayar manyaklarının kafaları meşgulken yaptıkları gibi söyledi.

"Ne?" Lucas sordu.

Sonra bir dakika sessizlik oldu:

"Bu alışılmadık bir koleksiyon," diyor Kidd. "İnsanlar bir porno koleksiyonu oluşturdıklarında, neredeyse her zaman parçaları ayrı ayrı toplarlar, çünkü herkesin zevki farklıdır. Ama burada her dosya tek seferde indirilmiş. Bu alışılmadık bir durum."

"Ama bu ne anlama geliyor?"

"Bilmiyorum. Koleksiyonu başka bir bilgisayarda yapmış, bir flash belleğe koymuş ve ofisine taşımış olabilir, ama aynı zamanda ..."

Lucas, "Birisi bunları ofisine getirmiş ve hepsini bir kerede yüklemiş," dedi.

Kidd, "Dostum, burada kirli bir şeyler olmuş gibi hissediyorum," dedi. "Bu doğru değil."

"İtmeye devam et," dedi

Lucas. "Seni arayacağım,"

dedi Kidd.

Lucas cebinden Smalls'un çalışan listesini çıkardı. "Porno şeyini kontrol etmekten yorulduğunda, benim için bazı insanları araştırabilir misin? Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum ve ICE senin veri tabanlarında gerçekten iyi olduğunu söyledi."

- - -

LUCAS, KIDD'in dairesinden ayrıldıktan sonra valiyi aradı: "Smalls'a tuzak kurulduğuna dair bazı erken belirtilerimiz var."

"Bunu mahkemede kanıtlayabilir misiniz?"

"Hayır. Tuzağa düşürüldüğünü kanıtlayamadık ama beraat etmesini sağlayabiliriz ... ama bu tamamen olumsuz bir şey. Masum olduğunu göstermez."

Henderson, "Çalışmaya devam et," dedi ve gitti.

- - -

LUCAS, Tubbs hakkındaki St. Paul cinayet dosyasına bakmak için BCA binasına geri döndü. Bu iş bitince, Tubbs'ın dairesine gidecekti. Sonra da

sabit diski baştan aşağı açana kadar Kidd'i taciz edecekti.
Dava ilginleşmeye başlamıştı.
Seçime sekiz gün kaldı ve sayım devam ediyor.

BÖLÜM 6

Tubbs'ın kayboluşuyla ilgili St. Paul dosyası Lucas'ı Tubbs'ın öldürüldüğüne tam olarak ikna etmemişti ama bunun muhtemel olduğunu düşünüyordu. Fiziksel kanıtlar yok denecek kadar azdı ve ikinci derece kanıtlar da belirsizdi ama Tubbs kayıp olduğu süre uzadıkça ölmüş olma ihtimali de artıyordu.

İkinci derece kanıtlar arasında Tubbs'ın annesini neredeyse her gün aradığı ve kaybolduğundan beri hiç aramadığı; kredi kartlarının kullanılmadığı ve Grand Avenue'deki Bruegger's simit fırınında günlük simit kahvaltıları da dahil olmak üzere en küçük alışverişler için bile kartları kullandığı; ve kendisi için önemli olabilecek bir dizi randevuyu kaçırdığı yer alıyordu.

Öte yandan, daha önce de bir kez ortadan kaybolmuş, öyle ki gazetelere haber olmuştu. On yıl önce, bir düğün için Cancún'a uçmuş ve iki gün sonra geri dönmeye niyetlenmişti. Bunun yerine, görünüşe göre alkolik bir alem yapmış ve bir hafta boyunca ortaya çıkmamıştı. Ortaya çıkmadan önce, tek başına yüzmeye gittiği ve bir köpekbalığı tarafından yendiği yönünde yaygın spekülasyonlar yapılmıştı.

Bir daha asla ortadan kaybolmadı ve o alkolik olaydan sonra Adsız Alkolikler'e kaydoldu. Tekrar içmeye başlamadan önce yoksunluk sadece birkaç hafta sürmüştü, ancak herkesin bildiği kadarıyla bunu kontrol altına almıştı.

Yine de bir motel odasında yüzüstü yatıyor olma ihtimali vardı.

Lucas buna inanmıyordu ama bu mümkündü.

- - -

Lucas dosyayı okumayı bitirdikten sonra ceketini giydi, anahtarlarını aldı, bir paket Oreos almak için bir şekerleme makinesinde durdu, sonra Üniversite Caddesi'nin güneyine, Tubbs'ın apartmanına doğru sürdü.

Cep telefonu çaldığında park yeri bulmuştu. Ekranı baktı: Kidd.

"Öyle mi?"

"Siz polisler Smalls'tan ne kadar nefret ediyorsunuz?" Kidd sordu.

Lucas, "Ondan hiç nefret etmiyorum," dedi. "Ona oy vermedim ama bu konuda kişisel bir şey yapmadım."

Kidd, "Onu araştırmaya başladığımda kamu çalışanları sendikalarını sevmediğini öğrendim. Polis sendikaları da dahil olmak üzere tüm kamu çalışanları sendikalarını. Onları yasaklamak istiyor. Minneapolis sendikasının başkanıyla devlet televizyonunda *Almanak* programında tartışmış."

"O bir sağ kanat oyuncusu," dedi Lucas. "Bu bir sürpriz mi?"

Kidd, "Hayır, sürpriz olan şu ki, porno dosyasının bir polis departmanından çıkmış olabileceğini düşünüyorum," dedi.

Lucas bunu doğru duyduğundan emin değildi: "Neden bahsediyorsun sen?"

"Bir kısmı delil dosyalarından çıkmış olabilir. Fotoğrafların çoğunun yanında bir metin var, her zamanki pedofil saçmalıkları. Bir tanesinde 'Soldan sağa, bilinmeyen yetişkin erkek, bilinmeyen yetişkin erkek, Mark James Trebuchet, on üç yaşında, bilinmeyen kadın, Sandra Mae Otis, on beş yaşında' yazıyor. Üzerinde yazı olan tek fotoğraf bu ama bununla bağlantılı yaklaşık beş fotoğraf var. Bu çocukları araştırdım - çocuk dosyalarında biraz kazı yapmam gerekti - ve her ikisinin de üç yıl önce Minneapolis polisleri tarafından yakalanan bir fuhuş çetesine karıştığını öğrendim. Kanıt niteliğindeki fotoğrafların öylece internette dolaşmayacağını sanıyorum."

"Ah, sik beni," dedi Lucas.

"Memnun olacağını düşünmüştüm," dedi Kidd.

"Siktir et beni. Bunu düşünmem gerek," dedi Lucas. "Eğer herhangi biri -herhangi biri- bunu duyarsa, bütün eyalet havaya uçar."

"Hayır, olmaz. Tüm lanet olası medya-siyaset kompleksi bir anda çılgına döner ve bir sürü çığlık attıktan sonra

ve iftira, hayat devam ederdi," dedi Kidd. "Bakış açınızı korumalısınız."

Lucas, "Sana bir şey söyleyeyim Kidd, eğer bir sanatçıysan bu doğru olabilir," dedi. "Ama eğer bir polissen, gördüğün şey bitmek bilmeyen parmak işaretleri, soruşturma komisyonları, yasama soruşturmaları, adaleti engelleme suçlamaları, yalancı şahitlik ..."

". . . mısır koçanı ile görevi kötüye kullanma . . ."

"Evet, devam et ve gül," dedi Lucas. "Dinle, bunun üzerinde çalışmaya devam et. Sence Smalls dosyası Minneapolis'ten mi çıktı?"

"Hiçbir fikrim yok ama o iki çocuğun Minneapolis polisiyle ilişkisi vardı. İhtiyacınız olursa çocuk dosyalarının tamamını çıkarabilirim."

"Bunu yap. Bunu nasıl yapıyorsun? Mühürlü olduklarını sanıyordum."

Kidd soruyu geçiştirdi: "Oh, bilirsiniz. Her neyse, anlayamadığım şey bu çocukların fotoğraflarının neden bir çocuk pornosu dosyasının ortasına yerleştirilmiş olabileceği. Belki de polisler fuhuş çetesini bastıklarında dosyayı ele geçirmişlerdir. Sonra da açıklama mı eklediler? Bilmiyorum, kulağa garip geliyor."

Lucas bir an düşündükten sonra sordu: "Resimdeki kız, Sandra, on beş yaşında mı demiştin? Ve bu üç yıl önce miydi?"

Kidd, "Sandra Mae Otis ve evet, altyazıda on beş yaşında olduğu yazıyor," dedi.

"Bak, arabamdayım. Doğum tarihine bakabileceğin bir yerde misin? DMV dosyalarında olduğu gibi mi? Henüz 18 yaşında mı diye?"

"Bir saniye bekle," dedi Kidd. Lucas klavyesinin tıkırtısını duydu ve on saniye sonra Kidd, "Geçen Mart itibariyle on sekiz yaşında. Martin onunda."

"Adresi nedir?"

Kidd adresi okuduktan sonra, "Bu adresi uydu fotoğrafından kontrol ediyorum. . . . Bir saniye bekleyin. Karavan parkına benziyor."

"Burayı biliyorum," dedi Lucas. Sonra, "Pekâlâ. Minneapolis polis dosyalarına ne kadar erişimin var bilmiyorum ve sormayacağım ama Smalls dosyasına benzeyen bir şeye rastlarsan . . . bana haber ver."

"Bunu yapacağım," dedi Kidd. "Sandra'nın yaşı neden önemliydi?" "Bunu bir saniye düşün," dedi Lucas.

Kidd bir an düşündü ve sonra şöyle dedi: "Ah. O artık bir yetişkin. Kolunu düşene kadar bükebilirsin ve kimse sana bırakmanı söyleyemez."

"Kesinlikle," dedi Lucas. "Yapmam gereken buysa ben de bunu yapacağım."

- - -

TUBBS, caddenin yukarısına kurulmuş, müreffeh görünümlü, iki katlı, kırmızı tuğlalı bir apartmanda yaşıyordu. Hâlâ porno dosyasını düşünen Lucas, Morris'ten aldığı anahtarlarla içeri girdi, asansörü atlayıp halı kaplı merdivenlerden çıktı ve kendini Tubbs'ın dairesine bıraktı. Oturma odası ve yatak odası, yalnız yaşayan bir bekâr için kabul edilebilir derecede düzenliydi ve hafifçe teneke kutularda yapılan ve tencerelerde pişirilen yemeklerle kokulu mumlar kokuyordu. Ofis darmadağınktı, her yerde kâğıt yığınları vardı.

Lucas oturma odasında, yatak odasında ve iki banyoda sadece birkaç dakika geçirdi, çünkü St. Paul dedektifleri ve olay yeri ekibi tarafından incelenmişlerdi ve önemli bir şeyi gözden kaçırmamış olacaktı. Lucas, St. Paul polislerinin bilmediği bir şey biliyordu: Smalls sorunuyla olası bir bağlantı.

Aziz Paul, Tubbs'ın bilgisayarlarını çıkarmıştı, bu yüzden kâğıttan başka çalışacak bir şey yoktu. Rapora benzeyen her şeyi atladı ve tek tek kâğıt parçalarını karıştırmaya başladı.

Yarım saat sonra, köşelerinden zımbalanmış ve üçe katlanmış yarım düzine yapraktan oluşan bir Cumhuriyet Senatosu kampanya programı buldu; bir spor ceketin göğüs cebine sıkıştırmak için doğru boyuttaydı. Dıştaki sayfa buruşturulmuş ve sonra yeniden düzeltilmişti ve tüm kâğıt paketi katlanmış ve yeniden katlanmıştı, bu yüzden Tubbs onu bir süre taşımıştı. Tubbs bir Demokrat olmasına rağmen Demokratlar için eşdeğer bir program yoktu.

Lucas çizelgeyi daha iyi ışık alması için pencereye taşıdı ve sayfalara baktı: yarım bir çizelgenin karşısında kurşun kalemle yazılmış tik işaretleri vardı.

düzine planlanmış görünüşler tarafından Smalls. İlginç, ama kesin değil. Tubbs, Smalls'un kampanyasını takip ediyordu.

Smalls'u aradı:

"Bob Tubbs ile ilişkiniz neydi?" "Tubbs mı?" Smalls sordu. "Ne yapıyorsun?"

"Kampanyanızı neden takip ettiğini anlamaya çalışıyorum."

"Takip . . . Bundan herhangi bir sonuç çıkarabileceğinizi sanmıyorum," dedi Smalls. "Yaşamak için yaptığı şey buydu."

Lucas, Tubbs'ın takip ettiği kişilerin listesini okudu. "Bu dördünü seçmesinin bir nedeni var mı?"

Bir anlık sessizliğin ardından Smalls, "Aklıma gelen tek şey, hepsinde şehir dışında olduğum" dedi.

"Elbette," dedi Lucas. Bunu görmesi gerekirdi.

"Tanrım, Davenport, gazeteler Tubbs'ın ortadan kaybolduğunu söylüyor," dedi Smalls. "Bunun porno olayıyla ne ilgisi var?"

Lucas, "Bilmiyorum ama bana zaman zaman kampanya ofisinize uğradığı söylendi," dedi.

"Ben oradayken değil," dedi Smalls. "Ama bilirsiniz, politikacılar takılır."

"Peki ya Tubbs? Senden nefret ediyor muydu?"

"Pek sayılmaz. Birbirimizi pek sevmezdik," dedi Smalls. "Oldukça standart bir Demokrat operatördü. Aynı zamanda lobicilik de yapıyordu, yani Cumhuriyetçilere de yağ çekmesi gerekiyordu. Biraz orada, biraz burada iş yapan adamlardan biriydi. Güya St. Paul eyalet senatörlerinden birinin çantacısıymış. Bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum ama öyle olduğundan şüpheleniyorum."

"Kirli numaralar yaptı mı? Bu porno fikrini o bulmuş olabilir mi?"

"Şey, bilirsiniz, evet, muhtemelen," dedi Smalls. "Muhalefet araştırması yapar, burnunuzu karıştırdığınız ya da kolunuzu salladığınız bir fotoğraf bulmaya çalışırdı, öyle ki doğru kırılırsa Hitler selamı veriyormuşsunuz gibi görünürdü."

Birkaç dakika daha konuştular ve Lucas telefonu kapattığında daireyi parçalara ayırmaya başladı. Smalls, Tubbs'ın bir simsar olduğu ve kirli işlere karışmış olabileceği ihtimalinden söz edene kadar aklına gelmemişti ama

Paul polisleri ya da olay yeri inceleme ekipleri dairede en ufak bir itibarsızlaştırıcı şey bulamamışlardı. Porno yok, nakit para yok... ve Lucas etrafına baktığında ne bir iş sözleşmesi, ne bir araba tapusu, ne bir kira kontratı, ne de herhangi bir yasal belge bulmuştu.

Tubbs'ın bir yerlerde kiralık kasası olabilirdi ama Lucas onun da dairenin bir yerinde, önemli evraklara çabucak ulaşabileceği bir saklanma deliği olma ihtimalinin yüksek olduğunu düşündü. Özel bir şey bulamadığı hızlı bir araştırmadan sonra bir lambanın fişini çekip dairenin içinde dolaştırdı ve tüm prizleri test etti. Sahte elektrik prizleri küçük zulalara açılrsa da hem zararsız görünür hem de ulaşılması kolaydır. Bu durumda, tüm prizler çalışıyordu.

Ahşap zemine vurdu ve sert bir karşılık aldı: bina çelikte güçlendirilmiş beton bir yapıydı, bu yüzden ne zeminde ne de gerçek sıva gibi görünen tavanda delik yoktu. Banyonun arka duvarındaki bir erişim paneli umut verici görünüyordu, çünkü birkaç kez -muhtemelen en az bir kez olay yeri ekibi tarafından- sökülmüş gibi görünüyordu. Mutfakta gördüğü alet çantasında bir tornavida bulup paneli çıkardı ve kanalizasyon boruları ile her zamanki duvar arası toz ve kiri buldu. Paneli yerine taktı ve dolaplara doğru ilerleyerek sahte yan panelleri kontrol etti.

Lucas kendi evini tasarlamış ve neredeyse santim santim inşa eden müteahhitte her gün çalışmıştı. Bir dolapta dururken, "*Kanalizasyon boruları mı?*" diye düşündü. Banyoya geri döndü ve paneli tekrar çıkardı. Yukarıdan iki beyaz, altı inçlik PVC kanalizasyon borusu geliyordu ama Tubbs'ın dairesi iki katlı bir binanın ikinci katındaydı. Borular nereden geliyordu? Tubbs'ın kendi banyosundan olamazdı çünkü büyük pompalar olmadığı sürece kanalizasyon yukarı değil *aşağı* akardı.

Klozetin oturağına oturup iki büyük boruya bakarken, erişim panelinin hiçbir şeye erişim sağlamadığını fark etti. Borulara bakmaktan başka bir şey yapamıyordu. Uzandı ve birini salladı: katı. Diğerini salladı: o da sağlamdı.

Ama içlerinden birini çevirmeye çalıştığında, kolayca döndü.

- - -

Borular yaklaşık on dört in uzunluğundaydı ve vidalı kapakları vardı. İlk borunun kapağını açtı ve hepsi oradaydı: Kayıp olan kişisel evraklar, bir silah -sahte inci kundaklı eski bir tabanca- ve üç flash disk. İkinci boruda daha fazla kâğıt vardı, hepsi boruya sığacak şekilde kıvrılmıştı, Lucas'ın bir yolsuzluk soruşturmasında bakabileceği türden şeylerdi bunlar. Vergi kayıtları, davalardan kesilmiş ifadeler, satış faturaları, şirket kayıtları ve lastik bantlarla bir arada tutulan elli dolarlık banknotlardan oluşan yığınlar halinde 23.000 dolar vardı.

Silahı, tüm kişisel belgeleri ve parayı yerine koydu. Diğer her şeyi aldı ve Kidd'i aradı.

"Elimde  flash bellek var ve ilerinde ne olduğunu öğrenmek için hızlı bir araştırmaya ihtiyacım var."

"Ne kadar büyükler?" Kidd sordu.

Lucas sürücülere baktı ve "İki tane iki gig, bir tane dört gig" dedi. gig."

"Birkaç bin kitaba eşdeğer bir kitap koyabilirsiniz.

Bu yüzden anket hızlı olmayabilir," dedi Kidd.

"Sadece bir fikre ihtiyacım var ve o porno dosyasının onlardan birinde olup olmadığını bilmem gerekiyor," dedi Lucas. "İlerinde birkaç bin kitap olduğundan şüpheliyim."

"şey, bak. Sanırım. Pornoyu oldukça hızlı bir şekilde kontrol edebiliriz. Bir saat içinde gel. Küçük bir arama programı hazırlayacağım."

"İki ya da üç saat daha iyi olur mu? Yapabileceğim başka bir şey var."

"İki saat daha iyi olur," dedi Kidd. "Birkaç misafir bekliyoruz ve ben de mutfakta bulaşıkçılık yapıyorum."

"İki saat sonra görüşürüz."

Lucas boruları tekrar bir araya getirdi ve paneli tekrar vidaladı, arabaya geri döndü ve I-35'ten kuzeye doğru yola ıktı.

SANDRA MAE OTIS, St. Paul'un kuzeyinde, I-494'teki bir imal edilmiş ev parkında imal edilmiş bir evde yaşıyordu. Ayrıca yasadışı bir kreş işletiyordu.

Lucas garaj yoluna girdiğinde Otis verandada oturmuş sigara içiyordu: Ağarmış sarı saçları, siyah kaşları ve 501 kot pantolonun düğmeleri gibi küçük metalik gözleri vardı. Otis arabadan inip sigarasının ucunu yabani otlara doğru savurduktan sonra dönüp, "Carl, kes şunu," diye bağırdı ve tekrar Lucas'a baktı.

Lucas yürürken, Kool Aid lekeli bir tişört ve şort giymiş, üç yaşlarında küçük bir çocuk ağlayarak dışarı çıktı ve "Carl bana vurdu, hem de çok sert" dedi.

Otis, "Biliyorum Spud, onu sonra yakalarız. Oraya geri dön ve ona söyle, eğer sana bir daha vurursa onu çöp tenekesine koyup dövmene izin vereceğim." Lucas'a dönelim: "Polisler ne zamandır Porsche kullanıyor?"

"Özel araba," dedi Lucas. Otun misk gibi kokusu başının etrafında asılı kaldı.

Bir süre ona baktıktan sonra, "O kadar zenginsen bana biraz para ver," dedi.

Lucas bir şey söylemek için ağzını açmıştı ki ilkinden birkaç yaş büyük başka bir çocuk ağlayarak dışarı çıktı ve yumruğuyla gözünü ovuşturarak, "Spud beni yine çöp kutusuna atacağını söylüyor," dedi.

Otis çocuğa, "Evet, ona vurma," dedi.

Çocuk dedi ki, "Bazen Spud beni gerçekten kızdırıyor."

"Ama ona vurma," dedi Otis. "Bu adamı görüyor musun? O bir polis ve büyük bir silahı var. Eğer Spud'a bir daha vurursan, seni vurur."

Çocuk geri adım attı, korkudan ağzı açık kalmıştı. Lucas ağzından kaçırdı, "Hayır, yapmayacağım."

Ama çocuk geri çekildi, hâlâ korkuyordu ve içeride kayboldu. Otis, "Peki ne istiyorsun? Dick'in borçlarından ben sorumlu değilim. Her şey bitti."

Lucas oturacak bir şey bulmak için etrafına bakındı: eğim, Salvatore Ferragamo pantolonunun koltuğuna asla değmeyecekti. Hiçbir şey yoktu, o yüzden ayağa kalkıp kadının üzerine dikildi. "Üç yıl önce Minneapolis'te yakalanan bir fuhuş çetesinin parçası olarak tutuklanıp ıslahevine götürüldün."

Otis, "Bu çocukça ve sayılmaz," dedi.

"Sayılır, çünkü muhtemelen kafanı karıştırmıştır, ama konuşmak istediğim tam olarak bu değil," dedi Lucas. "Bir ara, bu insanlar seni çalıştırırken, senin, Mark Trebuchet'nin ve üç yetişkinin seks yaparken fotoğraflarını çektiler. Bu resimleri sattılar mı?"

"Yakalanmadan önce zamanları var mıydı bilmiyorum," dedi Otis. "Fotoğraf çekiminden iki gün sonra falan yakalandılar. Sanırım fotoğrafçı bu konuda yanlış adama övündü."

"Şimdi, kimdi bu? Kim bu 'onlar'?" Lucas sordu.

"Pattersonlar. Irma ve Bjorn."

"İşİ Pattersonlar mı yürütüyordu?"

"Evet. On beş yıl yattılar. Daha on iki yılları var. Eğer polissen, bunu nasıl bilmezsin?"

"Çünkü bir telefonla çalışıyorum," dedi Lucas. "Adamlarımız resimleri yeni buldular . Ama resimler mahkemede miydi? Sen, iki adam, kadın ve Mark?"

"Evet."

"Polisler onları internetten mi aldı? Kanıt fotoğrafları mı?" "I

Yapma. düşünmek Yani. Bu İnternet oldu zaten almak çok

tehlikeli, her yerde polisler var. Patterson'lar bu konuda gerçekten korkuyorlardı ve müşterilerine internetten uzak durmalarını söylüyorlardı. Çoğunlukla onları basıp o şekilde gönderiyorlardı," diyor Otis. "*Portföyüm* için olduğunu söylediler. Bir film yıldızı olacağımı söylediler. Sanki öyle bir şey olacakmış gibi, koca koca yalancılar."

"Peki mahkemede ne oldu?"

"Yaptıklarımız hakkında ifade vermek zorundaydım. Seks ve her şey. Ve resimler hakkında. Yetişkinleri teşhis etmemizi istediler ama kim olduklarını bilmiyorduk," dedi. "Onları etrafta görmüştüm ama isimlerini bilmiyordum. Sanırım Patterson'lar yakalandığında kaçtılar."

"Aynı anda başka fotoğraflar da çekildi mi? Mahkemede? Sizin?"

Kaşlarını çattı. "Hayır. Patterson'lar fotoğraf çekerken çok fazla fotoğraf çektiler. Flaşın defalarca patladığını ve gözbebeklerimi kızarttığını hatırlıyorum. Bir de sakso çektiğim adam vardı, sürekli yumuşak davranıyordu, sürekli pompalamam gerekiyordu. Ama polislerin elinde, bilmiyorum, dört ya da beş fotoğraf vardı. Ya da altı yedi. Onun gibi bir şey. Sanırım ellerindeki tek şey bu kağıt resimlerdi ve onları Patterson'ların masasından aldılar."

Küçük bir kız, belki de Spud'ın kız kardeşi, evden çıktı ve önce Lucas'a, sonra da Otis'e bakıp, "Kakamı yaptım," dedi.

"Ah, Tanrım, seni küçük bok makinesi," dedi Otis. "Pekâlâ. Sen içeri gir, ben de gelip üstünü değiştireyim."

Kız tekrar içeri girdi ve Otis "Bitti mi?" diye sordu.

"Evet ama hiçbir yere gitme, tamam mı?" Lucas öyle dedi.

"Nereye gidebilirim ki?" Otis sordu. "Eski bir karavanda yaşıyorum. Bir sonraki durağım bir park bankı."

Lucas önce arkasını döndü, sonra geri döndü ve "Burası ruhsatlı olamaz," dedi.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordu. "Çocukları ya bana bırakan ya da arabaya kilitleyen asgari ücretli aptallar için çalışıyorum. Tek karşılayabildikleri benim ve bir arabadan daha iyiyim. Belki."

Lucas, "Tamam ama Carl'ı bir daha çöp kutusuna atma, tamam mı?" dedi.

"Carl hak ettiğini alır," dedi. "Ama hepsi çikolatalı dondurma seviyor. Fazladan yirmi dolarım olsaydı yarın için biraz alabilirdim, Porsche polis."

"İçeride kaç çocuk var?"

"Yedi," dedi. "Tabii içlerinden biri diğerini öldürmediyse." Lucas cüzdanından bir yirmilik çıkardı. "Onlara dondurma getir," dedi. "Parayı uyuşturucuya harcarsan seni çöp tenekesinden daha kötü bir yere koyarım."

- - -

Lauren kapıya geldi, "Merhaba," dedi ve Lucas onu içeri kadar takip ederken, "Birkaç günlüğüne çocuklarıyla birlikte bizde kalan birkaç arkadaşımız var. Biraz gürültülü olabilir."

"Kidd'in bir göz atıp bunların içinde ne olduğuna dair bir tahminde bulunmasına ihtiyacım var," dedi Lucas ona flash bellekleri göstererek.

Kidd ön odada siyah bir çiftle oturuyordu ve Kidd çifte, "Hey, Lucas," dedi, "Bu Lucas Davenport, kendisi bir polis. Lucas, John ve Marvel Smith, Longstreet, Arkansas'tan. John bir heykeltıraş, Marvel ise bir politikacı. John, sen ve Weather'ın bakmanız gereken bazı şeyler yapıyor."

"Bunu yapacağım," dedi Lucas. Gözlerinin etrafında boksör yara izleri olan atletik bir adam olan John Smith'le el sıkıştı ve polislerden çekiniyormuş gibi çekingen bir gülümsemeye sahip, uzun bacaklı, güzel bir kadın olan Marvel'a gülümsedi.

Kidd dedi ki, "Bakalım neyin varmış. . . . Birkaç dakika içinde döneceğiz, çocuklar."

Dönüş yolunda Lucas, Kidd'e sürücülerini nasıl aldığına dair otuz saniyelik bir özet geçti. "Şu Tubbs denen adam, sanırım öldü. Öldürüldü. Hepimiz öyle düşünüyorduk ama artık bundan eminim."

Kidd, "Bu rahatsız edici," dedi.

Bilgisayar laboratuvarında, Kidd üç flash sürücüyü de aynı anda taktı ve bir setin Apple OSX işletim sistemi altında, diğer ikisinin ise Windows'un farklı sürümleriyle biçimlendirildiğini hemen anladı.

Kendi yazılımının bir parçasını yerleştirdi ve bazı tuşlara dokundu ve bir dosya açıldı. "İşte burada," dedi. Dosyayı açtı ve Smalls porno dosyalarının ilk fotoğraflarını gördüler.

"Bunu nasıl yaptın?" Lucas sordu.

"Smalls makinesindeki dosyadan bayt sayısını aldım ve aynı uzunluğa yakın bir dosya aradım. Bu tam olarak aynıydı, ki bu nadir görülen bir şeydir."

"Lanet olsun, Smalls temiz."

"Şart değil," dedi Kidd. "Unutmayın, dosya başka bir yöne de gidebilirdi. Smalls'dan Tubbs'a. Belki Tubbs çaldı ve Smalls'a şantaj yapıyordu."

"Savunma avukatı gibi konuşuyorsun," dedi Lucas.

"Teşekkürler." Kidd bilgisayarda başka şeyler de yaptı, çeşitli şirket belgeleri, emlak kayıtları, yasama komitesi toplantı tutanakları, mahkeme kayıtları içeren dosyalar açtı.

Lucas, "Kıçındaki dosyaları sakla," dedi.

"Bundan daha karmaşık olabilir," dedi Kidd. Kapıya gitti ve seslendi, "Hey, Marvel? Bir dakikan var mı?" Lucas'a, "Marvel iyi." dedi.

- - -

MARVEL koridordan aşağı indi ve Kidd onu laboratuvara götürerek, "Şu dosyaya bak. Minnesota'dan gelmiş. Bir şey görüyor musun?"

Lucas kadının dosyaya bakmasından dolayı biraz gergindi ama kadın Arkansalıydı ve Kidd sorun çıkaracak olsaydı muhtemelen ondan dosyaya bakmasını istemezdi. Çenesini kapalı tuttu.

Marvel'in incelediği dosya daha küçük olanlardan biriydi; PDF dosyalarına taranmış on beş ya da yirmi kâğıt parçasının yanı sıra üç ya da dört ince çözünürlüklü JPEG fotoğraf. Marvel bir fare kullanarak resimler arasında ileri geri tıkladı. John ve Lauren laboratuvara gelip duvara yaslanarak izlemeye başladılar.

Marvel'in konuşması beş dakika sürdü; bir ara çocuklar tavuk öldürmüşler gibi bir ses çıkardılar ve Lauren ne olduğuna bakmak için koştu. Tam geri dönmüştü ki Marvel bilgisayar ekranına dokunarak, "Bakın, Temsilci Diller adında bir adam yarı römorkların lisans ücretlerini yarı yarıya düşürdü, böylece çevre eyaletlerle aynı seviyeye geleceklermiş. Kamyon şirketlerinin Minnesota'dan taşınmaması için bunu yapmak istediğini söyledi. Ancak burada gördüğünüz, kamyon şirketleri tarafından Sisseton, Güney Dakota'daki Sisseton High-Line Consulting, LLC'ye gönderilen bir grup 1099 formu. Burada Güney Dakota LLC formu var ve Cheryl Diller adında birinin Sisseton High-Line Consulting'in başkanı olduğunu öğreniyoruz. Ve o yıl kamyon şirketlerinden danışmanlık işi için elli beş bin dolar aldığını görüyoruz."

"Yani bu iki Diller akrabaysa ..." Lucas başladı. "Sana söz veriyorum, öyleler," dedi Marvel.

Kidd, "Marvel bir eyalet senatörü. Arkansas'ta."

Marvel ekledi, "Bu saçmalık her zaman devam ediyor. Aklınıza gelebilecek her şeyde ve muhtemelen aklınıza gelemeyecek pek çok şeyde."

Lucas Kidd'e, "Yani bunlar şantaj dosyaları." dedi.

"Ya da koruma dosyaları, eğer hepsi aynı türden şeylerse," dedi Marvel. "Bu dosyaların sahibi her kimse, bu anlaşmalara dahil olmuş ve başının derde girmesi ve yardıma ihtiyaç duyması ihtimaline karşı kanıtları saklamış olabilir."

Lucas bir an bilgisayar ekranına baktı ve sonra, "Pekâlâ. Sürücülerini bana geri ver, Kidd. Bu konuda hiçbir şey bilmek istemezsiniz."

Kidd sürücülerini çıkarıp Lucas'a uzattı ve, "Çok haklısın. Bunların hiçbirinde benim adımları anma."

"Çıkarmayacağım," diye söz verdi Lucas. "Bunları evdeki yazıcımın yazdırabilir miyim?"

"Muhtemelen," dedi Kidd. "Ne tür bir bilgisayar kullanıyorsunuz?"

"Mac," dedi Lucas.

Kidd, "Dosyaların çoğu devlet makinelerinde, Windows'ta," dedi. "Sana bir Windows dizüstü bilgisayar ödünç vereceğim, temizlenmiş bir Sony. Soran olursa, birkaç yıl önce Best Buy'da nakit ödeme yapmıştın."

- - -

Arabaya döndüğünde, dizüstü bilgisayar yolcu koltuğundayken Lucas valiyi arayıp, "Bu gece seninle yalnız konuşmam gerek. Mitford ya da etrafta başka biri olmadan."

"O kadar kötü mü?"

"Daha da kötüsü daha sen olabilir var hayal ettim." Lucas dedi. "Sorun şu ki, artık bundan kurtulamıyorum."

"St. Croix'nın Wisconsin tarafında, St. Croix şelalelerinin kuzeyinde bir kulübem var. O kadar kötüyse saat altıda orada olabilirim."

"Bana nerede olduğunu söyle," dedi Lucas.

Kulübenin adresini aldı, valiye yine yalnız gelmesini söyledi, sonra eve gitti, hizmetçiye merhaba dedi, o da

Letty'nin saat altıdan önce dönmeyeceğini, Weather'ın bir araba kazasında yüzü kesilen bir kadınla ilgili acil bir çalışma yapmak üzere çağrıldığını ve geç kalacağını, çocukların iyi olduğunu söyledi.

Lucas parmak bellekleri çalışma odasına götürdü, Sony'yi yazıcısına bağladı, ardından Sony'yi yazıcısıyla eşleştiren bir yazıcı yazılımı indirmek zorunda kaldı. Windows'u yeniden tanımak için birkaç dakika daha harcadı ve yazdırmaya başladı. Üç sürücüde otuz dört dosya vardı, neredeyse hiç dolmamıştı ama hepsinin çıktısını almak iki saatini aldı.

Porno dosyasını basmamış.

Baskı devam ederken, porno dosyasını görüntü görüntü taradı ve Kidd'in polis dosyalarından geldiğini düşündüğü fotoğrafları buldu. Kâğıt fotoğrafların altına iliştirilmiş kâğıtlara basıldığı anlaşılan başlıklara baktı - jüriye verilecek türden fotoğraflar. Kidd haklıydı, diye düşündü: bunlar kanıt niteliğinde fotoğraflardı.

Baskı bittiğinde, Tubbs'ın dosyalarına üç delikli zimba kullanarak delikler açtı ve karton kapaklar arasında kitap şeklinde ciltledi. Sonra dosyalara notlar eklemeye, kimin kim olduğunu bulmaya ve her dosyada neler olduğunu anlamaya çalışmaya başladı. Neredeyse hepsi eyalet yasa koyucularına ve çeşitli eyalet bürokratlarına yapılan ödemelerin kanıtlarıydı.

Kanıtların bir kısmı açık, bir kısmı ise basitçe ima ediciydi. Bazıları cezai suçlamalara ya da tazminat davalarına yol açabilirdi. Neredeyse tamamı kariyerleri bitirebilirdi.

- - -

BEŞTEN BİRAZ SONRA, Şehirlerin dışında kullandığı Lexus SUV'a gitti ve Wisconsin'e doğru yola çıktı. Manzaralı bir tur havasında değildi, bu yüzden I-35'ten 8. Otoyola çıktı, sonra Chisago City ve Lindstrom'dan geçerek doğuya gitti ve Center City'yi geçerek Taylors Falls'a, sonra St. Croix'ı geçerek Wisconsin'e, 82. Otoyolun kuzeyine, River Road'a ve nihayet kayın ve meşe ağaçlarıyla kaplı toprak bir yoldan nehrin üzerindeki bir kayalığa tünemiş sekoya bir eve gitti. Ön kapı bir nehir taşıyla desteklenerek açılmıştı.

Vali, nehir vadisine bakan, kış için çoktan kapatılmış dört mevsimlik verandada oturuyordu. Lucas paravan kapıya vurduğunda, "Doğruca verandaya. Mutfaktan bir bira getir ya da kendine bir içki hazırla."

Mutfak küçüktü: Lucas buzdolabından bir Leinie's aldı, buzdolabına mıknatısla asılmış kilise anahtarıyla kapağını açtı ve evin içinden verandaya doğru yürüdü. Ev dışarıdan görüldüğünden daha büyük, zarifti ve hafifçe puro dumanı kokuyordu. Bir yan koridor iki ya da üç yatak odasına açılıyordu. Bir kütüphanede popüler romanlar ve yeşil çuha yüzeyli büyük bir sekizgen poker masası vardı; oturma odası kanepeler, sandalyeler ve küçük masalarla doluydu. Bir duvarda büyük boy bir televizyon asılıydı.

Henderson yumuşak taba rengi bir pantolon, kolları dirseklerine kadar kıvrılmış beyaz bir gömlek ve bot ayakkabıları giymişti. "Burada bulunmaktan duyduğum heyecanı artırmam için bana bir cümle söyleyin" dedi.

Lucas su geçirmez minderleri olan ahşap bir şezlonga oturdu, birasından bir yudum aldı, birkaç saniye düşündükten sonra, "Bob Tubbs pornoları Smalls'un üzerine boşaltmadan önce almıştı ve muhtemelen onu susturmak için öldürüldü," dedi.

Vali birkaç saniye ona baktıktan sonra, "Kahretsin," dedi.

Lucas devam etti: "Tubbs'ın annesinin ve St. Paul Polis Departmanı'ndan bir müfettişin onayıyla yasal olarak Tubbs'ın dairesine girdim. Orayı aradım ve üstün zekam sayesinde ..."

". . . söylemeye gerek yok . . ."

". . . Paul'ün bulamadığı Tubbs'ın saklandığı yeri buldum," dedi Lucas.

"Neden bulamadılar?" Henderson sordu.

"Çünkü onu tuhaf bir yere saklamıştı ve **aç tıkları**nda tam da bulmayı bekledikleri şeyi buldular." Henderson'a borulardan ve boruların yukarı doğru akmayacağını nasıl geç fark ettiğinden bahsetti.

"Ve borularda ..." Henderson sordu.

"Bir silah, bir tomar kâğıt, biraz para, nakit para ve üç flash bellek buldum. USB bellekleri açtım ve polislerin Smalls'un bilgisayarında bulunduğu porno dosyasının tıpatıp aynısını buldum. Dosyanın Smalls'tan Tubbs'a gitmiş olması uzak bir ihtimal -en azından benim aklımda-. Tubbs, Smalls'ın bilgisayarında bir porno dosyası olduğunu öğrendi, içeri girdi, dosyayı çaldı ve Smalls'a şantaj yaptı ya da yapmayı planlıyordu. Bu yüzden Smalls ya da yandaşlarından biri onu öldürdü. İşin diğer yöne, Tubbs'tan Smalls'ın bilgisayarına gitmiş olması çok daha büyük bir olasılık. Tubbs'ın ara sıra Smalls'ın kampanya ofisine uğradığını biliyoruz."

"İlk olasılığa bakalım," dedi Henderson; o bir avukattı. "Neden Tubbs'ın Smalls'a şantaj yaptığını düşünmüyorsunuz?"

"Çünkü dosyada ya da flash belleklerdeki diğer belgelerde pornodan ya da Smalls'tan bahseden hiçbir şey yok. Bunu Smalls'a bağlamasının hiçbir yolu yok, elindeki tek şey dosyanın kendisi. Neden birileri bunun Smalls'dan ya da başka birinden geldiğine inansın ki? Eğer bunu kamuoyuna açıklamaya kalkarsa, Smalls bunu başka kirli işlere karışmış bir Demokrat ajanın korkunç derecede kötü niyetli bir iftirası olarak geçştirecektir."

"Bunun bir şantaj dosyası *olabileceğini* düşünmek için herhangi bir neden var mı?"

"Aklıma gelen sadece bir tane," dedi Lucas. Elindeki ciltli kopyaları sıvazladı: "Çünkü Tubbs'ın başka şantaj operasyonlarına karışmış olması muhtemel görünüyor. Belki para için değil, belki nüfuz için. Yani pratik bir şantajcı olabilir."

Henderson başını salladı: "Peki diğer taraf ne? Neden Tubbs'tan Smalls'a gittiğini, Tubbs'ın bunu Smalls'ın bilgisayarına yerleştirdiğini düşünmüyorsunuz?"

"Birkaç nedeni var," dedi Lucas. "Eğer gerçekten Smalls'un dosyası olsaydı, muhtemelen Tubbs'a para verirdi. Bunu Tubbs'ın geri dönemeyeceği bir şekilde yapardı -filmini çekirdi ya da güvenilir tanıklarla yapardı. Böylece dosya bir daha ortaya çıkarsa, Tubbs en azından şantajdan içeri girerdi."

Devam etti: "Diğer neden ise, bakın ne oldu. Kirli numaralar yapan bir adam, bir şekilde, önemli bir seçimi değiştirebilecek gerçekten kirli bir numaraya karışır. Belki de

bunun için para ödedi. Belki de çok. Yani karmaşık bir soruya en basit ve anlaşılır cevabı verirsiniz ..."

"Occam'ın usturası ..."

Lucas başıyla onayladı. "...dosya Tubbs'tan Smalls'a gidiyordu. Basit bir siyasi suikast."

"Yani diyorsunuz ki, Tubbs muhtemelen USB belleği Smalls'un ofisine götürdü ve Smalls gittiğinde dosyayı yerleştirdi."

"Evet. Ya da daha büyük olasılıkla bir ortağı yaptı. Her ne olduysa, her iki taraf için de, Tubbs muhtemelen onu susturmak için öldürüldü. İkimiz de bu gerçekten kaçamayacağız," dedi Lucas.

Henderson, "Bu gerçeği görmezden gelemem," dedi, "ancak bu, biraz yönetime ihtiyacı olduğunu düşünmediğim anlamına gelmiyor."

"Katılıyorum," dedi Lucas. "USB belleklerde bir sürü başka şey de vardı. Çıktılarını aldım, hepsi belge ve birkaç fotoğraf. Elimden geldiğince açıklama ekledim ve ciltledim."

- - -

KİTABI elinde tartan Henderson'a uzattı ve sonra ilk sayfaya döndü. Birkaç dakika göz gezdirdikten sonra dikkati dağılmış bir sesle, "G ve T'nin nasıl yapıldığını biliyor musun?" diye sordu.

"Elbette."

"Bana bir tane daha getirebilir misin? G'ye sertçe yaslan."

Lucas gidip içkiyi hazırladı ve sonra geri getirdi, vali kafasını kaldırmadan içkiyi aldı ve Lucas ayakkabılarını çıkarıp şezlonga yaslandı, birasını içti ve nehir vadisinin üzerindeki karanlığa baktı. Ağaçlardaki bir aralıktan yıldızları görebiliyordu: hiçbir belirti olmamasına rağmen kış her an gelebilirdi.

Bir dakika kadar sonra Henderson kıkırdadı ve "Jean Couteau . . . O Jaguar'ı nereden aldığını merak ediyordum. Bir kilise faresi kadar fakir, işçi hakları ve şuna buna karşı ... ve parayı alıp lanet olası bir Jaguar aldı."

Ve bundan on beş dakika sonra Henderson içini çekip kitabı kapattı ve Lucas'a geri verdi. "Ben orada mıyım? . herhangi bir yerde?"

"Hayır."

"Bir dolandırıcı olarak demiyorum, çünkü değilim. Ama benden bahsediliyor mu?"

Mahkemeye mi gideceğim?"

"Senin adın bile geçmiyor," dedi Lucas.

"Tamam. Sorun değil."

"Beni endişelendiren bir şey daha var," dedi Lucas. "Şu porno dosyası. Bir sürü fotoğraf var ve çoğunda metin de var. Ama dosyalardan birinin bir polis kanıt dosyasından alınmış olması muhtemel görünüyor. Minneapolis'ten."

"Ne? Polis mi?"

Lucas, "Bağlantıyı ya da büyük dosyaya nasıl girdiğini bilmiyorum," dedi. "Polisten geldiğinden şüpheleniyorum. Asıl soru şu: Minneapolis polisleri ya da muhtemelen bir polis, Smalls'u yok etmek için dosyayı Tubbs'a verdi mi? Eğer verdilerse, bu mümkün mü?"

"Tubbs'ı bir polisin öldürdüğünü mü? Yakalanırsa onları ele vermesin diye mi?"

"Ya da belki de onun güvenilir olmadığını fark ettiler," dedi Lucas. "Mesele şu ki, Smalls ile polisler ve özellikle de Minneapolis pek anlaşamıyordu. Smalls kamu çalışanları sendikalarını yasaklamak istiyordu. Sendikalar onu ölümcül bir düşman olarak görüyordu. Bu konuyu incelediğimde, davanın bir yönü de bu olacak," dedi Lucas.

Henderson, "Bu da onu daha da büyük bir koku bombası haline getiriyor," dedi.

"Seni bu işin dışında tutmak iyi olur... operasyonel anlamda," dedi Lucas.

"Kesinlikle."

"Yalancı şahitlik yapmak zorunda kalabilirim ama çok hafif bir şekilde ve çok da önemli değil," dedi Lucas. "Bunu bilebilecek tek iki kişi sen ve ben oluruz. . ." *Ve Kidd, Lauren, Marvel ve John, ama onlar yeterince güvende olmalılar,* diye düşündü Lucas. Gerçek bir yalan söylemiyordu, sadece zamanı biraz çarpıtiyordu.

Vali yalancı şahitlik fikrinden korkmadı, sadece "Neden bahsediyoruz?" diye sordu.

"Her şeyi yerine koydum. St. Paul polisleri daireye gittiğimi bilmiyorlar. Her şeyi yerine koydum ve

ve ona bir saattir orada olduğumu söyle. Geldiklerinde orada oturup gazeteye bakıyor olacağım. . . BCA bilgisayar laboratuvarına götürmekte ısrar edeceğim. Orada kimse ne yaptığımı bilmiyor. Bütün bu şeyleri bulacaklar, pornolar, Smalls aklanacak, birkaç dolandırıcı yakalanacak. Onlardan birinin senin çok yakın bir müttefikin olduğunu fark ettim."

"Siktir et onu," dedi Henderson. "O lanet olası bir suçlu, halkın memesini emiyor. Onda bunu hiç görmedim. Ama yalancı şahitlik bunun neresinde?"

"Hiç olmayabilir. Onlara daireye girdiğimde tam olarak ne olduğunu, nereye baktığımı ve ne yaptığımı anlattırdım ve işte kanıtlar. Oraya ikinci gidişim olduğunu söylememe gerek yok. Eşyaları çıkarıp kopyaladığımı ve sonra geri koyduğumu. Ne de olsa belgelerin hepsi kamuya açık."

Henderson başını salladı ve gözlerini kapattı. Sonra da "Cinayet" dedi.

Lucas, "Ben olsam orada kalmak isterdim," dedi.

"Israr ediyorum. Sen St. Paul'u aradıktan beş dakika sonra bu şey sızacak ve ortalık karışacak. Çok öfkeleneneceğim ve sen de soruşturma için tam yetkili bakanım olacaksın. Bu da bize bu konferanslar için bir neden verecek."

"Sanırım bu işe yarayacak," dedi Lucas.

Bir dakika öylece oturduktan sonra Henderson, "Odada konuşmadığımız bir fil var," dedi.

Lucas başını salladı: "Kim yaptı? Tubbs'ı kim öldürdü." "Eğer öldüyse."

"Evet, eğer öldüyse. Ama öyle hissediyorum."

Henderson, "*Bunun neden* yapıldığı sizi kimin yaptığına götürmeli," dedi. "Pek çok insan Smalls'ta nefret ediyor ama en bariz faydalanıcı Taryn Grant."

Lucas, "Ama ne kadar paranız olursa olsun bir katili işe almak bir sorundur," dedi. "Bunun için en iyi model *Fargo filmidir*- aptallar aptalları işe alır. Onun hakkında okuduklarıma göre aptal değil." "O değil," diye kabul etti Henderson. "Ama biri olabilir onun adına çalışıyor. Ya da onun adına çalıştığını *düşünen* biri. Bir psikopat."

"Onunla konuşacağım," dedi Lucas. "Soruşturma genişledikçe, onunla görüşmek için en uygun kişi o olacaktır. Bir göz atıp onun hakkında neler bulabileceğimize bakacağım."

"Bir başka şey: haber bültenini yönetmemiz gerekiyor. Sızacağını biliyoruz, bu konuda ön planda olmalıyız."

"Mitford bunun için var," dedi Lucas. "İşler sarpa sarmadan önce bana haber verdiğinden emin ol yeter."

"Yapacağım. Şimdi kitabınız hakkında ..." Henderson söyledi. Lucas'ın kendisine verdiği ciltli çıktıyı okşadı.

"Öğütücünün içine," dedi Lucas.

- - -

Paul cinayet masası dedektifi Roger Morris, mor kadife eşofmanı ve Nike Air koşu ayakkabılarıyla, o gece saat dokuzdan on dakika sonra Tubbs'ın dairesine kafasını uzattı ve "Neredesin?" diye seslendi.

"Banyoda," diye karşılık verdi Lucas.

Morris, Lucas'ı dizlerinin üzerine çökmüş, iki beyaz plastik kanalizasyon borusundan çıkardığı kâğıtlara bakarken buldu. Morris başını arkaya eğip gözlerini kapattı ve "Beni parkmetreyle becer. Kaçırdık."

"Evet, şey... Oraya baktım ve merak ettim, neden iki katlı bir binada lağımı yukarıya akıtırsınız ki?" Lucas söyledi.

"Peki ne oldu?"

"Kâğıtlar, para ve üç bilgisayar belleği," dedi Lucas. "Parayı ve belgeleri alabilirsin. Bilgisayar bellekleri ise bulanındır. BCA bilgisayar laboratuvarında beni bekleyen bir adam var."

"Bilgisayar laboratuvarımız var-"

"Bizimki daha iyi," dedi Lucas. "Bu şey yasama organının kışını uçurabilir. . . . Bu gazeteler, okuyabildiklerim, sevgili politikacılarımızdan bazılarının rüşvet aldığını gösteriyor."

Morris, "Bu Tubbs cinayetiyle ilgili bir gerekçe," dedi. "Cidden dostum, bu benim cinayet soruşturmam-"

"O parmak bellekleri BCA'da istiyorum," dedi Lucas. "İçindekileri alacaksın, seni oraya götüreceğim ve sana bir makbuz vereceğiz. Bak ne diyeceğim Roger, Tubbs'a bakmamın tek bir nedeni var: O pornoyu bulan çocuk, Tubbs'ın Smalls'un kampanyasında takıldığını ve bunu Smalls'un bilgisayarına koyma fırsatı bulmuş olabileceğini söyledi. Bilgisayar laboratuvarınızdaki Smalls pornolarına yakından baktım ve orada uğraşmak istemeyeceğiniz bazı bağlantılar var. Ben de uğraşmak istemiyorum ama sen *gerçekten* istemiyorsun."

"Ne gibi?"

"Fotoğraflardan biri Minneapolis polislerinden çıkmış olabilir," dedi Lucas. "Belki de bütün dosya öyledir. Belki de bazı polisler Smalls'tan kurtulmaya çalışıyordu. Belki de Tubbs bağlantıyı kapatmak için öldürüldü."

"Hayır, hayır," dedi Morris. Birkaç saniye sonra, "Beni götürmek zorunda değilsin, seni takip edeceğim. O makbuzu istiyorum. Evraklar ve para da sende kalabilir. Ama yarın sabah bilgisayarımdaki her bir belgenin kopyasını istiyorum."

"Sana ulaştırabildiğim kadar hızlı, Roger," dedi Lucas. "Söz veriyorum."

BÖLÜM 7

Lucas, Tubbs'ın saklandığı deliğin içindekileri BCA laboratuvarına götürdü ve oradaki teknisyen fazla mesai için çağrıldı, dosyaları yükledi ve belgelerin çıktısını almaya başladı. Porno dosyasını bulduğunda, "Peki ya bu çöp?" diye sordu.

"Ah, dostum," dedi Lucas. Dosyayı tuşladılar ve o da tam drama moduna geçti: "Aman Tanrım."

Morris'e kanıt yığını için bir makbuz vermiş ve Morris de sabah tam erişim sözü alarak eve gitmişti. Şimdi Lucas onu evinden arayıp, "Buraya g e l m e k isteyebilirsin," dedi.

"Ne oldu?"

"Tubbs-porno bağlantısını hemen hemen doğruladık," dedi Lucas. "Dosyayı bu parmak belleklerden birinde saklıyor."

Morris, "On dakika içinde orada olacağım," dedi.

- - -

MORRIS geldiğinde Lucas'a sorduğu ilk şey, "Eğer bu dosya bir tuzaksa, Tubbs yaptıysa ve Tubbs dosyanın bulunduğu gün öldürüldüyse ... o gece ... o zaman o sabah Smalls'un ofisine gitmesi gerekirdi. Değil mi? Bir gün önce koymuş olamaz."

"Bu doğru," dedi Lucas.

"Size şunu söyleyeyim: Bu konuda bizi kontrol edebilirsiniz, ama Tubbs'ın kimlerle konuştuğunu, kayborduğu gün ve o gece nerede olduğunu görmek için izini sürdük. Smalls'un kampanya ofisine gitmemiş. Birkaç gün öncesine kadar tüm zamanını hesapladık ve orada değildi."

"O zaman ... bir ortağı olmalı."

Morris, "Her şeyin ne kadar çılgınlaştığını görünce kim korkmuş olabilir?" dedi. "Kirli bir oyun olarak başlamış olabilir ama birdenbire insanlar birden fazla suçtan bahsediyor ve Smalls televizyonda çılgına dönüyor. Eğer Smalls'un bilgisayarına dosyayı kimin koyduğu ortaya çıkarsa, hapse gireceğini düşünüyor. Tubbs'la konuşur, olaylar birbirini izler ve *patlama* olur."

"Bu mantıklı görünüyor," dedi Lucas, çünkü öyleydi.

Lucas Morris'i laboratuvara götürürken olasılıklar hakkında konuştular ve Lucas laboratuvar teknisyenine, "St. Paul bilgisayar laboratuvarındaki adamı aramalısın. Porno dosyası bubi tuzağı için bir tetikleyici olmalı. Aranızda kalsın, bu gece onu bulmanızı istiyorum, böylece Roger ve ben yarın geldiğimizde ne olduğunu bileceğiz."

"Bu zor bir görev," dedi teknoloji uzmanı.

"Bu senin sorunun," dedi Lucas. "Orada olmalı: Bul onu."

Morris'e: "Sana bir grup fotoğraf göstermek istiyorum." Dosyayı karıştırdı, Otis'in ve grup seks yapan diğerlerinin fotoğraflarını buldu ve başlığa dokundu. "Bunlar mahkemede sunulan resimlerdi. Minneapolis polislerinin bunları internette yayınladığına inanmıyorsanız, Minneapolis bilgisayar sisteminden çıkmış olmalılar. Aslında, bu kızın bana söylediğine göre" -Otis'in yüzüne dokundu- "mahkemede sunulan fotoğraflar kağıt üzerindeymiş ve polisler porno operasyonunu bastığında ele geçirilmiş. Bunun Minneapolis'in kanıt dosyasından çıkmış olması gerektiğini düşünüyorum. Yani, başlığa bakın: polis işi."

Morris alnını ovuşturdu: "Minneapolis'ten birinin Tubbs'ın Smalls'a tuzak kurmasına yardım ettiğini mi söylüyorsun?"

Lucas, "Bu bir olasılık," dedi.

"O zaman... o adam katil olabilir," dedi Morris. Lucas omuz silkti.

Morris bir süre Lucas'ı izledikten sonra yön değiştirdi: "Belge dosyalarına baktın mı?"

"Şimdi onları bastırıyorum," dedi Lucas. "Görünüşe bakılırsa diğer gazetelerle aynı-karalama postalar, kışını kollayan dosyalar, her neyse. Bir sürü yozlaşmış saçmalık."

Morris bir süre düşündükten sonra şöyle dedi: "Bir konferansa ihtiyacımız var. Bu işte ağır toplara ihtiyacımız var. Seni yarın saat sekizde arayacağım-"

"Dokuz olsa daha iyi olurdu," dedi Lucas.

"Saat dokuzda ikimizin de elinde konferansta kimlerin olması gerektiğine dair listeler olacak."

"Bu bir plan," dedi Lucas.

Morris'le birlikte yarım saat boyunca önce belge dosyalarını, sonra da porno dosyalarını karıştırıp kaynağına dair başka bir ipucu aradılar ama yeni bir şey bulamadılar. İşleri bittiğinde Morris, "Yarın saat dokuzda." dedi.

- - -

LUCAS EVİNE GİTTİ: KİÇİNİ başarıyla kurtardığını düşünüyordu. Şimdi bu basit bir cinayet soruşturması olmalıydı ve ellerinde yapbozun birkaç parçası vardı.

Morris yetkin bir dedektifti, hatta yetkin olmaktan da öte: ama Lucas'ın sahip olduğu her şeye sahip değildi ve Lucas ona bazılarını veremezdi. Bu davada kalması gerektiğini düşündü Lucas. Bu davada kalmak istiyordu. Gittikçe gerginleşiyordu ve o gerginliği seviyordu.

Bunu düşünmek için erkenden kalkacak kadar hoşuna gitmişti. Ertesi sabah saat dokuzda kot pantolonu ve tişörtüyle bir diyet kola, bir tabak çırpılmış yumurta ve konferansta kimlerin olması gerektiğine dair listesini bitirmişti bile. Onun listesi: Henry Sands, BCA direktörü; Rose Marie Roux, kamu güvenliği komiseri; Rick Card, St. Paul polis şefi; Morris; ve kendisi. Telefonu çaldığında kimin kimi arayacağını hatırlamaya çalışıyordu. Açtı ve ekrana baktı.

Vali: "Her şey yolunda mı?" Henderson sordu.

"Evet. Her şeyi bulanıklaştırmak için bürokratik davranacağız. Tubbs davasına bakan St. Paul cinayet masası dedektifi ve ben, Sands, Rose Marie ve St. Paul şefiyle bir konferans düzenleyeceğiz, her şeyi ortaya koyacağız ve ardından doğrudan bir ceza soruşturması başlatacağız. Belki parsel bir kısmını dışarı avukata

Ama Rose Marie'nin bu konuda ne diyeceğini göreceğiz. Sen uzak durmalısın."

"Beni bilgilendirmeye devam et."

- - -

Bir dakika sonra MORRIS listesiyle birlikte aradı. Lucas'la aynı listeye sahipti, Rose Marie hariç ve Ramsey County avukatını da eklemişti.

Rose Marie konusunda Lucas'la aynı fikirdeydi, ancak Lucas bölge savcısına karşı çıktı: "Bu adam Kanal 3'ün sahibi. Eğer konferansa katılıyorsa, bunu televizyona da verebiliriz."

"Dostum, bilgisayarım bu belgelerin çıktısını alıp bana bıraktı ve sana söylemeliyim ki, politik ve çirkin olacak. Bunların içindeki isimler ödümü koparıyor. Sanırım avukatlara ihtiyacımız var. Bir sürü avukata. Ne kadar çok olursa o kadar iyi. Bu belgeler polisler için değil."

"Bu sabah içeri girer girmez bir göz atacağım," dedi Lucas. "Ama biz polisiz, bu yüzden olası bir suç hakkında konferans yapmamızda bir sakınca yok. Kimse bizi bunun için eleştiremez. Sonra da Rose Marie ve Rick'in politik meseleler için kimi getireceklerine karar vermelerine izin veririz. Biz sadece cinayete odaklanabiliriz."

İleri geri konuştular ve sonunda Morris şöyle dedi: "Sinsi bir yönün olduğunu biliyordum ama bu kadar sinsi olduğunu bilmiyordum. Ama tamam, senin yönteminle yapalım. Büyük bir acil durum ilan edeceğim ve öğlen ya da saat birde burada, St. Paul'de bir konferans ayarlamaya çalışacağım."

"Yap hadi," dedi Lucas.

- - -

Toplantı saat on bire ayarlanmıştı, bulabildikleri tek ortak zaman St. Paul'deki şefin ofisindeydi. Lucas'ın birkaç saati vardı, bu yüzden porno dosyasını bulan gönüllü Brittany Hunt'ı aradı. Mall of America'ya gidiyordu. Artık çalışmadığını ama bu konuda çok da endişeli olmadığını söyledi.

"Danışmanımla konuştum ve Smalls gibi bir suçluyu ortaya çıkarmanın kampanya çalışmalarımın çok daha önemli olduğunu söyledi." Babası yanında olmadan Lucas'la görüşeceği için endişeliydi ama Lucas ona sadece birkaç kısa sorusu olduğunu ve bunların kendisiyle ilgili olmadığını söyledi. "Dedikodu yapmam gerek," dedi.

Hızlıca yoldan sapmayı ve evinden beş dakika uzaklıktaki Ford Parkway'de bir sandviç dükkanında buluşmayı kabul etti. Takım elbisesini giyip kravatını taktıktan sonra sandviç dükkânına gitti ve onu ayrılan bisküvi üzerine kızarmış yumurtalı sandviç yerken buldu. Lucas bir bardak su aldı ve onun karşısındaki masaya oturdu.

"Açlıktan ölüyordum," dedi.

"Öyleyse ye." Lucas ona doğru eğildi ve sesini alçalttı. "Tubbs'ın Smalls'un kampanyasında özel arkadaşları var mıydı?"

Başını eğdi ve alt dudağındaki bisküvi kırıntısını yaladı, sonra da "Yani biriyle yatıyor muydu?" diye sordu.

Lucas, "Yani, her türlü yakın arkadaş." dedi.

"Biliyor musun?" dedi. Bilmiyorum. Ama nasıl öğrenebileceğinizi söyleyebilirim. Orada bir adam var, Cory, mmm, soyadını tam olarak bilmiyorum, fotokopi odasında çalışıyor. Dünyanın en büyük dedikoducusudur. *Her şeyi* bilir."

"Cory."

"Evet. Aslında kampanya ekibinin bir parçası değil, baskı ve kopyalama işleri için işe alındı. Bunların çoğunu onlar yapıyor. O *her şeyi* biliyor. Helen Roman'a sorun. Kampanya yöneticisi o, onu nerede bulacağınızı bilir."

"Tanıdığım iyi bir adama benziyor," dedi Lucas.

"Evet. Eğer dedikoduyu seviyorsanız, ki hepimiz seviyoruz." Geçirdi, sonra tezgâha doğru baktı. "Şu sandviçlerden bir tane daha alabilirim. Dünden önceki günden beri bir şey yemedim."

- - -

SMALLS'IN KAMPANYA OFİSİ Mississippi'nin St. Paul yakasında, I-94'ün dışında, on dakika uzaklıktaydı. Lucas oraya gitti, ofis müdürü Helen Roman'ı buldu, o da Cory Makovsky'nin koridorun sonundaki dağıtım merkezinde çalıştığını söyledi. Lucas oraya gitti,

Makovsky'yi heyecanla cep telefonuyla konuşurken buldu. Lucas dikkatini çekmeye çalıştığında, Makovsky "Bekle bir" anlamına gelen bir parmağını kaldırdı ve telefona "Az önce *People*'dan görmüş, gerçekten hamile olduğuna dair hiçbir şüphe yok" diye bir vahiy fışkırttı.

Lucas dikkatle saatine baktı ve Makovsky kaşlarını çatarak telefona, "Bir saniye bekle," ve Lucas'a, "Ne?" dedi.

Lucas dedi ki, "Ben BCA ajanıyım. Bob Tubbs'ı sen mi öldürdün?"

Makovsky bunu birkaç saniye düşündükten sonra telaşla telefona, "Sana geri dönmeliyim, Betty," dedi.

Lucas Makovsky'nin dikkatini çekince, "Onu sen mi öldürdün?" diye sordu.

Rengi biraz solmuş olan Makovsky, "Tabii ki hayır. Yaptığımı kim söyledi?"

"Hiç kimse. Sadece merak ettim," dedi Lucas. Sonra: "İhtiyacım olan bazı bilgilere sahip olabileceğinizi söylediler. Bob Tubbs'ın Senatör Smalls'un kampanya ofisinde özel bir arkadaşı olup olmadığını biliyor musunuz... bir sevgili, belki...?"

Makovsky'nin gözleri büyüdü ve sesi fısıltıya dönüştü: "Smalls'un ortaya attığı hikaye bu mu?"

"Hayır, benim sorduğum soru bu. Tubbs'ın özel bir arkadaşı var mıydı?"

"Bilmiyorum," dedi Makovsky, sesinde gerçek bir pişmanlık vardı. "Bilmem gerektiğinin farkındayım ama bilmiyorum. Etrafa sorabilirim."

"Bunu yapabilir misin?" Lucas sordu. Cebinden bir kart çıkardı, arkasına bir numara yazdı ve "Bir şey duyarsan beni ara," dedi.

"Bunu yapacağım," dedi Makovsky, gözleri parlayarak. Lucas ona inanmıştı ve Lucas'ı aradıktan iki dakika sonra bu haber muhtemelen tweetlenmiş ya da Twitter'lanmış olacaktı. Muhtemelen *People*'a.

Kampanya ofisinden çıktığında Lucas'ın St. Paul Polis Departmanı'na gitmek için on dakikası vardı; arabasını almak ve biraz geç kalmak için yeterli bir süre. Oraya vardığında, departman dışından gelen ilk kişinin kendisi olduğunu gördü.

Şef, Morris ve bir laboratuvar teknisyeni oturmuş kahve içiyor ve yakın zamanda yaşanan tartışmalı bir şok tabancası vakası hakkında konuşuyorlardı. Bloomington'da bir polisin karısı gecenin bir yarısı sinirli bir şekilde uyanmış ve görev şok cihazını kullanarak uyuyan kocasını bazen *gooch* denilen bölgeden şoklamıştı. Adam şimdi önemli bir sakatlığı olduğunu iddia ediyordu - şehre ait bir aletin neden olduğu cinsel işlev bozukluğu - ve tam maaşla emekli edilmeyi istiyordu. Yirmi yedi yaşındaydı.

"Bak sana ne diyeceğim," dedi Morris, kahve fincanını serçe parmağıyla düzgün bir şekilde havada tutarak, "Bu çocuk bir daha bir kadınla rahat uyuyamayacak, kim olursa olsun."

Kamu Güvenliği Komiseri Rose Marie Roux içeri girip son konuşmayı dinledi ve "Kimdi o?" diye sordu.

Lucas, "Bloomington'daki gözaltı olayından bahsediyorum," dedi.

"Oh, evet," dedi. Bir sandalye çekti ve çantasını şefin masasının üzerine bıraktı. "Gooch'a giren adam."

Bir dakika sonra BCA direktörü Henry Sands geldi, son sandalyeye oturdu ve Rose Marie sordu: "Ee, ne var ne yok? Ya da ne olduğunu biliyorum ama yeni olan ne ve bu neden acil?"

Morris, "Lucas ve ben Bob Tubbs'ın dairesinde bir sürü şey bulduk - hepiniz Tubbs'ı tanıyorsunuz ve kayboluşunu olası bir cinayet olarak araştırdığınızı biliyorsunuz. Bulduğumuz şeyler, çocuk pornosunu Senatör Smalls'un bilgisayarına Tubbs'ın yerleştirdiğini gösteriyor. Teorik olarak Smalls'un bilgisayarında bulmuş ve ona şantaj yapmak için kullanmış olma ihtimali var ama Lucas ve ben buna inanmıyoruz. . . Bizce Smalls'a porno temin edene tanıklık etmemesi için öldürüldü. Çocuk pornosu Minneapolis Polis Departmanı aracılığıyla gelmiş olabilir, yani katil bir polis olabilir."

"Vay anasını," dedi şef.

"Ayrıca," diye devam etti Morris, "çocuk pornosunu bulduğumuz aynı sığınakta - porno bir flash bellekteydi - bir sürü başka kağıt ve kamu belgelerinin kopyalarını bulduk."

görevde olan yedi eyalet senatörü ve temsilcisinin yanı sıra artık görevde olmayan altı eski senatör ve temsilci ile ihaleleri ayarlamak için para alan yarım düzine bürokratin çok çeşitli suçlar işlediğini kanıtlamıştır."

VIP'ler tavana, yanlara ve halıya bakarken uzun bir sessizlik oldu, sonra, "Bu sadece pastanın üzerindeki lanet kiraz, değil mi?" Rose Marie yüzündeki iğrenme ifadesiyle herkese seslendi. "Bu sadece lanet olası kiraz."

"Morris sözlerini şöyle tamamladı: "Sizden istediğimiz şey bize ne yapacağımızı söylemeniz. Yani, Tubbs soruşturmasına devam etmeliyiz. Artık onun öldürüldüğünden oldukça emin olabiliriz - elimizde bir yığın neden var. Ama bir sürü siyasi mesele var."

"Her şeyin kopyasını görmem gerek," dedi Rose Marie.

"BCA'da var," dedi Lucas. "Oraya gönderebilirim." Card,

"Benim de görmem gerek," dedi.

Morris, "Sizin için bir kopyam var," dedi.

Rose Marie işaret parmağını havaya kaldırarak bir süre düşündükten sonra sessizlik istedi: "Benim önerim şu. Yolsuzluk meselesi başsavcıya gider, o da az çalışan genç avukatlarından bazılarına inceletir. Senatör Smalls'un avukatlarıyla da hemen konuşmalıyız. Smalls cinayette şüpheli olabilir, eğer pornolar ondan alındıysa ve ona şantaj yapıldıysa. Ama sizi doğru anladıysam, pornoyu Smalls'un bilgisayarına Tubbs'ın koymuş olma ihtimalinin çok daha yüksek olduğunu düşünüyorsunuz ki bu durumda Smalls kritik bir seçimden bir hafta önce haksız yere sapık olarak gösterilmiş olur. Ona bildiklerimizi anlatmalı ve sonra da Smalls'un bununla ne yapabileceğine izin vermeliyiz."

Lucas araya girdi: "Pornonun Smalls'tan alındığını sanmıyorum. Bu mantıklı bir olasılık, bu yüzden bundan bahsediyoruz ama yüzde bir gibi. Bence ona komplo kuruldu."

"Tamam. Yakında onunla konuşmak için daha fazla neden var," dedi Rose Marie.

Sands Rose Marie'ye, "Politikayı sen halledebilirsin. Bence bu doğru. Ama Tubbs cinayeti ... ve bunun sonucunda ortaya çıkan şey, pornonun Smalls'un bilgisayarına nasıl girdiğine dair kesin bir bulgu ...

Aziz Paul? Yoksa biz mi? Aziz Paul davayla ilgileniyor ve Dedektif Morris şu ana kadar mükemmel bir iş çıkarmış görünüyor."

Şef o sıcak patatesi yakalamaya çalışmadı, sadece uçmasına izin verdi.

tarafından.

"**S e n s i n**," dedi. "Eğer bu departman

Minneapolis departmanını soruşturacak. Kritik sorulardan biri bu gibi görünüyor, pornonun nereden geldiği ve sizin Minneapolis'te yargı yetkiniz var. Bizim yok."

"Bu doğru," diye başladı Sands. "Ancak-"

Rose Marie atladı: "Henry, onu Lucas'a ver."

Sands derin bir nefes aldı ve şöyle dedi: "Şu anda federal fondan bahsediliyor. Burada ne olursa olsun, ister Smalls ister Grant seçimi kazansın, birilerini kızdıracacağız. Finansman doğrudan Senato Ofis Binası üzerinden geliyor."

Şef, "Aynı sorun bizde de var, koca adam." dedi.

Sands, "Evet, ama nispeten birkaç kuruş," dedi. "Başka bir binadan ve Worthington'da büyük bir laboratuvar kurmaktan bahsediyorum."

Rose Marie tekrar dedi, her iki 'ye onlara , "Lucas 'ın var.

Herkes aynı fikirde mi? Lucas'ta."

Şef arkasına yaslanıp gülümsedi ve Lucas, "*Tamam*," dedi.

- - -

ROSE MARIE, SANDS VE LUCAS birlikte otoparka doğru yürüdüler ve Sands gittikten sonra Rose Marie Lucas'a, "Elmer'ı arayıp Smalls'la ilgili haberi vermek isteyip istemediğini öğrenmelisin. O yapmazsa ben yaparım ama hemen harekete geçmeliyiz. Saat beşi yakalamalıyız."

Saat beş, öğleden sonra haberleri.

"Hemen arayacağım," dedi Lucas. Cep telefonundan valinin numarasını tuşladı ve Henderson üçüncü çalışta telefonu açtı. Lucas ona grubun neye karar verdiğini anlattı ve Henderson, "Rose Marie'ye basın toplantısına katılmasını söyle. Şimdi Porter'ı arayıp ona neler olacağını söyleyeceğim."

Kapattı ve Lucas haberi Rose Marie'ye ilette. "Saat üç için bir basın toplantısı ayarlayacağım. Arka plan için seni kuaföründen arayacağım: Bana her şeyle ilgili birkaç sıkı paragraf gönder yeter. Lanet olsun, Smalls'un düşmesini umuyordum."

Lucas, "Belki hâlâ yapacaktır," dedi.

"Belki," dedi. "Taryn sevimli, akıllı ve Elmer'dan daha çok parası var."

"Tamam..."

"Peki soruşturmayı nasıl ele alacaksınız? Artık halka açık olduğuna göre?"

"Henüz bilmiyorum," dedi Lucas. "Bunu düşünüyorum."

- - -

LUCAS arabasına doğru yürüdü ve arabasına bindi ve telefonu çaldı: Porter Smalls. Lucas açtı ve Smalls, "Teşekkür ederim. Az önce Elmer'la konuştum. Sana çok şey borçluyum ve bunu unutmayacağım."

"Bu beni biraz tedirgin ediyor," dedi Lucas. "Borçlu olmak istemiyorum: bu benim işim."

"Umurumda değil. Sana borçluyum," dedi Smalls.

Smalls telefonu kapattıktan sonra Lucas Kidd'i aradı: "Kampanya üyelerinin listesine bakma fırsatın oldu mu?"

"E-postanızda olmalı," dedi Kidd. "Ciddi aday olabilecek sadece bir düzine kişi var. Özellikle ilgi çeken iki kişi var. Daniel MacGuire ve Rudy Holly. MacGuire eşcinsel ve bir eşcinsel Cumhuriyetçiler grubu yönetiyor, ancak Smalls eşcinsel evliliğe karşı, yani . . . MacGuire aynı zamanda depresif ve öfke kontrolü sorunları var ve her ikisi için de ilaç kullanıyor. Holly, Clinton yıllarına ve oral seks olayına kadar uzanan bir komplo teorisi adamı. Bazı komplo sitelerine koyduğu bazı şeyleri gördüm ve olay şu ki, o bir deli."

"İçeride yalnız orta yaşlı kadınlar var mı?" Lucas sordu.

"Evet. Ne düşünüyorsun?"

"Tubbs deli değildi, hesaplıydı. Gönüllünün tuzağa düştüğü sabah birinin bubi tuzağını kurması gerekiyordu."

Tubbs değildi, çünkü Tubbs oldukça iyi bir polis tarafından geri çekildi: o sabah kampanya ofisinde değildi. Asıl soru, bir sevgilisi var mıydı? Ya da çok yakın bir arkadaşı? Bu konuda güvenilebileceği biri?"

Bir anlık sessizlikten sonra Kidd, "Ramona Johnson. En iyi seçeneğiniz o olabilir. Dört yıl önce boşanmış ... bir bakayım . . . yaklaşık beş ay öncesine kadar Facebook'ta uygun erkeklerin azlığından ve orta yaşlı kadınların sorunlarından şikayet ediyordu. Sonra sustu."

"Ramona Johnson."

"Evet. Bir olasılık daha var. Bir Sally Fey. Daha genç, otuz bir yaşında ve yeni bir sevgilisi var ama bundan bahsetmiyor. Onu ve e-postalarını gördüğüm kadarıyla ..."

"E-postaları sende mi?"

"Bunu söylediğimi unut. Onu gördüğüm kadarıyla çok utangaç, sessiz bir tip ve biraz da pasaklı. Saçlarıyla pek bir şey yapmıyor," dedi Kidd. "Ama gözlerindeki umudu görebilirsiniz."

"Gözlerini görebiliyor musun?"

Kidd, "Yolunda gitmeye çalış," dedi. "Eğer doğru adam ona doğru şeyleri söylerse ..."

"Tubbs bunu yapabiliirdi. Kadınların sevgilisi olarak ün yapmıştı," diyor Lucas.

"O zaman Fey'i listeye ekle." Onun adını heceledi ve Lucas da yazdı.

- - -

Kidd'le telefonu kapattıktan sonra Lucas cep telefonundan e-postalarını kontrol etti ve Kidd'in ona gönderdiği listeye baktı. On iki isim, yarısı erkek, yarısı kadın. Bir ideolog mu yoksa bir sevgili mi olacaktı?

Listedeki kişilerden bulabildiği kadarını bulup onlara o zor soruyu soracaktı. Bubi tuzağını sen mi kurdun? Cevap hayırsa Lucas şöyle diyecekti: "Tubbs'ın bildikleri yüzünden öldürüldüğünün farkındasınız. Eğer yalan söylüyorsan, sıradaki sen olabilirsin."

Eğer cevap hala hayır ise, bir sonraki soru "Eğer siz ayarlamadıysanız, kim ayarladı?" olacaktır.
İşe *yarayabilir*.

BÖLÜM 8

Taryn Grant'in telefonu çaldı, bir çağrı, alarm değil. Yatağında uzanmış, çok ihtiyaç duyduğu öğleden sonra uykusundan uyanıyordu. Gerindi, esnedi, telefonu eline aldı ve "Alo?" dedi.

"Ne yapıyorsun?" Kampanya yöneticisi Connie Schiffer. "Biraz kestirdim. Daha yeni uyandım."

"Güzel. Sana zinde ihtiyacımız var. Bu gece için hazır mısınız?" Wayzata Country Club'da bir bağış toplama etkinliği. Taryn'in aslında paraya ihtiyacı yoktu ama insanlar size para verirse, sizi destekleme, bir bağ hissetme eğiliminde olurlardı.

"Kesinlikle."

"Muhteşem David'i mi getiriyorsun?" David Wein, bir gün babasının şirketini devralacak olan bir emtia komisyoncusuydu. Küçük bir şirket. David bir mısır uzmanıydı ama soya fasulyesi konusunda da oldukça bilgiliydi ve bazen şeker pancarıyla da uğraşıyordu. İyi görünüyordu ama ona her zaman David denirdi, asla Dave denmezdi.

Taryn, "Bu gece, her neyse," dedi.

Sesinde bir *ton* vardı ve Connie bunu hemen anladı: "Ooo, eğer onunla işin bittiyse, bir hafta kadar bende kalabilir mi?"

"Sonra, onunla işiniz bittiğinde, etrafta d o l a ş ı p bizim ... özelliklerimizi . . soyunma odasındaki çocuklarla karşılaştırırdı," dedi Taryn.

Birkaç saniyelik sessizliğin ardından Connie, "Bekle, bunun kötü bir şey olacağını mı söylüyorsun?" dedi.

Taryn güldü ve "*Tam* bir sürtüksün. Bunu sevdim."

"Evet, son iki saatimi KeeKee'de geçirdikten sonra şimdi turboya doğru yürüyorum. Yoksul yabancılar tarafından dikilen gülünç derecede pahalı kıyafetlere dört bin üç yüz altmış dolar harcadım. Tamamen alışveriş yaptım ve konuşmamız gerekiyor."

"Duşa girip jöle sürmem gerekiyor," dedi Taryn. "On beş dakika," dedi Connie.

"Eğer tam olarak hazır değilsem, Dannon'a seni içeri almasını söylerim." "Mmm . . . Dannon . . ."

Taryn tekrar güldü ve *End'i* itti. Telsiz fonksiyonuna geçti ve anında Dannon tarafından yanıtlandı. Dedi ki, "Connie birkaç dakika içinde burada olacak. Saat dörtte Push, beşte de Borders var, bir saat daha sürer. Sonra da akşamki parti için giyinmek üzere buraya döneceğim. David beni alacak."

"Program bende" dedi, "Alice evde. Carver saat beşte burada olacak."

- - -

TARYN banyoya girdi ve gözlerindeki halkaları inceledi, duşa girip çıktı, sonra da yüzüyle ilgilenmeye başladı. Gün içinde çok az makyaj yapıyordu; doğal İskandinav teni çoğu zaman yeterince iyiydi.

Siyasetle ilgili sorun, gecenin ilerleyen saatlerine kadar devam etmesiydi. Bir gece önce Sunfish Lake'te elli sadık kişiyle birlikte bir davete gitmiş ve geç saatlere kadar eğlenmişti. Parti sona erdiğinde, bir düzine kişi ev sahibinin dinlenme odasında toplanmış ve fındık kesme işine girişmişti.

Smalls'a karşı liderliği devam ediyordu ve henüz tam olarak kararlı olmayan ama ona oy verme eğiliminde olanların sayısı artıyordu. Kazanacaktı ve eğer kazanırsa, Porter Smalls'u alt ederse, Washington'a bir patlama ile vurmak istiyordu.

Dinlenme odasındaki insanların bunu nasıl yapabileceğine dair bazı fikirleri vardı; içlerinden ikisi eski ABD senatörüydü.

- - -

O SABAH, saat beşte kalkmış, sabah vardiyası değişimlerinde bir dizi montaj fabrikasına uğramış ve yerel sabah talk show'ları için hızla İkiz Şehirlere dönmüştü. İki program yapmıştı.

Ama biri çok batıdaydı, diğeri ise neredeyse şehir merkezindeydi. Çok telaşlıydı.

Konuşma programlarından sonra Forest Lake'teki Optimist Kulübü'nde konuşma yaptı, bu da kısa bir şehir dışı seyahatiydi. Boğazının arkasında bir gıdıklanma hissediyordu ve sesini kaybediyor olabileceğinden endişeleniyordu. Schiffer ona, sözde başkanın sesini korumak için kullandığı bir tür çifte gizli pastil vermişti. Yüzüyle işi biter bitmez bir tane patlatacaktı.

Taryn aynada kendine baktı: belki de yirmi saatten fazla çalışmaktan gözlerinde bir gölge vardı. Belki de Tubbs'tan? Hayır: o artık dikiz aynasında kayboluyordu. Endişelenmesi gereken daha önemli şeyler vardı.

Ve kimse polislerden bir şey duymamıştı.

Kampanya onu biraz şaşırtmıştı. Politikanın sert olduğunu biliyordu ama tam olarak ne kadar sert olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Tek bir amaç, tek bir hedef, tek bir odak noktası varmış gibi görünüyordu: kazanmak. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Sadece kazanmak.

Bunu sevmişti. Ona uyuyordu.

Yüzü üzerinde çalışmaya devam etti.

- - -

Schiffer erik rengi Porsche Panamera'sıyla geldiğinde DANNON arka bahçedeki kontrollerini henüz bitirmişti. Dannon onu içeri aldı ve Schiffer oturma odasına gitti, elinde içi kâğıt dolu bir evrak çantası vardı ve onu karıştırmaya başladı. Dannon ona bir içki isteyip istemediğini sordu ve o da Dannon'un getirdiği limonlu suyu aldı.

Schiffer kısa boylu, sağlam yapılı, kara gözlü bir kadındı, iki kez boşanmıştı ama ne evliliklerinden ne de boşanmalarından pişmanlık duyuyordu. Duke Üniversitesi'nden makine mühendisliği diploması vardı ama Washington'da bir lobi şirketinde bir ay çalıştıktan sonra bir daha asla açık kanal kıvrıcısına arzuyla bakmamıştı. Her şey birbirini izledi ve kırk yaşında ülkenin en iyi profesyonel kampanya yöneticilerinden biri oldu.

Taryn banyodan indiğinde yün gibi yumuşak deri kanepede oturmuş, minyatür bir hukuk defterine bakıyordu,

siyah pantolon ve beyaz angora kazak giyiyor, altın küpeler ve mütevazı bir altın kolye takıyor.

"Dannon izleme odasında olacağını söyledi. Alice dışarıda," dedi Schiffer.

Taryn başıyla onayladı ve Schiffer'in karşısındaki sandalyeye oturdu. "Ee, ne var ne yok?"

Schiffer, "İşler gelişiyor ve neredeyse her şey yolunda," dedi. "Ray Jorgenson'la öylesine konuştum ve Smalls'un bittiğini söyledi. Bu pes edebileceğimiz anlamına gelmiyor: onun peşinden daha da sert gitmeliyiz. Kafasını altına itmeliyiz. Yere düştüğünde onu tekmelemeliyiz."

"Bunu yaptığımızı sanıyordum," dedi Taryn.

"Yapıyoruz ama her zaman daha fazlasını yapabiliriz. Ben Wells Minneapolis Ticaret Odası'nda bir konuşma yapacak ve eğer iki yıl içinde yirmi beş bin dolarlık bir bağış taahhüdünde bulunabilirsek ve birilerine bir soru yöneltebilirsek, Smalls'un üzerine gitmek istiyor. Bilirsiniz, gerçek ama biraz üzgün bir öfkeyle söylenmiş, senaryosuz, spontane bir açıklama. Porter'ın geri çekilmesini isteyecektir."

Wells Cumhuriyetçi bir kongre üyesiydi ve büyüdükten sonra bir gün Smalls'un Senato koltuğuna oturmak isteyebilirdi. Taryn, "Yirmi beş bin dolar yardım eder mi?" diye sordu.

Schiffer, "Evet, bu Cumhuriyetçi oyları kesinlikle düşürür," dedi. "Ama Wells babanın aramasını istiyor, çünkü sen bu bağışı yapamayacaksın. Bilirsiniz, sadık bir ana akım Demokrat olarak..."

"Bu gece babamla konuşacağım," dedi Taryn. "Parayı bir şekilde ona geri vermemi isteyecektir ama bu sorun değil."

"Güzel. O halde bunu gerçekleştirelim." Schiffer sarı bloknottaki bir maddenin üzerine bir çizgi çekti.

- - -

KIRK BEŞ DAKİKA boyunca kampanyanın en ufak detaylarını konuştular. Taryn bir kanun ve düzen Demokrati olarak yarışıyordu, olabildiğince muhafazakârdı ve yine de partiden onay alabiliyordu. Parti, Smalls'u devirmekle ilgili sorunun farkındaydı ve onun ya da başka bir Demokratın kazanmasını beklemiyordu.

küçük bir politik yanlışlığı görmezden gelmeye istekli. Öte yandan, o kadar da yanlış olamazdı.

Çizgide yürümek hem ilginç hem de hassastı.

Schiffer dedi ki, "Muhteşem David hakkında. Eğer gerçekten ondan ayrılmayı düşünüyorsan -ya da onunla- üç hafta beklemeni öneririm. Herkes bunun güzel, yetişkin bir ilişki olduğunu anlıyor ve Smalls bundan bahsetmeyecek kadar çok yabancı kadınla yattı, ama muhtemelen hemen şimdi bitirmek istemezsin. Bu seni uçarı gösterir. Ya da kararsız. Ya da kararsız."

Taryn, "Tamam, David'in gösterisinden bıktım ama o bunu bilmiyor," dedi. "Heyecan azalana kadar onu oyunda tutacağım."

"Mükemmel." Schiffer'ın listesinde bir madde daha işaretlendi. "Şimdi, Push'a geçelim. Push'u tamamen destekliyoruz ve bunun için bir yerlerden para bulacağız. Sorun şu ki Cumhuriyetçiler gereksiz yere parayı hapsediyor ya da zaten zengin olan arkadaşlarına gönderiyor..."

". . ve uzun süredir başarılı bir iş kadını olarak bunun nasıl işlediğini biliyorum," diyen Taryn şöyle devam etti: "Durumu iyi olmayanların fonları kesilirken zenginler için sosyalizme şiddetle karşı çıkıyorum..."

". Push gibi önemli mahalle programları için" diyen Schiffer, "uyuşturucu satıcılarını mahallelerimizden uzak tutan ..." şeklinde konuştu.

". . özellikle de kapüşonlu ve komik düşük paçalı pantolonlar giyen ve o berbat seksek müziği ya da her neyse onu dinleyen, saçları örgülü siyahlar."

Schiffer geri çekildi: "Aman Tanrım, Taryn, bana kalp krizi geçirtme," dedi göğsünü tutarak. "Unutma: espri anlayışım yok. Bunu sana kaç kere söylemem gerekiyor: *Mizah duygusu yok*. Mizah seni her türlü boka bulaştırabilir ve eğer komikleşmezsek bu işi kazanmış oluruz."

"Sonra Borders'a gidiyoruz," diye devam etti Taryn. "Çok fazla içmiyorum ve herkese paralarını istemediğimi ama sevgilerini istediğimi söylüyorum ve-"

"*Mizah yok*," dedi Schiffer. "Onların parasını istemezsiniz ama saygılarını istersiniz-"

"Anladım, anladım," dedi Taryn. "Birkaç aspirin almalısın Connie."

Schiffer ona bir parmak salladı: "Girdiğim ilk yarışı kaybettim çünkü bu detayları belirlemedim. Adayımın dürüstçe konuşmasına izin verdim. Komik ve zeki olmasına izin verdim: *bu* hatayı son kez yapıyorum. Şimdi ne dediğimi dinle, lanet olası. Aday olmak mı istiyorsun?

ABD senatörü mü? Bundan daha yükseğe mi çıkmak istiyorsun? O zaman programda kal."

Taryn başını salladı: "Evet, biliyorum ve katılıyorum. Seni kızdırmak hoşuma gidiyor ama programım bu."

Schiffer rahatladı. "Biliyorum. Bu işte doğuştan yeteneklisin ve eğitimle daha da iyi olacaksın. O büyük cilayı kazanacaksın. Bazı insanlar Senato'da yirmi yıl geçirir ama bunu *asla başaramaz*. Sen bunu yapabilirsin. Bir yarışmacı olabilirsin."

"Eğer programa sadık kalırsam." "Kesinlikle."

İkisi de ne düşündüklerini biliyordu ama ikisi de söylemedi: Taryn Grant başkan olmak için gereken her şeye sahipti. İş geçmişi vardı, ekonomiden ve finanstan anlıyordu, parası hazır, müthiş görünüyordu, gerekli ihanetleri anlayan bir zihni vardı: ipeksi bir Machiavelli.

- - -

Saat dörtte PUSH yapılar ve beşte Borders ve Taryn programda kaldı. Dannon elinde G&T'ye benzeyen ama aslında bir dilim limonlu su olan bir şeyle arka planda dolaşıyordu. Alice Green arabalarla dışarıda kaldı.

Taryn zenginlerle iyi anlaştığını biliyordu. Demokrat Parti ile olan ilişkisini bir kenara bırakırsak, onlar onun insanlarıydı. Gençlerin çoğunu çocukluğundan beri tanıyordu ve ikisiyle yatmıştı.

Bu yüzden, ortak değerler üzerine konuşmasını yaptıktan sonra, Borders'ın salonunda dolaşmaya başladığı sırada Schiffer'in ortaya çıkması ve neredeyse acı verici bir şekilde kolundan tutup onu koridora doğru itmesi onu biraz şaşırtmıştı.

"Bir sorunumuz var," dedi. "Ne?"

Taryn düşündü, *Cinayet*.

"Smalls yapmadı. Pornoyu o yapmadı," dedi Schiffer. "Valinin adamlarından biri, Rose Marie Roux, televizyona çıktı ve ona komplo kurulmuş olabileceğini söyledi. Smalls bunu yapanların yakalanmasını talep eden spontane bir basın toplantısı yaptı. Burada bir ima var. . . bunun bir muhalefet oyunu olabileceğine dair bir ima var. Bu siz olabilirsiniz."

"Bu ne zaman oldu?" Taryn sordu.

"Saat beş haberlerinde. Herkesin haberi var. Bir tepki vermemiz ve bunu hızlı bir şekilde yapmamız gerekiyor."

"Bırak da el sıkma işini ben bitireyim," dedi Taryn. "Sen git köşede otur ve düşün."

- - -

TARYN kalabalığı yarım saat daha inceledikten sonra vedalaşarak odadan çıktı. Schiffer, Green ile birlikte kapıda bekliyordu. Taryn'in dört aracı vardı, en büyüğü ve en hantal olanı ve tek Amerikan olanı, kampanyasını başlatmadan bir gün önce satın aldığı büyük gümüş GMC Yukon Denali'ydi. Sağcıların neden "Amerikan malı almadığını" sormasını istemiyordu; ve eğer bir solcu çevresel etkiyi sorarsa, "Ne, Minnesota'nın etanol ekonomisine inanmıyor musun?" diye soracaktı. Her halükarda Porsche, Jaguar ve M5 gizli kaldı.

Evden çıkarken Ellen Borders'ı yanağından öptü, kocasının pazularını sıktı, genellikle kendisiyle birlikte gelen Green'e güvenlik arabasını işaret etti ve medya işlerini ayarlayan Barb Siegel ile yer değiştirdi.

Schiffer arabayı sürerken, Dannon ve Green gri BMW spor eskort aracında ihtiyatlı bir şekilde arkada kaldılar.

Taryn, Schiffer ve Siegel ile birlikte arabadayken gözlerini kapattı ve yüksek sesle şunları söyledi: *"Bu haberin bir ön açıklama olduğunun farkındayız, ancak Senatör Smalls'un bu tatsız çocuk pornosu keşfinden sorumlu bulunmamasını kesinlikle umuyoruz. Ancak, tatsız şeylerden bahsetmek zorunda olduğumuz sürece, Porter Smalls'un siyasi rakiplerinin bu duruma karışmış olabileceği yönündeki üstü kapalı imasına çok içerlediğimi söylememe izin verin. Onun tek siyasi rakibi benim.*

Şu anda rakibim, bu yüzden beni hedef aldı. Senatör Smalls'a şunu söyleyeceğim: Uzun zamandır çocuk bakımı konularıyla ilgileniyorum ve zor kazandığım paranın büyük bir kısmını çocuklara yardım eden hayır kurumlarına adadım. Onun öyle olmadığını belirtmeme gerek var mı? Bunu önermesi ... beni tamamen ürkütüyor."

Schiffer, "'Zor kazanılmış para' değil," dedi. "Çok fazla miras aldınız ve herkes kendi şirketinizi kurduğunuzu bilmiyor. 'Zamanımın çoğunu adadım' deyin. Ve 'beni tamamen ürkütüyor'dan kurtulun. Bu kulağa Vadi kızı gibi geliyor ve siz zaten fazla Vadi kızı gibi görünüyorsunuz."

Taryn başını salladı. "Nerede kalmıştım? . . Bunu önermesini sadece kötü niyetli olarak nitelendirebilirim. Aşırı derecede tatsız. Ve açıkçası ürkütücü. Ona bu çocuk pornografisinin kişisel bilgisayarında, kişisel kampanya ofisinde olduğunu ve eğer birisi bu pornografiyi onun bilgisayarına yerleştirdiyse ..."

Siegel, "Kişisel bilgisayar ... ve 'ürpertici' iyi, çünkü o biraz ürpertici," dedi.

". . eğer birisi bu çocuk pornografisini kişisel bilgisayarına yerleştirdiyse ve bu bilgisayar ona ait değilse, o zaman bu kişi kampanya ofisindeki -sözde yürüttüğü ofisteki- kişilerden biridir. Size şunu söyleyeyim, kontrol ettim ve adamlarımdan hiçbiri Porter Smalls'un ofisinde bulunmadı. Ayrıca, Komiser Roux'nun bu akşam söylediklerinin Porter Smalls'un çocuk pornografisi suçlamasında masum olduğunu söylemediğini, sadece başka olasılıklar olduğunu söylediğini belirtmek isterim."

"Hayır. Hayır. 'Sözde aday olduğu ofis' dediğin kısımdan sonra bırak," dedi Schiffer. "İşiniz bittiğinde, bazı televizyoncuları bir araya getireceğim ve kayıt dışı olarak, masum olduğunun gösterilmediğini belirteceğim. Onlar da bunu kullanacaklar."

Siegel, "Adını çocuk pornosuna ne kadar çok bağlayabilirsek, masum olsa bile bizim için o kadar iyi olacak," dedi. "Eğer her gün bir manşette 'çocuk pornosu' ve 'Porter Smalls' yazarsa, bu o kadar da kötü olmaz."

"Diğer türlü daha iyiydi," dedi Schiffer, "çünkü onu yenmiştik. Şimdi bu bir karmaşa yaratıyor."

"Onu yeneceğim," dedi Taryn. "Basın toplantısını nerede yapacağız?"

Schiffer, "Kapının iç tarafındaki ön bahçeyi düşündüm," dedi. "Çimenlerin üzerinde güzel bir amfi tiyatro gibi bir şey var."

"Sence onları havuzun etrafında toplayabilir miyiz?" Taryn sordu.

"Evet, yapabiliriz ama neden yapalım ki?"

"Çünkü zengin görünüyor. Mesele şu ki, eğer bu bana zarar verirse, buradaki daha muhafazakar seçmenlere zarar vermiş olurum," dedi Taryn. "Daha zengin olanlar. 'Ben de sizden biriyim' demek istiyorum. Ne olursa olsun liberaller benim yanımda."

Schiffer bir an için bunu düşündü ve sonra, "Evet.

Bu çok iyi."

Taryn dedi ki, "Şu lanet Roux. Ne halt ediyordu o?" Schiffer, "Bir uyarı bile almadım," dedi. "Peki, ne zaman Washington'a . . ."

- - -

Neredeyse eve varmışlardı ki Schiffer, "Biliyor musun, ben çok tarih okurum. Fark ettiğim bir şey var ki, siyasette uzun yol kat eden insanların bir tür kaderi varmış gibi görünüyor. Rakipleri ölüyor, ihtiyaç duyduklarında koltuklar açılıyor, kritik bir göreve getiriliyorlar. Smalls'la olan şu şey. Bu bir sınav, ama onu yeneceksin. Bu senin kaderin. On yıl çalış, çok sıkı çalış. Seksi, zeki, zengin, kanun ve düzen yanlısı bir Demokrat olursun, bir sürü deneyimin olur ve hala *gençsin*. . . Yani, kim bilir nerelere gidebilirsin."

Taryn gülmedi. Burada sahte bir alçakgönüllülük yok; sadece narsistik kişilik bozukluğu olan zengin, genç ve sarışın bir kadın var. "Kendimizi aşıyor olabiliriz. Önce Smalls'u aradan çıkaralım."

Schiffer karanlıkta Taryn'e bakarak, "Sadece söylüyorum: bu senin kaderin," dedi. "Elinden geldiğince sert kullanmamak aptallık olur."

BÖLÜM 9

Lucas öğleden sonrayı Kidd'in listesindeki kampanya komitesi üyelerinin peşinde koşarak geçirdi. Akşamın erken saatlerinde on iki kişiden onunu bulmuş ve onlarla görüşmüştü.

İkisi şehir dışındaydı, biri ertesi gün dönecekti, diğeri ise Kuzey Ontario'da bir av gezisine çıktığı için bir buçuk hafta sonra dönecekti. Lucas bunu merak ediyordu çünkü zamanlama tuhaf görünüyordu. Dağıtım merkezindeki dedikoducu Cory Makovsky'yle bir görüşme yaptı ve o da sessizce, "Kovuluyor," dedi.

"Ah. Buraya en son ne zaman geldi?"

"Birkaç hafta önce. Çim pankartlarından sorumluydu ve söylenenlere göre kampanyanın ödediğinden çok daha az pankart varmış. Tabii ki kesin olarak bilmek zor ama söylentilere göre tanesi iki dolardan on bin kadar tabela eksikimiz varmış. Bob Tubbs ortadan kaybolmadan önce kuzeye gitti."

Lucas tabelacı adamı listesinden sildi.

- - -

LUCAS ^{mülakatları} ofis müdürü Helen Roman aracılığıyla ayarlamış, o da Lucas'a bir masa ve iki sandalyesi olan küçük bir oda bulmuştu. O gün çalışan on on iki kişiyi sıraya dizdi. Hepsine aynı soruları sordu ve Tubbs'ın muhtemel cinayetini soruşturduğunu açıkladı ama Kidd'in belirlediği dört isme odaklandı.

Kısa kıvrıkcık kızıl saçlı, iri yarı bir adam olan MacGuire, Tubbs'ın yaptığı herhangi bir şey hakkında bilgisi olduğunu reddetti ve eşcinsel sorunlarını açıkça dile getirdi. Ancak, her ne kadar muhafazakâr olsa da Smalls ile çalışmakta bir sorun yaşamadığını söyledi. "Senatör Smalls

sosyal konularda muhafazakârdır ve ben de silahlar dışında diğer tarafa eğilimliyim - kısaltma kullanmak gerekirse silah yanlısıyım. Ancak mali ve ekonomik konularda *oldukça* muhafazakârım. Ülkeyi ekonomik açıdan düzlüğe çıkarmak için bir şeyler yapılmalı. Senatör olarak bu konular üzerinde çalışıyorum. Sosyal konularla o kadar ilgili değilim. O eşcinsel evliliğe karşı, ben de taraftarım ama bu konuda şakalaşıyoruz. Aslında eşcinsel karşıtı da değil; ekibinde hem kadın hem de erkek birkaç eşcinsel var ve içlerinden biri partneriyle evlendiğinde ona güzel bir düşün hediyesi gönderdi. Yani biraz karışık bir durum. Ama ben onu bir arkadaş olarak görüyorum. Senato'da Smalls'tan çok daha kötü adamlar var ve Taryn Grant eşcinsel meseleleri konusunda ondan çok daha anlayışlı görünmüyor."

Lucas diğer çalışanlarla ilgili görüşlerini sorduğunda MacGuire onu tersledi.

"Tüm bu olanlar tam bir muamma, senatöre kimin tuzak kurmak isteyeceği konusunda hiçbir fikrim yok. Yani, personelden. Belki bir yerlerde bir casusumuz vardır, bilemiyorum. Ama o ben değilim."

Lucas, "Eğer oradaysa kim olduğunu bilmemiz gerekiyor," dedi. "O kişinin hayatı, Tubbs'ı öldürenlerle aynı kişiler tarafından tehlikeye atılabilir. O zaman bu soğukkanlı bir katille çalıştığınız anlamına gelir."

"Tamam. Bunu düşüneceğim," dedi MacGuire. "Size yalan söylemiyorum, gerçekten bilmiyorum ama düşüneceğim ve etrafa soracağım."

- - -

Komplo teorisi adamı RUDY HOLLY, Tubbs'ın porno ile ilgili kirli oyunun arkasında olduğu için görevden alındığını düşünüyordu. "Bu eyaletteki Cumhuriyetçiler nadiren başarılı olurlar ... ama şimdi, aniden, iyi gidiyorlar. Demokratlar çılgına dönmüş durumda. Dışarıda, sendika parasıyla finanse edilen ve insanlara baskı yapan bir güç olduğuna inanıyorum ... muhtemelen porno olayını ayarladı, sonra da örtbas etmek için Tubbs'ı öldürdü. Bu çok açık görünüyor."

Bir süre bu şekilde devam etti ve bitirmeden önce Lucas onu etkisiz bir şapşal olduğu için kovmuştu, her ne kadar fikirleri

Lucas'inkiyle hemen hemen aynıydı. Holly, personelden kimin Tubbs'la ilişkisi olabileceği ya da casus olarak çalışıyor olabileceği konusunda hiçbir fikri olmadığını söyledi.

- - -

Lucas soruyu sorduğunda SALLY FEY ofis koltuğunda kıpırdandı, omuzları içe döndü, boynu neredeyse kısalacak gibiydi, sanki başını bir kaplumbağa kabuğunun içine çekmeye çalışıyordu. Başını kaldırıp Lucas'a baktı ve "Robert'la aramızda muğlak bir ilişki vardı" dedi.

Konuşurken ellerini büküyordu. Zayıf bir kadındı, eğer bunu sağlayacak bir şey yapmış olsaydı çekici olabilirdi. Ama öyle değildi: giysileri -elbise giyyordu- 1950'lerden kalma olabilirdi. Ne mücevher takıyor ne de makyaj yapıyordu ama kare şeklinde, hantal ayakkabılar giyyordu. Lucas'a kaşlarının altından ve sanki ona vurmasından endişe ediyormuş gibi bir açıyla bakıyordu.

Lucas olabildiğince yumuşak olmaya çalıştı; bu onun doğal tavrı değildi. "Belirsiz... nasıl? Bu cinsel bir ilişki miydi?"

"Evet. İki kez. Yani, biz ... evet, iki kez birlikte yattık. Gittiğinde, her nereye gittiyse, ölmüş olabileceğine inanmak zor, çünkü onu son gördüğümde çok neşeliydi. . . Her neyse, belki polis bana onu sorar diye düşündüm ama kimse sormadı ve ben de bu konuda ne yapacağımı bilemedim. Çok korkmuştum. . . . Ona ne olduğunu bilmiyordum ve Cumartesi ya da Pazar beni aramadığında artık ilgilenmediğini düşündüm."

"Ondan en son ne zaman haber aldın?" Lucas sordu. "Cuma gecesi, saat dokuz civarı," dedi kadın.

"Peki onu en son ne zaman gördünüz?"

"Cuma gecesi... saat dokuz gibi. Fazla kalmadım." Gözleri küçük ofiste dolaşırken Lucas'ın gözleriyle zorlukla buluştu. "Sadece bir süre ziyaret ettim ve eve gittim."

"Sonra insanlar onu aramaya başladı ve siz hiçbir şey söylemediniz mi?"

"Şey... evet. Yapmam gerektiğini düşündüm," dedi Fey. "Ama bir gün geldi ve geçti ve hiçbir şey olmadı ve kimse nerede olduğunu gerçekten bilmiyor gibiydi ve bazı insanlar içtiğini düşündü ... ve ben sadece ... bıraktım. Gerçekten katkıda bulunacak bir şeyim yoktu ve başımın belaya girebileceğini düşündüm."

"Sana hiç sordu mu? .. ya da size önerdi mi? Senatör Smalls'a bir tür kirli oyun oynamak isteyebileceğini söyledi mi?"

"Hayır, bunu asla yapmazdı," dedi Fey. "Yani, kirli bir numara yapmaya çalışmış olabilir ama benimle bu konuda konuşmazdı. Senatör Smalls'u *severim* ve Robert bunu biliyordu. Senatör ve benim ortak ilgi alanlarımız var. Klasik piyanoyu ve Postempresyonist sanatı sever. Eğer Robert benden Senatör Smalls'a kirli bir oyun oynamamı isteseydi, bunu reddeder ve Senatör Smalls'a söyledim. Robert bu konuda benimle alay ederdi. Sadık olmam konusunda."

Lucas bir süre onunla uğraştı ama sonunda ona inandı. "Ramona Johnson'la arkadaş mısınız?" Lucas sordu.

"Ramona mı? Evet, sanırım. Sosyalleşmiyoruz ama arkadaşız."

"Senatör Smalls'a karşı tutumu nedir?" "Şey ..."

Fey'in gözleri tekrar daldı. "Oh ..."

"Burada kimin ne söylediğini kimse bilmeyecek," dedi Lucas.

"Ramona'nın Senatör Smalls'a karşı bir tür kini mi vardı?"

"Hayır, hiç sanmıyorum," dedi Fey. "Tam tersi. Öyle bir izlenim edindim, mmm ..." Lafı dolandırdı.

"Bir ilişkileri olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Ben, mmm, bunun ... mümkün olduğunu düşünmüştüm," dedi Fey. "*Lütfen* bunu söylediğimi ona söyleme."

- - -

JOHNSON o gün sorgulayacağı on kişinin sonuncusuydu. Onu çağırmadan önce Smalls'u aradı ve "Size sormak istediğim hassas bir kişisel sorum var" dedi.

"Sor."

"Ramona Johnson?"

Smalls, "Hayır ama bu düşünce aklımdan geçti," dedi.

"İhmal edilmiş ya da reddedilmiş hisseder miydi?"

"Ben öyle düşünmüyorum. . . . Hayır. Ben göremiyorum. Sence porno ile bir ilgisi var mıydı?"

"Özel bir şey düşünmüyorum. Sadece herkesi doğru anlamaya ve elimden geldiğince çapraz kontrol yapmaya çalışıyorum. Sebep arıyorum," dedi Lucas. "Komite çalışanlarından biriyle sanat ya da müzik hakkında konuşmak isteseydiniz kiminle konuşturdunuz?"

"Sally Fey ile röportaj yaptınız... ve ben olsam onunla konuşturdum. Onunla da yatmadım."

"Tamam. İhtiyacım olan şey buydu."

"Bir dakika," dedi Smalls, "telefonu kapatmadan önce sana bir sorum var. Başsavcının ofisinden herhangi bir duyum aldın mı?"

"Hiçbir şey duymadım. Duymalı mıydım?"

"Mmm. Bilmiyorum," dedi Smalls. "Bu ICE kadını sabit disk kopyaladığında St Paul polisindeki o adam vardı. Şimdi Rose Marie'nin açıklamasına neden olan şeyi bulduğumuzu bilmek istediğine dair bir söylenti var."

"Sanırım ona söyledi."

Smalls, "Bunu ayrıntılı olarak istediğini duydum," dedi. "Her şeyin nasıl ortaya çıktığını bilmek istiyor. Ama elimdeki tek şey bir söylenti."

"Ben hiçbir şey duymadım," dedi Lucas.

- - -

RAMONA JOHNSON etine dolgun, siyah saçlı, zeki gözlere ve Lucas'ın merakını uyandıran için için yanan, kızgın bir saldırganlığa sahip bir kadındı. Önce araştırmacı, sonra da kıdemli bir personel olarak kariyerini sorarak işe başladı. Üç diploması olduğunu söyledi, hem lisans hem de siyaset bilimi alanında yüksek lisans ve işletme alanında MBA. Hayatının çoğunu çeşitli cam tavanlara çarparak geçirdiğini ve şu anda Cumhuriyetçi kadınların çalışma sorunlarını -cam tavan sorunlarını- içeren bir dizi siyasi girişim planladığını söyledi.

Tubbs'la hiçbir ilgisi olmadığını söyledi ve onun kayboluşunu soruşturan bir polis memuruyla konuşmasının istenmesine içerledi. "Sadece işinizi yaptığınızı düşündüğünüzü biliyorum, ancak çeşitli kurumlarımızın işleyişinde giderek daha fazla polis devleti yönü ortaya çıkıyor.

güvenlik görevlileri kendilerini idare ediyor. Gerçekten de sorularınız balık avlamaktan başka bir şey değil."

"Soruşturmaların çoğu *böyledir*," dedi Lucas. "Yani son zamanlarda Tubbs'la hiçbir ilişkin olmadı. *Hiç* Tubbs'la bir işin oldu mu?"

"Hayır," dedi. "Ben her zaman Cumhuriyetçi politikacı oldum, o ise her zaman Demokrat operasyoncu. Elbette karşıt siyasi kampanyalarda çalıştık ve bazen aynı partilere gidiyoruz. Onu yıllardır tanıyorum ama hiç samimi olmadık. Bunu sadece cinsel anlamda da söylemiyorum. Demek istediğim, hiçbir zaman sırlarımızı paylaşmadık."

"O çocuk pornosunu bulundurmanın bir suç olduğunu ve Senatör Smalls'u lekelemek için çocuk pornosunu kullanmanın başka bir suç olacağını ve Tubbs'ı bulabilirsek, eğer ölmediyse, yıllarca hapis yatabileceğini biliyor musunuz? Bir suç ortağı gibi mi?"

"Bu bir tehdit mi?" diye sordu.

Lucas başını salladı: "Hayır. Bunu herkese anlatıyorum. Herkesin işin içindeki riskleri anlamasını istiyorum. Doğal olarak Bay Tubbs'ın olası, muhtemel cinayetiyle, neye bulaştığını bile anlamamış olabilecek bir suç ortağından daha çok ilgileniyoruz. Eğer bulabilirsek, bu kişiyle olası bir dokunulmazlık ya da kısmi dokunulmazlık konusunu görüşmek isteriz. Ayrıca bu kişinin, Tubbs öldürülürse sıranın kendisine gelebileceğini bilmesini isteriz."

"Ama bu ben değilim," dedi Johnson. "Neden bana söylüyorsun?"

"Çünkü eğer siz değilseniz, arkadaşlarınızla bu konu hakkında konuşmanızı beklerim. Haberin yayılmasını istiyorum. Neredeyse kesinlikle bir suç ortağı var ve kendi güvenliği için o kişiyle gerçekten konuşmamız gerekiyor."

"Şey," dedi, "ben değil. İşimiz bitti mi?"

Lucas ellerini iki yana açtı. "Başka bir şeyiniz yoksa işimiz bitti."

- - -

O gittikten sonra Lucas cep telefonunu çıkardı, internete girip *apparatus* kelimesinin çoğuluna baktı ve *apparati* değil *apparatus* ya da *apparatuses* olduğunu gördü. "Huh," dedi, telefonu kapattı ve Johnson hakkında düşündü.

Altında yatan kendini beğenmişlik, öfke, kin ... nedeniyle, konuştuğu çalışanlar arasında en ilginç olanıydı. . . her neyse. Bunu bir elbise gibi giyiyordu. Bunu hükümet işlerinde yeterince sık görmüştü; kendilerini işlerinden ve çevrelerindekiilerden daha iyi hisseden insanlar; çingeneler tarafından kaçırılan ve mevkisinin altında yetiştirilen bir prenses.

Hâlâ Johnson'ı düşünüyordu, telefonunun boş yüzüne bakıyordu ki telefon aydınlandı ve çaldı. Rose Marie arıyor.

"Öyle mi?"

"Bir sorunumuz var," dedi. "Lanet olası Lockes, basın toplantısına neden olan olayları öğrenmek için hepimize mahkeme celbi göndermek üzere."

"Ah, adamım . . . Onu tehdit falan edemez misin?" Lucas sordu.

"Elmer onunla konuşacak, ama . . . Elmer öyle ya da böyle iki yıl içinde gidecek. Lockes onun işini istiyor."

"Valiyi mahkemeye çağıracak mı?"

Rose Marie, "Sanmıyorum ama vali tarafından davaya bakmanızın istendiğini biliyor," dedi. "Bu konuda dürüst olmaktan başka yapacak bir şey yok."

Lucas, Kidd ve ICE'yi kastederek, "Sorun şu ki, bilgi kaynağı ve bilgisayar desteği olarak birkaç kişisel arkadaşımı kullandım," dedi. "Eğer isimlerini vermek zorunda kalırsam, çok mutsuz olabilirler."

Rose Marie, "Bu muhtemelen gündeme gelecektir, ancak teknik insanlar olarak çok fazla sorun yaşamamaları gerekir," dedi. "Eğer çağırılırlarsa, sadece doğruyu söylerler ve yollarına devam ederler. Onlardan bir kolluk soruşturmasına yardım etmeleri istendi ve onlar da bunu yaptılar."

"Ah, kahretsin," dedi Lucas.

ICE pek sorun çıkarmayacaktı; kolluk kuvvetleriyle çalışmış ve mahkemelerde işiyle ilgili ifade vermişti. Ama Lucas'a her zaman bir suçlu gibi görünen Kidd'i aramaktan korkuyordu.

münzevi bir tip, bir sanatçı, bilgisayarlar hakkında da bir şeyler bildiği ortaya çıkan uç bir adam. Onu kullanmamalıydı, diye düşündü Lucas: Kidd sert görünüyor ve sert konuşuyordu ama aslında sert ve yıpratıcı bir siyasi mücadele için fazla kırılgan olabilirdi.

Kidd'i aradı ve aldığı tepki karşısında şaşırdı: "Merak etme," dedi Kidd. "Ben eskiden tanıdığın, bilgisayar endüstrisinde çalışmış bir adamım, bu yüzden bir göz atmamı sağladın. Takım elbise giymek zorunda kalmadığım sürece bunu ona söylemek için ortaya çıkmamın bir sakıncası yok."

"Takım elbisen var mı?"

"Evet, ama sadece biriyle evlendiğimde takıyorum," dedi Kidd. "Dinle, Jed Cothran ve Maury Berkowitz ile oldukça samimiyim. Eğer bu adamın başınıza ciddi bir bela açabileceğini düşünüyorsanız, onlara bir yüzük verebilirim. Eğer valiyle birlikte ona biraz baskı yaparlarsa, göstermelik bir duruşmaya ya da başka bir şeye meyilli olacağını sanmıyorum. Eğer sizi endişelendiren buysa."

Lucas ikinci kez şaşırmıştı: Cothran ve Berkowitz, her iki partiden de birer tane olmak üzere Minnesota'da senatörlük yapmışlardı. "Bu adamları nereden tanıyorsun?"

"Ah, eskiden kendin yap siyasi anket kitleri satardım. Bu, her şeyin anketlerle yürütüldüğü ve herkesin bir profesyonel tuttuğu zamanlardan önceydi. Onlar müşteriydi, yükselme yolundaki genç çocuklar. Bir nevi arkadaş oldular."

"Hiçbir fikrim yoktu," dedi Lucas. "Onları aramana gerek olduğunu sanmıyorum."

-Seni sattığımı falan düşünmenden korkuyordum. Lockes seninle ilgilenmez. Seni bir teknisyen olarak görecektir. O daha çok politik ilişkilerle ilgileniyor. Çağrılmayabilirsin bile. Aslında, vali her şeyin üstesinden gelebilir."

- - -

LUCAS EVE GİTTİ. Akşam yemeğini yedi, çocuklarla oynadı, Weather'a o gün olanları ve mahkeme celbi olasılığını anlattı. "Neden herkes Lockes'un bir eşek olduğunu düşünüyor?" diye sordu.

"Çünkü o tam bir at kıcı," dedi Lucas.

Saat dokuzu biraz geçe, Lucas finans sitelerine göz atarken, Horse's Ass'in yordakçıları bir mahkeme celbiyle geldiler. Her iki cinsiyetten de birer tane olmak üzere iki kişilerdi ve Lucas kadını tanıyordu. Sarah Sorensen orta düzey bir başsavcı yardımcısıydı, hayvan hakları beyzbol şapkası takmış, mülayim, kahverengi saçlı bir kadındı. Lucas'a gazeteyi verdi ve heyetin erkek yarısı Mark Dunn'ı tanıttı, o da etrafına bakınarak, "Burası güzel bir mülk," dedi.

Bu yorumda bir polisin o kadar da iyi yaşamaması gerektiğini düşündüren bir *ton* vardı ve Sorensen bunu anladı ve sertçe, "Lucas, Davenport Simulations'ı kurdu. Belki duymuşsunuzdur."

Dunn, "Elbette" dedi ve sustu.

Sorensen Lucas'a, "Mahkeme celbi yarın için ama vaktiniz varsa burada küçük bir ön görüşme yapmak istiyoruz. Bu işi mümkün olduğunca çabuk bitirmek istiyoruz, mümkünse yarın. Tam bir resim elde etmek için gerekli herkesle temasa geçip geçmediğimizi bilmemiz gerekiyor."

Sorensen'in elinde St. Paul Polis Departmanı'ndaki toplantıya katılan herkesin, ayrıca valinin, valinin sansarı Neil Mitford'un ve ICE'nin isimleri vardı. Lucas listeye Kidd'in adını da eklemiş, Kidd bu ihtimalden rahatsız olmamış gibi görünse de kendini suçlu hissetmişti.

Sorensen, "Bu Ingrid Eccols -ICE, siz ona öyle diyorsunuz- ve Mr. Kidd aslında bilgisayar teknisyeni mi?"

"Bu doğru," dedi Lucas. "Onlarla temasa geçtik çünkü pornografi iddiaları yaklaşan seçimlere denk geldiği için zaman kısıtlamamız vardı. Sabit diskin bir kopyasını Senatör Smalls'un avukatı aracılığıyla aldık, çünkü bu kolay ve hızlıydı. Hiçbir şeyi değıştirmedığımızı, sadece bilgisayar sabit diskinin bir kopyası üzerinden çalıştığımızı, orijinalin korunduğunu anlıyorsunuz."

Sorensen, "Bunu anlıyoruz," dedi.

"Mümkün olduğunca çabuk yol almaya çalışıyorduk, bu yüzden tanıdığım insanlardan birkaç kişisel iyilik istedim

bilgisayarlar hakkında bilgili olmak. Ve ortaya çıkan şey, ortaya çıktı."

Dunn, "Affedersiniz ama tam olarak ne çıktığını anlayamadım" dedi.

Lucas, "Senatör Smalls'un klavyesine dokunan herkese pornoğu gösterecek bir tür bubi tuzağı ... ve Senatör Smalls tuzak tetiklenmeden önce geri dönerse, hızlı bir şekilde gizlenmesine izin verecek," dedi. "Bu soruşturma sırasında Robert Tubbs'ın adı ortaya çıktı ve daha fazla araştırma-"

Sorensen, "O dosya elimizde," dedi.

"O halde ne bildiğimi biliyorsun," dedi Lucas. "Dosyada olmayan tek şey bugün yaptığım şey, yani Tubbs'ın bir suç ortağı olup olmadığını belirlemek için Senatör Smalls'ın kampanya komitesindeki çalışanlarla görüşmek. Kampanyadan on kişiyle görüştüm ve hepsi de Tubbs'la herhangi bir bağlantıları olduğunu reddetti."

Sorensen, "Peki siz hepsine inanıyor musunuz?" diye sordu.

"Bunların hiçbirine gerçekten inanmıyorum," dedi Lucas. "Benim gücüm yetmez

-Ama bence biri hariç hepsi doğruyu söylüyor. Sadece o kişinin kim olduğunu bilmiyorum."

Sorensen, "Tamam. Bana Bay Kidd'in telefon numarasını verebilerseniz, sanırım yarından önce ihtiyacımız olan tek şey bu. Sizin için de uygunsa sabah 10'da."

- - -

Ertesi sabah saat onda Lucas başsavcının ofisine gitti ve Rose Marie Roux, Henry Sands, Neil Mitford, Rick Card ve Roger Morris teker teker içeri çağrılıp sorgulanırken öğlene kadar bekledi. Sorgulamalar uzun bir masa, bir düzine sandalye, Lockes, başsavcı, Sorensen ve Dunn dahil beş avukatın bulunduğu bir konferans odasında yapılıyordu. Masanın en ucunda bir steno makinesi ve ses kayıt cihazıyla bir zabıt katibi oturuyordu.

Lucas yemin etti ve bir gece önce Sorensen'e anlattığı hikâyenin aynısını, ama daha ayrıntılı olarak anlattı. Lockes, dar, siyah saçlı

Maraton koşuyor gibi görünen adam, Lucas'ın görevi doğrudan validen almasının nedenini araştırdı.

Lucas, "Vali bana Senatör Smalls'u şahsen tanıdığını, tam bir dostluk olmasa da ömür boyu sürecektir bir ilişkisi olduğunu söyledi," dedi. "Senatör Smalls'un kendisine masum olduğuna ve muhtemelen kampanya komitesi çalışanlarından biri -muhtemelen Demokrat Parti için çalışan bir casus- tarafından tuzağa düşürüldüğüne dair yemin ettiğini söyledi. Vali, Smalls'un karakteri hakkındaki bilgisine dayanarak ona inanma eğilimindeydi. Vali iki açıdan endişeliydi: Birincisi, eğer Senatör Smalls doğruyu söylüyorsa, basit bir adalet endişesiydi. İkincisi, eğer bu gerçekten de kirli bir oyunsa, seçimlerde partisinin başına bela olabileceğinden endişe ediyordu."

"Ama neden Rose Marie Roux ya da Henry Sands ile konuşmak yerine özellikle size geldi?" Lockes sordu.

"Çünkü hız gerekliydi. Hem de acilen. Vali benim çalışmalarımı biliyordu ve harekete geçmeye karar verdiğinde Rose Marie'ye haber verdi, o da Henry'ye haber verdi ve çok kısa bir süre içinde benimle konuştu. Tam olarak nasıl bir sıra izlediğimden emin değilim."

Dunn, "Doğrudan validen rutin olarak siyasi görevler alıyor musunuz?" diye sordu.

"Hayır ve bu nitelendirmeye itiraz ediyorum," diye tersledi Lucas. "Vali bir suç işlendiğini ve önemli bir seçimin bundan etkilenebileceğini fark etti."

Dunn, "Bir suç işlendiğini bilmiyordu," dedi.

"Elbette öyle," dedi Lucas. "Eğer Senatör Smalls bilerek çocuk pornosu bulunduruyorsa, o zaman bir suç işlemiş demektir. Eğer pornografiyi Senatör Smalls'a biri yerleştirdiyse, o zaman başka bir suç işlenmiş demektir. İkisinden biri olmak zorundaydı, yani suç oradaydı. BCA'nın kıdemli bir ajanı olarak benden işin aslını öğrenmemi ve mümkün olduğunca hızlı bir şekilde, en az bürokratik müdahaleyle, seçimden önce bu işi çözmemi istedi. Sadece Senatör Smalls'u aklamak için değil, gerçeği aramakta olduğunu vurgulamak isterim. Smalls'un suçlu olması valinin partisi için çok daha iyi olurdu: bu onlara çok sıkışık bir siyasi durumda fazladan bir Senato koltuğu kazandırır."

Lockes tereddütle, "Minneapolis Polis Departmanının olaya karışmış olabileceğinden söz ediliyor," dedi.

Lucas başını iki yana salladı. "Bu noktada bu tamamen varsayım." Pornografinin geri kalanı arasında kanıt niteliğinde bir fotoğraf gibi görünen şey hakkında açıklama yaptı.

Lockes, "Bu da Bay Tubbs'ın kaybolmasıyla bağlantılı olabilir," dedi.

Lucas, "Bu noktada yine varsayım söz konusu," dedi.

"Ama bütün bunlarda bir şey varsa, Tubbs bir yerlerde ortaya çıkmazsa . . . o zaman bir cinayetten bahsediyoruz demektir."

Lucas başını salladı: "Evet. Bunu bir cinayet soruşturması olarak ele alıyorum." Dunn araya girmeye başladı. "Eğer vali sorduysa-"

Lockes onu durdurmak için elini kaldırdı, sonra Lucas'a şöyle dedi: "Dışarıda bir cinayet işlendiği için meşgul bir adamsın. İşinin başına dönsen iyi olur."

Lucas ayağa kalktı ve "Teşekkürler. Bunu yapmam gerek." Ve gitti.

- - -

VALİYİ ARADI, ifadesini özetledi ve Henderson şöyle dedi: "Lockes bana bugün bu işi bitireceğini söyledi. Bilgisayar arkadaşların öğleden sonra ifade verecekler ve hepsi bu kadar. Ne yapmayı planladığını bilmiyorum ama benimle ve Smalls'la konuştuktan sonra ayakkabısında köpek pisliği kokusu aldığından şüpheleniyorum. İki yıl içinde bu göreve aday olmak istiyorsa, hem benim hem de Smalls'un peşinde olmasına gerek yok. Bir ön seçimden geçmesi gerekecek."

"Peki ya Smalls? O bir sorun olabilir mi?"

Vali, "Hayır. Bize büyük borcu var ve bunu biliyor ve Porter faturalarını ödüyor," dedi. "Eğer bunu ona Tubbs'ın yaptığı ortaya çıkarsa... Tubbs muhtemelen ölmüştür. İstese bile o taştan çıkarılacak fazla kan yok."

"Seçimi kazanacak mı?"

"Neil hayır diyor ama ben emin değilim. Porter her zaman oldukça dirençli olmuştur. Öte yandan, rakibi oldukça ateşli, bir okyanus dolusu parası var ve momentumu olan bir lider. Fazla zamanı kalmadı.

Göreceğiz," dedi Henderson. "Bu arada onu tanıyor musunuz? Onunla görüştünüz mü?"

"Hayır, onunla hiç tanışmadım," dedi Lucas. "Onu televizyonda gördüm."

"Smalls düşerse bundan en çok o faydalanacak tabii ki." "Ben gelmeden önce başka bir şey olmazsa onunla konuşacağım.

Orada," dedi Lucas. "Bugün Smalls'un çalışanlarından biriyle daha görüşmem gerekiyor ve bilgisayarçı arkadaşlarımla ifadeleri hakkında konuşmam gerekiyor. Her şeyin yolunda olduğundan emin olmalıyım."

Henderson, "İrtibatta kalın," dedi.

- - -

Öğleden sonrası katranın içinde yürümek gibiydi: Lucas, Smalls'un gönüllü çalışanlarının sonuncusunu da bulup sorguladı ve bu sorgulamadan da bir şey çıkmadı. İfadelerinden sonra ICE ve Kidd'le konuştu ve ifadelerinin üstünkörü olduğunu öğrendi. Hem Rose Marie hem de valiyle tekrar konuştu ve Morris'i soruşturmanın durumu hakkında bilgilendirdi.

Morris sözlerini bitirdiğinde, "Bu pek de eyalet sayılmaz," dedi. "Soruşturma açısından, Kazakistan eyaleti gibi bir şey."

"Bir de bana sor," dedi Lucas.

"Menüde sırada ne var?"

"Akşam yemeği. Dışarısı barbekü yapmak için yeterince güzel. Hizmetçi şu anda dışarıda bir kilo kaburga, Kaliforniya'dan tatlı mısır, balla kaplanmış mısır ekmeği, ekşi krema ve tereyağlı fırında patates ve mantar sosuyla bekliyor."

"Seni sadist orospu çocuğu," dedi Morris. "Kerevizimi çoktan bitirdim."

BÖLÜM 10

Taryn Grant geceleri pamuklu pijamalar giyerdi ve gece yarısından birkaç dakika önce, yatak odası süitinin koridorundaki giyinme odasında, ahşap zeminde ayak seslerinin yatak odasına doğru geldiğini duyduğunda -ya da belki hissettiğinde- pijamalarını yeni giymişti. Güvenlik görevlileri evdeki diğer kişilerdi ve yatak odası kanadında hoş karşılanmıyorlardı.

Bir şey olmuştu ya da oluyordu. Bornoz olarak kullandığı Japon kimonosunu indirdi, omuzlarına çekti ve kapıya doğru yöneldi, tam o sırada kapı zili gizlice çaldı. Dahili telefonun düğmesine bastı: "Evet?"

"Benim, Doug. Seninle konuşmam gerek."

Kapıyı açtı ve başıyla koridoru işaret etti: "Oturma odasında."

"Evet," dedi ve yolu gösterdi.

Oturma odasında dairesel bir masanın etrafına dizilmiş üç büyük kumaş sandalye vardı; duvarlar beş sekizlik bir kubbe biçimindeydi - sanki bir portakaldan büyük bir dilim çıkarılmış gibi- ve seslerini kontrol altında tutuyordu.

"Ne oldu?" diye sordu, karşısındaki sandalyeye yerleşirken.

Onu.

"Başsavcılıktaki kaynağımızla konuştum. Polis çözdü

Tubbs'ın bilgisayarı nasıl kurduğunu ve ortadan kayboluşunu pornoya bağladılar. Duymak istersen çok fazla detay var ama asıl önemli olan, porno saldırısından en çok sen kazançlı çıktığın için polis muhtemelen seninle görüşmek isteyecektir. Bir yanıt bulmanız gerekecek. Seninle görüşmeye gelecek kişi muhtemelen sana bahsettiğim Davenport olacak."

"Bana detayları ver," dedi. "Hepsini. Hepsini sonra unuturum."

Dannon yirmi dakika boyunca o gün başsavcılıkta neler olduğunu ve Davenport ile Morris adında bir St. Paul cinayet masası polisi tarafından yürütülen soruşturmanın şimdiye kadarki sonuçlarını gözden geçirdi. "Şansımız yaver gitti: Tubbs'ın saklandığı yeri bulduklarında, porno dosyasının kendisi dışında porno ya da kirli numaralardan söz edilmiyordu. Bir miktar nakit para buldular, bizden gelmiş olabilir, ama orada dikkatliydik ve izi sürülemez."

İşi bittiğinde Taryn, "Başsavcılıktaki bu adamla konuşmuş olman bize geri dönebilir mi?" diye sordu.

Dannon, "Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum - bize zarar verebilecek bir şekilde değil," dedi. "Seçimlere bu kadar az bir süre kala, olup bitenlerin siyasi sonuçlarını çözmek için çaresiz olduğumuz izlenimini bıraktım. Elbette parayı aldığı anda teknik olarak bir suç işlemişti, bu yüzden konuşmaya meyilli olmayacaktır."

"Tabii birdenbire kendini suçlu hissetmeye başlamazsa," dedi Taryn.

"Bu adamla bir sorunum yok," dedi Dannon. "İsa'nın tarafında olduğuna, Smalls'u yenmemize yardım ettiğine inanıyor. Parayı almanın bir tür suç olduğunu biliyor ama gerçekten yanlış bir şey yaptığını düşünmüyor. Parayı daha çok zamanının karşılığı olarak görüyor. Bir danışmanlık ücreti."

Taryn, "Bunun nasıl işe yaradığı şaşırtıcı," dedi.

"Evet. Her neyse, tüm bunlar Tubbs'ın kızıyla ilgili soruyu gündeme getiriyor," dedi Dannon. "Davenport tüm kampanya komitesi ofisini dolaşıyor, herkesi sorguya çekiyor, suç ortağını arıyor. Bizim hakkımızda bir şey bildiğini sanmıyorum."

"Onun kim olduğunu biliyor musun? Adının ne olduğunu?"

"Evet, ama sana söylemeyeceğim," dedi Dannon. "Eğer sana onu sorarlarsa, adının aklına gelmesini istemiyorum."

Bir süre ona baktı, bunu düşündü, sonra başını salladı ve "Tamam, anlıyorum. Ama bizi nasıl bilebilir ki? Tubbs kesin olarak bilmiyordu. O buraya gelene kadar."

Dannon, "Tubbs *biliyordu* ama elinde kanıt yoktu," dedi. "adımı ya da hakkımda hiçbir şey bilmiyordu. Biz yaptık."

Geriye dönüp baktığımda, eğer ödeme yeterince büyükse, başını öne eğeceğini ve paranın nereden geldiğini bilmek bile istemeyeceğini varsaymak yanlıştı. Ama bir kez aramaya başladığında bizi bulması an meselesiydi."

Taryn ayağa kalktı ve oturma alanında dolaşarak bir şeyler düşünmeye başladı. "Asıl sorun şu ki, bu kadına herhangi bir şeyden, hatta şüphelerinden bile bahsetse, kadın polisle konuşursa bunlar bir şekilde sertleşir. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz? Eğer Tubbs hayattaysa ama seni aramaya gitmemişse ve onu bulup yemin ettirirlerse, ona ödeme yapan kişiyi teşhis edemediğini itiraf etmek zorunda kalır. Ama bu Davenport kız arkadaşını, suç ortağını bulursa ve kız ona Tubbs'ın ne *düşündüğünü* söylerse, bu kendi gerçekliğini kazanır. Ve Tubbs çapraz sorguda paranın nereden geldiğini bilmediğini söyleyemeyecek."

"Bu doğru," dedi Dannon. "Ama şu anda Tubbs'ın gerekçesini bilemezler. Kesin olarak değil. Bildikleri kadarıyla bunu kendi isteğiyle yapmış olabilir. Onunla ilgili bir şey *yaparsak*, bu Davenport'a burada başka birinin faaliyet gösterdiğini teyit edecektir. Eğer onu bulur ve Tubbs'ın neden porno yerleştirdiği hakkında bir fikri olmadığını söylerse, o zaman iş Tubbs'la biter. Ama eğer *kadın* ölürse, o zaman başka biri olmalı. Ne demek istediğimi anladınız mı?"

"Evet," dedi. "Bu bir muamma."

Dannon, "Bu konu hakkında düşünüyordum," dedi. "Davenport, Minneapolis Polis Departmanı'ndan birinin porno ile ilgisi olup olmadığı sorusunu gündeme getirdi bile. Birisi var. Tubbs porno fikriyle benimle ilk temasa geçtiğinde ona nereden bulduğunu sordum. Minneapolis'te elinde dosya olan bir ahlak polisi tanıdığını söyledi. Polisin kendi seyir zevki için mi yoksa polislerin yaptığı şeylerden biri mi bilmiyorum. Her neyse, Tubbs'ı bu konuda zorladım ve Tubbs bir teklif yapmadan önce adamı incelemem gerektiğini söyledim. Tubbs bana adamın adının Ray Quintana olduğunu söyledi. Pornoları onun temin ettiği duyulursa, başı büyük belaya girer. Düşünüyorum da . . . Quintana'yı arayabilirim, Tubbs'ın kızının onun için bir sorun olabileceğinden bahsedebilirim ve belki bizim için küçük bir araştırma yapmanın bir yolunu bulabilir. Bir ahlak polisi olarak, bu porno iddiasını araştırıyor. Konuş onunla. Bir sorun çıkarsa bize haber verin."

Taryn, "Bu iş tam bir fare yuvasına dönüşüyor," dedi. "Birbiri ardına komplikasyonlar."

"Evet. Ve belki de en iyi çıkış yolu hiçbir şey yapmamaktır. İnkâr et, inkâr et. Size bakacakları kesin ama bizi herhangi bir şeyle ilişkilendirmenin yolu yok. Tubbs'la hiçbir resmi temasımız olmadı - onunla hiç tanışmadınız, onu tanımıyorsunuz, Connie onu tanımıyor. . . Sadece oturup bekleyebiliriz."

"Hatta belki de Smalls'un bir tür dezenformasyon kampanyası yürüttüğünden şüphelendiğimizi duyurabiliriz." Taryn ayağa kalktı ve koridorda birkaç adım yürüdü, sonra geri döndü, koridorda birkaç adım yukarı çıktı ve geri döndü.

"Bunu nasıl yapacağını bilmiyorum-"

Ona bir el salladı: "Biliyorum. Bu seni ilgilendirmez. Asıl soru işareti Tubbs'ın kızı. Eğer bu Davenport onu çatlatırsa ve bizi işaret ederse, inkâr edebiliriz ... ama haber yayılır ve Tubbs'ın ortadan kaybolması gibi tüm bunların sonuçları ... Seçimi kaybederim."

"Ama hapse girmeyeceksin."

"Ama ben kazanmak istiyorum. Egzersizin bütün amacı da bu zaten," dedi Taryn.

Bir dakika sessizce oturdular, sonra Dannon, "Ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu.

"Bunu bir düşün," dedi. "Sen akıllısın. Ben de bu gece düşüneceğim. Yarın sabah konuşuruz. Her şey çeşitli risklerin ve çeşitli hedeflerin dengelenmesinden ibaret. Bu bir hesap problemi gibi: ve bir cevabı var."

- - -

Evin her yerinde kablosuz internet vardı ve Dannon gittiğinde Taryn dizüstü bilgisayarını açıp internete girdi ve Lucas Davenport'u araştırdı. Google, çoğu eyalet çapındaki gazete ve televizyon kanallarından olmak üzere, Davenport'un son yirmi beş yıldır üzerinde çalıştığı ceza davalarını kapsayan binlerce kayıt çıkardı.

Ayrıca, Davenport Simulations ile olan ilişkisinden kaynaklanan iş odaklı birkaç yüz kayıt da vardı.

Bunlar dikkatini çekti ve daha derine indi. Görünüşe göre Davenport gençliğinde bir rol yapma oyunu tasarımcısıymış ve daha sonra makinelerin yükselişyle birlikte 911 sistemleri için bir dizi simülasyon yaratmış. Simülasyonlar ülke çapında kullanılıyordu ve Dünya Ticaret Merkezi saldırısından sonra Davenport Simulations güvenlik uzmanları için eğitim yazılımlarına daha kapsamlı bir şekilde yöneldi. O sırada Davenport'un işi bıraktığını ve kendi yönetim grubuna sattığını öğrendi.

Yerel iş dergileri adamın yaklaşık kırk milyon dolarla kaçtığını tahmin ediyordu.

Yani zeki ve zengindi.

Ve ilk klip grubu onun şüphesiz bir katil olduğunu gösterdi.

Hoşlanabileceği biri olduğunu düşündü.

- - -

Tüm bunları düşünerek dinlendirici bir gece geçirdi ve sabah telsizden Dannon'a seslenerek, "Portakal suyu almaya gidiyorum. Üç dakika sonra havuzun yanında buluşalım."

Üç dakika sonra soruyordu, "Şu Quintana denen adam, Minneapolis polisi. Etrafı kontrol etmesini isteseydik, sorunun nereden geldiği hakkında hiçbir fikri olmazdı, değil mi?"

"Bir fikri olabilirdi," dedi Dannon. "Tubbs'la bu konuda spekülasyon yapmış olmaları mümkün ama kesin olarak bilmesine imkan yok."

"O zaman bence ondan bu kadını, Tubbs'ın kızını araştırmasını ve soruyu sormasını isteyelim. Bunu yapmak için yasal bir neden bulabilmeli - başsavcının incelemesini duymuş ve Minneapolis departmanının ifşaatına bakması gerektiğini düşünmüş, bunun gibi bir şey. Kendisini töhmet altında bırakmayacak bir sebep. Sadece işini yapıyordu."

"Dün gece bunu düşündüm, karar veremedim. Yaklaşık yarı yarıya kararlıyım," dedi Dannon.

"Kararımı verdim," dedi Taryn. "Yap ama bu konuda akıllı ol. Kendinizi ele vermeyin. Soğuk bir telefonda ara."

"Dikkatli olabilirim," dedi Dannon, "ama yine de suda biraz daha fazla yem var. Köpekbaklıklarını kışkırtıyor olabiliriz."

"Bu küçük bir risk ve bunu almamız gerekiyor" dedi. "Aramayı yapın. Bakalım ne olacak."

BÖLÜM 11

Birkaç yıl önce, Ulusal Güvenlik Ajansı, FBI ile birlikte çalışarak, sözde ait olduğu bir bilgisayar korsanlığı ağını parçalamaya çalıştığında, Kidd bilgisayar işine hapsolmuştu. Kidd'in ekibi dikkatleri dağıtmayı başarmış ve birkaç yıl süren sessizliğin ardından kendini yeniden güvende hissetmeye başlamıştı.

Bunun bir nedeninin de Lauren'la sonunda birbirlerini sevdikleri gerçeğiyle yüzleşmek zorunda kalmaları olabileceğini düşündü. Sonra bebek ortaya çıktı, beklenmedik bir şekilde olmasa da ...

Güvende olmak *istiyordu*. Tüm o eski hacker olaylarının bitmesini istiyordu. Bir şeyi yeterince çok istersen, diye düşündü, bazen ona sahip olduğunu varsaymaya başlarsın. Kendisinin ve ağının ciddi varlıkları vardı ve federallerin hâlâ onları aradığına dair herhangi bir işaret tespit edememişti.

Yine de, eğer hükümet adamları görünmez bir örümcek ağı kurabileceklerini ve böylece Kidd ağa dokunduğunda titreşim alabileceklerini düşünüyorlarsa, bunu yapacaklarından emindi. Bunu deneyeceklerdi.

Bu yüzden Kidd'in bilgisayarların başında kalıp sorun çıkmasını beklemesi gerekiyordu, ancak şimdi günde altı yedi saat resim yaparak o kadar çok çalışıyordu ki makinelerle yaratıcı bir şey yapmaya vakti kalmıyordu ve o kadar çok para kazanıyordu ki buna gerek kalmıyordu.

O ve ağının diğer üyeleri federalleri izlemenin bile tehlikeli olabileceğini anlamışlardı. Bilgisayar sistemleri tamamen değiştirilebilirdi ve sürekli değişiyordu. Erişim kodunun güncellenmesi, tespit edilmesi halinde ciddi sorunlara yol açabilirdi. Bu soruna ek olarak, büyük bilgisayar sistemlerinin sayısı her geçen gün artıyor ve güvenlik sürekli daha iyi hale geliyordu. Bu yüzden dikkatli olmak gerekiyordu ve zaman hükümetin yanındaydı.

Kidd'in gözünde bürokrasinin en güçlü yanı, kansere gücünü veren şeyle aynıydı: ölümsüzdü. Eğer onu arayıp bulmaz ve hücre hücre öldürmezseniz, büyümeye devam ederdi. Bürokrasiler sizi sonsuza kadar kovalayabilirdi. Onları tekrar tekrar yenebilirdiniz ve bazı bireysel bürokratlar bunu yapabilse de bürokrasi bunu pek umursamazdı.

Bürokrasi, bir bütün olarak, finansman sürdüğü sürece gelmeye devam etti.

- - -

Kidd, izleme çalışmalarının bir parçası olarak uzun süredir Minneapolis Polis Departmanı'nın bilgisayar sistemlerinde ikamet ediyordu ve bu sistemler çeşitli federal sistemlere faydalı erişimlere sahipti. Elbette federal sistemlerin güvenlik önlemleri vardı, ancak sistemin temel tasarımı kolluk kuvvetlerinin erişimini *teşvik etmek* için yapıldığından, güvenlik önlemleri nispeten zayıftı. Birkaç büyük federal sisteme sınırsız erişim sağladığınızda, oldukça şaşırtıcı yerlere ulaşabilirdiniz.

Başsavcı için ifade verdikten sekiz saat sonra Grand Avenue'deki bir kafeden ağa bağlandığında bunların hiçbirini onu ilgilendirmiyordu. İfadesinde kendisini eski bir bilgisayar danışmanı olarak tanıtmış, artık çoğunlukla bu işi bıraktığını ve sanata yoğunlaştığını söylemişti. Bu doğrudu.

Bu da beynini kaybettiği anlamına gelmiyordu.

Bu yüzden bir grande köpüksüz latte aldı ve dükkanın arka tarafındaki yuvarlak plastik masaya oturarak Minneapolis Polis Departmanı'nın bilgisayar sistemine girdi. Federal ağlara gitmek yerine, ağdaki tek tek bilgisayarları incelemeye başladı. Bir grup sayı arıyordu - fotoğraf koleksiyonunun temsil ettiği bayt sayısı.

Koleksiyon büyüktü ve departmanın bilgisayarlarında binlerce dosya olsa da, gerçek bayt sayısı dosyadan dosyaya çılgınca değişiyordu. Eğer eşleşen bir numara bulursa, bu neredeyse kesinlikle porno dosyası olacaktı.

Dosyayı bulmak için iyi bir şansı olduğunu düşünmüştü ve haklıydı da.

- - -

"SORUN," dedi Lauren'a o gece daha sonra, "bunun dört kopyasını buldum. Dosyalara hangi bilgisayarların eriştiğini biliyorum ama bu bilgisayarları kimin yönettiğini bilmiyorum."

"Lucas'ın kendi başına bulması gereken bir şeye benziyor," dedi.

"Evet. Ama dosyaları bildiğini nasıl açıklayacak? Benim hakkımda açıklama yapmadan?"

"Belki de bu k o n u y u onunla konuşmalısın," dedi.

Kidd saatine baktı: "Sence aramak için çok mu geç?" "Geç saatlere kadar kaldığını söyledi."

Lucas üçüncü zil sesinde cevap verdi. "Hey, n'aber?"

Kidd, "Minneapolis polisinin bilgisayar sistemine belli ölçüde erişimim var," diye söze başladı.

"Şok oldum," dedi Lucas. "Peki ne buldun?"

"Porno dosyasını buldum. Dört farklı yerde buldum ama dosyaları kimin kontrol ettiğini bilmiyorum. Dosyaların kendilerinin dört farklı ismi var. Mesele şu ki, bununla bağlantılı olmak istemiyorum."

"Çünkü o zaman polisler içeride olduğunu anlar," dedi Lucas.

"Bu doğru."

"Peki bunu nasıl yaptın?" Lucas sordu.

Kidd kısaca açıkladı, Lucas bir an düşündü ve sonra, "Şuna ne dersin? Bir arama emri ya da mahkeme celbi alırım ya da sadece tamam derim, hangisi işe yararsa. Dosyayı ICE'ye gösteririm ve o da bu numarayı bulur. O bayt numarasını. Minneapolis'e gideriz ve sistem yöneticilerini soyarız, ICE de senin yaptığın gibi o numarayı kullanarak dosyaları bulur, her şey yolunda gider."

"Bu mükemmel olur," dedi Kidd. "Size aradığınız numarayı vereyim."

"BCA sisteminde değilsin, değil mi?" Lucas sordu. "Tabii ki hayır," dedi Kidd.

"O zaman bu telefon numarasını nereden buldun?" Lucas sordu. "İş telefonumdan arıyorsun."

"*Beni* bu telefondan aradınız, yani numaranız *benim* telefon," dedi Kidd. "Tanrım, kimseye güvenmiyor musun?" Lucas, "Ah... belki." dedi.

Kidd, Lucas'a aradığı numarayı verdi ve telefonu kapattı. Lauren, "Senin BCA sisteminde olduğundan şüpheleniyor, ha?" dedi.

Kidd, "Hayır, sadece karınca yuvasını tekmeliyordu, kaçan bir şey olup olmadığını görmek için," dedi. "Hiçbir fikri yok."

Lauren, "Ben olsam bir süre daha oradan uzak dururdum," dedi. "Her ihtimale karşı."

- - -

Yatağa girdiklerinde Lucas Weathera, "KIDD HER ŞEYE GİRİYOR," dedi. "Minneapolis'in her yerinde ve BCA bilgisayarlarında da olduğunu çok iyi biliyorum. Öyle olmadığını söylüyor ama yalan söylüyor."

"Kimseye güvenmiyor musun?" diye sordu.

"Sen ve Letty," dedi Lucas. "Çoğu zaman. Elbette her zaman kontrol edip doğruluyorum."

- - -

Ertesi sabah ICE'yi aradı, dosyayı ona tarif etti ve "İçinde kaç bayt olduğunu nasıl öğrenebilirim?" diye sordu.

"Neden bilmek istiyorsun?"

"Çünkü ben şirkette çalışırken, oradaki adamlar belirli dosyaları içerdikleri bayt sayısına göre bulabiliyorlardı. Bunun içinde kaç tane olduğunu bilmek istiyorum, o zaman Minneapolis polisinin sistemine götürüp orada arayabilirim."

"Bu işe yarar," dedi. "Tamam, dosyayı hazırladın mı? Sana yol göstereyim."

Bunu yaptı ve sonunda Lucas'a Kidd'in bulduğu numaranın aynısını yazdırdı ama Lucas bunu ona söylemedi. Numarayı aldığı anda, "Minneapolis polislerine güveniyor musun?" diye sordu.

"Eğer biri kulağıma silah dayarsa," dedi. "Neden?"

"Çünkü ya sistem elemanları numarayı makineye takıp 'Hayır, burada değil' derse? Tartışamayacak kadar cahilsin."

Sonra ne olacak?"

"Bunu anladım - bu kolaydı," dedi. "Öyle mi? Ne yapacaksın?"

"Seni de yanımda götüreceğim."

- - -

Halledilmesi gereken bir bürokrasi vardı. Lucas Rose Marie'yle konuştuğunda, bunun olacağını bilmesine rağmen Minneapolis polislerini harekete geçirme zorunluluğundan dolayı mutsuzdu. "Şu anda her şeyi medyanın önünde yapıyoruz ve Minneapolis'te arama emri çıkarttırmayacağım," dedi. "Robin'le konuşun ve onu doğru yola getirin, kendi İç İşleri birimlerini getireceğiz ve aldığımız tüm işbirliği hakkında konuşacağız."

Robin Connolly Minneapolis polis şefiydi. "Ya Connolly hayır derse?" Lucas sordu.

"Yapmayacak. Bu konuda ön planda olmak isteyecektir, bilgilendirilmek isteyecektir. Eğer hayır derse, onu arayacağım. Ona arama emrini bizzat kışına sokacağımı söyleyeceğim ve sonra da dönüşte onu devre dışı bırakacağım."

"Bazen çok büyükannemsi oluyorsun," dedi Lucas.

Bu, Lucas onu arayıp ne yapmak istediğini söylediğinde Connolly'nin sinirlenmediği anlamına gelmiyordu.

"Sen neden bahsediyorsun? Porno dosyasını Smalls'a bizim mi yerleştirdiğimizi düşünüyorsun? Sen delisin, Davenport. Bunu yapmayacağım." falan filan.

Lucas, "Rose Marie bir iki dakika içinde seni arayacak. Belki o her şeyi benden daha net açıklayabilir."

"Bir avuç Rose Marie'yi sikeyim," diye bağırdı Connolly. "O kaltağa tekerlek takacağım ve Mississippi'ye doğru yuvarlayacağım."

Lucas Rose Marie'yi aradı, o da Connolly'yi arayacağını söyledi. Connolly beş dakika sonra geri aradı ve "Bir şeyler ayarlamamız mümkün olabilir" dedi.

"Rose Marie Mississippi'de mi?" Lucas sordu.

"Siktir git."

- - -

LUCAS ICE'yi aradı ve ondan nazikçe ve büyük bir diplomasi ile Minneapolis sistem müdürü ile bir randevu ayarlamasını istedi. ICE'nin kendisine geri dönmesini beklerken, nöbetçi memuru aradı ve ondan Taryn Grant için iyi bir telefon numarası bulmasını istedi. Ofisinde oturmuş, ayaklarını masasına uzatmış, geri aramaları bekliyor ve çeşitli ziyaretlerini nasıl sıralayacağını düşünüyordu ki Del içeri girdi, bir sandalye çekti ve "Bir Harley aldım" dedi.

"Oh, Tanrım . . ."

"Ne? Daha önce bir tane vardı."

"Yirmili yaşlarındaydın," dedi Lucas. "Şimdi bir tanesini yere bırakacak olsan seni süngerle kaldırırlardı."

"Büyük bir gezintiye çıkmayacağım. . . . Sıcak havalarda kullanacağım bir motosiklet olacak, sadece yerel caddelerde dolaşacağım," dedi Del. "Ayrıca, Harley kullananların çoğu benim yaşımda. Ya da daha yaşlı."

"Ve ne var biliyor musunuz? Süngerlerle temizleniyorlar."

Jenkins içeri girdi ve Del ona Harley'den bahsedince el sıkıştılar ve Jenkins, "Bu kadar boktan olmasalardı ben de bir tane alırdım," dedi.

"Bunu kişisel Crown Vic'in sahibi söylüyor."

Shrake birkaç dakika sonra geldi ve Harley hakkında konuştular ve Shrake, "Şu lanet Flowers ordudan ayrıldıktan hemen sonra ata binerdi. Bir çeşit kasık roketi vardı ama, Harley değil. St. Paul için çalışırken suç mahallerine onunla geldiğini hatırlıyorum. Sırtında saçları vardı, Wild Bill Hickok'a benziyordu."

Birkaç dakika sonra Jenkins Lucas'a, "Geheime Staatspolizei'nin senin doğrudan vali için çalışmandan ve Smalls'un kefaletini ödemenden hoşlanmadığına dair söylentiler duyuyorum. Minneapolis polisleri için bir arama emri çıkartmak üzere olduğunu duydum ve bu da herkesi harekete geçirdi."

Jenkins'in kişisel sözlüğüne göre Geheime Staatspolizei, BCA'nın üst yönetimini oluşturuyordu. Aynı zamanda Alman Gestapo'sunun özel adıydı ama muhtemelen doğru telaffuz etmiyordu -Lucas bundan emin değildi.

Lucas, Minneapolis ile bir uzlaşma sağlandığını ve şehrin İç İşleri birimiyle işbirliği içinde çalışacağını açıkladı.

"Bu pek yardımcı olmuyor," dedi Del. "Bak sana ne diyeceğim dostum. Politikacılarla takılarak burada kendine pek de iyi bir şey yapmıyorsun. Bıçaklar ortaya çıkıyor."

"Siktir et onları," dedi Lucas. "Bu bir cinayet davası. Onu kıracağım ve melodiler değişecek."

"Hayır, yapmayacaklar," dedi Shrake. "Herkes harika bir iş çıkardığınız konusunda hemfikir olacak ve sonra sizi sırtınızdan bıçaklayacaklar. Bu uzun haşhaş sendromudur."

"Ben ilgilenirim," dedi Lucas.

"Zaten yapmadınız," dedi Del.

- - -

Onlar gittikten sonra Lucas, Taryn Grant'in ofisinin telefon numarasını aldı, aradı ve bir sekreterle konuştu, sekreter bir an için uzaklaştı, sonra geri geldi ve "Bayan Grant arabasında. Aramanızı doğrudan ona yönlendiriyorum."

Grant söze girdiğinde -Her zaman sevdiği türden bir sesi vardı, Weather'inki gibi alçak ve boğuk- "Senatör Smalls'ın bilgisayarında bulunan çocuk pornosu ve Bob Tubbs adında bir siyasi ajanın ortadan kaybolmasıyla ilgili soruşturma üzerinde çalışıyorum. Sizinle durum hakkında konuşmam gerekiyor."

"Medyaya zaten bir açıklama yaptım."

"Biliyorum, gördüm. Ama size birkaç sorum var ve ayrıca soruşturmanın durumu hakkında sizi bilgilendirmem gerekiyor," dedi Lucas. "Zaman çok kısa, seçimlerden önce herkesin bilgilendirildiğinden emin olmak istiyoruz."

"Bu akşam altı ile altı kırk beş arasında evde olacağım ama sonra yapmam gereken kampanya ziyaretleri var."

"O zaman görüşürüz," dedi Lucas. "Bana adresinizi verebilirseniz ..."

- - -

BUZ ARADI: "Minneapolis'teki sistem yöneticisiyle konuştum, saat 3'e randevumuz var. Ekipmanlarına aşınayım. Ona tam olarak ne yapacağımızı söylemedim, bilirsiniz işte... her ihtimale karşı bunu atlatmaya çalışabilirler."

"Güzel. Şef ne yaptığımızı biliyor, bu yüzden bunu anlayabilirler, ama bildiğim kadarıyla numarayı bilmiyorlar."

- - -

LUCAS, Minneapolis Polis Departmanı'nın Minneapolis şehir merkezindeki çirkin, eskimiş, mor taşlı merkezine vardığında, ICE ayaklarını sistem yöneticisinin masasına uzatmış oturuyor ve bir zamanlar Minnesota Üniversitesi Teknoloji Enstitüsü olarak adlandırılan yerde geçirdiği eski günlerden bahsediyordu.

Buck Marion adında bir çavuş bir köşede oturmuş ücretsiz bir gazete okuyordu; Marion Minneapolis İç İşleri biriminde çalışıyordu ve Lucas'a başıyla selam verdi. Marion'un seleflerinden biri Lucas'ı bir pezevengi dövdüğü için Minneapolis polis teşkilatından attırmıştı.

Lucas, ICE'nin ve sistem yöneticisinin gevezeliklerini dinledi, Sonra başını salladı ve ICE "Ne?" diye sordu.

"Uzun, abuk sabuk bir C++ hikâyesi gibisi yok," dedi Lucas, esnemesini gizlemeye çalışmadan. "Büyüleyici."

"Biz entelektüelleriz," diye açıkladı ICE. "Her neyse, Larry dosyaları aramamıza yardım edecek. Biz de sizi bekliyorduk." Larry Benson sistem yöneticisiydi.

"O zaman yapalım," dedi Lucas.

ICE, belirli bir bayt boyutunu kullanmayacaklarını, ancak bir veya iki öge eksik olsa bile dosyanın girmesi gereken dar bir aralık gireceklerini açıkladı. ICE, Benson'ın omzunun üzerinden eğilerek ona dosya boyutu numarasını verdi ve o da bu numara aralığını sisteme girdi. Sistemin bunu düşünmesini ve ardından on iki geri dönüş yapmasını hep birlikte izlediler. "On iki geri dönüş," dedi ICE. "İlginç."

Lucas neredeyse ağzından kaçırarak Kidd'in sadece dört tane bulunduğunu söyleyecekti. O söyleyemeden Benson, "Bir bakalım," dedi.

Onları teker teker, üst üste açtı. Sekiz tanesi alakasızdı. Dördü, tıpkı Kidd'in söylediği gibi, aynı çocuk pornosu açılış setini gösteriyordu. Benson, "Dostum, bu bokun orada dolaştığını düşünmekten nefret ediyorum," dedi. "Bir dosya ne arayacağınızı biliyorsanız, oldukça açık bir erişim."

"Onlara *kimin* eriştiğini söylemenin *bir* yolu var mı?" Lucas sordu.

"Pek sayılmaz. Bir vakada oldukça emin olduğumu söyleyebilirim ama diğer üçünde değil. Tom Morgan, Teğmen Morgan, üç yıldan biraz daha uzun bir süre önce, Ağustos ayında, yaklaşık dört günlük bir süre içinde yaklaşık sekiz kez açtı."

Lucas, "O sırada bir duruşma vardı. Muhtemelen duruşma amaçlıydı. Tanıklık eden kişilerden biriydi."

Benson, "Diğer üç dosya setine üç farklı makine tarafından erişildi. Her makine yalnızca bir dosyaya, ancak birden fazla kez erişti."

Marion: "Makinelere kim atandı?"

Benson başını salladı. "Onlar ofis makineleri. Belki çoğu zaman birileri onları kullanıyor ama geri kalan zamanda herkes yapabilir."

ICE uzandı ve bilgisayar ekranına dokundu. "Şuna bakın: bu makine dosyaya üç yıl boyunca dört yüz on sekiz kez erişmiş. Bakmaktan hiç vazgeçmemişler... *Hala* bakıyorlar."

- - -

ICE VE BENSON bunun üzerinde çalışmaya başladılar ve Marion Lucas'a, "Bu bir felaket olacak. Yüzlerce adamın bu şeylere baktığı ortaya çıkarsa ne olur bilmiyorum."

"Belki de bu konuyu açmaya gerek yoktur," diye önerdi Lucas.

"Bu gerekli olacak," dedi Marion. "Şef gömleğimin içine girecek ve ne bulduğumuzu bilmek isteyecek. Muhtemelen patronuna söylemen gerekecek. Bu yapıldıktan sonra, bizden uzaklaşacak. Eğer sadece dördümüz olsaydık ... ama değil."

Lucas, "Muhtemelen haklısın. Özür dilerim."

ICE dedi ki, "Pekala. Makine Bir Vice'ta ve bu makine görünüşe göre orijinal dosyalarla ilgileniyor ve çeşitli dosyaların bir araya getirildiği ve ilk kopyanın yapıldığı yer burası. Kopyanın adı orijinaliyle aynıydı ama versiyon numarası vardı, Versiyon İki. Bu muhtemelen yasal bir yedeklemeydi. Makine İki de Vice'ta ve birisi bu makinede ikinci bir kopya oluşturmuş ve bunu tamamen yeni bir isimle kaydetmiş. Bu, Makine Üç tarafından erişilen, dört yüz on sekiz erişim. Makine Üç asla bir kopya yapmadı. Makine Dört orijinal dosyaya erişti, ama sadece iki kez. Makine Dört Vice'da."

"En son tarih ne?" Lucas sordu.

"Makine Üç'e son bir ay içinde on altı erişim oldu," dedi ICE. "Makine Dört'e erişimlerin ikisi de geçen yıl oldu."

Marion, "Hepsini çivilememiz gerekiyor," dedi.

Lucas, "Tüm bu Smalls pornosu olayı bana doğaçlama gibi geliyor. Bir yıl önce planlanmış bir şey gibi gelmiyor. Yani ... muhtemelen Machine Three'den çıktı. O nerede?"

Benson dedi ki, "Burada, binada. Domestics'in aşağısında."

"Domestics'te kaç kişi var?"

Benson omuz silkti ama Marion, "Psikiyatristleri de sayarsak yaklaşık on iki ya da on beş kişi. Yedi yeminli memur, iki ya da üç destek elemanı ve psikiyatristler. Psikiyatristlerin bazıları yarı zamanlı çalışıyor ama erişimleri var."

"Makinede kimin oturum açtığını ve ne yaptığını görmenin bir yolu var mı? Neye baktıklarını?" Lucas sordu.

Benson başını salladı. "Bunu **anlamanın** tek yolu Makine Üç'ün birinin kilitli ofisinde olması. Ama Domestics açık bir bölüm, insanlar gelip gidiyor. Bunu anlamanın tek yolu, kimin hangi saatte o makinede olduğunu gözlemlemek olacaktır."

"Ama bütün bunlar geçmişte kaldı," dedi Lucas. "Bunu nasıl yapabiliriz ki?" "Yapamayız," dedi Benson.

"Yapabileceğimiz tek şey," dedi Marion, "biraz taşak patlatmak."

"Yakında olmalı," dedi Lucas. "Smalls'un işi yarı yarıya bitti ama medya ondan hoşlanmıyor, o yüzden sadece yarı yarıya bitti."

Rose Marie'nin onun masum olduğunu hiç söylemediğini söylüyorlar zaten." Marion, Lucas'a, "Şefle konuşmam gerek," dedi. "Sen ne yapıyorsun?"

bu akşam ne yapıyorsun?"

"Gerçekten seksi bir piliçle konuşuyorum," dedi Lucas.

"*Ateşli piliç*... bu ifade çok disko, çok 1979," dedi ICE küçümseyerek.

Marion, Benson ve Lucas birbirlerine baktıktan sonra Lucas omuz silkerek, "Polisler için değil," dedi.

- - -

BENSON'a dosyaları ve ortaya çıkardıkları bilgileri yeni, gizli bir dosyaya kaydettirdiler ve Lucas ona teşekkür ettikten sonra ICE gitti: "Faturayı ofisinde alacaksın," dedi.

Marion şefi görmeye gitti ve Lucas da eğitim ofisine yürüdü. Orijinal dosyayı hazırlayan ve çocuk pornosu davasında tanıklık eden teğmen Tom Morgan artık eğitim subayıydı. Yeni iş ya bir polisin yükselmesi için bir tımar meselesi ya da hiçbir yere gitmeyen bir adam için çıkmaz sokak olabilirdi; Morgan'ın durumunda Lucas hangisinin olduğunu bilmiyordu.

Lucas kapısını çaldığında Morgan bilgisayar klavyesini kurcalıyordu. Sandalyesinde döndü ve yüzü düştü, "Lucas. Lanet olsun, buraya gelmeden korkuyordum."

Lucas, "Gerçekten mi?" dedi.

"Evet, binadaki herkes saklanıyor, onlarla konuşmak isteyeceğinizden korkuyorlar. Haber her yerde."

"Sadece şefle ve Marion'la konuştum. Ve Larry Benson ..."

"Koridordan aşağıya sağlam bir kamyonla da inebilirdik," dedi Morgan. Arkaya uzanıp tekerlekli bir misafir sandalyesini yakaladı ve Lucas'a doğru itti. "Otur ve bana anlat."

Lucas durumu açıkladı ve sözlerini bitirdiğinde Morgan, "Benim duyduğum da bu kadar. Ama sana bir şey söyleyeyim. Patterson'ların evini bastığımızda dosyaları internete koymuyorlardı. Bunu yapmayacak kadar zekiydiler. Onlardan resim isterseniz, FedEx ile alırdınız.

kağıt üzerinde olurdu. İnternet sadece bağlantılar için kullanılıyordu. Onları aldığımızda, kağıt fotoğrafları sisteme taradık, çünkü mahkeme davası için onları diğer her şeyle koordine etmenin tek yolu buydu. Ama onlar ayrı bir dosyaydı. Dava üzerinde çalışan insanlar dışında kimsenin erişimi yoktu. Ve asla diğer dosyalarla bir araya getirilmemeliydiler."

"Birinin küçük bir özel girişim için fırsat görmüş olma ihtimali nedir? Dosyaları bir araya getirip satabilir mi?" Lucas sordu.

"Hiç yok denecek kadar az," dedi Morgan. "Mesele şu ki, dosyalar ahlak masasındaydı ve biz ahlak polislerinden başka kimsenin onlara erişimi yoktu. Hepimizin bildiği ve çoğu polisin de artık bildiği bir şey varsa o da polislerin ve muhbirlerin çocuk pornosu konusunda her yerde olduklarıdır. Her yerdeler. Adamlar boş zamanlarını internette gezinerek geçiriyor, bunu arıyor, bir baskın arıyor. İnternette çocuk pornosu satın alırsanız işinizi kaybedersiniz, muhtemelen boşanırsınız ve muhtemelen hapse girersiniz. Ahlakçılar buna bulaşmaz. Uyuşturucu satmaktan daha tehlikeli. Çok daha fazla. Ve daha az para var."

"Yani diyorsunuz ki onu kim aldıysa para kazanmaya çalışmıyordu ve bir şekilde kaybolmadı."

Morgan başını salladı: "Hayır. Bunu söylemek ne kadar üzücü olsa da, o resimlerin doğrudan buradan çıktığına bahse girerim. Doğrudan sistemimizden çıkmıştır."

Lucas, "Erkeklerin porno izlediğine dair söylentiler duydun mu?" diye sordu.

"Lucas, nasıl olduğunu bilirsin. Ne kadar zamandır burada çalışıyorsun? Bazı adamların porno izlediğini, bazı adamların sokak kızlarına aletlerini parlattırdığını, bazı adamların biraz fazla parası olduğunu, bazı kokainlerin yoldan çıktığını ... tüm bu saçmalıkları duyuyorsun. Ve çoğu da saçmalık. Gıybet saçmalığı."

Bu yeterince doğruydı. Polislerin kardeşliği dışarıdan bakıldığında oldukça sıkıydı ama içeriden bakıldığında daha çok bürokratik bir bıçaklı kavgaya benziyordu.

Bir süre daha çeşitli olasılıklar hakkında konuştular, sonra Lucas duvar saatine bakıp, "Gitmem gerek," dedi. Sohbet için teşekkürler."

Morgan, "Ortalık karışacak mı?" diye sordu.

"Robin bunu doğru yaparsa hayır," dedi Lucas. "İhtiyacınız olan şey bir sürü vaat ve büyük bir duman bulutu ... ve sonra bir yerlerde bir şeylerin patlamasını ve medyanın o tarafa akın etmesini ummak."

BÖLÜM 12

Dannon ve Taryn kütüphanede ayakta durmuş, stresi hissediyorlardı ve Dannon, "Hiçbir şey bilmiyoruz. İnsanların bizimle konuşmasına şaşıyoruz. Tubbs *kim*?"

Başını salladı. "Dün gece yatmadan önce üzerinde çalıştım. Yapabilirim. Ama kafamın doğru yerde olması gerekiyor."

"Ben Carver'la dışarıda olacağım. Green monitör odasında olacak. Green'i görmesini istiyoruz ama bizi değil."

"Evet," dedi. Kaşlarını çattı. "Biz neden bahsediyoruz ki?"

"Aynen öyle." Başını salladı ve gitti.

Bir dakika sonra telsizi çaldı ve Alice Green, "Kapıda bir Porsche var," dedi.

- - -

LUCAS kapının geri dönüşünü izledi ve araba yolunun her iki tarafındaki taş kapı sütunlarında bulunan iki şeffaf merceği ve iki siyah cam lekesini yakaladı. Kamera lensleri ve kızılötesi alarm sensörleri. Güvenlik mükemmel olacaktı. Ve güvenlik kameralarındaki sabit diskler bir arama emriyle ele geçirilebilirdi: bilinmesi gereken bir şey.

Ev uzun ve geniş bir çiftlikti, sarımsı bir taş ve fıçı tahtasından inşa edilmişti, bir ucundan tarla taşından bir baca çıkıyordu. Arsanın kendisi, sadece görebildiği kısmı, olgun meşeler, akçaağaçlar ve köknarlarla dolu bir futbol sahası büyüklüğündeydi.

Lucas bacanın, içinde koca bir adamın kolu kadar uzun kütükler olan, gerçekten muhteşem bir odun şöminesine çıkacağını düşündü. Lucas şömineleri severdi ama odun yakmayı sevmezdi.

Birkaç alerjisi vardı ama odun yakmak her zaman burnunu tahrik ederdi ve sabahları boğaz ağrısı ile uyanırdı.

Kendi evini tasarlamıştı ve daha telaşlı, sanat ve zanaat tarzında, yeşil kiremitli ve siyah çelikten bir şömine ve gaz püskürtücülerini gizleyen gerçekten çok iyi bir sahte demir kütük seti koymuştu. Bir düğmeye basıldığında anında yanıyordu. Bu konuda kendini suçlu hissetmesi gerektiği söylenmişti ama hissetmiyordu.

Taryn Grant'in evi onunkinden büyüktü ama en azından görünüş olarak çok büyük değildi; güneydeki bir malikâneye benzemiyordu, Lucas da bunu bekliyordu. Lucas kendi evindeki ince detaylar için müteahhitin peşine düşmüştü ve Grant'in evinde de bunları fark etmişti, örneğin iniş borularındaki bakır kaplamalar, garaj kapılarının etrafındaki ahşap işçiliğindeki dolap seviyesinde detaylar. Bu civarda hiçbir evin değerinin bir buçuk milyondan az olamayacağını düşünüyordu; ama Grant'in evine bakınca, evin büyüklüğü ve detaylar göz önüne alındığında, üç milyonun işarete daha yakın olabileceğinden şüphelendi.

Gerçi insanların söylediği kadar zengin olsaydı, bu miktar onun için önemsiz olurdu.

- - -

Ön kapıya doğru yürüdü ve kapı o yaklaşırken açıldı. Muhtemelen otuzlu yaşlarının ortasında, ince yapılı bir kadın kapının arkasında bekliyordu. Koyu kıvılcık saçları, yüksek elmacık kemikleri vardı ve gözleriyle uyumlu, narin bir turkuaz kolye takmıştı. Biraz Kidd'in karısı Lauren'a benziyordu, diye düşündü Lucas.

Gülümsedi ve dedi ki, "Ajan Davenport? Ben Alice Green. Bayan Davenport.

Grant sizi kütüphanede bekliyor."

Bu da kulağa biraz küstahça geliyordu. Lucas, *benim de bir kütüphane var*, diye düşündü ve sonra Green ona doğru döndü ve pantolonunun arkasına iştirilmiş yarı otomatik tabancayı gördü.

Lucas, "Siz güvenlik misiniz?" dedi.

"Evet," dedi omzunun üzerinden bakarak. "Ben bayanla kalabilirim. Erkeklerin giremediği yerlere gir. Kadınlar tuvaleti gibi." "Eski polis falan mısın?"

"Gizli Servis," dedi.

"La-di-da," dedi Lucas. Green başını arkaya yatırıp gülerек, "Evet," dedi ve tepkisi Lucas'ın ondan hoşlanmasına neden oldu.

- - -

Evin içinde yeşil ışık vardı. Lucas yan kapıdan girdiğinde beyaz sıvalı duvarları ve yeşil camlı pencereleriyle büyük, kapalı bir yüzme havuzuna bakan tuğla zeminli muhteşem bir sundurma gördü. Evin önden bakıldığında kendisinininkinden çok daha büyük görünmediğini fark etti ama neredeyse genişliği kadar derinliği de vardı.

Kütüphane mütevazı boyutlardaydı, koyu renkli ahşap raflar okunmuş gibi görünen kitaplarla doluydu. Grant şarap kırmızısı bir kanepede oturuyordu ve Lucas odaya girip bir dergiyi kenara koyduğunda ayağa kalktı. Gülümseyerek, "Ajan Davenport..." dedi ve elini uzattı.

Lucas onu içine çekerken elini salladı. Uzun boylu ve sağlamdı, boynunda ve kollarında kaslar vardı; onu televizyonda gördüğünde görüldüğünden daha iriydi ama bir o kadar da güzeldi. Kırmızı bir bluz ve siyah bir pantolon giymiş, eski görünen altın zincirli basit bir kolye takmıştı.

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Lucas. "Çok fazla vaktinizi almayacağım."

"İhtiyacın olduğu kadar al derdim ama gerçekten çok sıkıştım," dedi ve rahat bir koltuğu işaret ederek kanepeye uzandı.

Lucas sandalyeye oturdu ve "Bob Tubbs'ı tanıyor musun?" diye sordu.

"Bob Tubbs? Adını duymuştum. Parti için çalışıyor. Bir şey mi yaptı? ?"

"Kaybolduğunu biliyor musun?"

Alnında bir kırılganlık belirdi. "Kayboldu mu? Bunu çok iyi takip edemiyorum..."

Lucas onu tokatlamaya karar verdi: "Temel olarak, kampanyanızın Senatör Smalls'un bilgisayarına çocuk pornosu yerleştirerek kampanyasını sabote etmesi için Tubbs'ı işe alıp almadığını merak ediyorum" dedi.

Alnında bir kırısklık daha belirdi ve arkasına yaslanarak, "Şey... hayır," dedi.

Lucas onun yüzünde bir irkilme ya da korkmuş bir tepki olup olmadığını izliyordu ama gördüğü şey öfkenin başlangıcıydı. Başka bir soru sormak için ağzını açtı ama o daha sormadan Grant parmağını ona doğru uzattı.

"Bir dakika bekle! Bir dakika bekle, ahbap," dedi. "Kimin için çalışıyorsun? Smalls'un kampanyasına mı bağlısın?"

"Suçluları Yakalama Bürosu'na bağlıyım Bayan Grant," dedi Lucas. "Senatör Smalls'un bilgisayarına pornografiyi Bay Tubbs'ın yerleştirdiğine inanıyoruz. Bay Tubbs'ın bu suçu örtbas etmek için öldürüldüğüne inanıyoruz. Pornoyu yerleştirmesinin tek bir nedeni var, o da Senatör Smalls'un kampanyasını sabote etmek."

"Öldürüldü mü? Öldürüldü mü dedin?" Öfke biraz azaldı, başka bir şey tarafından bastırıldı. Korku mu?

Lucas, "Evet. Ortadan kayboldu ve bunun bir nedeni olduğunu düşünüyoruz. Pornoyu onun yerleştirdiğini ve sonra da örtbas etmek için ondan kurtulmak zorunda kaldığını düşünüyoruz."

"Şey, yani biz, yani ... Eğer bu doğruysa bile, bizim bununla bir ilgimiz yok." Şimdi öfke tırmalayıp geri geldi: "Ve soruya cevap vermediniz. Smalls'un kampanyasıyla bağlantın var mı? Onun için hiç çalıştın mı? Politik görüşünüz nedir? Seçim gününe bir haftadan az bir süre kaldı ve sen bana *bununla* mı geliyorsun? Reddedemeyeceğim bir suçlamayla, çünkü siz tamamen olumsuz bir şeyi reddedemezsiniz. Bunu gazeteye ve televizyona verdiğinizde - ki vereceksiniz, değil mi? - bu beni öldürecek. Sabotaj ve cinayet mi? Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Öfkesi gerçekti ve giderek daha da kızışıyordu; Grant ayağa kalktı ve ona doğru eğildi: "Soruya cevap ver."

Neredeyse bağırıyordu ve Lucas gözünün ucuyla bir hareket gördü; iki büyük Alman çoban köpeği odaya girmiş, ona odaklanmıştı.

"Köpekler..." dedi.

Köpeklerle yarı dönerek, "Hansel, Gretel, *sakin olun*," dedi ve köpeklerin bakışları yumuşadı.

Odadan çıkan Green içeri girdi ve "Bayan Grant... yardımcı olabilir miyim?" dedi.

Grant, "Hayır, ben iyiyim Alice. Ajan Davenport beni biraz sinirlendirdi." Kanepeye geri yaslandı ve "Eee? Smalls'un kampanyasıyla ne gibi bir bağlantın oldu? Ondan hiç para aldın mı?"

Lucas da öfkelenmeye başlamıştı ve öfkesini bastırmak için kendini zorluyordu ama sesine bir miktar sızmıştı. "Hayır. Senatör Smalls'la bilgisayarına kimin girdiği hakkında konuştum ve ondan bilgi aldım. Bu soruşturmaya dahil olan bağlantı dışında onu tanımıyorum. Şahsen ben kayıtlı bir Demokratım ve eşim, sizinki de dahil olmak üzere bir dizi Demokrat adayın kampanyalarına katkıda bulundu. Bu işin içinde siyaset yok Bayan Grant. Burada söz konusu olan, Senatör Smalls'un itibarını zedeleyecek kötü niyetli bir sabotaj girişimi ve büyük ihtimalle bir cinayettir. Burada bulunma nedenime dönecek olursak: pornografi hakkında hiçbir şey bilmediğinizi ve Bob Tubbs'ı tanımadığınızı mı söylüyorsunuz?"

Kısa bir iç mücadele geçirir gibi oldu, sonra kontrol etti: "Bildiğim kadarıyla Bay Tubbs ile hiç tanışmadım, ancak kampanya etkinliklerimden bazılarında katılmış olması mümkün - parti için çalıştığını biliyorum ve etkinliklerimde tanımadığım pek çok insan oldu. Dolayısıyla onu tanımasam da görmüş olabilirim. Onunla bilerek tek bir kelime bile konuşmadım. Parti ile yoğun bir ilişkim yok - adaylığım çoğunlukla kendi kendime oluşturduğum bir şey. Pornografi hakkında ise hiçbir şey bilmiyorum."

Green kapı aralığında durmuş dinliyordu ve köpeklerden biri Lucas'a yaklaşp başını dizlerinin üzerine koydu ve doğrudan kasıklarına baktı. Lucas, "Bayan Grant, köpeği kaldırmak ister misiniz?" dedi.

"Seni geriyor mu?"

"Beni sinirlendiriyor," dedi Lucas. "Eğer bu köpek beni ısırsa, onu vururum. Sonra mecbur kalırsam diğerini vururum, sonra seni yere atar, kelepçeler ve Hennepin County hapisanesine sürüklerim."

ve seni bir polis memuruna ağır saldırıdan suçlayacaklar. O zaman sen hapse girecek."

"Gretel ben söylemedikçe ısırılmaz," dedi Grant. Ama köpeğe, "Gretel, geri çekil," dedi ve köpek Lucas'tan uzaklaştı.

Green, "Bayan Grant, ben köşede olacağım." dedi.

"Teşekkürler Alice," dedi Grant ve Lucas'a, "Senden hoşlanmıyorum ve senin de benden hoşlanmadığından şüpheleniyorum ama adil olmaya çalış. Kendini bu kampanyanın içine sokma. Beni sabote etme."

"Denemiyorum-"

Grant, "Denesenez de denemesenez de sonuç bu," dedi. "Bir hafta ya da on gün bekleyin, seçim yapılsın, sonra elinizden geleni yapın. Ama bana bir şans verin. Bunun için çok çalıştım."

"Senatör Smalls da öyle."

"Rose Marie Roux'nun basın toplantısından sonra Smalls iyi olmalı. Şu anda sorunlu olan benim," dedi Grant. "Ve dinle: *Ben* bile senin bir dereceye kadar haklı olabileceğini düşünüyorum. Bana yardım etmeye çalışan birinin -bu Tubbs denen kişinin- Smalls'ın bilgisayarına porno yüklemiş olması mümkün. Ama bu konuda hiçbir şey bilmiyorum. Kampanyalarda çalışan onlarca insan var, Smalls'tan hoşlanmayan her türden insan var ve bu insanlardan bazıları biraz kaçık. Yani birilerinin onun peşine düşmüş olması mümkün ama bana yardım etmeye çalıştıkları kadar ona zarar vermeye çalışıyor olmaları da muhtemel. Birçok sendika üyesi ondan nefret ediyor -özellikle de kamu çalışanları sendikaları- ve kürtaj yanlısı insanlar onun hakkında konuştuklarında çılgına dönüyorlar. Şunlara bir bakın!" Bir yumruğunu sıktı ve kalçasına vurdu ve tekrarladı. "Şunlara bak!"

"Her yere bakacağız," dedi Lucas. "Öyleyse izin ver de şunun üzerinden geçeyim. Tubbs'ı tanı mıydun ve onunla el sıkışmış ya da küçük bir temasta bulunmuş olsan da onunla hiçbir zaman esaslı bir konuşma yapmadın."

"Hayır, görmedim. Ve size şunu sormama izin verin: Tubbs'ın pornoyu bilgisayara koyup sonra da çekip gitmediğini nereden biliyorsunuz? Kendisini kasıtlı olarak ulaşılamaz hale getirmediğini nereden biliyorsunuz?" diye sordu. "Kazansın ya da kaybetsin, seçim bittikten sonra kimse pornoyu pek umursamayacak."

Lucas, "Sadece gitmiş olması değil, arkasında çok fazla nakit para bırakmış olması ve kredi kartlarını da kullanmıyor olması," dedi. "En son görüldüğü Cuma gecesinden bu yana bir kez bile kullanmadı ve her zaman kullanırdı."

"Ama *bilmiyorsun*," diye ısrar etti.

"Hayır, bilmiyorum."

"O zaman tahminlere dayanarak benimle uğraşma," dedi Grant. "En azından seçim bitene kadar."

Lucas bir süre ona baktı ama o hiç irkilmedi. "Peki ya kampanya yöneticiniz?" diye sordu. Tubbs'ı tanıyor muydu? Kampanyanızda kirli oyunlardan kim sorumlu?"

"Bu kampanyada kirli oyunlar yok, çünkü Smalls'u yapmakla suçlayabileceğiniz her şeyi zaten kabul etmiş durumda. Karısına sadakatsizlik etti mi? Evet. Televizyonda bundan bahsetti. Avukat olarak dul kadınları kazıklayarak çok para kazandı mı? Evet, televizyonda *bundan* bahsetti. Ne tür bir kirli oyun onda işe yarar?"

"Şey, çocuk pornosu," dedi Lucas.

"Bu çok saçma," dedi Grant. "Biri böyle bir şeyi ima bile etse, onu kovmakla kalmaz, yok etmek için elimden geleni yapardım."

Lucas, "Kampanya yöneticinizle konuşmam gerekiyor," dedi.

Grant, "Sana numarasını vereceğim, kendin sorabilirsin," dedi. "Bugün burada olmak istedi ama ben onu gönderdim. Bu tartışmayı kampanyada bir şekilde kullanmasını istemedim."

Tehdit gibi hissetti, tehdit gibi koktu, diye düşündü Lucas. "Nasıl yani?"

"Bilmiyorum, ama sizi tanımıyorum, Connie de tanımıyor ve tam olarak neden burada olduğunuzu anlamak için geçmişiniz hakkında biraz daha bilgi isteyebilirdi."

Lucas, "Sanırım bunu açıkça ifade ettim," dedi.

Kanepede arkasına yaslandı. "Evet, öyle. Ama şu anda çok hassas olan benim pozisyonumda, Connie yalan söylüyor olma ihtimalini göz ardı edemeyeceğimizi söylerdi. Biraz araştırma isterdi."

Lucas sordu, "Kaç tane silahlı güvenlik görevliniz var? Tek kişi Alice Green mi?"

Kadının gözlerinde hızlı bir belirsizlik parıltısı gördü, ama bu parıltı geldiği gibi kayboldu; büyük olasılıkla hayal gücünün bir oyunuydu. "Yıl boyunca, çeşitli saatlerde çalışan üç kişi var. Kampanya sırasında sekiz kişi oluyor, çünkü benimle birlikte seyahat etmek zorundalar. Bu ev güvenlik açısından son derece donanımlı. İki güvenli oda var, evin herhangi bir yerinden birkaç saniye içinde onlara ulaşabiliyorum ve tabii ki Hansel ve Gretel tam zamanlı çalışıyor. Gece boyunca buradalar. Eğer onları nöbetçi yaparsam, köpeklikten çıkıp leopar olmaya başlarlar."

"Tamam," dedi Lucas. Bir an düşündü ve sonra ayağa kalktı. "İşim bitti. Seni üzdüysem özür dilerim ama bu çok ciddi bir mesele."

Ona bir el salladı ve "Sadece adil ol" dedi.

- - -

KÖPEKLER ONU kapıdan geçirerek Green'in elinde okumadığı bir dergiyle oturduğu oturma odasına götürdü.

"Sana kapıyı göstereyim," dedi

Green. Yolda Lucas, "Tavuk," dedi.

"Anlayamadım?"

"Bunu duymak istemezdin," dedi Lucas.

"Bunu duymak için para almıyorum," dedi Green. Kadın tereddüt etti, sonra da "Kartınız var mı?" diye sordu.

Lucas ona bir kart verdi ve bir saniyesini ayırıp arkasına cep telefonu numarasını karaladı. "İstediğin zaman arayabilirsin," dedi.

"Bana bir saat ver," dedi.

- - -

Lucas otoyola çıkarken Grant'in davranışını düşündü ve bir sonuca vardı: Ya tamamen masumdu ya da tamamen deliydi. Suçlu olan normal bir insan asla böyle bir şey yapamazdı.

performans. Ama bunu yapabilecek çok sayıda deli tanıyordu. . . .

Green bir buçuk saat sonra aradı. Lucas akşam yemeğini kaçırmış, mesajları kontrol etmek ve ajanlarının düzenli görevlerini takip etmek için ofise geri dönmüştü. En çok da haftada iki kez kadınlara saldıran Rochester'daki Maymun Adam Tecavüzcüsü'yle ilgileniyordu ama Flowers hiçbir ilerleme kaydetmediğini bildirmişti. Green aradığında Lucas ofisinin ışıklarını yeni kapatmıştı. Cevap verdi: "Evet? Alice?"

Green, "Bayan Grant'in bu konuda ne düşündüğünü bilmiyorum ama sizinle konuşmam gerekiyor. Bunu gizli tutmamız gerekiyor."

"Şimdi orada mı?" Lucas sordu.

"O sahnede. Ben odanın arka t a r a f ı n d a y ı m ... gözümü dört açıyorum." Lucas arka planda bir ses duydu, sonra da bir gümbürtü: alkış sırası, diye düşündü.

Green devam etti: "Size şunu söylemek istiyorum, o şimdiye kadar tanıdığım herkesten daha çok çalışıyor. Biraz soğuk olsa da onu takdire şayan buluyorum. Ama olası bir suçla hiçbir ilgim olsun istemiyorum ve buradaki diğer güvenlik görevlilerinden biri . . . adı Ronald Carver, geleneksel yazılışıyla . . . oldukça sert biri. Önüne yeterince para koyarsanız, sizin için birini öldüreceğinden ve bu işi çok iyi yapacağından şüpheleniyorum. Şu Tubbs denen adam, kaybolan adam? Onun Carver olduğunu söylemiyorum, ama bu işin yapılmasını istiyorsanız, Tubbs'ın ortadan kaybolmasını istiyorsanız, tıpkı Carver gibi birini bulmaya çalışırsınız."

"Geçmiş nedir?" Lucas sordu.

"Bir çeşit eski askeri özel operasyon. Başçavuş, ki o da yukarıda. Güvenlik şefi Doug Dannon da aynı türden, eski asker ama çok daha ölçülü. Onun sorunu, Taryn'e aşık olması, yani . . . Onun için ne yapacağını bilmiyorum. Ama her ne yapıldıysa, bundan haberim yok ve bununla hiçbir ilgim yok. Sizin için Bayan Grant'i gözetlemeyeceğim ama şunu söylemek istiyorum. Umarım şapkanızın altında tutarsınız."

"Söyleyeceğim. Ama tanımadığın bir polise bunu söylemek tuhaf bir şey," dedi Lucas, ona pek güvenmiyordu. "Ya Smalls için çalışıyor *olsaydım*?"

"Gizli Servis'te hâlâ arkadaşlarım var," dedi. "Seni araştırmalarını istedim. Senin hakkında en az Weather kadar çok şey biliyorum."

"Belki de değildir," dedi Lucas, Green'in karısının ilk adını kullanmasını anlayarak.

Green, "Her neyse, Smalls için çalışmıyorsun," dedi. Arka planda daha uzun alkışlar. "Gitmem gerek."

"Bir soru daha," dedi Lucas. "Dışarıda bir sürü kamera gördüm, bunlar neye gidiyor olmalı, sabit diske mi? Ya da buluta mı?"

Uzun süre bekledikten sonra Green, "Tanrım" dedi. "Ne?"

Uzun bir süre daha bekledikten sonra Green, "Keşke bunu sormasaydın. Seni hiç aramazdım ama . . . Ah, kahretsin. Bazen izleme odasında çalışıyorum. Eskiden buluta gönderilen bir aylık video kaydı vardı. Bu sabah fark ettim ki silme süresi kırk sekiz saate indirilmiş."

"Kırk sekiz saat. Neden?"

"Bilmiyorum. Bunun için bir neden yok ve bu beni endişelendiriyor. Kameralar sadece hareket algıladıklarında kayıt yapıyor, yani o kadar da fazla değil ve ayda yüz dolar Bayan Grant için hiçbir şey ifade etmez. Ama birisi silme süresini kırk sekiz saate indirdi ve ben de düşünüyordum ki, bilirsiniz ... eğer birisinin bir arama emriyle arşivlenmiş kaydı alabileceğinden endişeleniyorsanız ve içinde kimsenin görmesini istemediğiniz bir şey varsa ... Yani, değişiklik Pazartesi günü yapıldı - Tubbs kaybolduktan yaklaşık kırk sekiz saat sonra."

Lucas, "Şüpheli bir zihnin var Alice," dedi.

"Hükümet uzmanları tarafından geliştirildi," dedi. "Gitmem gerek. Hemen şimdi. Güle güle."

BÖLÜM 13

Kapıdan çıkarken Lucas BCA'nın erkekler tuvaletinde durdu ve Jenkins'i gömleksiz ve tıraş olurken buldu. Bir pisuara gitti ve omzunun üzerinden, "Ne? Bütün paranı kumarda kaybettin ve şimdi de evsiz misin?" diye sordu.

"Bir randevum var," dedi Jenkins. "Yanaklarımın bir bebeğin poposu gibi pürüzsüz olmasından hoşlanıyor."

"Yani kalçalarında sakal yanığı yok mu?"

Jenkins, "Bu iğrenç bir şey ama sizin gibi bir insan için hiç de şaşırtıcı değil," dedi.

Lucas pisuardaki işini bitirip ellerini yıkamak için yanına gitti ve şöyle dedi: "Diyelim ki zengin ve seksi bir politikacınız var ama kaybediyor, sonra rakibinin bilgisayarında çocuk pornosu skandalı patlak veriyor, sonra pornoyu oraya koyduğunu düşündüğünüz adam aniden ortadan kayboluyor ve politikacının silahlı güvenlik görevlileri olduğu ortaya çıkıyor, bunların arasında orduda özel harekâta görev yapmış kalın enseli birkaç adam da var. Biz sofistike olmayanlar buna 'eğitimli katiller' diyoruz. Siz ne düşünüyorsunuz?"

Jenkins durakladı, yüzünün yarısı tıraş kremiyle kaplıydı, diğer yarısı çıplak ve tıraşlıydı; "O kadarını kesin olarak aldın mı?" diye sordu.

"Bana bunların hepsi söylendi," dedi

Lucas. "Tubbs'ı Grant'e bağladınız mı?"

"Henüz değil... ama Tubbs muhtemelen kirli işlere bulaşmıştı ve bir tanesine fena halde ihtiyacı vardı. Ve saklandığı yerde bir sürü nakit parası vardı."

"Herhangi bir şey çaldın mı?" Jenkins sordu. "Hayır, hayır, çalmadım."

"Huh," dedi Jenkins. "Biraz soğuk para her zaman işe yarar." "Ama bu yasadışı olurdu," dedi Lucas.

"Ah, evet, unutmuşum," dedi Jenkins. "Dinle, sana dikkatli olman gerektiğini söylemiştik. şimdi daha dikkatli olmalısın. Eğer Tubbs bir kurşun yarasıyla ya da kafası ezilmiş olarak ölü bulunduysa, bu bir şeydir. Katil herhangi biri olabilir. Ama hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolursa... o zaman onu kim ortadan kaldırırsa ne yaptığını biliyordu ve bu tamamen başka bir şey. Bu tür bir adamı sokak köşesinde bulamazsınız - nasıl organize edeceğini bilen ve bunu temiz bir şekilde geręekleřtiren bir katil."

"Benim düşünceim."

Jenkins tıraş kremi ni düşünce li bir şekilde bir kez daha kazıdı, bıçağı duruladı ve sonra sordu: "Seçimi kazanmak birini öldürme riskine değer mi? Birini öldürmek için bir komploya dahil olmaya?"

"Sorun da bu zaten," dedi Lucas. "Mantıklı bir insanın bunu yapacağını sanmıyorum ve Grant olduķa mantıklı görünüyor. Ya öyle ya da boktan bir fareden bile daha deli. Bugün onunla konuştum, onu biraz zorladım ve o da karşılık verdi. En ufak bir endişe belirtisi göstermedi, bu da ya masum ya da deli olduğu anlamına geliyor."

Jenkins, "Masumiyetin peşinden gidin: bu, sorunların sayısını azaltır" dedi.

"Başka bir şey daha: Özel kuvvetlerden birinin ona aşık olduğunu duydum... Bu da şu soruyu doğuruyor, onun kazandığını görmek için tam olarak ne yapardı? Ne yapmayı planladığını ona söyler miydi?"

"Kadınların gittiği spa merkezlerini soyan adamı hatırlıyor musun?" Jenkins sordu. "Hani şu manikür dükkanlarını? Birkaç yıl önce?"

"Evet, ama bunu neden yaptığını hatırlayamıyorum."

"Bunu yaptı çünkü etrafta uğraşacak fazla erkek olmayacağını düşündü. Maço sorunları yoktu. Sadece bir grup kadın olacaktı ve mekanların neredeyse tamamı nakitti. Haftada birkaç bin dolar alıyor, hiç vergi ödemiyor ve rahatına bakıyordu," diyor Jenkins. "Her neyse, eski özel kuvvetler mensubuydu. Askeri kayıtlarına ulaşmaya çalıştım ama bulamadım. Hiç bulamadım. Meğer onlara ihtiyacımız yokmuş, çünkü vurduğu yerlerden biri onun harika filmlerini yapmış ... ama asıl mesele şu ki, kayıtları alamadım. İşte bu.

eğer bu adamlar gerçekten eski orduysa, bu bir sorun olacak. Özellikle de eski özel hareketçilersa."

"Belki de onlara ihtiyacım olmaz," dedi Lucas.

"Oh . . . Sanırım muhtemelen öyle olacak. Kırılması zor bir şey yok, IMHO" - gerçekten harfleri söyledi, I-M-H-O-"iyi organize olmuş, fazla suçluluk hissetmeyen ve cesedi bulamadığınız bir adam tarafından işlenen bir cinayetten daha zor. Bunlardan iki tane yaşadım ve beş yüz vuruş yapıyorum. Yakaladığım bir adam şanslıydı. Bu muhtemelen daha zor olacak. Yani onlar hakkında elde edebileceğiniz tüm geçmişe ihtiyacınız olacak. . . . Grant aptal insanları işe almaz."

"Seninle konuşmanın beni neşelendireceğini biliyordum," dedi Lucas. "Evet, şey..."

Jenkins tıraş olmaya devam etti ve geç olmasına rağmen Lucas ofisine geri döndü. Jenkins'ten tam olarak ilham almamıştı ama birkaç hızlı kontrol yapabiliirdi.

- - -

Grant'in eyalete sunduğu üç aylık vergi raporlarında Carver ve Dannon'ın İŞ KAYITLARINI buldu ve bu kayıtlar ona tam adlarını ve adreslerini verdi - her ikisi de Şehirlerin batısında I-494'te aynı şehir evi kompleksinde yaşıyordu. Emlak vergisi kayıtlarında görünmüyorlardı, yani muhtemelen kiradaydılar. Gelir vergisi kayıtlarına doğrudan ulaşamıyordu, gerçi bunu yapabilecek bir arkadaşı vardı; ama zorunda olmadığı halde onu kullanmaktan çekiniyordu ve ne kadar kazandıklarını bilmesine gerçekten gerek yoktu. Motorlu Taşıtlar Dairesi ona doğum tarihlerini vermişti ki asıl ihtiyacı olan da buydu.

Bununla birlikte Ulusal Suç Bilgi Merkezi'ne gitti. Carver bir keresinde, on sekiz yaşındayken, görünüşe göre henüz lisedeyken kavga ettiği için tutuklanmıştı. Suçlamalar kovuşturulmadan düşürülmüştü. Dannon temiz çıktı.

İkisinin de üzerinde neredeyse başka hiçbir şey yoktu. Jenkins haklıydı: Ordu kayıtlarına ihtiyacı olacaktı. Telefonu aldı ve Kidd'i aradı.

"Porno ve Minneapolis bağlantısı konusundaki yardımın için sana zaten borçluyum.

İlgileniyorum ve ulaşabildiğim kayıtlarda onlar hakkında hiçbir şey bulamıyorum. Askeri kayıtlara ulaşabilir misiniz?"

Bir süre sonra Kidd, "Federallerle uğraşmaktan nefret ediyorum," dedi.

"Bunu anlayabiliyorum," dedi Lucas. "Mesele şu ki... görünüşe göre bu iki adam eski özel harekâtçılar ve Tubbs gibi birini öldürebilecek yeteneklere sahipler. Bilmek istediğim şey, orduda adam öldürmekle ilgili bir kayıtları var mıydı? Orada bir suç geçmişleri var mıydı? Onurlu bir şekilde terhis edildiler mi? Bunu öğrenmemin bir yolu yok."

Kidd dedi ki, "Bak sana ne diyeceğim. Çok ihtiyatlı ve güvenli bir yaklaşım izleyeceğim. Malı sorunsuz bir şekilde, hiçbir şeyi patlatmadan alabilirsem, yapacağım. Risk almayacağım. Ama kullanırsan, bunu nasıl açıklayacaksın?"

"İsimsiz olarak e-postama gönderebilirsin. Seni temize çıkaracak bir açıklama yolu bulurum."

Kidd, "Ben zaten net değilim - insanlar zaten bu işin içinde olduğumu biliyor," dedi.

"Kayıtlar için ordudan resmi bir talepte bulunsam nasıl olur?" Lucas önerdi. "Bunu dikkate alacaklar ama bana vermeyecekler. Kayıtları ordunun veri tabanından göndermenin bir yolunu bulabilirsen, sanki bir yanlışlık olmuş gibi..."

"Oh, oğlum ..."

"Sabah ilk iş olarak orduyu aramaya başlayacağım. Bana yardım edebilirsen iyi olur. Edemezsen, edemezsin."

"Oh, oğlum ..."

"Ve bir şey daha var," dedi Lucas. "Senin yapabileceğinden şüphelendiğim bir şey."

"Lucas, dostum, aslında sen sadece Amerikan Yolu'nu korumak için küçük bir yardım istemiştin..."

"Biliyorum, biliyorum. Ama şöyle bir şey var. Taryn Grant'in müthiş bir güvenlik sistemi var. Her yerde kameralar var, içeride ve dışarıda. Bir zamanlar fotoğraflar buluta gönderiliyor, bir ay boyunca saklanıyordu. Son birkaç gün içinde birisi bunu kırk sekiz saate indirdi. Bunu Tubbs kaybolduktan kırk sekiz saat sonra yapmışlar. Merak ediyorum, ya Tubbs Grant'in evine geldiyse ve bu güvenlik görevlilerinden biriyle bir şey yaşadıysa?"

"Kayıtları bulmamı mı istiyorsun?" Kidd sordu. "Eğer yapabilirsen."

"Hangi bulut olduğunu biliyor musun?" Kidd sordu. "Bir sürü bulut var."

"Hiçbir bok bilmiyorum," diye itiraf etti Lucas. "Cep telefonu numarasını biliyor musun?" "Şey... evet, biliyorum."

"Onu bana ver," dedi Kidd. "Sistemi telefonundan izlerse b u bir başlangıç olur."

- - -

LUCAS EVE GİTTİ.

Weather ve Letty meraklıydı ve Lucas onları davaları hakkında bilgilendirdi ama onlara anlatacak bir şeyi yoktu. Grant'le yaptığı görüşmeyi anlattı ve Weather, "Beklediğimden daha ilginç birine benziyor. Eğitimli."

"Öyle. Ve bir adamı öldürmüş olabilir."

"Ve olmayabilir de," dedi Weather. "Düşünmeniz gereken bir şey."

- - -

LUCAS o akşam valiyle konuşmuş. Vali, başsavcının Tubbs'ın dairesinden alınan belgeleri incelediğini söyledi. "En azından seçim bitene kadar bunları iyice araştırmasını önerdim. Böylece basının tüm dikkati onun üzerinde olacaktı. O da bunun akıllıca olduğunu gördü."

"Böylece onun saçıma girmesi konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak..."

"En azından bir hafta boyunca," dedi Henderson. "Grant hakkında ne düşünüyorsun?"

"Zeki ve sert," dedi Lucas.

"Eğer onu aşağı çekmezsen, bir gün başkan olabilir." "Bu da ne demek şimdi?" Lucas sordu.

"Sadece söylüyorum, dostum. Beni güncel tut."

LUCAS ertesi sabah erkenden, Minneapolis ile Washington arasındaki saat farkının bilincinde olarak ofise gitti ve Pentagon'u aramaya başladı. İki saatini çeşitli yüzbaşılar, binbaşılar ve albaylarla konuşarak geçirdi - her nasılsa yarbayları atladi - ve herkesin bir hata yapmaktan korktuğu hissi dışında önemli bir şey elde edemedi. Kendisine online talep formları gösterildi, o da bunları itinayla doldurup gönderdi ve yüzbaşılara, binbaşılara ve albaylara bilgi taleplerini yineleyen doğrudan elektronik postalar göndererek bunları destekledi.

İşi bittiğinde elinde hiçbir bilgi yoktu ama bilgi talepleriyle ilgili sağlam bir kayıt oluşturmuştu. Şimdi eğer Kidd gelirse . . .

Lucas casuslar hakkında düşündü ve zorlayacak belirli bir yer bulamayınca sonunda Smalls'un kampanya merkezine gitti ve Smalls'un kampanya sekreteri Helen Roman'la konuştu, o da onu koridorda kampanya müdür yardımcısı John Mack adında bir adama gönderdi. Roman'ın söylediğine göre Mack operasyonlardan sorumluymuş.

Mack, Bob Tubbs'ı simaen tanıdığını ve şeker makinesinde selamlaşmış olabileceğini, ancak onunla hiç gerçek bir konuşma yapmadığını söyledi. "O benden biraz daha yaşlı, çağdaş değiliz. Ne gibi ortak noktalarımız var bilmiyorum. Aynı siyasi partiden bile değiliz."

"Onu tanımadan bile, sadece ne yaptığını bilerek ... ne *yaptığınızı* bilerek ..."

Mack, "Belki de beşinciye kabul etmeliyim," dedi.

"Hadi dostum, bana biraz yardım et. . . Smalls'a biraz yardım et."

Mack casusluk hakkında hiçbir şey bilmediğini tekrarladı, ama sadece entelektüel bir egzersiz olarak . . .

Mack, Tubbs'ın suç ortağının Smalls'u atmaya çalışmak için üç nedenden birine sahip olabileceğini söyledi: (1) mali - para almış olabilir; (2) ideolojik - politikalarından nefret ettiği için Smalls'un atılmasını istiyordu; veya (3) kişisel - Tubbs'ın yakın bir arkadaşı veya sevgilisiydi; veya Smalls'un kişisel bir düşmanıydı.

Eğer (3) ise, suç ortağının da daha yaşlı olması muhtemel görünüyordu. Belki tam olarak Tubbs'ın ya da Smalls'un çağdaşı değil ama

Gönüllülerin çoğu üniversite öğrencisiydi ve Tubbs'ın sözüyle Smalls'a çocuk pornosu atmak gibi çirkin bir şey yapacak kadar iki adama da yakın olmaları pek olası değildi.

Mack, (2) ideolojik olabileceğini, ancak gönüllülerin gerçek bir sorumluluk verilmeden önce incelendiğini söyledi. "Ama mesele şu ki, eğer bu şeyi Porter'ın bilgisayarına yerleştirdilerse, herhangi bir sorumluluk almalarına gerek yok. Tek ihtiyaçları olan erişim," diyor Mack. "Etrafta kaç tane ofis anahtarı dolaşıyor bilmiyorum ama epeyce var ve burası gece geç saatlerde boş oluyor."

Ya da dedi ki, (1) finansal olabilir ... ancak **f i n a n s a l** olsaydı, Tubbs suç ortağına ya da casusa nasıl yaklaşırdı? Muhtemelen bunu sadece suç ortağının kişisel bilgisi aracılığıyla yapabilirdi ve bu da (3)'e geri dönerdi: kişisel bir ilişki.

Bu yüzden Lucas muhtemelen biraz daha yaşlı birini arıyordu, dedi Mack ya da Tubbs'ın tanıyor olması gereken umursamaz, ideolojik olarak yönlendirilmiş bir genci. Tubbs'ın Taryn Grant'in kampanyası için bir casus tutmuş, sonra da onu pornografi çöplüğüne atması için görevlendirmiş olması mümkün müydü?

"Grant, Tubbs'ı tanımadığını söylüyor ve muhtemelen bu konuda yalan söylemeyecek kadar zeki görünüyor... özellikle de bunu öğrenebilseydik," dedi Lucas Mack'e. "Her neyse, ona inandım. Muhtemelen onu tanııyordu."

Mack, "Bak sana ne diyeceğim, eğer Tubbs gibi bir operatör kampanyamızdaki bir casusu bilseydi, diğer Demokratlar da bunu bilirdi," dedi. "Bence yanlış kişileri tehdit ediyor olabilirsiniz."

"Seni tehdit etmiyordum," dedi Lucas.

"O zaman neden terliyorum?"

- - -

LUCAS arabasına doğru yürürken bunları düşünüyordu ve kapının kilidini açtığı anda Minneapolis içişleri polisi Marion'dan bir telefon aldı.

"Sadece bir güncelleme: Bu sabah Domestics'i yırtıyordum. Kanıtım yok ama elimde yarım düzine isim var ve Tubbs için o porno-yu kopyalayan her kimse muhtemelen listededir."

"İsimleri nereden buldun?" Lucas sordu.

Marion, olaya karışmış olma ihtimalinin en düşük olduğunu düşündüğü insanlarla işe başladığını ve başlarının üzerinde asılı duran ağır suç tehdidiyle işbirliği yaptıklarını açıkladı. Olmadık zamanlarda, tek başına ya da küçük gruplar halinde Domestics bilgisayarını kullanırken görülen ya da kullanırken görülmekten mutsuz olan ve ofise yeni bir yüz geldiğinde hemen imzasını atan kişileri arıyordu.

"Beş erkek ve bir kadın -belki de diyorum- defalarca pornoya bakmış olabilir. Bence altısı da muhtemelen . . . orada bunu bilen küçük bir kulüp gibi. Psikiyatristlerden ikisi şehir bilgisayarlarında çocuk pornosu olduğuna dair söylentiler duymuştu. İsimleri oradan aldım."

"Şimdi ne yapıyorsun?" Lucas sordu.

"Bu konuyu şefle konuşmam gerek ama Tubbs'a porno-yu kimin verdiğini bulmaya çalışacağım ve bilgi karşılığında ona dokunulmazlık teklif edeceğim."

"Ne zaman yapacaksın?"

"Şefle konuştuktan sonra avukatlarla görüşmem gerekecek. Sanırım bu akşamdan daha erken olamaz, büyük olasılıkla da yarın."

"Benimle konuşmaya devam et," dedi Lucas.

- - -

Ofisine dönerken Smalls'u aradı: "Kampanya nasıl gidiyor?"

"Pek iyi değil: O kaltak tanıdığı herkese pornonun gerçekten benim olduğunu fısıldatıyor."

Lucas, "Televizyon çalışanlarına kampanyasının bunu yapmadığını ve yapanı kovacağını söylediğini sanıyordum," dedi.

"Tabii ki öyle söyledi," dedi Smalls. "Yalan söylüyor."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü *ben olsam* öyle yapardım."

Lucas dedi ki, "Tamam. Dinle, daha fazla ilerleme kaydediyoruz ama Tubbs'ın suç ortağını ofisinde bulmamız gerekiyor. Bu her şeyi açığa çıkaracaktır. Eğer bu ideolojik nedenlerle yapıldıysa, bir casus tarafından yapıldıysa, kampanyanızdaki birinin o kişi hakkında şüpheleri olmalı. Temel inançlarınızı saklamak o kadar kolay değildir. Özellikle de üniversite öğrencisiyseniz. Bu yüzden birisinin, sizin değil ama belki kampanya yöneticinizin, bu kişinin kim olabileceği hakkında herkesle konuşmasını istiyorum. Bir casus yakalamaya çalışıyoruz. Bu işi diğer taraftan, Demokrat taraftan yürüteceğim, bakalım birilerini ortaya çıkarabilecekler mi?"

Smalls bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Bunu yapabilirim. Aslında, televizyonculara bir casus aradığınızı sızdırırsak . . bu onları gerçekten kirli bir oyun olduğuna ikna etmeye yardımcı olabilir."

"Her neyse," dedi Lucas. "Seni yeniden seçtirmeye çalışmıyorum."

Smalls güldü ve "Senin gibi iyi bir liberali öldürüyor olmalılar" dedi.

"Ah, o kadar politik değilim. Her neyse, eğer bunu yapabilirseniz, ben de diğer taraftan başlayacağım."

"Seçime dört gün kaldı," dedi Smalls. "Pazar gününe kadar bitmezse mahvolurum."

- - -

LUCAS KIDD'İ ARADI: "Bir şey var mı?" "Henüz yok. Hassas bir durum."

- - -

OFİSİNDEN Rose Marie Roux'u aradı ve "Kimin kimi gözetlediğini en iyi hangi Demokrat Parti çalışanı bilebilir?" diye sordu.

"Bu Don Schariff olabilir ama ona böyle söylediğimi söylemeyin. Neden?" "Onu soyacağım," dedi Lucas. "Onu nerede bulabilirim?"

Schariff'in DFL genel merkezinde bir ofisi vardı -Minnesota'nın Demokrat Partisi teknik olarak Demokrat-Çiftçi-İşçi Partisi olarak adlandırılıyordu- ve Lucas onu telefonla orada buldu ve yanına gelmek istediğini söyledi.

"Endişelenmeli miyim?" Schariff sordu.

Lucas, "Bilmiyorum. Endişelenmeli misin?"

"Acaba bir avukat tutmalı mıyım?" Lucas,

"Bilmiyorum. Sen yapmalı mısınız?"

DFL'nin genel merkezi, St Paul'de Mississippi'nin karşısındaki bir iş parkında, inşa edildikten sonra muhtemelen on beş dakika boyunca havalı görünen ama artık öyle olmayan, beyaz tuğlalı alçak bir binaydı. Lucas bir resepsiyonistle konuştu, o da bir telefon etti. Schariff gelip onu aldı ve "Konferans odasıdayız," dedi.

"Biz kimiz?" Lucas sordu.

"Ben ve avukatımız Daryl Larson," dedi Schariff. Tıknaz, siyah saçlı, düzgün kesilmiş sakallı ve koyu renk çerçeveli gözlüklü bir adamdı. Üzerinde beyaz bir gömlek ve plastik bir cep koruyucusunun içinde birkaç kalem vardı. Başka herhangi bir durumda Lucas onu sadece cep koruyucusuna bakarak tutuklamak isteyebilirdi. "Sordum ve herkes bir polisle konuştuğunuzda ... özellikle de Grant-Small's kavgasını soruşturan bir polisle ..."

"Tamam," dedi Lucas.

Larson, Lucas'ın Weather'ın St. Paul Oda Orkestrası'yla olan ilişkisi sayesinde tanıdığı uzun boylu, zayıf bir adamdı. Larson orkestra için para toplardı, genellikle zengin kadınları kandırarak; Weather'da işe yaramıştı. Lucas odaya girdiğinde Larson okumakta olduğu gazeteyi bıraktı ve el sıkışmak için ayağa kalktı. "Lucas, seni gördüğüme sevindim. Weather nasıl?"

"Beş parasız. Beş parasız. Hiç parası kalmadı. Çocukları nasıl besleyeceğimizi merak ediyor."

"Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi Larson dişlek bir gülümsemeyle. "Başsağlığı dilemek için onu arayacağım."

Hoşbeş faslı bittikten sonra konferans sandalyelerine yerleştiler ve Lucas, Tubbs'ın kayboluşuyla ilgili bildiklerinin ve inandıklarının bir kısmını özetledi. Sözlerini şöyle bitirdi: "Muhtemelen bu konu hakkında konuşmak istemeyeceksiniz çünkü

Medya Tubbs'ın kayboluşunu porno numarasıyla bir araya getirirse ... kötü görünecektir."

Larson, çenesini kapalı tutan Schariff için "Sanırım bu konuda anlaşabiliriz," dedi. "Ama bu Don'u nasıl ilgilendiriyor?"

"Bu işlerden anlayan biri bana Don'un partinin taktik manevraları ve bu işlere karışan herkes hakkında çok şey bildiğini söyledi."

Schariff, "Ben kirli numaralar yapmam," dedi.

Larson onu susturmak için parmağını kaldırdı ve Lucas'a, "Git devam et."

"İşin teknik gerçeği şu ki, bubi tuzağı Smalls'un bilgisayarı patladığı sabah ayarlanmış olmalı. Tubbs o sabah orada değildi. Birkaç gündür orada değilmiş," dedi Lucas. "Yani bir suç ortağı vardı. Bu suç ortağı tamamen açgözlülükle hareket etmiş olabilir. Tubbs ona para vermiş olabilir. Ama bunun ideolojik bir şey olması, Tubbs'ın gönüllüler arasında bir casus olduğunu bilmesi ve tuzağı kurması için adamı tutması da aynı derecede muhtemel. Don partinin operatörlerinin çoğunu tanıdığı için ... casusun kim olduğunu da bilebileceğini düşündük. Eğer varsa."

Larson, "Böyle bir bilgi edinmek suç değildir," dedi.

"Öyle olduğunu söylemedim ama Smalls'u suçlamak öyle. Casusun o şeyleri bilgisayara yüklemesine yardım eden ya da bunu bilip de söylemeyen herkesin de başı belada. Komplo ve diğer şeyler. Hapis cezası," dedi Lucas. "Burada kabalık etmeye çalışmıyorum ama nereye varmak istediğimi anlıyorsunuz."

Schariff, "Şey, ben-" dedi.

Larson parmağını tekrar kaldırdı ve "Hayır" dedi. Sonra Lucas'a, "Don ve ben konuşmalıyız. Seni bugün daha sonra ararım."

"On dakikaya ne dersin?" Lucas sordu. "Seçimler yüzünden işler iyice sıkıştı."

"Bugün daha sonra," dedi Larson. Ve yerinden kıpırdamadı.

- - -

Lucas, *Star Tribune* gazetesinin suç muhabiri Ruffe Ignace'den bir telefon aldı: "Her türlü farklı haber alıyoruz."

Smalls'u işaret ediyor. Smalls, Rose Marie Roux tarafından aklandığını ve ifadesini verdiğini söylüyor ki bu ifadeye baktığınızda onu tam olarak aklamadığını görüyorsunuz. Bu arada insanlar politikacılarımıza pornonun ona ait olduğunu fısıldıyor. Ne tarafa yönelmeliyim?" Lucas, "Bu konuda kayıt dışı konuşmam gerekecek," dedi. "Daha da iyisi,

Neden doğrudan Rose Marie'yi aramıyorsun?"

"Beni başından savma eğiliminde," dedi Ignace. "Her neyse, biraz kayıt dışı kalabilir miyiz? Soruşturmada yüksek mevkide bir kaynak mı?"

"Araştıran tek kişi benim, o yüzden bu işe yaramaz," dedi Lucas. "Tamamen gitmem gerekiyor."

"Kahretsin. Pekâlâ, kayıt dışı kaldık," dedi Ignace. "Ne tarafa eğilmeliyim?"

"Smalls'a komplo kuruldu. . . . O masum."

"Teşekkürler. Artık neredeyse ödeştik. Bana sadece biraz borçlusun."

"Bir dakika sonra beni ara," dedi Lucas. "Senin için başka bir şeyim olabilir."

"Tuvalette misin?"

"Hayır, bir otoparktayım ve arabama yaslanmış durumdayım," dedi Lucas. "Düşünmem gerek. Bir dakika."

Lucas arabaya yaslandı ve bunu düşündü. Bir dakika sonra Ignace geri aradı ve Lucas, "Hâlâ kayıt dışı, tamam mı?" dedi.

"Tamam. En iyi kararıma rağmen. Halkın hem hükümete hem de medyaya olan güveni çok daha yüksek olurdu.

."

"Evet, evet, evet. Kayıt dışıyız. DFL genel merkezindeki Don Schariff-S-C- H-A-R-I-F-F-'ı arayın. Orada bir tür unvanı var ama ne olduğundan emin değilim. Her neyse, DFL'nin istihbarat toplama işiyle ilgileniyor."

"Casuslar."

"Evet. Ona Bob Tubbs olup olmadığını sor."

"Ortadan kaybolan adam. Lanet olsun, Tubbs mı? Tubbs pornoları Smalls'a mı attı?"

"Ben öyle bir şey demedim," dedi Lucas. "Schariff muhtemelen senin için bazı bilgilere sahip olabilir. Ama muhtemelen Tubbs'la herhangi bir ilişkisi olduğunu inkâr edecektir."

"Tubbs'ı Cumhuriyetçilerin öldürdüğünü mü söylüyorsunuz?"

Lucas, "Birileri yaptı ama bunun Cumhuriyetçiler olduğunu sanmıyorum," dedi. "Bence ortada bir örtbas var. Ancak Tubbs'ın seçim bitene kadar ortalıkta görünmemesi de mümkün."

"Duyduğuma göre öyle değilmiş," dedi Ignace. "St. Paul polislerinin onun öldüğünü düşündüğünü duydum. Senin de öyle düşündüğünü duydum."

"Evet, sanırım öyle," dedi Lucas.

"Pekâlâ, ödeşik sayılır. Benden bir şey ister misin?"

"Şu anda değil. Ama Schariff'i aramadan önce en az bir saat bekle. Onunla daha iki dakika önce konuştum ve onu şimdi ararsan seninle konuştuğumu anlayacaktır. O yüzden bekle."

"Kanal 3'le mi konuşuyorsun?"

"Hayır. Sadece sende var. O yüzden bekle."

"Bunu yapabilirim," dedi Ignace. "Muhtemelen politikacılarımızdan birinin Schariff'i Tubbs'a bağlamasını sağlayabilirim. Yüzlerce kez birlikte çalışmış olmalılar. *Sosisli sandviç*. Ama yüksek sesle söyle: Tubbs, Smalls'a komplo kurmak için pornoyu kullandı."

"Bunu söyleyemem," dedi Lucas. "Ama bazen, her şeye rağmen, çok ama çok zeki bir adam gibi göründüğünü söyleyebilirim."

"İhtimallerimi öpebilirsin," dedi Ignace. "Ama hayır, bekle. Teşekkürler, Lucas. Sana çok şey borçluyum. Eğer bir şey için suçlanırsan, senin tarafını tutarım."

- - -

LUCAS ofisine geri döndü, ajanlarını aradı, gelişmeleri öğrendi - Rochester'ın Maymun Adam Tecavüzcüsü hakkında hala bir şey yok - ve DFL'den bir şeyler bekledi.

Avukat Larson iki saat sonra tekrar aradı. Kızgındı: "Lucas, Weather'ın parasına ihtiyacım olmasaydı sana sefil bir orospu çocuğu derdim. *Strib*'de Ignace'le konuşmuşsun. Onu Don'un peşine takmışsın. Don'u Bob Tubbs'a, Tubbs'ı da Smalls skandalına bağlayacak."

"Kimseyle konuşmuyorum," diye yalan söyledi Lucas. "Sadece bir adamın neden öldürüldüğünü bilebilecek insanlardan biraz işbirliği almaya çalışıyorum."

"Seni yalancı orospu çocuğu. . . dilimi bağışla. Ignace ile bir daha konuşma, yoksa seni mahvetmenin bir yolunu bulurum. Söz veriyorum."

"Elinden geleni yap, Daryl. Ama Don'un bana vermediği bir şey bildiğini öğrenirsem hapse girer," dedi Lucas. "Bunu örtbas etmeye çalışırsa komplonun bir parçası olur."

Larson, "Örtbas falan yok," dedi. "Smalls'un kampanyasında bir casus varsa, bu casus Grant'in kampanyası tarafından yerleştirilmiştir, bizim tarafımızdan değil."

"O' dedin," dedi Lucas. "Yani bir şeyler biliyorsun."

"Size tam olarak ne yaptığımızı söyleyeyim," dedi Larson. "Herkesi bir araya getirdik ve Smalls için kimin çalıştığını bulmaya çalıştık, tüm gönüllüleri ve sonra listeyi Don'a gösterdik. Listeye baktı ve bir gönüllünün, Bunny Knoedler adında genç bir kadının muhalefet için çalıştığını görünce şaşırdığını söyledi."

"Bunny?"

"Evet. Knoedler. K-N-O-E-D-L-E-R."

"Ne kadar şaşırdı?" Lucas sordu.

Larson, "Tubbs'ın dahil olduğu birkaç eyalet dışı kampanyamızda çalıştığını söyledi," dedi. "Don onun kendini DFL'ye adanmış biri gibi göründüğünü söyledi."

Lucas, "Eğer bu iş olursa, Daryl, sana yüz doları ben göndereceğim," dedi.

"Siktir git, Lucas. . . ama Weather'a benden selam söyle."

- - -

LUCAS SAATİNE BAKTI: Geç oluyordu. Koridorda yürüdü, Shrake'in masasında telefonla konuştuğunu gördü ve o tarafa gitti. Shrake onun geldiğini gördü, parmağını kaldırdı, "Hı-hı. Uh-huh. Gazeteyi bana gönder. Tamam. Gitmeliyim." Telefonu kapattı ve "Titriyorsun." dedi.

"Biraz zamanın var mı?"

"Ah ... hayır. Jackson olayını zorlamaya devam etmemi istiyorsanız olmaz," dedi Shrake.

"Pekâlâ. Jenkins nerede? Jenkins nerede?"

Lucas sordu. "Yağın değiştiriyor," dedi

Shrake. "O ..."

"Hayır, hayır, o değil," dedi Shrake. "Rapid Oil Change'e gidip arabasının yağını değiştirecekti."

"Ara onu, buraya gelmesini söyle," dedi Lucas. "Genç bir kadına dehşet saçmam gerekiyor ve sizden birinin de gelmesini istiyorum."

Shrake, "Bu tam ona göre," dedi. Telefonunu eline aldı ve aradı.

Jenkins dönüş yolundayken Lucas Smalls'u aradı ve soruyu sordu. Smalls bir telefon görüşmesi yaptı ve hemen geri döndü: "Kız saat dokuza kadar telefon bankasında çalışıyor. Bunu yapan o mu?"

"Bilmiyorum ama onunla konuşmak istememize neden olan bir ipucu aldık," dedi Lucas. "Onu aradığımızı anlamasına yol açacak hiçbir şey yapmayın."

"Başka bir deyişle, çenemi kapalı tutacağım."

"Bunu bir ABD senatörüne söyleyemeyecek kadar kibarım."

- - -

JENKINS ORTAYA ÇIKTI ve "Sırada ben vardım" dedi.

"Kullandığın o bok parçası aradaki farkı anlamayacak," dedi Lucas. "Onu bir su hortumuyla doldurabilirsin. Hadi gidelim."

Lucas yolda Jenkins'e bilgi verdi. Saat dördü biraz geçe Smalls'un merkezine vardılar ve sekreter Helen, Lucas'ın kızı olabileceği gibi görünen, uzun boylu, siyah saçlı, mavi gözlü, çarpık dudaklı Bunny Knoedler'ı işaret etti.

Telefon odası, çoklu sesleri bastırmak için duvarlarında akustik döşemeler olan yarım düzine kabine bölünmüş başka bir ofisti. Knoedler iki kablolu telefonun ve bir listenin bulunduğu bir kabinde oturmuş bir numarayı çeviriyordu ki Lucas omzunun üzerinden eğilip baz setindeki kapatma çubuğuna bastı.

Dönüp ona baktı ve "Ne ?" dedi ve adam onun kim olduğunu bildiğini gözlerinden anlayabildi.

Lucas, "Senatör Smalls'un ofisine geri dönmeni istiyoruz," dedi. Jenkins onun kaçmasını engellemek istercesine arkasında belirdi.

"Ne ... ne?" diye sordu.

"Sanırım ne olduğunu biliyorsun ama bunu konuşmamız gerek," dedi Lucas. "Gel benimle."

Telefonu yere bıraktı ve diğer telefon bankası çalışanlarının aniden sessizleşmesiyle birlikte onları odadan dışarı kadar takip etti, Jenkins ve Lucas'ın arasına sıkışmış bir şekilde, suçlu yürüyüşü yapar gibi.

Smalls'un ofisi boştu -artık bir bilgisayar bile yoktu- ve Lucas Knoedler'a bir sandalye işaret etti. O ve Jenkins ayakta durmuş, ona bakıyorlardı. "Sen bir Demokrat ajanısın," dedi Lucas. "Bob Tubbs'ın bir arkadaşısın ve eyalet dışı kampanyalarda onunla birlikte çalıştın. Seni buraya Senatör Smalls'un kampanyasını izlemen için yerleştirdi."

Korkmuştu ve cevap vermeye başladı. "Ben-" dedi.

Lucas onu durdurmak için elini kaldırdı. "Size haklarınızı okuyacağız. Ama haklarınıza ek olarak, bana yalan söylerseniz bunun bir suç olduğunu söylemek istiyorum. Sessiz kalma, hiçbir şey söylememe hakkınız var ama bana yalan söyleyemezsiniz. Bu noktada biz bilgi arıyoruz."

Lucas Jenkins'e bakıp başını salladı ve Jenkins rutine başladı. "Sessiz kalma hakkına sahipsiniz. . ."

Bitirdiğinde Lucas sordu, "Tüm bunları anladın mı? Avukat tutma hakkın olduğunu?"

"Yasa dışı hiçbir şey yapmadım," dedi, ikisine bakarak.

Avukat istememişti. Bu hassas bir konuydu: Lucas yasadışı işlerden bahsetmek istemiyordu. Bunun yerine, "Bob'un annesi onun için çok endişeleniyor ama sadece saklanıyor mu yoksa öldürüldü mü bilmiyoruz. Öldürülmüş olmasından korkuyoruz. Eğer hala buralardaysa, bunu bilmeye çok ihtiyacımız var."

"I . . . I . . . Bilmiyorum," dedi. "Yani, ben de endişeliyim. Bir şey öğrenirsem konuşmam gereken kişi oydu. Sonra telefonuna cevap vermemeye başladı. Onu her gece arıyordum ve sonra ... gitti."

Az önce casus olduğunu itiraf etmişti. "Pornografiyi nereden aldığını biliyor musunuz?" Jenkins sordu. "Bir polis memurundan mı almış?"

"Pornografi ... Onun bununla hiçbir ilgisi yoktu," dedi. "Bu çok saçma. Kirli numaralar yapmadı."

"Bu siyasi kampanya işlerinde biraz yeni olduğunuzu biliyoruz," dedi Lucas. "Ama Bob'un geçmişte birkaç hileye karıştığını söylemek için buradayım. Ve sen de Smalls'un kampanyasını gözetleyerek kirli bir oyun oynuyorsun."

"Bunu herkes yapıyor," dedi. "Herkes. Smalls'un Grant kampında da bir casusu var. Sadece ona sor. Yemin altında sor."

"Tamam," dedi Lucas. Smalls bunu çoktan kabul etmişti.

Pislik olan Jenkins'e baktı. Jenkins, "Bilmiyorum. Herkesin bunu yaptığından şüpheliyim. Bir tür suç olmalı. Ve bu işlerde o kadar da yeni değil - eyalet dışı kampanyalarda çalıştı."

"Bu bir suç *değil*," dedi küçük bir öfke çizgisi göstererek. "Yasadışı değil. Ben yasadışı bir şey yapmazdım."

"Bob'a yakın olduğunuzu biliyoruz," dedi Lucas. "Bob'un pornografinin ortaya çıkması için bilgisayar kuracak birine ihtiyacı olduğunu biliyoruz-"

"Benim bununla hiçbir ilgim yok!" dedi, sesi yükseliyordu. "Ben asla böyle kirli bir şey yapmam. Bu iğrenç bir şey. O porno ... Smalls'a ait. Onun kadınlara ve sekse karşı tutumunu herkes biliyor."

"Hadi ama," dedi Jenkins, sesinde sert bir küçümseme vardı. "Ben ... yapmadım."

Onu beş dakika daha zorladılar ve o da öğleden sonraları ve geceleri çalıştığını ve tuzak kurulduğunda buralarda olmadığını iddia etti. Bunun üzerine zorladılar ve sonunda Tubbs'ın tuzak patlamadan iki gün önce gece ofiste olduğunu düşündüğünü itiraf etti. Bunun üzerinde durdular ve sonunda sihirli kelimeleri söyledi.

"Bak," dedi. "Bir avukat istiyorum. Hemen şimdi."

Jenkins Lucas'a baktı ve kaşlarını kaldırdı. Onu tutuklayacak mıydı? Lucas başını salladı; buna hazır değildi. "Seninle tekrar konuşmak isteyeceğiz. Uzaklaşma. Bizden kaçmaya çalışmayın. Seni tutuklayıp bir geceliğine hapse atmayı düşünüyorum ama umarım

ne olduğunu bilmeye, küçük balıkları yakalamaktan daha çok ihtiyacımız olduğunu anlıyorsunuz. Sen küçük bir balıksın. Bunu anlıyor musun?"

Başını salladı ve "Avukat" dedi.

Lucas bir kamu avukatı sağlamayı teklif etti ama o kendi avukatını tutacağını söyledi. "İşimiz bitti mi?"

"Evet. Ama kaçma-"

"Kaçmayacağım ama beni ofisten çıkarmanı istiyorum," dedi. Smalls'un ofis kapısındaki cam pencereden dışarı baktı. "Bana biraz kızacaklar."

"Bu senin sorunlarının en küçüğü," dedi Lucas. "Gel hadi. Seni dışarı çıkaracağız."

- - -

HAKLI ÇIKTI: odadan çıktıklarında diğer gönüllüler tıslamaya başladı ve biri "Onu hapse atın" diye bağırdı. Kapıda Knoedler omzunun üzerinden bir parmak gösterdi ve Jenkins gülerek, "Bu gerçekten çok şık, tatlım" dedi.

Onu arabasına binerken gördüler ve park yerinden geri geri çıkarken Lucas Jenkins'e "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Jenkins omuz silkti ve şöyle dedi: "Pornodan haberi olduğunu sanmıyorum. Ama bir gece geç saatte, herkes evine gittikten sonra Tubbs'ın ofise girmesine izin verdiyse şaşırmam."

Lucas başını salladı. "Olabilir. Bu da onu bu işin bir parçası yapar. Mesele şu ki, DFL'ciler onu Smalls'a koymadıklarına yemin ediyorlar ve ben de onlara inanıyorum çünkü eğer koymuş olsalardı bunu çok fazla insanın bilmesi gerekirdi. Ben öğrenirdim ve onlar da bunu biliyor. Yani doğruyu söylüyorlar. Tek başına çalışan Tubbs ya da Grant için çalışan Tubbs olmalı. Başka bir şey çıkmazsa, ona geri dönmeye devam etmeliyiz."

Jenkins, "Belki Knoedler'e sınırlı dokunulmazlık verebiliriz," dedi.

Lucas, "Eğer tuzağı o kurduysa ona dokunulmazlık vermek istemeyiz," dedi.

Jenkins başını salladı: "Sana söylemeliyim: Bu konuda ona inandım. Bu konuda oldukça ateşliydi ve bu gerçek görünüyordu. Ayrıca, kontrol edebileceğimizi biliyor."

Lucas burnunu ovuşturdu ve caddenin iki blok ötesinde duran kızın arka lambalarına baktı. "Evet, gerçek gibi görünüyordu," dedi. "Lanet olsun."

- - -

YİNE DE KONTROL ETTİ ve sekreter Roman, Knoedler'in çalışmasının planlanmadığını, çünkü gönüllülerin bile günde sekiz saatle sınırlı olduğunu söyledi. "Ama insanlar, bilirsiniz, heveslidir ve her zaman gelip giderler. Burada olabilirdi ve kimsenin bunu olağandışı bulacağını ya da fark edeceğini sanmıyorum."

BÖLÜM 14

Lauren bir atıştırma tabağı hazırlamıştı ve Kidd, Taryn Grant'in yatak odasındaki güvenlik kamerasının gizlilik seçeneğini atlarken son kalan yenibahar peynirli kerevizi çiğniyordu.

Kamera aktif değildi, bu da son otuz saniye içinde yatak odasından kimsenin geçmediği anlamına geliyordu.

Teknik olarak, caddenin hemen yukarısında bulunan federal adliyedeki Wi-Fi sisteminden çalışan bir dizüstü bilgisayarla çalışıyordu. Birkaç yıl önce binaya bir tekrarlayıcı inşa ederek önlem almıştı.

Ekranda hiçbir şey hareket etmezken, üzerinde çalıştığı bir manzaraya bakmak için dizüstü bilgisayarından uzaklaştı, Coon Rapids Barajı'nın birkaç mil yukarısındaki Mississippi'nin bir görünümü. Sonbahar yapraklarının ve karanlık nehrin renginin yeterince doğru olduğunu düşündü, ancak resim için işe yaramadı: ve doğru renk, çalışmasının itici bir yönü değildi.

Üzerine boya sıçramış bir önlük giydi, bir avuç dolusu yağlı boya tüpü seçti, cam bir palete biraz boya sıktı ve renkleri karıştırmaya başladı. Bir saat sonra, dizüstü bilgisayar ekranı titreyerek canlandığında ve Taryn Grant yatak odasına girdiğinde hala nehrin yüzeyindeki rengi ayarlıyordu.

Grant ayakkabılarını çıkarırken Kidd dizüstü bilgisayarın yanına gitti, ardından elbisesinin fermuarını açtı, başının üzerinden çekti ve yatağa fırlattı. Bunu bir slip takip etti ve onu sütyeni, külotu ve gerçek bir jartiyer kemeriyle tutturulmuş gerçek naylon çoraplarıyla bıraktı.

Ekranın soluna doğru yürüdü ve Kidd yüksek sesle, "Geri dön, geri dön ..." dedi.

Otuz saniye sonra ekran kapandı.

Yine de yatak odasından geri dönmesi gerekiyordu ve Kidd bir çizim taburesini dizüstü bilgisayar tezgahına çekti, oturdu ve bekledi. Yedi ya da sekiz dakika sonra Grant doğduğu günkü gibi çıplak, duştan yeni çıkmış bir halde yatak odasından geçip uzun beyaz bir havluyla sırtını sildi. Kidd onun sağlıklı bir genç kız olduğunu düşündü.

Kidd izlerken, havluyu yatağının üzerine attı ve yan masaya doğru yürüdü, arkasına uzandı ve bir düğmeye basmış ya da bir kolu hareket ettirmiş olmalıydı - yan duvardaki gömme kitaplık duvardan düzgün bir şekilde döndü. Grant kasanın yanına gitti ve kasanın tuş takımına bir dizi rakam girdikten sonra ağır çelik kapıyı çekip açtı ve mücevher kutularını çıkarmaya başladı.

Kidd stüdyoya döndü ve bağırdı, "Hey, Lauren. Buraya gel. Çabuk."

Lauren bir dakika sonra kapıdan içeri girdi ve "Jackson'ı almam lazım..." dedi. Jackson okuldaydı.

Kidd monitörü göstererek, "Şuna bakın," dedi.

Baktı ve alnında bir kaş çatma çizgisi belirdi ve "Bu da ne? Bu Taryn Grant mi? Kidd, ne halt ediyorsun?"

"Hey. Bak ne yapıyor."

Lauren monitöre baktı. "O ... vay canına, şuna bakın."

Grant yatağın üzerine koyduğu yarım düzine mücevher kutusundan birini açtı ve düğümlü altından ağır bir kolyeyi denedi. Aynada kendine baktı, sonra altını çıkarıp kutunun yanına bıraktı ve başka bir kutu açtı. Bu kolye daha küçük, daha ağırbaşlıydı ... ve elmaslarla parıldıyordu.

Kidd ekranın bir köşesine dokundu: "Kasadan çıkarmış." "Bakabilir miyiz? Kasaya mı?"

"Biraz geri sarabilirim, şu köşeye bakın ..."

Kayıt boyunca geri adım atarak kameranın kaydı durdurduğu noktaya geldi. "Kamera hareket ettiğinde tetikleniyor ve otuz saniye daha çalışıyor."

Bir sıçrama oldu ve sonra giysisiz Grant sol taraftan tekrar ekrana girdi ve Kidd, "Yow," dedi ve

Lauren dedi ki, "Evet, evet. Böyle bir şeyle başa çıkmak için hiçbir şekilde nitelikli değilsin."

Kidd, "*Bu*, benim küçük balkabağı çiçeğim, senin kendinle boy ölçüşemez," dedi.

"Teşekkürler, ama dürüst olmak gerekirse, *benimle* başa çıkabilecek nitelikte değilsin. Her şeyimi biraz yumuşatmam lazım. Tamam, işte başlıyoruz."

Lauren, Grant'in önce kitaplığı, sonra da kasayı açmasını izledi.

Lauren kasanın kapısına bakarak, "Bu bir Robinson Çelik Blok," dedi. "Tekrar çalıştırıp tuş takımına yaklaşabilir miyiz?"

Kidd birkaç tuşa bastı ve ekranın kasayı gösteren köşesi tüm ekranı kaplayacak şekilde değişti; birkaç tuşa daha basınca kayıt geri çekildi ve kitaplığın açıldığını gösterdi. Grant'in eli belirdi ve tuş dizisine bastı.

Kidd, "Tanrım, sekiz rakamlı bir kod." dedi.

Lauren, "Çakı ile bir Robinson'a binemezsin," dedi. "Tekrar çalıştır."

Kidd tekrar arattı ve Lauren, "Sanırım 62649628 idi. Ya da 95970960 olabilir. Biraz daha bakmam gerekecek. Kasa açıldığında alarm çalıyor mu?"

Kidd, "Bunu anlamak için biraz daha araştırma yapmam gerekecek ... ama bundan şüpheliyim," dedi.

"Tamam. O düğmeye nasıl bastığına tekrar bakmak istiyorum."

Dosyayı bir düzine kez çalıştırdılar ve Lauren, Grant'in kitaplığın yerini değiştiren düğmeye basarken ya da kolu hareket ettirirken kolunu ve parmaklarını izledi. Sonunda bunun basit bir düğmeye basma işlemi olduğuna, muhtemelen kablosuz olduğuna ve düğmenin yan sehpanın arkasına monte edildiğine karar verdi. "Düğmeyi bir an için hissettiğini ve sonra orta parmağıyla ittiğini görebilirsiniz... kaydırma hareketi değil. Bu bir düğme ve bir kez basıyor: kodlanmış bir dizi değil."

Kidd canlı videoyu tekrar başlattı ve Grant, artık iç çamaşırlarıyla, bacaklarından aşağı sarkan jartiyer kemeri kayışlarıyla, sütyenini bağladı ve çok sayıda renkli değerli taş da dahil olmak üzere mücevherleri tekrar denemeye başladı.

"Şuna bak, sanırım bu bir yakut," dedi Lauren. "Tanrım, bu şey bir kanalizasyon tıpası büyüklüğünde."

Sonunda Grant, birden fazla inci dizisine benzeyen bir şey seçti.

"Baktığı ve reddettiği mallar - hepsinin birinci sınıf olduğunu varsayarsak, ki parası göz önüne alındığında öyle olduğuna bahse girerim - sadece gördüklerimizle bir milyon dolara bakıyoruz. Kasada daha fazlası var. Doğru kolyeyi arıyordu. Her şeyi, yüzükleri ve bilezikleri çıkarmış olamaz."

"Geçen yıl bir milyon kazandım," dedi Kidd. "Paraya ihtiyacımız yok."

"O senin paran, benim değil," dedi Lauren. "Kendi paramın olmasını isterim."

"Çok aptalca davranabiliyorsun," dedi Kidd.

"Her neyse. Birkaç önemli fotoğrafa bakmak isteyeceğim," dedi Lauren.

"Ben de," dedi Kidd. "Mesela naylon çoraplarını giydiği zaman . . ." "Hey ..."

". . . benim küçük şalgam çiçeğim."

Lauren onun göğsünü okşadı. "O videoyu güvenli bir yere koy. Jackson'ı almak için geç kaldım. Bu gece yattıktan sonra konuşuruz."

- - -

KIDD, LUCAS'a Lauren'in sigorta eksperisi olarak çalıştığını söyledi ki bu yeterince doğrudu: Lauren zengin müşterilerini aradıktan sonra sigortalarının ayarlanması gerekiyordu. Çoğunlukla para çalışıyordu, çünkü basitçe ... para olduğu için. Eğer eritilebilen ya da tanımlanamayan taşlara ayrılabilen türdense mücevher de çalışıyordu.

Kidd'in bir keresinde savunma sırlarını pazarlayan bir adam hakkında bilgi alması gerekmiş ve Lauren'ı kendi hırsızlığını gizlemek için onun kasasını kırmak için kullanmıştı. Kasa yerinde kırılmazdı: çok iyiydi. Bu yüzden Lauren kasayı duvardan tamamen sökmek için bir güç krikosu kullanmış, Kidd'e kasayı adamın apartman dairesinin penceresinden aşağı attırarak ve onu

Çok ağır olan kasayı hızlı bir koşu ile arabalarına kadar birkaç yüz metre taşıdı. Kasayı bir makinist arkadaşına götürmüş, o da kasayı kesip açmıştı.

Kidd o geceyi düşündüğünde bile yeni başlayan bir fıtık hissediyordu. . .

Gerçi sadece gelir elde etmek için çalmamıştı: bunu hoşuna gittiği için ve çoğu zaman kurbanları bunu hak ettiği için yapmıştı. Ona karşı en savunmasız olan insanlar neredeyse her zaman bir tür yasadışı ya da ahlaksız iş yapan pisliklerdi. Onları seçiyordu çünkü çoğu polise gitmiyordu. Politikacılar favori hedefiydi - hiçbir politikacı FBI'ı arayıp dondurucusundan yirmi dolarlık banknotlar halinde yüz bin dolar çalındığını bildirmemişti.

Lauren aynı zamanda kokain ve kovboylardan da hoşlanıyordu; Kidd'le birlikte bir çocuk sahibi olmanın iyi olacağına karar verdiklerinde her ikisinden de vazgeçmişti. Gerçi bu zevkin ortadan kalkması gerekmiyordu.

- - -

JACKSON o gece yatağına yattığında ve Kidd oturma odasındaki kanepede uzanmış, Ulusal Sanat Galerisi'nin Amerikalı ressamla ilgili retrospektif bir sergiyle bağlantılı olarak hazırladığı *George Bellows*'u derinlemesine okurken, Lauren içeri girdi ve "Ayaklarını oynat," dedi.

Kidd oturduğu yerden kalktı ve Lauren kanepeye çökerek, "Bunu bana neden gösterdin?" diye sordu.

"Geçen hafta bayatlamış hissettiğini söylemiştin. Sonra Roosavelt'lerin evine gittiğimizde, orayı gözetlediğini fark ettim."

Lauren, "Suki'yle birlikte yeni dekora bakıyorduk," dedi.

"Doğru." Roosavelt'ler sekiz bin metrekarelik yeni çatı katlarını, diğer şeylerin yanı sıra büyük bir Kidd manzarasıyla dekore etmişlerdi ve Kidd ile Lauren enstalasyonun neye benzediğini görmek için oraya gitmişlerdi.

"Hey . . ."

Kidd, "Aklından neler geçtiğini bilmem gerekiyor," dedi.

"Bir sürü şey," dedi Lauren. "Ama Taryn'e dönecek olursak. Sence onun evini kırmalı mıyım?"

"Hayır. Bunu düşünmeni istiyorum," dedi Kidd. "Her şeyi. Yakalanırsan ne olacağını, bunun Jackson ve benim üzerimdeki etkisini ve yakalanmazsan ne olacağını. Bu işleri nasıl değiştirirdi? Ya da herhangi bir şeyi değiştirir mi?"

Lauren dedi ki, "Bilmiyorum. Ne olacağını bilmiyorum. Ama bana videoyu gösterdiğinden beri . . . sanki ateşim varmış gibi hissediyorum." "Daha önce de ateşin vardı. Bunu görebiliyordum. Eğer olmasaydı, ben

sana Grant'in yatak odasını göstermezdi."

"Evet..." Ayağa kalkıp pencereye doğru yürüdü ve nehre baktı, nehir kıvrımın etrafında kaybolup Meksika Körfezi'ne doğru akıp gidiyordu. "Evet, haklısın. Bir yerlere bakıyordum."

"Bundan korkuyordum," dedi Kidd.

Lauren arkasını dönerek, "Ben hiç yakalanmadım," dedi. "Hiç basılmadım."

Kidd, "Daha önce bu kadar zorlanmıyordunuz," dedi.

"Haklısın. Yapmadım."

"Bıraktım," dedi Kidd. "En azından yapabildiğim kadarıyla."

"Bırakabilirdin çünkü bu işi yapmayı hiç istememiştin-endüstriyel casusluk, fabrikalarda gizlice dolaşmak ... hepsi çok garip geliyordu," dedi Lauren. "Buna ihtiyacın yoktu, çünkü sen temelde bir ressamısın, hırsız değil. Ama ben temelde bir hırsızım. Yaptığım şey bu. Bu benim resmim. Temelde bir ev kadını değilim."

"Ama kimse beni resim yaptığım için hapse atmayacak..."

"O *Times* eleştirmeni olabilir," dedi Lauren. "Sizin geçmiş bir döneme ait olduğunuzu ve fiyatlarınızın tablolar gibi eski moda bir şey için saçma olduğunu söyledi."

"Ciddi olmaya çalışıyorum," dedi Kidd. "Her şey hakkında. Bu yüzden sana videoyu gösterdim. Hayatın hakkında düşünmeni istiyorum."

Ondan uzaklaştı ve başını salladı. "Pekâlâ. Bunu yapacağım. Bunu yapacağım, Kidd."

İki saat boyunca konuştular. Lauren çoğunlukla haklıydı-Kidd aslında bir ressamdı, ama kalbinde bilgisayarların ve dillerinin güzelliği için ayrılmış, asla kaybolmayacak bir nokta vardı.

O gecenin ilerleyen saatlerinde Kidd stüdyoya geri döndüğünde bilgisayarından bir ses geldi. Oraya gitti ve baktı. Askeri kayıtlar deposu. Bir tuşa dokundu ve diğer uçtaki bilgisayar duraksadı. "Açıl susam açıl," dedi Kidd, acele ettiğini hissederek.

Ordunun bilgisayarı açıldı.

BÖLÜM 15

Lucas bir kanepeye uzanmış, uzun zamandır okumak istediğı Steve Jobs biyografisini okuyordu ki cep telefonu çaldı. Ekrana baktı, saat on biri iki dakika geçiyordu ve "Arayan Bilinmiyor" yazıyordu.

"Alo?"

"Hiçbir şey söylemeyin. Bu yanlış numara. E- postana bak. Yarın akşamdan önce beni arama."

Tık. Kidd gitmişti; arama altı saniye sürmüştü.

- - -

LUCAS koltuktan kalktı ve çalışma odasına geri döndü, bilgisayarın başına oturdu ve e-postasını açtı. Askeri kayıt deposundan gelen bir posta vardı.

Üzerine tıkladı ve iki PDF belgesi buldu. İlkine tıkladı ve Ronald L. Carver hakkında otuz sayfalık bir belge buldu, Çavuş E-8 ABD Ordusu, "Gizli" olarak işaretlenmişti. Lucas hiç orduda bulunmamıştı ve E-8'in bir rütbe olduğunu düşünüyordu ama emin değildi. Kontrol etmek için Google'a girdi: E-8 başçavuştu.

Belgede bir yığın kısaltma vardı ve Google'a girip çıkarak, tanımları araştırarak, sarı bir bloknot üzerine notlar alarak otuz sayfayı incelemesi bir saatini aldı.

Weather kafasını içeri uzattı ve "Yatağa gelmiyor musun?" dedi.

"Bir süre için değil." Geç kalkmıştı; sabahları çalışmıyordu. "Bir işim çıktı."

"Daha fazla diyet kola içme yoksa bütün gece ayakta kalırsın."

Kadın gitti ve Lucas Carver'a geri döndü. Belgeyi taradığında Carver'ın Irak'ta üç yıl, Afganistan'da da iki yıl geçirdiğini anlamıştı. Ateş altında gösterdiği cesaret için bir Gümüş Yıldız ve bir Bronz Yıldız almış, en az iki kez yaralanmış ve iki Mor Kalp kazanmıştı. Yaralarının hiçbirisi ciddi değildi. Her ikisi de ülke içinde tedavi edilmiş ve her iki durumda da bir aydan kısa bir süre içinde aktif göreve dönmüştü.

Sonra bir şey oldu ama Lucas ne olduğunu anlayamadı. Carver azarlanmış -tam olarak ne olduğu belirtilmemişti- ve çok kısa bir süre sonra onurlu bir şekilde terhis edilmişti.

Belgeyi ikinci kez okuduğunda, Carver'ın bir dizi üst düzey eğitimden geçtiğini belirledi: Ranger'dı, paraşütle atlama yeterliliğine sahipti, ayaklanmaya karşı savaş konusunda yarım düzine kurs almıştı ve hem Irak hem de Afganistan'da "müstakil görevde" çok zaman geçirmişti.

Google'dan bulduğu askeri siteleri inceleyerek Carver'ın mümkün olan en kısa sürede başçavuş rütbesine ulaştığını tespit etti. O zaman dışarıdaydı.

Lucas sandalyesinde arkasına yaslandı ve olayı değerlendirdi. Carver'ın muhtemelen bir çeşit rütbeli savaş uzmanı olduğunu düşündü, internetteki askeri sitelerde "operatör" olarak adlandırılıyordu. Lucas onun pek çok insan öldürdüğünden şüpheleniyordu; aldığı eğitim de bu yöneydi.

Ama bu kınama çok geniş bir alanı kapsayabilirdi. Carver'ın yanlış kişiyi ya da çok fazla kişiyi öldürmüş olabileceğini düşündü. Carver'ın madalyaları, deneyimi ve eğitimi düşünüldüğünde, Lucas onun esrar sardığı için kovulmuş olmasının pek mümkün olmadığını düşündü.

- - -

Douglas Damien Dannon'ın kayıtları pek çok açıdan Carver'ınkilerle paralellik gösteriyordu. Dannon altı yıl orduda kalmış, yüzbaşı olarak onurlu bir şekilde terhis edilmişti. Kayıtlarda ordudan atıldığını gösteren hiçbir şey yoktu.

Carver gibi o da hizmet süresinin çoğunu Irak ya da Afganistan'da geçirmişti. Ateş altında gösterdiği cesareten dolayı Bronz Yıldız kazanmıştı.

Irak'ın ilk işgali sırasında yol kenarına yerleştirilen bir bombayla yaralanmıştı. Birkaç yıl piyade teğmeni olarak görev yaptıktan sonra mobil bir istihbarat birimine, daha sonra da bir tabur karargâhındaki istihbarat birimine atanmıştı. Lucas bunun tam olarak ne anlama geldiğinden emin değildi ve *tabur*, *bölük*, *tugay* ve *tümen* gibi kelimeleri araştırmak için biraz zaman harcamıştı.

Görünüşe göre bir tabur, büyüklük olarak orta düzey bir birlikti ve onun taburu da Irak'taki çatışmalara derinlemesine karışmıştı. Dannon iyi verimlilik notları almıştı ama Lucas bunları tam olarak nasıl değerlendireceğinden emin değildi. Kendi bürokrasisinde, iyi verimlilik notları içeridekiler tarafından yorumlanabiliyor ve biraz fazla hafif övgülerle lanetlenebiliyordu.

- - -

LUCAS sabah ikiyi biraz geçte yatağa girdiğinde, Grant'in güvenlik ekibinin bir cinayeti hesaplanmış bir hassasiyetle planlayıp gerçekleştirebileceğini ve büyük bir sorun yaşamayacağını bilecek kadar çok şey öğrenmişti. Bunu yapmalarını sağlayacak araçlara, eğitime ve kişiliklere sahiplerdi.

Eğer Tubbs'ın cinayetinden onlar sorumluysa, onları yakalamak imkansızla yakın bir şey olurdu.

İmkânsızla *yakın*, diye düşündü uykuya dalarken.

Sonraki . . .

Gözlerini açtı, yanı başındaki Weather'ın nefes alışını dinledi, sonra tekrar yataktan sürünerek çıktı, telefonunu da yanına alarak çalışma odasına gitti ve Virgil Flowers'ı aradı. Flowers üçüncü çalışta açtı ve "Ne oldu?" diye sordu.

"Yarın erkenden burada olmanı istiyorum. Saat on gibi."

Flowers inledi. "Bunu söylemek için gecenin bir yarısı beni aramak zorunda mıydın? Maymun Adam'ın yine dışarıda olduğunu sanıyordum."

"Özür dilerim. Saat beşte teknenle oradan ayrılmandan korkuyordum," dedi Lucas. "Burada zamanım tükeniyor ve bazı kâğıtlara bakmanı istiyorum. Bunu yapabilecek tanıdığım tek adam sensin."

"Ne?"

"Sen orduda polistin," dedi Lucas. "Yukarıda görüşürüz."

Lucas telefonu kapattı, yatağına döndü ve mışıl mışıl uyudu.

- - -

Ertesi sabah Weather sırtına bir gazete bıraktı ve "Ruffe" dedi.

"Ne dedi?"

"Devletin -adınızı kullanmasa da sizi kastediyor- Tubbs'ın Smalls'a yapılan kirli oyunu örtbas etmek için öldürülmüş olma ihtimalini araştırdığını söyledi. Demokratlar çok kızgın, Cumhuriyetçiler ise öfkeli."

"Yani ... değişiklik yok," dedi Lucas.

"Kıçını kolla Lucas," dedi Weather. "Her şey çukura yuvarlanmak üzere."

- - -

Birkaç saat sonra, uzun sarı saçlı, sırık gibi bir adam olan Virgil Flowers kovboy çizmelerinin topuklarını Lucas'ın masasının üzerine koydu ve Lucas'ın kendisi için yazdırdığı iki belgenin son sayfasını çevirdi. Flowers, "Haklısın. Bunlar lanet olası iki tehlikeli adam. Özellikle Carver, ama bu Dannon da kolay lokma olmayacaktır. Operasyonun arkasındaki beyin o olacak."

Lucas Flowers'ı iki nedenden ötürü çağırmıştı: Zekiydi ve St. Paul Polis Departmanı'na, ardından da BCA'ya katılmadan önce orduda yüzbaşı olarak görev yapmıştı. Normalde eyaletin güney üçte birinde çalışırdı, Lucas'ın başka bir şey yapmasını istediği zamanlar hariç.

Lucas kâğıtları masanın üzerine fırlatarak, "Bu saçma sapan şeylerle uğraşıyordum," dedi. "Ünlü bir eski savaş lordu olarak bunların ne anlama geldiğini bileceğini düşünmüştüm."

Flowers, "Bu adamlardan birkaçıyla Balkanlar'da tanıştım," dedi. "Korkunçlar. Zeki, sert. Film yıldızları gibi kaslı, yırtık gömlekli değiller. Birçoğu gerçekten oldukça küçük adamlar, temiz, sessiz - onları pencereden atabileceğinizi düşünürsünüz, ama yanılırsınız. Bir sorun çıkar, bilirsiniz, ve onlar

bir görev verildiğinde, gerçekten çok sakin olurlardı. Oturup kraker yer ve silahlarını kontrol ederlerdi. Kontrol altında tutulurlar. Ordu onları çok rahat bırakıyor, çünkü yaptıkları işte çok iyiler ... ki bu da temelde insanları öldürmek ve kaçırmak."

Lucas, "Alışılmadık bir beceri seti," dedi.

Flowers, "Evet, onlarla çok fazla temasım olmadı," dedi. "Kendi yerleşkeleri vardı. Gizliler, birçoğu öldürülüyor - inanılmaz bir ölüm oranları var. Buna rağmen orduda kalıyorlar. Bazıları orduya 'Anne' diyor. Sanırım strese ve yoldaşlığa kapılıyorlar. Ya da belki de gerçekten önemli bir şey yaptıkları hissine, ki öyleler. Ordudan ayrıldıklarında sivil olarak başları belaya giriyor. Bazıları ordudan ayrıldıktan sonra kendilerini askeri müteahhit olarak ya da askeri müteahhitler için çalışırken buluyor, başladıkları yere geri dönüyorlar. Arka ceplerinde bir silahla dünyanın dört bir yanında dolaşıyorlar."

Lucas, "Bob Tubbs, Grant kampanyası için çalışıyorsa, onlar için bir tür tehlike oluşturmuş olabilir. Belki daha fazla para istiyordu. Belki çenesini kapalı tutamıyordu, belki de bir senatörü devirdiği için övgü almak istiyordu. Kim bilir? Ama bir tür tehlike arz ediyor olabilir. Ve şurada da bu adamlar var-"

"Onlarla ilgili hiçbir şey bilmiyorsun, değil mi?" Flowers sordu.

"Hiçbir bok değil," dedi Lucas. "Bu yüzden seni buraya getirdim. Bana şunu söylemeni istiyorum: Eğer bir adam iz bırakmadan ortadan kaybolursa ve senin etrafında bu iki adam varsa... şansın nedir?"

"Bunu anlaman için bana ihtiyacın yok. Zaten anladın," dedi Flowers, ayaklarını masaya vurarak. "Sadece haklı olduğunu söylememi istiyorsun."

"Haksız mıyım?"

"Muhtemelen. Bu konuda ne yapacaksın?"

"Onlara karşı herhangi bir kanıt bulabilecek miyim?"

Flowers, "Tuhaf bir şey olmadığı sürece hayır," dedi. "Dinle, sana söyleyeyim. Savaş alanlarında garip şeyler olur. Hoş olmayan şeylerin yapılması gerekir ... ve birilerinin bunları yapması gerekir. Ama bu tür şeyler açıkta yapılamaz. İyilikseverler

çıgıllıklar atacak ve kariyerleri mahvolacaktı. Bilirsiniz, "Amerika'da işler böyle yürümez. Bazen öyle olur. Bin Ladin'e bakın: silahlı çatışmada öldürülmedi, infaz edildi. Bunu herkes biliyor ama o kadar büyük biriydi ki, bundan bahsetmemek için ulusal bir toplu anlaşma var. Böyle bir şey olduğunda, silah Carver gibi insanların elinde oluyor. Bin Ladin olayını saklamanın bir yolu yoktu ama diğer durumlarda yaptıklarını saklamak zorundalar. Ordu *biliyor* ama bilmiyor. Kongre'deki iyilikseverler bile *biliyor* ama duymak istemiyorlar. Ahlak masasındaki ya da narkotikteki adamlar gibi. Onlar da *sizin* gibi, gerçekten. Bazen garip şeylerin yapılması gerekir."

"Tamam."

Flowers, "Carver ne yaptı da atıldı bilmiyorum ama ciddi bir şeydi ve şanslıydı," dedi. "Aynı şeyi bir polis olarak yapsaydı, her ne yaptıysa, hapse girme ihtimalinin yüzde doksan on olduğunu söyleyebilirim. Her ne yaptıysa, gitmesi gerekiyordu ama aynı zamanda ordu da onunla ilgilendi."

"Ya bir albayı ne yaptığı hakkında bilgi almak için mahkemeye çağırırsam?"

Flowers homurdandı. "Asla olmaz."

Lucas, "Federal mahkemeye gideriz-" dedi.

"Adamın yüzünü görmek için on yıl geçmesi gerekirdi ve o zaman da belirli bir şey hatırlayamazdı," dedi Flowers. "Şaka yapmıyorum, Lucas. Böyle bir şey olmaz."

"Peki ben ne yapacağım?" Lucas sordu.

Çiçekler ayağa kalktı, esnedi ve gerindi. "Bilmiyorum. Gizlice dolaşmak. Komplo. Manipüle et. Yalan söyle, hile yap ve çal. Ordunun yaptığını yap, kayıt dışı hallet. Ya da unut gitsin."

"Kafama silah doğrultan bir senatör, bir vali ve bir de müstakbel senatör var."

"Eğer seni indirirlerse, işini alabilir miyim?" Flowers sordu.

Lucas gülümsemedi. "Ne dilediğine dikkat et, Virg." dedi. Virgil:

"Hey. Ciddi değildim."

"Öyleyim," dedi Lucas.

Lucas Flowers'ı öğle yemeğine götürdü ve bu konu hakkında ve genel olarak hayat hakkında biraz daha konuştular. Flowers kısa bir süre önce

Beş katilden dördünü yakaladığı bir dava. Bunlardan üçü öldürülmüştü -hiçbiri Flowers tarafından öldürülmemişti- biri otuz yıldır Stillwater'daydı ve biri de serbestçe dolaşıyordu. Flowers elini kolunu sallayarak gezen katil için mutsuzdu ve Lucas da elinden geleni yaptığını, yasalar mümkün olan her şeyi yerine getirmemiş olsa da genel olarak adaletin yerini bulduğunu savunmuştu.

Şimdi Flowers da ona aynı şeyi savunuyordu. Eğer Dannon ve Carver Tubbs'ı öldürmüşlerse, Lucas bunu ancak kazara öğrenebilirdi. Eğer adalet yerini bulacaksa, bu yargısız infaz olmalıydı.

"Sence onları silahlı çatışmaya mı itmeliyim?" Lucas sadece yarı şakayla sordu.

"Oh, Tanrım, hayır. Kaybetmen yarı yarıya olur," dedi Flowers. "Eğer ikisini birden alırsan, yetmiş otuz olur."

Lucas hiçbir şey söylemedi.

Flowers, "Tabii ki kaybedersen, en azından Weather'a bakmak için burada olacağımı bilerek öleceksin," dedi.

"Arkadaşların olduğunu bilmek güzel," dedi Lucas.

- - -

Flowers ayrıldığında - olası çevre suçlarını kontrol etmek için St. Croix Nehri'ne gideceğini söyledi, bu da balık tutmaya gideceği anlamına geliyordu - Lucas BCA'ya geri döndü ve ofisinin kapısını kapattı, Flowers'ın oturduğu sandalyeye oturdu ve ayaklarını aynı yere koydu.

Eğer Dannon ve Carver Tubbs'ın öldürülmesine karışmışlarsa (eğer Tubbs öldürülmüşse -öldürülmemiş olma ihtimali aklının bir köşesinde kıpırdanıp duruyordu), iki olasılık vardı: Biri bunu kendi başına yapmış, diğerinin bundan haberi olmamıştı; ya da, daha büyük olasılıkla, ikisi de bu işe karışmıştı.

Peki ya Grant? O biliyor muydu? Bunu bir süre düşündü ve sonunda bunu söylemenin hiçbir yolu olmadığı sonucuna vardı. Eğer bilseydi ya da şüphelenseydi, zayıf halka o olurdu. Herhangi bir normal koşulda onun peşinden gitmek cazip gelebilirdi, ama

koşullar normal değildi. Seçimler yaklaşırken, bir polis memurunun bir cinayetten haberdar olabileceği yönündeki herhangi bir önerisi dengeleri değiştirebilirdi. Ve soruşturmayı dayandıracak hiçbir kanıt olmadığından, önerisi doğru çıkmazsa polis memurunun başı büyük belaya girebilirdi.

Pratik amaçlar için, soruşturmasını Dannon ve Carver'la sınırlamak zorunda kalacaktı.

Bir süre onları düşündü - Flowers'ın kayıtlarında gördüklerini - ve sonra telefonunu açtı. Karşıdaki kadın, "Uzun zaman oldu." dedi.

"Çay için vaktin var mı?" Lucas sordu.

"Sosyal bir etkinlik mi? Eski arkadaşlar ve kimin ne yaptığı hakkında bilgi alışverişi mi?"

"Bunu da yapabiliriz."

Grand Caddesi'ndeki bir Tayland lokantasında çay içtiler. Rahibe Mary Joseph tam olarak Lucas'ın yaşındaydı; anaokuluna kadar el ele yürümüşlerdi, o zamanlar sadece Elle'di. Lucas düşününce onun sevdiği ilk kadın olabileceğini düşündü, her ne kadar hayatları tamamen farklı yollardan geçmiş olsa da. O rahibe manastırını seçmişti, Lucas ise dünyayla mümkün olan en çılgın ilişkiyi.

Ama yolları kesişmeye devam etmişti: St Patrick Üniversitesi ve St Anne Koleji'nde psikoloji profesörü olmuş ve Lucas sayesinde kriminal patolojiyle ilgilenmeye başlamıştı. Eyalet hapishanelerinin çoğunda çalışmıştı, bunların arasında suçlu deliller için olanlar da vardı.

Tayland'daki mekâna önce Lucas gitmiş, on dakika sonra da o gelmişti. İlk yıllarda tam bir cüppe giymişti ve rahibelerin çoğu modern kıyafetlere geçtikten sonra da yıllarca bunu sürdürmüştü. Sonunda değişmiş ve şimdi Lucas'ın "sıkıcı" dediği şeyi giyiyordu: kahverengi ya da gri elbiseler, uzun çoraplar ve Dairy Queen külahındaki vanilya kıvrımı gibi başının tepesine yapışmış küçük kahverengi bir saç.

Onun karşısındaki kabine kaydı ve "Sorun nedir?" diye sordu.

"Nasılsın, Elle?"

"İyiyim ama biraz geç kalıyorum."

Lucas ona Dannon'dan, Carver'dan ve Grant'ten, kendisinin ve Flowers'ın ne düşündüğünden bahsetti. Kadın bir fincan chai sipariş ederken durakladı ve ikinci bir diyet kola alıp devam etti. Bitirdiğinde kadın çayından bir yudum aldı ve sonra, "Hiçbir şeyin garantisi olmadığını biliyorsun," dedi.

"Tabii ki."

"Dannon'un peşinden git," dedi. "Dannon düşünen biri ve muhtemelen manipülatör. Bir çıkış yolu bulmaya çalışacaktır. Carver bunu erkekçe bulmayacaktır. Sesini çıkarmaz ve gerekirse takım için bir tane alırdı. Orada oturur ve "Kanıtla" derdi. Dannon da aynı şeyi *söyleyebilir* ama o da bir çıkış yolu arar."

"Dannon takım için bir tane almazdı."

Yüzünü buruşturdu ve sonra şöyle dedi: "Bir istisna var. Eğer gerçekten Bayan Grant'e aşıkça, onun için bir tane alabilir ... eğer o da işin içindeyse. Eğer Carver'ın tek başına hareket ettiğini düşünüyorsa, Carver'a da saldırabilir. İsteddiği için değil, Bayan Grant'i korumak için."

Lucas, "Bir kahraman." dedi.

"Evet. Kendi gözünde. Bayan Grant'in cinayete karışmış olma ihtimalini düşündünüz mü?"

"Duydum ama bunu bilmenin bir yolu yok. Dannon ya da Carver'ın bunu yaptığını görebiliyorum, ama Grant, sahip olduğu onca şey ve kampanyasıyla ... bu çılgınca görünüyor."

"Evet, ama bir adım geri çekilin," dedi Elle. "Senatör Smalls'a bu kirli oyunu oynama riskini alacaklarsa, neredeyse bunu bilmesi gerektiği gerçeğini göz önünde bulundurun - bir şeyler döndüğünü. Belki ayrıntıları değil. Tubbs ortadan kaybolduğunda, büyük olasılıkla bir varsayımda bulunacaktı. Muhtemelen bazı sorular sorardı. Kimse ona cevap verir miydi, bilmiyorum. Bu, olaya dahil olan farklı kişiliklere bağlı."

Lucas doğrudan onun peşinden gidebileceğini düşünmediğini, eğer masumsa bunun haksızlık olacağını ve çok fazla şeyin tehlikede olduğunu açıkladı.

"Dannon'un peşinden gidin ama onu sorgularken yanında olmasını isteyin. Pek bir şey söylemeyebilir ama gözünüz kızın üzerinde olsun. Tepkisini. Birinin Dannon'un bunu yapabileceğini düşünmesine şaşırdı mı? Yoksa endişeli mi? Onu korumaya çalışıyor mu?"

yoksa onu otobüsün altına mı atıyor? Onu otobüsün altına atamayacağını mı düşünüyor? Bu size çok şey söyleyebilir ve bu özel bir oturum olacak. Basına hiçbir şey sızmaz."

- - -

ELLE piyano resitaline gidiyordu, bu yüzden Lucas onu arabasına kadar geçirdi ve ertesi hafta akşam yemeği için Lucas'ın evine gelmesi konusunda anlaştılar. Kız gittikten sonra cadde boyunca dolaştı, pencerelere baktı, olasılıkları düşündü ve birkaç blok ötede validen bir telefon aldı: "Bu sabah gazetedeki haberi gördüm," dedi Henderson. "Bir şeyleri kırmaya çalışan sen miydin?"

"Şart değil," dedi Lucas. "Dinle, soruşturmayı seçim sonrasına kadar askıya alma fikri hakkında ne düşünüyorsun? Grant işin içindeyse, seçilse bile onu alaşağı **edebiliriz**. Ama tüm bunların adilliği konusunda endişelenmeye başlıyorum."

Vali, "Bu konuyu bana bırakın," dedi. "Grant kampanyasının Tubbs'ın kaybolması olayına karıştığına dair herhangi bir bulgunuz var mı? Tubbs'ın kaybolması?"

"Kanıt yok. Ama Grant'in onun için çalışan birkaç katili var." Lucas ona Dannon ve Carver hakkında bilgi verdi.

Henderson, "Tamam, zorlamaya devam edin ama daha fazla basın yok," dedi. "Artık Ruffe ile konuşmak yok. Kimseye yorum yapmak yok. Bir basın toplantısı düzenleyeceğim ve herkese davanın başmüfettişiyle konuştuğumu söyleyeceğim - bu siz olacaksınız - ve çocuk pornosunun Senatör Smalls'a yönelik bir saldırı olduğunu ve neredeyse kesinlikle masum olduğunu tespit etmiş olsanız da, bu noktada Grant kampanyasının işin içinde olduğuna dair hiçbir belirti olmadığını söyleyeceğim. Tubbs'ın Smalls'a karşı kişisel bir husumetten dolayı tek başına çalıştığının muhtemel görüldüğünü söyleyeceğim. Porter'dan beni desteklemesini isteyeceğim. Bunu yapacaktır."

"Bunu neden yaptığını sanıyorsun? Oldukça sinirli," dedi Lucas.

"Çünkü basın toplantısından önce onu arayacağım ve ona ne söylemeyi teklif ettiğimi anlatacağım ve eğer beni desteklemezse

basın toplantısı yapmayacak," dedi Henderson. "Basın toplantısı onun yarın sabahki gazetelerde ve televizyonda yer almasını sağlayacak ki buna çok ihtiyacı var."

"Pekâlâ. Sessiz kalacağım."

"Aferin. Bu şey işe yarayacak, Lucas. Bizim için. Katili bu hafta ya da iki hafta sonra almamızın gerçekten bir önemi olmamalı. Şu anda önemli olan bu seçimi sonuçlandırmaya çalışmak. Buna odaklanalım: Sen ne yapıyorsan yap, ben de seçmenlerle işleri yoluna koymaya çalışayım."

"Bu senin sansarın yazdığı bir şeye benziyor," dedi Lucas. "Ona bu işleri kim öğretti sanıyorsun? Eğer yeni bir şey patlak verirse, önce beni ara."

- - -

BİR SÜRE SONRA evine dönerken bir telefon daha aldı, bu seferki Kidd'den geliyordu. "Evinden çok uzakta değilim. Yürüyüş için vaktin var mı?"

"Şimdi oraya gidiyorum," dedi Lucas. "Ne oldu?"

"Bunu oraya gittiğimde konuşalım. Telsizler beni geriyor."

Lucas onun cep telefonlarından bahsettiğini fark etti ve "Orada görüşürüz," dedi.

Lucas garajına henüz girmişti ki Kidd Mercedes SUV'siyle çıkageldi. Lucas, "Şişman arabası. P-H-A- T diye yazılıyor."

Kidd: "Yanlış yüzyıl, dostum. Phat 1990 civarındaydı."

"Siz bilgisayarlılardan biri bana ikinci kez modası geçmiş olduğumu söylüyor."

"Ayak uydurmalısın," dedi Kidd. Durdu, gökyüzüne baktı ve sonra, "Biliyor musun, sözümü geri alıyorum. Gerçekten, belki de ayak uydurmana gerek yoktur. Belki de ayak uydurmak aptallar içindir."

"Hadi şu yürüyüşe çıkalım," dedi Lucas.

Acele etmeden Mississippi Nehri Bulvarı'na doğru yürüdüler.

Kidd, "O askeri doktorlardan bir şey öğrenebildin mi?" diye sordu.

"Adamlarımdan birine onları incelettirdim - eski bir ordu mensubu, bir inzibat yüzbaşı. Dannon ve Carver'ın tehlikeli adamlar olduğunu söyledi."

"O haklı," dedi Kidd. Elleri cebindeydi ve yarı yarıya Lucas'a dönmüştü. "Size bazı şeyler anlatmak istiyorum ama bunların bana geri dönmesini ya da mahkemede ortaya çıkmasını istemiyorum. Bu senin bilgin için.

-Bunu sana veriyorum çünkü sana güveniyorum ve buna ihtiyacın olabilir."

"Bir 7-Eleven mağazası açmadınız mı?"

"Daha da kötüsü," dedi Kidd. "Askeri sırları çaldım."

"Bununla ilgili bir sorunum yok," dedi Lucas. "Ne dediler?" "O belgeleri kayıt merkezinden çıkardıktan sonra

Kidd, "Etrafı biraz daha araştırdım." dedi. "Carver'a ne olduğuna dair gizli bir rapor olduğu ortaya çıktı. Bunu size 'yanlışlıkla' ulaştırmamın imkanı yoktu."

"Tamam."

"Kısaca anlatmak gerekirse, o ve bir grup özel hareketçi iki Blackhawk ile Afganistan'ın güneyindeki bir köye uçmuşlar ve bir savaş helikopteri de onlara destek vermiş. İki Taliban liderinin korumalarıyla birlikte saklandığı bir evi hedef alıyorlardı. İniş yaptılar, evi vurdular, orada kısa bir çatışma oldu, bir adamı öldürdüler ama Taliban'ın adamlarını uyurken yakaladılar. Aradıkları adamları kontrol altına alıp kelepçelemişler ve beş korumalarını yere yatırmışlar. Sonra köy üzerlerine bir ton tuğla gibi çöktü. Sadece iki adam ve korumaları değil, içeride elli altmış kadar Taliban vardı. Tutukladıkları adamları dışarı çıkarmanın hiçbir yolu yoktu - kaçırmaktan başka yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. Canlarını zor kurtardılar."

"Peki ya Carver?" Lucas sordu.

"Carver evden çıkan son adamdı. Görünüşe göre kelepçeledikleri Taliban adamları infaz edilmiş. Korumalar da öyle ve ikisi çocukmuş. On bir ya da on iki yaşlarında. Silahlı, bilirsiniz, ama ... çocuklar."

"Evet."

Kidd , "Bir ordu müfettişi Carver'ın cinayetle suçlanmasını tavsiye etti, ancak bu tavsiye Afganistan'daki komutanlık tarafından reddedildi- ölümler sırasında savaş sırasında gerçekleşti" dedi. " müfettişi

protesto etti ama o kariyer sahibi bir adamdı, bir binbaşydı ve sonunda sustu."

"Şimdi konuşur mu? Carver'ı açacak bir şeye ihtiyacım var.

yuk

arı." "Hiç sanmıyorum," dedi Kidd. "Daha yeni yarbay oldu.

Asla bir yıldız alamayacak ama uslu durursa emekli olmadan önce kuşlarını alabilir."

"Kuşlar mı?"

"Eagles. Albaylığa terfi edebilir. Uslu duranlar için güzel bir emeklilik ikramiyesi. Ama başka bir adam daha var. Sondan ikinci adam. Görünüşe göre infazları gören ve ilk raporu hazırlayan kişi o. Artık ordudan ayrılmış. Albuquerque'de yaşıyor."

"Albuquerque'ye gidecek zamanım yok," dedi Lucas.

Kidd omuz silkti: "Bu senin sorunun. Ben bilgiyi aktarıyorum. Orada, görünüşe göre gördükleri hakkında oldukça güçlü hisleri varmış. Onu ordudan bile atmış olabilirler. O zamana kadar, muhtemelen ömür boyu kalacakmış gibi görünüyordu. Genel profili Carver'inkiyle aynı ama birkaç yaş daha genç. E-6'ydı, başçavuştu."

"Adın ve adresin var mı?"

"Evet, biliyorum. Adım Dale Rodriguez." Kidd elini cebine attı ve beyaz bir kâğıt çıkardı. "İşte adres."

Lucas kâğıdı alıp kendi cebine soktu. "Bunu bulduğumu nasıl açıklayabilirim?"

"Ordu kayıt merkezinden aldığınız belgelerde Carver'ın son birliği listelenmiş. Facebook'ta bu birliği aratırsanız, biyografilerinin bir parçası olarak listeleyen yarım düzine farklı adam bulacaksınız. Rodriguez de onlardan biri."

"Ah. Facebook ve diğer şeylerle arası iyi olan bir araştırmacım var."

"Rodriguez ile temasa geçmek için hepsiyle temasa geçmeniz gerekebilir."

"Bu yapılabilir," dedi Lucas. "Ve beni bu işin dışında tut."

"Bir gün bana tüm bu bilgilere nasıl ulaştığını anlatmak zorunda kalacaksın. Devlet sırları. Bu yasal olamaz," dedi Lucas.

"Muhtemelen tamamen yasal değildir," dedi Kidd, cadde boyunca sürünerek. "Bunu internet yokken de yapıyordum. Erişimim giderek arttı. Seksenli yıllardaki ilk bilgisayar korsanlığı günlerinden beri. şimdi . . . Veri tabanları yapıyorum. Bilgisayarla uğraştığım zamanlarda, ki artık o kadar sık değil."

"Sırları açığa çıkarma konusunda uzmanım."

"Pek sayılmaz," dedi Kidd. "Bazen bilgi aramaya gidiyorum ve orada, herkesin önünde olması gereken şeylere rastlıyorum. Sır olmaması gereken sırlar. Bazı şeyler gizli kalmalı -biyolojik savaş belgelerini vermeyeceğim- ama diğer pek çok şey suç teşkil ediyor ve örtbas ediliyor."

Lucas, "şu anda yerel düzeyde bunun bir kısmını görüyorum," dedi.

"Evet. Zimmete para geçirme örtbas ediliyor, adam kayırma, özel gruplara ya da şirketlere milyarlarca doları bulabilen kıyaklar ... Özel erişim. Federal düzeyde bunların birçoğu şu ya da bu şekilde sınıflandırılıyor. Bunu onurlandırmak için bir neden göremiyorum. Bu açık ve basit bir suçtur."

BÖLÜM 16

Taryn bir kampanya mitinginden geç döndüğünde **Dannon** kapıda bekliyordu. Dayak yiyordu: O sabah erkenden Kuzey Dakota sınırındaki East Grand Forks'a gitmiş, öğleden sonra Kanada sınırındaki International Falls'a uçmuş ve akşam Wisconsin sınırındaki Duluth'a varmış, orada arabalar onu karşılamış ve eve geri getirmişti.

Kampanyanın yönü değişmişti: Artık her şey televizyona ve özellikle de oyları hala taşıyabilecekleri şehirlerde televizyona çıkmaya bağlıydı. Artık bire bir görüşmeler, nüfuzlu para babalarının bir araya geldiği toplantılar yoktu. Bunun için artık çok geçti. Şimdi, seçim gününe üç gün kala yokuş aşağı bir koşuşturma vardı.

Taryn, Carver, Alice Green ve kampanya yöneticisi Connie Schiffer'ın ardından eve girdiğinde, Carver Taryn'e sertçe baktı ve başını sallayarak Green'e şöyle dedi: "İşimiz bitti Alice. Gidebilirsin. Yarın sabah saat altıda."

Green, "Teşekkür ederim hanımefendi. Sabah altı. Biraz uyumaya çalış." Green döndü ve gitti.

"İyi tavsiye," dedi Schiffer Taryn'e. "Kıçım çok yıprandı. Ve şu lanet Henderson."

Taryn, "En azından bizi biraz rahat bıraktı," dedi. Vali basın toplantısında Tubbs'ın muhtemelen tek başına çalıştığını vurgulamıştı. Smalls, daha sonraki bir basın toplantısında bu değerlendirmeye itiraz etmemiş ve seçimleri yeniden rayına oturtmanın zamanının geldiğini söylemişti. "Henderson her şeyi tarafsız hale getirmeye çalışıyor gibi görünüyordu."

Schiffer, "Bizim lehimize tarafsız bir karar çıkmasını tercih ederim," dedi. "Ama yarın şu Knoedler denen kızla ilgili sorulara hazır olmalısınız."

"Evet, evet..." Taryn onu başından savdı: bu konuyu arabada konuşmuşlardı. "Aklına başka bir şey gelirse, eve dönerken beni ara: Yarım saat daha ayakta olacağım."

"Ambien yok," dedi Schiffer. "Eğer daha önceki şovlardan birine çıkarsak kafayı bulmanı ya da uyurgezer olmanı istemeyiz."

Taryn başını salladı ve "Kalkın" dedi. Carver ve Dannon'a da, "Güvenliği ayarlayın. Ben programa bakacağım ve bir süre yatakta düşüneceğim."

Schiffer, "Hala iyiyiz" demek için duraklayarak ayrıldı. Dört puanımız var ama daha fazla erozyona uğrayamayız. İki puan alırsak berabere kalırız ve kontrolü kaybederiz."

"Anladım."

- - -

SCHIFFER ayrılırken, Dannon Carver'dan avluya ciddi bir göz atmasını istedi. Dannon, radarlardan birinin öttüğünü ve nedenini bulamadığını söyledi.

"Muhtemelen başka bir kokarca," dedi Carver. Ceketini tekrar giydi ve bakmaya gitti.

O gittiğinde Taryn Dannon'a döndü ve "Ne?" diye sordu.

"Quintana ile konuştum," dedi Dannon. "Davenport'un bir şekilde pornonun nereden geldiğini bulduğunu söylüyor. O ve Minneapolis Polis Departmanı'ndaki iç işleri memuru araştırıyor ve Quintana adının ortaya çıkacağını söylüyor. Temiz kalabileceğini düşünüyor ama Davenport'un araştırdığını öğrenmeden önce Smalls'un kampanya merkezine gitmiş ve tuzağı kuran kadınla konuşmuş."

"Bu Knoedler kızı değil mi?" "Hayır."

"İçim rahatladı," dedi Taryn. "Bana gerçek olanın adını da söyleyebilirsin."

Dannon başını salladı. "Henüz değil. Aslında bu psikolojik bir mesele; şaşırmadıysanız ya da kafanız karışmadıysa şaşırmış ya da kafanız karışmış numarası yapmak zordur. Her neyse, Quintana, Davenport'un onu bulmasından korkuyor.

Quintana'nın onunla zaten konuştuğunu söyleyecek. Ve Quintana'nın onunla konuşması ya da özellikle konuşması için iyi bir neden yok. Yani Quintana'dan bahsederse, muhtemelen porno kaynağının o olduğunu ve başının büyük belada olduğunu bilecekler. Hapse girecek kadar. O noktada ne olacağını bilmiyoruz. Herhangi bir tehditte bulunmadı ama bir fırsat verilirse işbirliği yapacağına inanmak zorundayım. Quintana kim olduğumu bilmiyor ama o bir polis ve eğer bu işin içine sürüklenirsem sesimi tanıyabilir."

"Ne diyorsun sen?" Taryn bir eli kalçasında, yumruğu sıkılı halde sordu.

Dannon tereddüt etti ve sonra şöyle dedi: "Bence bu kadın gitmeli. Eğer giderse, Quintana'dan vazgeçemez."

"Aman Tanrım."

Kadın bir an adama baktı ve adam aceleyle, "Endişelenme. Bunu düşünme."

"Bir soru. Neden Quintana'nın kendisi değil?"

"Daha zor bir hedef. Zaten gergin olabilir, silah taşıyor, birkaç silahlı saldırıya karışmış. Eğer bir şeyler ters giderse . . . Her neyse, etrafta keşif yapıyordum. Kadın kolay ve temiz olacak."

Kadın ona bakmaya devam etti, adam irkilmedi ama bunu hissetti ve sonra şöyle dedi: "Sana kişisel bir sorum var. Sende bazı şeyler görmüş gibiyim. Bana karşı bir şeyler hissediyor musun? .. bana karşı bir şeyler hissediyor musun? Bilmem gereken bir şey?"

Tekrar omuz silkti ve sonra sanki söylemek istemiyormuş gibi, "Şey... tabii. Bir süre için."

Taryn, "Ben de bundan biraz yaşadım," dedi. "Şu anda bu konuda yapabileceğim bir şey yok - görünüşün iyiliği için David'e karşı istikrarlı olmak zorundayım. Uçarı biriymişim ya da oyun oynuyormuşum gibi görünemem. David'in çıkmak üzere olduğunu bilmeni istedim. Bilmiyor, ona söylemek için seçim sonrasını bekleyeceğim. Ama sonra, sen ve ben ... konuşacağız."

"Sadece konuşmak mı?"

Ona en güzel gülümsemesini verdi. "Ne olacağını bilmiyorum. Ama senin gibi birine ihtiyacım var. . . ve bir korumadan daha fazlası için."

Saatine baktı. "Bunun hakkında konuşacağız. . . . Şu anda biraz uyumam gerek."

Dannon oturma odasında kalmıştı; yatak odası kanadına giden koridora döndüğünde ona bir kez daha parlak bir gülümseme fırlattı. Bunu hiç beklemiyordu. Ve sonucu da hiç beklemiyordu: kalbi şarkı söylüyordu. Bunun olduğunu duymuştu ama daha önce hiç hissetmemişti.

Bir süre etrafta dolaştı, parıltının tadını çıkardı. Parıltı hiç kaybolmadı ama o biraz daha geniş düşünmeye başladı, biraz daha geniş ... ve bir süre sonra bir karar verdi.

- - -

O GECE GEÇ SAATLERDE:

Dannon caddede yürürken dikkatle ilerliyor, arabaların ışıklarını izliyordu. Polis arabalarının tuhaf bir görünüşü vardı: hızlı gitmiyorlarsa yavaş gidiyorlardı. Büyük ve sedandılar. Bu evin yakınlarında görülmek istemiyordu.

Siyah pamuklu ceket ve siyah pantolonuyla neredeyse görünmezdi; etrafta neredeyse hiç ışık yoktu ve çok sayıda küçük çit kümesi, yaşlı ağaçlar ve bir zamanlar dekoratif olan ufalanmış beton sütunlar vardı.

Ona buranın kötü bir mahalle olduğu söylenmişti, gerçi çok daha kötülerinde de bulunmuştu; hatta bir saat önce bir batakhaneye girmiş ve oradan çıkmak için ateş etmek zorunda kalabileceğini düşünmüştü. Yine de burası iyi aydınlatılmış bir park değildi: sokakta henüz tek bir kişi bile görmemişti.

Çevresinin hınzırca farkında olmasına rağmen etrafına bakmazdı; etrafa bakmak dikkat çekerti. Onu görenler "Bu adam neden etrafına öyle bakıyor?" diye sorardı. Bunu yapmamayı öğrenmişti.

Eve yaklaştı -birkaç dakika önce çok daha hızlı hareket ederek evin önünden geçmiş ve evi kontrol etmişti- ama şimdi kadının çimenlik alanından geçti ve ön taraftaki beton basamaklardan kaçındı. Fırtına kapısının kilidi açıktı, bu da işleri çok daha kolaylaştırdı. Sessizce kapıyı açtı, bir eldiveni çıkardı, diğerini

Ana kapının kilidine maymuncuk soktu, pimleri çalıştırdı, gergiyi sıkı tuttu, bir, iki kez tıkladığını ve sonra döndüğünü hissetti. Eldiveni tekrar taktı.

İ kapıyı yavaşça açtı ve kapıyı aralık bırakarak içeri adım attı. Cebinden tabancasını çıkardı, gözlerinin tam olarak alışmasını bekledi, gözünün ucuyla bir hareket gördü. Bir kedi karanlık koridora doğru kayıp ona bakıyordu.

Hiçbir şeyin hareket etmediğinden emin olunca cebinden bir telefon çıkardı, Blondie'nin "Heart of Glass" adlı eski ve sessiz bir şarkısını seçti ve açtı. Müzik karanlığın içinde çınlıyordu, sessiz, hoş ... rahatsız edici.

Bir kadın sesi: "Alo? Orada biri mi var? Polisi arıyorum."

"Hayır, değil" diye

düşündü. "Alo?"

Koridorun ışığı yandı ve müzik almaya başladı.

Koridorda onun ayak seslerini duydu ve sonra pamuklu bir gecelik giymiş olan kadın göründü.

Dannon onu kalbinden vurdu.

Taryn için.

Geri adım atıp elini göğsüne götüren ve "Awwww ..." diyen kadının yüzüne bakmadı. Plastik eldivenli elini uzatıp tabancanın namlusuyla kadının yüzüne vurdu ve kadın yere düştü. Ayakları çırpındı ve adam bekledi, bekledi ve kadın hareketsiz kaldı. Kadının üzerinden geçti, koridordan yatak odasına doğru yürüdü, ışığı yaktı ve çantasını aldı, küçük bir mücevher kutusunu devirdi, yatak sehpasının üzerinde duran cep telefonunu aldı.

Yaklaşık bir dakikadır içerideydi ve kafasındaki saat gitmesi gerektiğini söylüyordu. Koridora geri döndü ve kadının hareketsiz bedenini kontrol etti.

Kadın gitmişti, buna şüphe yoktu. Ceketinin cebinden plastik bir torba çıkardı, bir eldiven salladı, cesedi dikkatlice geriye doğru yuvarladı, eldiveni altına geçirdi ve sonra cesedin tekrar yerine yuvarlanmasına izin verdi. Tamam. Her şey yolundaydı.

Eve girdikten doksan saniye sonra dışarı çıktı. Arabasına doğru iki blok yürüdü, çalıştırdı ve kadının evinin önünden olabildiğince sessiz bir şekilde geçti. Yanından geçerken yolcu koltuğundan bir çakmak ve bir kiraz bombası aldı, kiraz bombasını yaktı ve camdan dışarı attı. Patladığını duyduğunda sokağın yüz metre ilerisindeydi.

Bunu yaptı çünkü Carver o anda Dannon'ın evindeydi ve Grant'e Dannon'ın adıyla bir e-posta gönderiyordu. Bunu yaptıktan sonra Carver kendi evine dönüyor, birkaç dakika bekledikten sonra Duluth'taki bir oteli arayıp Mont Blanc kalem bulup bulmadıklarını soruyordu. Sonra Amazon ve eBay'de kalemlere göz atardı. Polisler aramaya gelirse, bunların hepsinde zaman damgaları olacaktı.

Bundan iki dakika sonra, tertemiz tabancayı bir restoranın arkasındaki neredeyse dolu bir çöp konteynerine attı. Ertesi gün çöp sahasında olacaktı. Para ve kredi kartlarını çantadan çıkardı ve çantayı bir ot yığınının içine attı.

Plastik torba, evinden bir mil ötedeki başka bir çöp konteynerine gitti. Kredi kartları bir kanalizasyona, nakit para ise cebine gitti.

Temiz vuruş.

BÖLÜM 17

Lucas ertesi sabah erkenden kalktı, koşuya çıktı, eve geldi ve yarı zamanlı araştırmacısı Sandy adında bir kadını aradı. Ona yarı acil olarak çalışması gerektiğini söyledi. Carver'ın son askeri birliği için bulabileceği tüm isimleri istedi ve özellikle artık orduda olmayan kişilerle ilgilendiğini söyledi. "Sosyal medyayı, her zamanki kaynaklarınızı kontrol edin. Eğer birini bulursanız, ne yaptıklarını bilmek istiyorum."

Türk Cochran Minneapolis Cinayet Masası'ndan aradığında koşu sonrası duştan yeni çıkmıştı.

Cochran dedi ki, "Hey, koca adam. Söylentilere göre, Porter Smalls'un çocuk pornosunu birilerinin temin edip etmediğini anlamak için belediye binasının etrafında dolanıyormuşsun."

"İtiraf etmek için mi arıyorsun?"

"Evet, küçük dizüstü bilgisayarımı yaptım. Hayır bekle, küçük kucak dansımı kastetmiştim, dizüstü bilgisayarımı değil. Bu görüşme kaydediliyor mu?"

"Ne haber, Türk?" Cochran sırf ukalalık etmek için aramamıştı.

"Demek istediğim, gerçekten kötü bir insan dün gece Helen Roman'ın evine girdi ve onu vurarak öldürdü. Bana bu cinayetin sizin ilginizi çekebileceği söylendi."

"Helen Roman mı?" Lucas bir an için ne diyeceğini bilemedi. Bu ismi *biliyordu*. . . "*Helen Roman mı?* Smalls'un sekreteri mi? Biri onu öldürdü mü?"

"Ben de bunu söylüyorum. Soyguna benziyor ama soygun gibi değil. Bir göz atmak ister misin?"

"Bana yerini söyle. Orada olacağım." Lucas cinayetlerle ilgili pek çok telefon almıştı ama bu seferki kalbini küt küt attırmıştı.

HELEN ROMAN'IN KÜÇÜK EVİ Minneapolis medyasının "Kuzey Minneapolis" olarak adlandırdığı bölgenin dış mahallelerindeydi. Bu, "siyahlar" için onaylanmış kod tanımlamaydı, genellikle hikayenin ilerleyen kısımlarında "topluluk" olarak anılırdı, "Topluluk liderleri sordu, 'Siz çatlaklar neden Doğu Minneapolis'te beyaz keşlerin yakalandığından hiç bahsetmiyorsunuz?' gibi.

Lucas Porsche'yi kaldırıma bıraktı, yirmi yıldır tanıdığı bir devriye çavuşuna selam verdi ve çimenleri geçerek Cochran'ın alüminyum bir çim sandalyede oturduğu küçük ön verandaya gitti. Cochran iri yarı, etli yüzlü, göbekli bir adamdı ve çim sandalye de ona aitti, olay yerinde çalışırken oturacak bir yeri olsun diye arabasının bagajında duruyordu.

"Neden bir soygun gibi *değil*?" Lucas sordu.

"Yeterince eşya almamışım," dedi Cochran. Gri flanel pantolon, kırmızı kravat ve mavi blazer ceket giymişti; New York'taki bir kapıcıya benziyordu. "Alınabilecek epeyce eşyası vardı, ortalıkta duruyordu. Mesele şu ki, böyle bir şey olduğunda, tetikçi ya hemen kaçır ya da görevini tamamlayacak kadar uzun süre kalır. On beş saniye kaldıkları pek sık görülmez. Ya hiçbir şey olmaz ya da beş dakika. Ama bunu *siz*e neden anlatıyorum?"

Lucas, "Belirli bir vakaya uygulandığında bu genellemeye güvenmezdim" dedi.

"Tanrım, ne kadar çok büyük kelime biliyorsun," dedi Cochran. "Hepsini anlasaydım, katılırdım -biri bu adamın yaptığı gibi on beş saniye kalabilirdi, ama sık *değil*."

"Bunun için bir zamanın var mı?"

"Sabah bir civarı. Aslında, madem sordunuz, biri beş geç. Sokağın yukarısında televizyon izleyen bir adam silah sesi duymuş. Eğer silah sesi buysa. Olay şu ki, sesin av tüfeği gibi geldiğini söyledi: büyük bir BOOM. Ona tüfek sesinin nasıl olduğunu bilip bilmediğini sordum, evet dedi, o bir hindi avcısı. Ama adli tabip Roman'ın küçük kalibreli bir silahla, muhtemelen 22 kalibrelik bir silahla vurulmuş gibi görüldüğünü söyledi. Evin içinde. Pencereler ve kapılar kapalı. Beş ev öteden duyulabileceğinden bile emin *değilim*."

Lucas "Huh." dedi. Ve, "Yani *bomu* çözemedin."

"Hayır, ama kim bilir? Belki de atış *buydu*. Adli tabip, kanın durumu ve vücut sıcaklığı göz önüne alındığında, saat bir yönünde ateş edilmiş gibi görüldüğünü söyledi."

"Cesedi kim buldu?"

"Carmen West adında bir kadın," dedi Cochran. "Kuzey ucunda Smalls için çimlere tabelalar asıyor."

"Tehlikeli bir işe benziyor," dedi Lucas.

"Yani Smalls sağcı bir şeytan olduğu ve sağcı şeytanlar kuzey yakasında sevilmediği için mi?"

"Onun gibi bir şey. Her neyse..."

"Roman'ın bu sabah saat altıda işte olması gerekiyordu," dedi Cochran. "Kampanyanın son günleri falan. Saat sekizde gelmeyince ofisten biri West'i aradı ve Roman'ın kapısını çalmasını istedi. West kapının açık olduğunu söyledi. . . İçeri bakmış ve Roman'ı koridorda görmüş. 911'i aramış."

"Tüm bunlar yasal görünüyor mu?"

"Evet, öyle." Cochran kendini sandalyesinden dışarı itti. "İçeri gel, sana etrafı gezdireyim."

Lucas onu verandaya kadar takip etti ve Cochran, "Kapıya dikkat et," dedi.

"Orada bir şey yok," dedi Lucas kapıyı kontrol ederek.

Cochran, "Zorla yapılmadı," dedi. "Zorlanmış *bir şey* bulamadık. Ya kapı kilitli değildi, ki bu bekar bir kadın için pek mümkün görünmüyor, ya da adamın anahtarı vardı. Komşularla konuştuk, bir hizmetçisi olmadığını söylediler ve tek akrabası -bir varis- Austin, Teksas'ta yaşayan ve bu sabah orada olup telefonumuza cevap veren kızı."

"Roman'ın erkek arkadaşı yok muydu?"

"Kızım hayır diyor. Haftada bir ya da iki kez konuştuklarını söyledi."

- - -

LUCAS kariyeri boyunca her türlü cinayet mahallinde bulunmuştu ve bu da birçoğuna benziyordu: yani özel bir şeye benzemiyordu. Yıpranmış bir kanepesi, yeni bir televizyonu ve duvarında kişisel fotoğrafları olan başka bir ev. Dün gecedен kalma tek porsiyonluk pepperoni pizza kokan bir mutfak,

Mutfak lavabosundaki bulaşıklar yıkanmayı bekliyor ama artık onları yıkayacak kimse yok.

Ve tabii ki koridorda bir ceset.

Roman sırt üstü yatmış, ellerini göğsünde kavuşturmuştu. Yüzünde Cochran'ın silahın nişangâhından kaynaklanmış olabileceğini düşündüğü bir kesik vardı. Gözleri kapalıydı, ki bu polisler için açık olmasından daha iyiydi; Roman için fark etmezdi. Cochran, "Görünüşe göre tetikçi onunla koridorda karşılaşmış, silahla vurmuş ve sonra da onu vurmuş," dedi.

"Ya da tam tersi."

"Olabilir. Vurulduğu zamanki duruşunu söyleyemem, çünkü kurşun hâlâ içeride. Çıkışı yok, yörüngesi yok." O konuşurken Lucas evin arkasından gelen bir kahkaha sesi duydu: Çocuklar oynuyordu.

"Lanet olsun. Onunla konuşmam gerek," dedi Lucas cesede bakarak. "Yani ya çoklu bir katilimiz ya da garip bir tesadüfümüz olabilir."

Cochran, "Bu konuda sana yardımcı olabilirim, biri ya da diğeri konusunda," dedi. Dikkatli bir şekilde çömeldi, ceketinin içinden bir kalem çıkardı ve kalemi kadının kollarından birinin altındaki siyah kumaş parçasına doğrulttu. "Şunu görüyor musun? Bu bir erkek eldiveni. Kadının altına tutturulmuş. Sadece bir eldiven var, evde ondan başka bir şey yok. Düşünüyoruz ki ..."

"Katilin olabilir."

"Evet. Ya çekip çıkarmışlar ya da cepten düşürmüşler," dedi Cochran. "Her neyse, içinde her türlü DNA olacak. Şansımız yaver giderse ..."

Şansları varsa, Minnesota DNA bankasından soğuk bir eşleşme alırlardı. Minnesota'daki tüm suçluların DNA'sı alınmıştı.

"Ne kadar yakında?"

"Yarın sabah. En büyük önceliğimiz bu olacak," dedi

Cochran. "Size birkaç örnek gönderebilirim."

"Öyle mi?"

"Belki," dedi Lucas.

LUCAS yatağın köşesinde duran ve içinden bir dizüstü bilgisayarın gümüşi köşesi çıkmış gibi görünen bir TOTE ÇANTASI gördü. "Dizüstü bilgisayarı çıkarıp açabilir misin?"

Cochran, "Hayır, sorun değil. . . . Olay yeriyle çok bağlantılı görünmüyor. Ama çalınmış olması gerekirdi." Dizüstü bilgisayarı çıkardı ve "Bu iyi değil." dedi.

"Ne?"

"Bu bir Mac PowerBook, benimki gibi. Karşınıza çıkan ilk ekran şifre isteyecek."

"Bir deneyelim," dedi Lucas. Cochran katilin dokunmuş olabileceği herhangi bir şeyin üzerine koymak istemedi, bu yüzden onu dışarı taşıdılar ve dizüstü bilgisayarı Lucas'a verip çim sandalyesine oturdu. Lucas onun altındaki verandaya oturdu ve bilgisayarı açtı. Şifreye geldiklerinde Lucas, "Kızın adı neydi?" diye sordu.

"Callie . . . Roman."

Lucas şifre yerine "Callie" yazdı ve bilgisayar açıldı.

Cochran, "Tanrım, sanki bir dedektif gibisin," dedi.

Lucas e-postaya gitti ve geriye doğru kaydırmaya başladı. İkinci sayfada bir BLTUBBS buldu, Cochran'a döndü ve "Bu bir soygun değil," dedi.

"Anlatır mısın?"

"Belki de değildir. Ama eğer öyleyse, gerçekten de tesadüfün dibine batmışız demektir."

Son üç hafta içinde Tubbs'tan gelen yarım düzine mesaj buldu. Tubbs ve Roman bir şeylerden bahsediyorlardı ama mesajlar hiçbir zaman kesin değildi. "Bu akşam seni ararım..." ve "Bu gece nerede olacaksın?"

Cevaplar da sorular kadar kısa ve spesifik değildi. Bir anlam ifade edebilecek tek şey Tubbs'tan gelen bir nottu: "Paketi aldım. Akşam konuşuruz. Eve gidince beni ara." Bu mesaj Smalls'un bilgisayarında pornonun ortaya çıkmasından dört gün önce gönderilmiş. Minneapolis polis bilgisayarlarında pornoya en son erişim beş gün önce olmuştu.

Lucas, Cochran'a "Cep telefonu mu?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Cep telefonu yok ama sabit hattı da yokmuş. Katil cep telefonunu almış. Tıpkı bilgisayarı alması gerektiği gibi," dedi Cochran. "Bana bu konunun tüm detaylarını anlatmak ister misin?"

- - -

LUCAS bilgisayarı kapatıp Cochran'a geri verdi, ayağa kalktı, pantolonunun tozunu aldı, verandanın tırabzanlarına yaslandı ve sadece gerekli olanları dışarıda bırakarak ona soruşturmayı anlattı. İşi bittiğinde Cochran, "Onunla hiç konuşmadın mı? Yani, onunla konuştunuz ama röportaj yapmadınız mı?"

Lucas yüzünü ovuşturarak, "Dostum, eski bir fıkra gibi.

Ama şaka benim
üzerimde." "Ne
şakası?"

"Her gece inşaat alanından bir el arabası dolusu talaş çıkaran adamla ilgili olan."

Cochran, "Bunu bilmiyorum," dedi.

Lucas, "Güvenlik görevlisi adamın bir şeyler yapıyor olabileceğini düşünerek el arabasını kontrol edip durdu. Talaşın içine saklanmış bir şey bulamamış ve kimse talaşı umursamamış. Birkaç yıl sonra birbirlerine rastlıyorlar ve güvenlik görevlisi, 'Bak, hepsi geçmişte kaldı, şimdi bana anlatabilirsin. Bir şey çaldığını biliyorum. Neydi o? Adam da 'El arabası' demiş."

Lucas sözlerine şöyle devam etti: "Tuzağı kuran kişinin Smalls kampanyasına yerleştirilmiş olması gerektiğine ikna olmuştum, bu da yeni biri demekti - gönüllü ya da yeni işe alınmış biri. Tüm olası şüphelilerle görüştüm. Ama Smalls'un en eski çalışanlarından biriydi. Oraya her gittiğimde onunla konuştum ve *onu* sorgulamak hiç aklıma gelmedi."

"O el arabasıydı."

"Evet. O lanet olası el arabasıydı. Gözlerimin önündeydi."

"Aynen öyle," dedi Cochran. "Buraya gel. Özel bir sürprizim var."

Sandalyesinden kalktı ve Lucas da onu eve girip yatak odasına kadar takip etti. Cochran ceketinin cebinden plastik bir eldiven çıkarıp giydi ve komodinin alt çekmecesini açtı. Çerçevesi bir fotoğraf çıkardı ve Lucas'ın yatak odasının penceresinden gelen ışıktaki görebilmesi için eldivenli elinde çevirdi.

Helen Roman, en az on yaş daha genç, palmiye ağaçlarının olduğu bir yerde, havuz kenarındaki bir şezlongda Porter Smalls'un kucağında oturuyor. İçkiler sandalyenin altındaki güvertede.

Lucas, başını sallayan Cochran'a baktı: "Terk edilmiş sevgili mi?"

"En azından. Şimdiye kadar birkaç kez," dedi Lucas. Yatak odasının etrafına ve kapıdan dışarı, küçük, harap, ıssız eve baktı ve Smalls'un göldeki tatil köyünü düşündü. "Çok kızmış olmalı. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

- - -

ROMAN'IN ÖLÜM HABERİ çok yakında duyulacaktı ama Cochran kızı dışında herhangi bir bildirimle başlamamıştı. Cesedi bulan kadın tecrit edilmişti ve kampanyayı ya da başka birini aramamıştı.

Lucas Cochran'a Smalls'la konuşacağını söyleyince Cochran başını salladı ama Lucas aradığında Smalls'ın telefonu telesekretere geçti, tıpkı Smalls'ın onu sık sık uyarmış olduğu gibi. Konuşurken kapatıyordu ve seçimden önceki hafta neredeyse sürekli konuşacağını söylemişti. Lucas, Smalls'un merkezini aradı ve senatörün o anda Bloomington'da, metro bölgesinin güney yakasındaki bir Baptist mega kilisesinde olduğu söylendi.

Lucas adresi aldı, navigasyonuna taktı ve yola çıktı. Yolda Grant'i aradı ve yine telesekretere yönlendirildi. Grant'in kampanya yöneticisinin numarasını almış, onu aramış ve Schiffer'a ulaşmıştı. Kendini tanıttıktan sonra "Bayan Grant nerede?" diye sordu.

"Bir sorun mu var?"

"Öyle de diyebilirsiniz. Bayan Grant ve güvenlik görevlileriyle, özellikle de Douglas Dannon ve Ronald Carver ile görüşmem gerekiyor. Sanırım Bayan Green de orada olacak?"

"Şey, Carver bizimle değil. . . . Sanırım acilse onu arayabiliriz."

"Acil bir durum var. Neredesin?"

"Afton'dayım. Parkta bir miting ve öğle yemeği için hazırlanıyoruz. Taryn şu anda Stillwater'da, on beş dakika içinde Bayport'a, on bir-on beşte Lakeland'a ve öğlen de Afton'a gidecek."

"On bir buçukta Afton'a ne dersiniz?"

"Eğer gerçekten acilse ona her şeyi biraz hızlandırmasını söyleyeceğim. Parkta olacağız. TV kamyonlarını arayın."

"Acil bir durum. On bir buçukta parkta görüşürüz."

"Şimdi ne olacak?" diye soran valiyi bir kez daha aradı.

"Dün gece biri Porter Smalls'un sekreterini öldürdü," dedi Lucas. "Smalls onunla cinsel ilişkiye girmiş ve ayrılmış. Gerçi yıllar önce. Muhtemelen bilgisayardaki tetiği kuran oydu."

Uzun bir sessizlik. Sonra, "Tanrım, Lucas, onu kim öldürdü?"

"Bazı fikirlerim var... ama şimdi ne olacağını bilmiyorum," dedi Lucas. "Yine de bilmeni istedim: Her şey yine uçuruma doğru gidiyor olabilir."

"Sanırım Kuzey Dakota'ya gideceğim. Halledilmesi gereken bazı sınır sorunları var."

"Fena fikir değil," dedi Lucas.

- - -

MEGACHURCH'de belki bin arabalık park yeri vardı ve bu pazar sabahı muhtemelen on iki yüz araba park yerine sıkışmıştı. Lucas girişe doğru yürüdü ve Smalls'un kilisenin ön tarafındaki kürsüde durduğunu gördü.

Görünüşe göre konuşmasını bitirmişti ve soruları yanıtlıyordu. Lucas kalabalık sıraların arasından öne doğru ilerledi ve

Smalls onu görene kadar bekledi. Smalls ona doğru döndüğünde Lucas başını arkaya doğru eğdi ve Smalls ona başıyla selam verdikten sonra şöyle dedi: "Biliyorsunuz millet, burada durup bütün gün konuşabilirim ama gitmem gereken başka bir miting var. Başka sorularınız için bana internetten ulaşabilirsiniz ve söz veriyorum, bir yanıt alacaksınız. İki soru daha alalım. Öndeki yeşil bluzlu bayan ..."

Beş dakika sonra Smalls, bir güvenlik görevlisi önderliğinde, arkasında bir başkası ve yanında yürüyen kampanya yöneticisiyle birlikte yan kapıya yöneldi. Lucas o tarafa doğru yürüdü. Smalls ona yetişene kadar kapıda bekledi ve sonra arka koridora doğru ilerledi.

Lucas, "Özel olarak konuşmamız gerek."

dedi. Smalls, "Bu iyi bir haber olamaz,"

dedi. "Hayır..."

Smalls, "Bekle," dedi ve arkalarındaki kapıdan giren insanlara doğru yürüdü, koridorun aşağısını işaret eden biriyle konuştu. Smalls Lucas'a döndü ve, "Haydi. Ralph'ın da gelmesini istiyorum."

Ralph Cox onun kampanya yöneticisiydi. Kıvrıkcık siyah saçları ve uzun favorileri olan, uzun boylu, kırmızı yüzlü bir adamdı. Lucas, Smalls'a başını sallayarak, "Bu sana bağlı," dedi ve Smalls'u koridorda bir ofise kadar takip etti. Smalls kapıyı açtı ve üçü içeri girdi.

Lucas kapıyı iterek kapattı ve "Helen Roman'la bir ilişkin mi vardı?" diye sordu.

Uzun bir duraksamadan sonra Smalls, "Yıllar önce" dedi.

"Bunun kalıcı bir şeye yol açabileceğini mi düşündü?" Lucas sordu.

"Neler oluyor? Pornoyu iten o mu?" "Bunun için bir nedeni var mı?" Lucas sordu.

Smalls diliyle alt dudağını ıslattıktan sonra, "Ayrıldığımda hayal kırıklığına uğradı. Oldukça mutsuzdu. Sekreterlik işinde ona fazla ödeme yaparak bunu telafi etmeye çalıştım. O zamanlar bazı kötü hisler olabilir ama bu yıllar önceydi."

Cox sordu, "Ne oldu? Onu tutukladınız mı?" Lucas, "Dün gece öldürüldü," dedi.

Smalls darbe almış gibi sendeledi. Arkasına uzandı, bir ofis koltuğu buldu ve içine çöktü. "Aman Tanrım. Helen?"

Lucas, "Kafasına ve yüzüne darbe almış, ardından küçük kalibreli bir tabancayla vurulmuş," dedi. "En azından yüzeysel olarak bir soyguna benziyor, ama bence ... bağlantılı. Bilgisayarını açtım ve Tubbs'ın notlarını buldum. Kişisel konuşmaların şifreli takipleri. Pornodan bahsetmiyorlar. Senden bile bahsetmiyorlar. Ama Tubbs bir tür paket aldığından bahsediyor ve bu, birinin bilgisayarınıza porno indirmesinden sadece birkaç gün önce. Her neyse, bir tür ilişkileri vardı.....! Yani, belki cinsel değil ama en azından konuşmaya yönelik. Ve komplocu gibi görünüyordu."

Cox, Smalls'a şöyle dedi: "Bu işin üstüne gitmeliyiz, hem de *hemen şimdi*. Buna bir yön vermeliyiz. İki olasılık var: Tubbs ve Demokratlar onu tamamen siyasi nedenlerle bu işe sürükledi ve bir suç ortağı tarafından öldürüldü ya da seni mahvetmek için pornoyu bıraktı, çünkü kopan ilişkiden dolayı acı çekiyordu. Tubbs açısına sertçe vurmaliyiz. Onu yönlendirmeliyiz."

"Bir dakikalığına kapa çeneni. Bunu sonra konuşursunuz," dedi Lucas ona. Smalls'a döndü: "Hayal kırıklığına uğradığını söylemiştin. Nasıl hayal kırıklığına uğramış? Sence porno yapmış olabilir mi?"

"Bilmiyorum... belki. Belki biraz kırgındı. Uzun süre böyle düşünmemiştim ama son birkaç yıldır giderek daha da uzaklaşıyor."

Cox, "Ah, İsa Mesih bir koltuk değneği üzerinde," dedi.

Smalls: "Ağzından çıkana dikkat et, Ralph. Bir kilisedeyiz. Eğer seni duyarlarsa "

"Kusura bakma. Ama Tanrı aşkına Porter, eğer bu yanlış bir şekilde ortaya çıkarsa, televizyondakiler yattığın tüm kadınları ortaya çıkarır ve anladığım kadarıyla çok fazla kadın var."

Lucas, "Acaba-" dedi.

Cox tekrar söze girdi. "Ben sizi konuşmanız için yalnız bırakayım. Marianne'i arayıp bir şeyler yapmam lazım. Bunun için zamanımız yok, zamanımız yok."

Ve kapıdan çıktı. "Marianne kim?" Lucas sordu.

"Medya," dedi Smalls. Kendini sandalyesinden dışarı itti. "Sana söyleyeyim Lucas, bu benim için neredeyse son. Ralph medyayı istediği kadar çarpıtabilir ama işe yaramayacak."

"Başka bir şeyler dönüyor," dedi Lucas. Bir hata yapmak üzere olabileceğini düşünerek duraksadı. "Eğer Tubbs Grant kampanyası için çalışıyorsa, porno ile Grant kampanyası arasındaki bağlantıyı kesmek için öldürülmüş olabilir. Ve onu öldürenlerle aynı kişiler Roman'ı da öldürmüş olabilir."

Smalls yorgun görünen bir el hareketiyle onu başından savdı. "Evet, evet, ama sana şunu söyleyeyim, Lucas. Siyasi kampanyalarda çalışanlara katil verilmez. Hikayenin sonu."

Lucas ona baktı ama tek kelime etmedi.

Smalls da ona baktı ve sonra, "Ne?" dedi. Lucas omuz silkti.

"Ne, lanet olsun? Sen . . . Grant'in bir katili yok mu? ?" Bir politikacının yapabileceği gibi Lucas'ın yüzünü okuyordu ve "Tanrım, ne buldun?" dedi.

"Konuşmana dikkat et," dedi Lucas. "Burası bir kilise."

"Benimle uğraşma Lucas. Burada benim hayatımdan bahsediyoruz." "Grant'in iki koruması var," dedi Lucas. "Onlar Irak ve Afganistan'da çok sert olaylara karışmışlar. İçlerinden biri orada yaptığı bir şey yüzünden ordudan atıldı. Öldürmemesi gereken bir sürü insanı öldürmüş, infaz etmiş. Birkaç çocuk da dahil. Bu işlerden anlayan eski bir ordu mensubu, şimdi BCA mensubu olan biriyle konuştum ve bu adamların esasen öldürme ve adam kaçırma konusunda uzmanlaştığını söyledi."

Smalls gözlüklerini çıkardı, elleriyle yüzünü ovuşturdu. "I . . . Buna inanmak gerçekten çok zor."

"Biliyorum. Size şunu söyleyeyim, hayatınızı soruşturma yaparak geçirdiğinizde, tesadüflere karşı temkinli olursunuz. Çünkü olurlar. Ortada kirli bir oyun olabilir, ardından da iki

cinayetler, siyasi bir kampanyanın kritik bir anında ve en çok faydalanan kişinin etrafında iki katilin olması tamamen bir tesadüf. Ben şahsen buna inanmaya hazır değilim."

"Ne yapacaksın?"

"Gidip onları soyacağım. Ama akıllılar ve elimde kanıt yok. Hiç kanıtım yok. Eğer bana kışkırmadan üflemedi söylerlerse, şey ..."

"Katiller," dedi Smalls. "Size söylüyorum, siyaset gittikçe sertleşiyor ama işin bu noktaya gelebileceğini hiç düşünmemiştim. Asla. Ama belki de . . . Şimdi düşünüyorum da, belki de bu kaçınılmazdı."

- - -

LUCAS AFTON'A DOĞRU YOLA ÇIKTI. Afton, Minnesota'yı Wisconsin'den ayıran vahşi ve doğal nehrin üzerine kurulmuş, Minnesota'nın en eskilerinden biri olan küçük bir kasabaydı. Nehir yazın ve sonbaharın başlarında ve kışın ortalarında, dondan sonra muhteşemdi; Kasım ayının soğuk döneminde ya da Mart ayının ilk yağmurlarında daha az güzeldi. Ama Kasım ayı olmasına rağmen bugün özellikle güzeldi.

Lucas Minnesota Üniversitesi'ne hokey bursuyla gitmiş ama hokeyde uzmanlaşmak mümkün olmadığından -ki annesi koçların önerdiği beden eğitimi uzmanlığı fikrine karşı çıkmıştı- Amerikan edebiyatı, tarihi ve siyasetinin bir kombinasyonu olan Amerikan çalışmaları bölümünü seçmişti. Bu bölümde başarılı oldu, keyif aldı ve bu bölüm genellikle hukuk öncesi bir bölüm olarak kullanıldığından, sınıf arkadaşlarının birçoğu gibi avukat olmayı düşündü.

Tüm saçmalıklar çözüldükten sonra, akli başında bir profesör ona bir yıl kadar polislik yapmayı denemesini önerdi. Polisleri sevmezse her zaman hukuk fakültesine geri dönebilir, hatta gece okuluna gidebilirdi ve sokakta geçireceği zaman bazı hukuk uygulamaları için çok değerli olacaktı.

Lucas Minneapolis polis teşkilatına katılmış ve bir daha da arkasına bakmamıştı: ama dört yıl boyunca aldığı Amerikan çalışmaları, özellikle de edebiyat dersleri onu bırakmamıştı. Emily Dickinson'ın belki de Amerika'nın yetiştirdiği en iyi yazar olduğunu düşünüyordu; ama o gün, Şehir'den doğuya, sonra da nehirde güneye doğru giderken, bazı yazarların nasıl

Başta Poe ve Hemingway olmak üzere yazarlar, hava durumunu ruh halini yaratmak ve hikayelerinin anlamlarını yansıtmak için kullanmışlardır.

Özellikle de Poe.

Lucas, "Usher Evi'nin Çöküşü"nün ilk birkaç satırını hâlâ ezberinden aktarabilirdi: *Sonbaharın sıkıcı, karanlık ve sessiz bir günü boyunca, bulutlar gökyüzünde bunaltıcı bir şekilde alçakta asılı dururken, tek başıma, at sırtında, son derece kasvetli bir araziden geçiyordum ve sonunda kendimi, akşamın gölgeleri çekilirken, melankolik Usher Evi'nin görüş alanı içinde buldum. . . .*

Ve Lucas bunun ne kadar edebi bir kibir olduğunu düşündü: Güzel bir sonbahar gününde cinayet mahalline gitmişti ve dışarıda çocukların güldüğünü duymuştu. Neden olmasındı ki? Cinayetin onlarla hiçbir ilgisi yoktu ve yaşlı insanlar her zaman ölürdü.

Şimdi o, avcı, birkaç muhtemel katille mücadele etmek için güneye doğru gidiyordu, oldukça acımasız bir görev; ama burada, o geçerken otoyolun sağında, bir adam balıkçı teknesini yıkıyor, kış deposu için hazırlıyordu; ve yoldan ona doğru geliyordu, yarım düzine eski Corvette, hepsi bir sıra halinde, güzel bir mavi gökyüzü gününde üstleri açık, yolcu koltuklarındaki kadınların hepsi yaşlı sarışınlar, birbiri ardına.

Ve neden olmasın? Hayat uzun bir sefalet yaması olmak zorunda değildi. Belli bir yaşa gelmiş sarışınların yetmişli yılların Corvette'leriyle, tıpkı kızken yaptıkları gibi, Lerk's Bar'da birkaç bira içtikten sonra karanlık bir ara sokakta ellerini eteklerine atarak dolaşabilecekleri bir sürü yer vardı. Bu hala hoş karşılanıyordu, değil mi?

Tüm bu düşüncelerle kendini gülümsetmişti. Son Corvette de geçip giderken Lucas, biraz daha neşelenmesi gerektiğini düşündü. Onlarla dolu bir hayatta birkaç katil daha olsa ne olurdu ki? Avlanmayı seviyordu ve bunu yapmak için yılın sonbaharında, gökyüzünde tek bir bulutun bile olmadığı masmavi bir günden daha iyi bir gün olabilir miydi?

E. A. Poe'yu sikeyim.

Ve onun Kuzgun'u.

GRANT CARAVAN, Afton şehir merkezinde caddenin kenarına çekilmişti. Caddenin karşısındaki parkta küçük bir kalabalık dolaşıyordu ve bir kablolu TV kanalı bir bando takımının önüne küçük bir video kamera yerleştirmişti. Grant ve adamlarının bir dondurmacıda olduğu anlaşılıyordu.

Lucas Porsche'yi bıraktı ve caddenin karşısındaki salona doğru ilerledi. Tam o sırada Alice Green ön kapıdan çıkıp bir kenara çekildi ve Lucas'a başıyla selam verdi; ardından Grant elinde bir külah dondurmayla kapıdan çıktı, güneş ışığında gözlerini kısarak ona baktı ve yaklaşırken külahı yaladı.

Lucas, bazı kadınların dondurma külahı yalamasına izin verilmemesi gerektiğini, çünkü bunun erkekleri bambaşka bir ruh haline soktuğunu düşündü. . . .

Schiffer dondurmacıdan çıktı, o da bir külah dondurma yalıyordu ama daha az etkiliydi; onu Lucas'ın korumalardan biri olduğundan şüphelendiği, uzun boylu, kurşun kafalı, hızlı bakışlı bir adam izledi; gözleri Lucas'a kilitlenmişti. Sonra başka bir adam çıktı, ilkinden daha ufak tefekti ama aynı hızlı gözlere sahipti ve Lucas'a aynı hızla odaklanmıştı. Lucas elini 45'liğine götürmek istedi ama onun yerine, "Bayan Grant, zaman ayırdığınıza sevindim," diye seslendi.

"Bu kadar acil olan ne?" diye sordu.

"Bu iki beyefendi," dedi Lucas, parmağıyla Carver ve Dannon'ı göstererek. "Onlar Bay Carver ve Dannon mı?"

Grant kontrol ediyormuş gibi döndü, sonra geri dönüp, "Evet," dedi ve Lucas'ın en sevdiği şeylerden biri olan vişneli fındığa benzeyen külahı ısırdı.

"O zaman konuşabileceğimiz bir yer bulalım," dedi Lucas.

"Avlu," dedi Green, dondurma salonunun solundaki boş açık hava yemek alanına doğru başıyla işaret ederek. "Benimle konuşmak istemiyor musun?"

"Şu anda değil," dedi Lucas. "İnsanları uzak tutabilir misin? Diğer çalışanlar bile. Bu biraz özel bir konu."

Green başını salladı; Schiffer "Ben dinleyeceğim" dedi.

Boş alana doğru ilerlediler, Green çevrede gezinerek dinliyordu. Lucas, "Porter Smalls'un sekreterlerinden biri dün gece öldürüldü. Minneapolis'teki evinde vurularak öldürüldü. Dizüstü bilgisayarını inceledim ve Bob Tubbs ortadan kaybolmadan önce ve Smalls'ın bilgisayarında pornografi ortaya çıkmadan hemen önce onunla oldukça şifreli bir şekilde yazışmış." "

Carver ve Dannon'ı izliyordu ve gözlerinde hiçbir şey kıpırdamıyordu, Lucas bunu ilginç bulmuştu çünkü bir şeylerin kıpırdaması gerektiğini düşünüyordu.

Grant, "Bu korkunç bir şey ama bunun Bize mi?"

"Tubbs öldü, bundan neredeyse eminim, bu noktada, ve şimdi Helen Roman öldürüldü. Profesyonel öldürme açısından her şey çok iyi yapıldı. Para için adam öldürenlerin çoğu aptal, salak ve uyumsuzdur. Bu aptalların işi gibi görünmüyor."

Grant, "Evet, evet," dedi ve bir işaret parmağıyla yuvarlanma hareketi yaptı - aynı anda kiraz cevizinden bir ısırık daha aldı.

"Porno Smalls'un bilgisayarına ondan intikam almak için koymuş olması mümkün," dedi Lucas. "Görünüşe göre bazı kişisel anlaşmazlıklar yaşamışlar. Ama eğer mesele kişisel bir meseleyse, neden biri onu öldürsün ki? Ya da Tubbs'ı?"

"Şey, bilmiyorum," dedi Grant. "Bu nedenle öldürüldüğüne emin misin? Smalls'la bir ilgisi olduğu için mi?"

Lucas bunu itiraf etmek zorunda kaldı: "Hayır. Tam olarak emin değilim. Ama oldukça eminim. Diğer olasılık ise Porter Smalls'un üzerine atılacak porno için ödeme yapan kişilerin, bunu yapmanın bir dizi suç içerdiğini bilerek, kendileri ile pornografi arasındaki bağı koparıyor olmaları. Bağlantıyı çok profesyonelce koparıyorlar. Bariz olanı yaptım: Profesyonel katiller aradım. Bulabildiklerim" -Lucas, Carver ve Dannon'a başıyla işaret etti- "sizin tarafınızdan istihdam edilenler."

"Ne!" Schiffer ağzından kaçırıldı, soru değildi.

Lucas yine Carver ve Dannon'ı izliyordu ve yine gözleri boştu; kertenkele olsalardı, diye düşündü Lucas, bir göz zarı yavaşça üzerlerine düşebilirdi.

"Bu ..." Grant kollarını umursamazca salladı. "Gerçekten senin hakkında biriyle konuşmam gerekiyor. Profesyonel katiller mi? Onlar madalyalı savaş gazileri. Orduda mıydın? Sen-"

Dannon onun sözünü kesti ve Lucas'a, "Bizim böyle bir şeyle ilgimiz yok. Biz profesyonel güvenlik görevlileriyiz, bu kadar. Elinizde herhangi bir kanıt varsa getirin, biz de çürütelim."

"Olay yeri inceleme ekibinden birinin senden DNA örneği almasını istiyorum," dedi Lucas. "Zararı yok, invaziv bir şey değil-"

"DNA MI?" Grant kekeleydi. "Ne var biliyor musun-"

"Bizim için sorun yok," dedi Dannon ve şimdi gözlerinde bir şey vardı, küçük bir zevk kıvılcımı, iyi yapılmış bir iş. Lucas, *bu hiç iyi değil*, diye düşündü.

Grant, Dannon'a çıkıştı: "Sözümü kesme. Bununla bir ilgin olmadığını biliyorum, DNA'nın negatif çıkacağını da biliyorum ama ne yaptığını görmüyor musun? Korumalarımın bir cinayet davasında DNA'larının tespit edildiği duyulduğunda mı? Bu adam Smalls için çalışıyor-"

"Hayır, değilim," dedi Lucas. "DNA örnekleriyle ilgili hiçbir şeyin seçimden önce ortaya çıkmayacağını garanti ederim. Örnekleri alması için bir adam bulacağım ve ona isyan yasasını okuyacağım. O tek kelime etmeyecek, ben de etmeyeceğim. Eğer bir şey duyulursa takip edeceğim ve eğer benim adamımsa kovulmasını sağlayacağım ve onu hapse attırmaya çalışacağım."

Grant, Schiffer, Carver ve Dannon bakiştılar ve sonra Grant Dannon'a "Bununla bir sorunun yok mu?" dedi.

"Hayır. Muhtemelen onun yerinde olsam ben de böyle yapardım." İnce beyaz bir gülümseme gösterdi: "Çünkü, biliyorsun, o haklı. *Bizler* eğitimli katilleriz."

Dirseğiyle Carver'ın kaburgalarını dürttü ve Carver uzun, alçak, başıboş bir kahkaha attı, gerçek bir eğlence ve ... kendini beğenmişlik içeren bir kahkaha. Lucas, *bir şeyler biliyorlar*, diye düşündü.

- - -

DNA testlerini kabul etmeleriyle Lucas zor durumda kaldı. Bazı göstermelik sorular sordu: Dün gece saat birde neredeydiniz? (Bizim dairelerde.) Sizi orada gören oldu mu? (Hayır.)

Orada olduğunuza dair bir kanıt var mı? (Bazı telefon görüşmeleri yaptım, e-posta üzerinden bazı belgeleri taşıdım.) Bunları görebilir miyiz? (Elbette.) Tubbs ya da Roman'ı tanıyor muydunuz? (Hayır.)

Lucas uzaklaştı ve bir telefon ederek beklemlerini istedi, bir olay yeri uzmanıyla görüştü ve Carver ile Dannon'ın DNA'larının alınması için gerekli ayarlamaları yaptı.

Onlara geri döndü ve şöyle dedi: "St. Paul'den dönerken saat beşten önce herhangi bir saatte BCA merkezine uğramanızı istiyoruz. Bir memurla görüşecek, ona Ronald ve Douglas olduğunuzu söyleyeceksiniz -soyadınızı ya da başka bir kimlik belirtmeniz gerekmeyecek- ve benim isteğim üzerine, Lucas Davenport'un isteği üzerine DNA testi için orada olduğunuzu söyleyeceksiniz. Örnekleri almak için bir adam gelecek. Bu bir dakika sürecek ve sonra gidebilirsiniz. Örnekler Ronald ve Douglas olarak işaretlenecek, başka bir tanımlayıcı olmayacak."

Carver ve Dannon başlarını salladı ve Grant, "Ne saçmalık," dedi ve dondurma külahından arta kalanları çöp kutusuna attı. "Bizimle işiniz bittiyse, gidip birkaç el sıkacağım. Bak ne diyeceğim, bununla ilgili hiçbir şey dışarı çıkmasa iyi olur."

"Olmayacak," dedi Lucas. Carver ve Dannon'a: "Hiçbir yere gitmeyin."

Grant maiyetine caddenin karşısına kadar eşlik etti, Green ise arkada kaldı. Lucas'a, "İlginç," dedi.

"Başardılar," dedi Lucas. "Kendine iyi bak Alice."

"Ben halledebilirim," dedi Alice.

"Emin misin? Hiç birini vurdun mu?"

"Hayır, ama vurabilirim."

Lucas, Dannon ve Carver'a baktı: "Eğer iş o noktaya gelirse -ki gelebilir, eğer bir şeyler bulduğunuzu düşünürlerse- onlara fırsat vermeyin. Eğer vererseniz sizi öldürürler."

BÖLÜM 18

Ray Quintana, Minneapolis'te elli bir yaşında bir ahlak polisi, bir dedektif çavuştu ve düşündükten sonra, köpeği dürtmek ya da köpeği becermek olarak da bilinen işi iyice batırdığını anladı. Helen Roman hakkında onu kimin aradığını bilmiyordu ama arayan her kimse bir gece önce Roman'ın evine gidip onu öldürdüğünden şüpheleniyordu.

Quintana kötü bir polis değildi; tamam, berbat bir polis de değildi. Bir uyuşturucu evinin zemininden kanıt odasına geri dönmeyen bir rulo ellilik almış olabilir; ahmakların artık ihtiyaç duymadığı, Wisconsin'deki silah fuarlarına giden birkaç güzel silah bulmuş olabilir; zaman zaman yerel uyuşturucu satıcılarının rastgele dağıttığı küçük bir iş yapmış olabilir.

Ama pek çok kötü insanı hapse attı ve genel olarak, fırsatlar ve stresler göz önüne alındığında, kötü bir adam değildi.

Tubbs ona geldiğinde, bunu doğrudan bir iş anlaşması olarak ortaya koymuştu: Tubbs bilinmeyen bir yerden Minneapolis Polis Departmanı'nın çocuk pornosuyla ilgili korkunç bir dosyası olduğunu duymuştu. Quintana Tubbs'ı liseden beri tanıyordu; Tubbs popüler grubun kenarındaki hafif inek entelektüellerden biriydi, Quintana ise metal atölyesinde çalışıyordu ve futbol yan hakemiydi.

Tubbs demişti ki, "O dosya için sana beş bin dolar veririm. Kimse bilmeyecek, çünkü benim elimden geçtiğini kabul edersem başım senden çok daha fazla belaya girer."

Quintana ona bununla ne yapacağını sormuş, Tubbs da ona şöyle demişti: "Bunu Porter Smalls'u becermek için kullanacağım. Taryn Grant'i ABD Senatosu'na seçtireceğim. Bu gerçekleştiğinde, hayatım boyunca düzelmiş olacağım. Seni de hatırlayacağım."

Grant onu işe almış mıydı?

Tubbs, "Bilmiyorum, anonim olarak finanse ediliyorum," dedi. "Ama nereden geldiği belli. Param var ve sana beş bin dolar ayıracak kadar da param var."

Tubbs ne kadar kazanmıştı?

Tubbs, "Bu benimle İsa arasında," dedi. "Tüm riski ben alıyorum. Değerinden fazlasını alırsın ve eğer parayı istemiyorsan -Başka bir dosya bulacağım. Dışarda dolaştıklarını biliyorum."

Quintana beş bin doları istedi. Aslında ihtiyacı yoktu ama *istedim*.

Quintana'nın şu anki sorunu, Davenport gibi İç İşleri'nden Marion'un da peşinde olmasıydı. Quintana Davenport'u tanıyordu, hem devriyede hem de dedektif olarak onunla birlikte çalışmıştı; Davenport onu korkutuyordu. Eninde sonunda onu yakalayacaklarını düşündü. Tubbs belediye binasına gizlice girmemişti. Birlikte konuşurken bile görülmüş olabilirlerdi.

Quintana tüm bunları bir Pazar sabahı masasının başında, arkasındaki duvara bakarak, her zamanki dedektif çöplerinin üzerinde düşünüyordu. O kadar odaklanmıştı ki yan masa komşusu "İçeride misin Ray?" diye sordu.

"Ne?"

"Felç falan geçiriyorsun sandım." Quintana başını salladı. "Sadece yorgunum."

"O zaman burada ne yapıyorsun? Bugün Pazar."

"Hollywood'a gidip aktör olmalıydım diye düşünüyordum. Büyük işler başarabilirdim."

"Dostum, felç geçirmişsin."

Tekrar bakmaya başladı.

Porno dosyasını teslim etmesi hapse girmesine neden olabilirdi. Daha da kötüsü, kendisini arayan kişinin Roman'ı öldürdüğünden şüpheleniyordu. Daha da kötüsü, Roman'ın evinden geldiğinde Turk Cochran'la öylesine konuşmuştu ve Cochran, Davenport'un bunun profesyonel bir iş olabileceğini düşündüğünü söylemişti.

Bundan daha da kötüsü. Quintana aynı profesyonelin *onu* susturmaya geleceğinden şüpheleniyordu.

Quintana çenesini kapalı tutarsa, temizlik önlemi olarak öldürülebilir. Eğer ağzını kapalı tutarsa, Davenport makul bir şekilde

Özellikle de Roman'la görüştüğü ya da Tubbs'la görüldüğü duyulursa, cinayete suç ortağı olarak peşine düşeceklerdi.

Hepsi gerçekten kötü görünüyordu.

İyi bir tarafı da vardı: Tubbs muhtemelen ölmüştü ve Roman da kesinlikle ölmüştü. Bu da uydurduğu herhangi bir hikâyeye karşı çıkılamayacağı anlamına geliyordu. Eğer yeterince iyi bir hikâyeye uydurabilirse muhtemelen hapse girmeyecek ve hatta emekli maaşını bile alabilecekti. En azından eski karısının alamayacağı yarısını.

Ama hikaye neydi? Dosyayı Tubbs'a teslim etmesini nasıl haklı çıkarabilirdi? Düşündü, düşündü ve sonunda yapamayacağı sonucuna vardı.

Biraz daha düşündü ve öğleden sonra saat birde telefonu alıp evdeki sendika temsilcisini aradı ve avukatla konuşması gerektiğini söyledi, hemen o anda, Pazar olsun ya da olmasın.

Sendikacı ne için olduğunu bilmek istedi, Quintana da ne için olduğunu gerçekten bilmek istemediğini söyledi. Saat ikide avukatla konuşuyordu ve saat iki buçukta Marion'u aradılar. Adı James Meers olan avukat, Quintana'nın mümkün olan en kısa sürede Marion ve muhtemelen Davenport ile konuşması gerektiğini söyledi. Mümkünse hemen.

Lucas, "Ara verdik," diyen Marion'dan telefon aldı. Toplantıyı saat dörde ayarlamıştı.

- - -

LUCAS PORSCHE'sini belediye binasının yanındaki polislere özel alanlardan birine park etti ve BCA kartını arabanın ön paneline attı, bu genellikle birilerini kızdırmayı başarırdı; ama onu hiç çekmemişlerdi. Toplantının yapılacağı avukatlık bürosu bir blok kadar ötede, Pillsbury binasındaydı. Yürürken Marion'u gördü, ıslık çaldı ve Marion döndü, onu gördü ve bekledi.

Marion, "Birinin kızı mı beğendiğini sanmıştım," dedi.

"Muhtemelen hayır," dedi Lucas. "Quintana'nın ne diyeceğini biliyor musun?"

"Şey, sen ve ben olduğumuza göre . . . Bunun porno ile bir ilgisi olabileceğinden şüpheleniyorum. Olasılıkları araştırıyorduk ve onun adı da listede var. Hem Vice hem de Domestics'teki ilgili bilgisayarlara erişimi vardı."

"Ah, evlat. Onu uzun zamandır tanıyorum," dedi Lucas. "Fena bir polis değil, birazcık da olsa."

"Çekim hakkında bir şey biliyor musun?" Marion sordu.

"Hayır, hayır. Eğer bir şey aldıysa bile bunu kimsenin bilmeyeceği kadar akıllıdır," dedi Lucas. "Bu anlaşmada tuhaf olan da bu -Tanrı aşkına neden bir porno dosyasını birine versin ki? Özellikle de bu şekilde kullanılacaksa? Bilirsiniz, bir halk kasırgası. Bu bizim tanıdığımız ve sevdiğimiz Ray Quintana'ya benzemiyor. O her zaman oldukça temkinli bir adam olmuştur."

"Mmm. Ceketim de oldukça temiz," dedi Marion. Pillsbury binasına baktı. "Sanırım öğreneceğiz."

- - -

QUINTANA VE MEERS bekliyordu, Quintana ter içindeydi ve bunu belli ediyordu. Meers otuzlu yaşlarının ortasında, altın çerçeveli gözlükleri olan, yumuşak yüzlü bir sarışındı ve bir İngiliz film yıldızına benziyordu ama Lucas hangisi olduğunu çıkaramıyordu. Bir tenis filminde oynamış bir adamdı. Lucas ve Marion oturduklarında, "Ray'in bir sorunu var. Bundan daha ileri gitmesi gerektiğini sanmıyorum... suç ya da başka bir şey değil ama bir şekilde çuvalladı."

Marion kuşkuyla baktı, ellerini kaldırdı ve Quintana'ya baktı. "Peki ne oldu?"

Quintana bir şey söyleyemeden Meers ekledi: "Ayrıca sizin için bazı değerli bilgilere sahip olduğunu düşünüyor. Gerçek şu ki, bunu yapmak zorunda değildi - bu görüşmeyi gönüllü olarak yapıyor ve bilgi üzerinde anlaşma yapmaya bile çalışmayacak. Sadece size verecek, çünkü o iyi bir polis. Umarım bunu aklınızda tutarsınız."

Marion saatine baktı: "Tanışma faslı bitti mi?"

Lucas iyi adamdı: Quintana'ya baktı ve "Nasılsın Ray?" diye sordu.

Quintana, "Ah, dostum, her şeyi berbat ettim," dedi. "Ne oldu?"

Quintana sandalyesinde öne doğru eğilmiş, ellerini kucağında kavuşturmuş, çoğunlukla Lucas'la konuşuyordu. "Yaklaşık iki hafta önce Bob Tubbs beni görmeye geldi. Onu liseden beri tanırdım ve zaman zaman karşılaşırđık. Arkadaş değildik ama dosttuk. Beni ofiste görmeye geldi. Oturdu ve büyük bir sorunu olduğunu söyledi."

Quintana bu şekilde anlattı:

Tubbs, "Bilgisayarlarınızda bir yerlerde çocuk pornosuyla ilgili kapsamlı bir dosyanız var. Burada, Vice'ta ve Domestic's'te. Bu umurumda değil ama orada görmem gereken bir resim var. Kayıt dışı görmem gerekiyor."

Quintana: "Tüm bunlar da ne demek oluyor?"

Tubbs: "Eyalet yasama meclisinde çok iri bir adam bir yandan da bir kızla yatıyor. Genç ama çok da genç değil. Ama şimdi ortaya çıktı ki bir tür porno çetesine ve muhtemelen fuhuşa karışmış ve sizin tarafınızdan yakalanmış olabilir. Fotoğrafına bakmam lazım. Normal kaynaklardan ulaşamıyorum çünkü yakalandığında reşit değildi ve dosya mühürlü."

Quintana: "Neden bakmanız gerekiyor?"

Tubbs: "Çünkü bu adam oldukça hassas bir noktada. Boşanma sürecinde. Karısının avukatı bir porsuk ve eğer bu hatunun kokusunu alırsa -belki de çoktan almıştır- bunu bir sorun haline getireceklerdir. Sonra her şey ortaya çıkacak. Bu kızın porno, fuhuş gibi işlere bulaşıp bulaşmadığını öğrenmesi gerek. Kız arkadaşını gördüm. Şimdi dosyaya bakmam gerekiyor."

Quintana: "Öyle olsa bile, bu konuda ne yapabilir ki?"

Tubbs: "Onu Austin, Texas'a giden bir uçağa bindirin. Teksas yasama meclisinde ona iş verecek bir arkadaşı var ve yaşlı karısı onu bulamayacak."

Quintana: "Bunu neden yapmıyor ki zaten?"

Tubbs: "Çünkü bir kol ve bir bacağa mal olacak. Eğer kız doğru kişi değilse, bunu yapmaz. Diğer bir şey de, kıza sormak istemiyor, çünkü bunun işleri değiştireceğinden korkuyor. Ve kız da biraz para istemeye karar verebilir. Eğer doğru kişiye. Tek istediği *bilmek*."

Lucas, "Dosyayı ona sen mi verdin?" diye sordu.

Quintana başını salladı. "Hayır. Tek yaptığım bilgisayarın başına oturup dosyayı çağırmaktı. Neden bahsettiğini biliyordum, kızıdan, çünkü üç yıl önce Tom Morgan'ın davasına kadar uzanıyordu.

"Ona fotoğrafı gösterdim ve yüzünü en iyi gösteren fotoğrafı büyütmemi istedi. Resme baktı ve sonra şöyle dedi: "Yaklaştın ama o l m a d ı . Aradığım kişi o değil."

Marion: "Sonra ne olacak?"

"Dosyayı kapattım, teşekkür etti ve gitti." Marion: "Sana bir şey vermedi mi?"

"Hayır, hayır. Öyle bir şey değil," dedi Quintana. "Bakın, bu bir adam için hızlı bir iyilikti. Pornoya bakmadım, öyle bir şey yapmadım. Yasama organında büyük bir adam için bir iyilik. Bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilirsiniz."

"Tüm bu saçmalıklara inandın mı?" Marion sordu.

Quintana başını salladı: "Şimdi kötü görünüyor ama evet, ona inandım. Dediğim gibi, onu çok uzun zamandır tanıyorum."

Lucas, "Dosyayı ona sen vermediysen, o nasıl aldı?" dedi.

Quintana başını salladı. "Kesin olarak bilmiyorum. Ama şüphelerim var."

"Ne gibi?"

"Oturum açtığımda arkamda duruyordu," dedi Quintana. "Şifremi görmüş olabilir... Bu kulağa daha da aptalca geliyor... 'yquintz'. Yani, tam oradaydı. Şifreyi aldıktan sonra, gerekirse dışarıdan bile girebilirsiniz. Oturum açtıktan sonra dosyaya baktım. O da gördü."

Marion "İnanılmaz" dedi.

Quintana ellerini saçlarında gezdirdi. "Evet, biliyorum. Kitaptaki en eski numara," dedi Quintana. "Bunu hiç görmedim. Yani tek yapmak istediği bir yüze bakmaktı."

Lucas çoğunlukla inanmıyordu ama Carver ve Dannon'ı hedef almasını sağlayacak bir şey bulursa buna inanmaya hazırdı. "Aldığın bu bilgi neydi?" diye sordu.

"Dün Upton'da çalışıyordum - orada yüksek fiyatlı bir genelev olabileceğini düşünüyoruz, kimseye söylemeyin. Her neyse, arabamda oturmuş gelen giden kızların etiket numaralarını not ediyor ve fotoğraflarını çekiyordum ki bir telefon geldi. Adam

porno dosyasını Tubbs'tan aldığını ve Tubbs'ın da benden aldığını söylediğini anlattı. Ben de 'Bu saçmalık, ben ona hiçbir şey vermedim' dedim.

"Adam diyor ki, 'Senden aldığını söyledi ve sanırım Smalls'un ofisindeki bir kadına söylemiş olabilir. Ve ona benden de bahsetmiş olabilir. Pornoyu koyan o. Kimse kim olduğumu bilmiyor ama birinin gidip bu kadınla, Helen Roman'la konuşması gerek. Bir polis gibi. Ona pornonun nereden geldiğini ve nereye gittiğini sormalı.

"Dedim ki, 'Ben kimseye porno vermedim. Bu da kim?' dedim.

"Porter Smalls'u sevmeyen bir adam." dedi.

"Porter Smalls'u ben de sevmiyorum ama Tubbs'a hiçbir şey vermedim" dedim.

"Adam, 'Bak, tek yapman gereken onu kontrol etmek' dedi.

"Ben de 'Ben değil' dedim.

"Sonra adam telefonu kapattı," dedi Quintana.

"Telefon numarası da sende var," dedi Lucas.

Quintana başını salladı: "Biliyorum." Cebini karıştırdı ve Lucas'a üzerinde bir telefon numarası olan bir not kâğıdı uzattı.

Lucas kâğıdı aldı ve Marion, "Buna ihtiyacım olacak," dedi.

Lucas başıyla onayladı, bir kalem ve cep defteri çıkarıp numarayı yazdı ve orijinal kâğıdı Marion'a geri verdi. "Numarayı araştıracağım ve telefondaki hareketliliğe bakacağım," dedi Lucas. "Eğer bu gerçekse, ciddi bir kırılma olabilir."

Quintana, "Umarım bunun için övgü alırım" dedi.

Meers, "Hikaye aşağı yukarı böyle. Bir arkadaşın yasama meclisindeki bir adama yardım etmesi için gelen basit bir istek. Bunun için bir adamın peşine düşerseniz, polis departmanımız kalmaz."

Marion, "Sorunu biliyorsun ama: önemli hale gelmedikçe önemli değil. Ray şimdi çifte cinayet davasına karışmış olabilir. Öyle ya da böyle ..."

Quintana dedi ki, "Hadi ama. Sana söylemeseydim, asla öğrenemeyecektin. Yalan söyleyebilirdim. Onun yerine, işi çözer çözmez hemen geldim. Hatta sana Lucas'ın söylediği gibi bir mola bile verdim. *Ciddi* bir mola."

Marion Lucas'a baktı ve "BCA ne düşünüyor?" diye sordu.

Lucas dedi ki, "Bu tamamen sizin sorumluluğunuzda. En iyisi neyse onu yapın: Umurumda değil. Sadece telefon numarasını istiyorum." Quintana'ya baktı: "Seni aradıkları telefon nerede?"

"Cebimde." Çıkardı: bir iPhone.

"Onu yanımda götürmem gerekecek. Laboratuvarımıza götürmem gerekiyor, biz de sizin ... ile temasa geçeceğiz. Servis sağlayıcınız kim?"

"Verizon."

Lucas, "Verizon ile temasa geçeceğiz ve hedeflerimizin nerede olduğunu öğrendiğimizde onları aramanızı isteyeceğiz," dedi.

Quintana başını salladı. "Telefonumu alabilirsin ama bu adamlar kendi telefonlarını kullanmayacak kadar akıllı. Tek kullanımlık olduğuna bire on veririm."

"Bu yüzden onları bununla yakalamamız gerekiyor. Çağrıyı ve geldiği yeri izliyor olacağız," dedi Lucas. "Muhtemelen bu gece sana geri döneceğim. Sen nerede olacaksın?"

"Cep telefonum olmadan . . . Buck benimle konuşmayı bitirirse muhtemelen eve giderim. Orada bir sabit hat var."

"Tamam. Sen orada otur ve benim aramamı bekle," dedi Lucas. "Bütün bunları kabul edersen, her türlü davada senin lehine tanıklık ederim."

Quintana başını salladı. "Bunu yapacağım."

Lucas'a cep telefonunu uzattı ve Lucas, "İzninizle. Gitmem gerek."

Kapıya yöneldiğinde Quintana, "Bana inanıyorsun, değil mi?" diye seslendi.

Lucas kapıda duraksadıktan sonra, "Hayır, hikâyenin tamamı değil. Çok fazla bile değil. Ama telefon numarasına inanıyorum."

- - -

O ZAMAN YAPACAK ÇOK İŞİ VARDI. Arabasıyla şehrin öbür ucundaki BCA'ya dönerken Jenkins'i aradı ve Shrake'i bulmasını söyledi: "Pazar günü olduğunu biliyorum ama benim için bazı insanlara bakıcılık yapmanı istiyorum. Sadece bu geceye kadar. Her zaman nerede olduklarını bilmem gerek."

"Bu ne kadar karmaşık olacak?"

"Karmaşık değil. Bir kampanya karavanını işaretlemelisin." Jenkins'e Taryn Grant'in nerede olacağını bulmasını söyledi.

Dannon ve Carver. "Birlikte kalmanız gerekenler bu iki adam. Ayrı ayrı gitmenizi istiyorum, böylece ayrılırlarsa ikisini de takip edebilirsiniz. Ama onları izlemeni istediğim sürece Grant'e oldukça yakın durmalılar."

Jenkins, "Yeterince iyi," dedi.

- - -

LUCAS önce müdürü, sonra da müdür yardımcısını aramak zorunda kaldı ve aralarında, gelip telefon izleme sistemini kurmaya istekli bir teknisyen buldular. Oraya vardığında, teknisyen Lucas'ın ofisine geldi ve "Sadece bir konum istiyorsak, Verizon için genellikle bir mahkeme celbine ihtiyacımız yoktur, ancak önce onlarla kontrol edeceğim. Gerçi bu genellikle sorun olmaz."

"O zaman başla," dedi Lucas.

Biraz heyecanlıydı: Eğer bu iş yolunda giderse, gece yarısına kadar çantada keklik biri olacaktı. Jenkins'i aradı: "Neredesiniz çocuklar?"

"Grant Anoka'da. Biz de yoldayız. Sonra saat sekizde St. Cloud'a gidecek ve sonra eve dönecek. Muhtemelen saat on ile gece yarısı arasında Şehirlere geri döner."

"Beni gelişmelerden haberdar et," dedi Lucas.

Lucas Quintana'yı aradı: "Geç olacak, muhtemelen saat dokuz ya da on gibi gelip seni alırım."

Lucas'ın yiyecek bir şeylere ihtiyacı vardı. Yemek durumunun ne olduğunu öğrenmek için Weather'ı aradı ve hizmetçinin patentli peynirli ve sucuklu makarnasını yaptığı söylendi. "Orada olacağım," dedi.

Virgil Flowers aradığında ceketini giyiyordu: "Barney'le konuşuyordum, neyin peşinde olduğunu bilmiyordu ama yardımına ihtiyacın olabileceğini söyledi. Shakopee'deyim. Ya eve giderim ya da sana doğru gelirim."

"Benim evim," dedi Lucas. "Helen peynirli ve sucuklu makarna yapıyor."

"Şu yaptığınız vejetaryen şeyine ne oldu?" "Ah, o sadece bir ya da iki ay sürdü. Ayrıca, pepperoni

Domuzlar tarafından yapılan bir peynir," dedi Lucas. "Her neyse, biz gidiyoruz

daha sonra. Oraya gittiğinizde size anlatırım."

Weather'ı aradı ve Flowers'ın yemeğe geleceğini söyledi, o da "Çok var" dedi.

Ki bu doğrudu: Peynirli ve sucuklu makarna genellikle bir hafta boyunca devam ederdi.

- - -

LUCAS eve döndüğünde kot pantolonunu, beyaz gömleğinin üzerine yün yeleğini ve gece çatışmaları için mükemmel olacağını düşündüğü mavi-siyah renkli İtalyan pamuklu spor ceketini giydi. Henüz bunun için test edilmemişti. Aşağı indiğinde Flowers içeri girmişti, üzerinde bir ahır paltosu, kot pantolon ve başında keçe bir kovboy şapkası vardı. Yüksek topuklu kovboy çizmeleri onu Lucas'tan bir santim daha uzun gösteriyordu.

"Umarım garaj yolumda lanet olası bir at yoktur," dedi Lucas. Biraz sonra Lucas'ı arayan BCA teknisyeni Verizon'la anlaştıklarını ve Lucas diğer telefonu arar aramaz ona gerçek zamanlı bir konum verebileceklerini söyledi. Telefon iki gündür hiç aranmamıştı. Son arama Quintana'nın numarasını aramış.

Hep birlikte uzun, dikdörtgen bir yemek masasında yemek yediler, Flowers ve Letty mutlu bir şekilde sohbet ediyorlardı - yarı zamanlı bir yazar olan ve giderek ünlenen Flowers, Letty hakkında Annie Leibovitz'in fotoğraflarıyla *Vanity Fair*'de yayınlanan biyografik bir yazı yazmıştı. Annie, Letty ve Virgie artık çok yakın arkadaşlardı.

Leibovitz Lucas'ın da bir sürü fotoğrafını çekmişti ama dergi sadece bir tanesini kullanmıştı. Lucas bunun kendisini on dokuzuncu yüzyıldan kalma orta batılı bir kır vaizine benzettiğini düşünüyordu. Arkadaşlığa gelince, Letty ile Virgie'nin biraz fazla yakınlaştıklarını düşünüyordu. Akşam yemeğinden önce bu konu açıldı ve Weather ona, Flowers'ın Letty hakkında uygunsuz fikirleri olduğunu düşünüyorsa aklını kaçırdığını söyledi.

Lucas, "Kadınların yanında olmak söz konusu olduğunda, bu adama bir Norveç faresine tükürebileğimden daha fazla güvenmezdim," diye homurdandı.

"Neden? Sana gençliğini hatırlattığı için mi?" diye sormuştu.

"Belki," demişti Lucas. "Ama o kadar da genç değil."

"Letty'yle ilgilenmiyor," diye açıkladı Weather. "Tamam," dedi Lucas. "Peki ya seninle?"

"Saçmalama," demişti aynada gösterişli bir şekilde saçlarını kontrol ederken.

- - -

Akşam yemeğinden sonra Lucas ve Virgil, Letty'nin yan koltuğa tündüğü Lucas'ın çalışma odasına gittiler ve Lucas ona durum hakkında bilgi verdi. "Temel olarak," diye özetledi Flowers, "elimizde hiçbir şey yok ama telefonlarının GPS'i belli bir noktada olduklarını söylüyorsa, bunun arama ve el koyma için yeterli olduğunu düşünüyorsun."

"Öyle olduğunu biliyorum, çünkü buna benzer başka bir dava daha vardı," dedi Lucas. "Los Angeles'taydı ama federal mahkeme kanıtların bir kenara bırakılmasını emretmeyi reddetti."

"Bu da bu iki iyi eğitilmiş katilin pornoyla ilgisi olduğunu kanıtlayabilir ve silahları olduğundan eminiz."

"Uh-huh."

Virgil bunu düşündü ve "Tamam" dedi.

Yedide yemeğe oturmuşlar, sekizde yemeği ve konuşmayı bitirmişlerdi ve sekiz buçukta çalışma odasında otururken Lucas, Jenkins'ten bir telefon aldı. "Bu iş düşündüğümde daha çabuk bitecek," dedi Jenkins. "Konuşması bitti, televizyon çekiliyor, şimdi etrafta dolaşıp çocukların arasına karışıyor ama televizyon gittiğinde bu uzun sürmeyecek. Sanırım on beş dakika içinde buradan çıkmış oluruz, sonra da onun evine dönmemiz bir saat sürer."

Flowers'a dedi ki, "Gidelim. Affedersiniz, 'Eyerleyin' demek istemişim." Virgil şapkasını alarak, "Evet," dedi.

"Seni itip kakmasına izin verme," dedi Letty Virgil'e. "Bu şapka sana çok yakışıyor. Herkes bunu başaramaz ama sen başarabilirsin."

"Teşekkür ederim tatlım," dedi Flowers ve Lucas'la birlikte kapıdan çıktılar.

Flowers'ın kamyonetini aldılar ve garaj yolundan geri geri çıkarken Lucas, Flowers'ın gülümsediğini fark etti.

"Bu bok yiyen sırtış da neyin nesi?" Lucas sordu.

"Ah, Letty konusunda sana pezevenklik yapmayı seviyorum. Ve Weather, bu konuda."

Lucas, "Ellerini Helen'dan, peynirli ve sucuklu makarnadan uzak tuttuğun sürece sorun değil," dedi.

- - -

JENKINS, Taryn Grant'in karavanının üç arabadan oluştuğunu söylemek için aradı. İlkinde, biri muhtemelen medya irtibat görevlisi olan üç alt düzey kampanya çalışanı bulunuyordu. İkinci araba büyük bir Amerikan SUV'uydu ve Grant'ı, kısa boylu, iri yapılı bir kadını ve korumalardan birini taşıyordu; Lucas'ın tarifine göre bu kişinin muhtemelen Carver olduğunu düşünüyordu. Üçüncü arabada ise diğer koruma Dannon ve güvenlik görevlisi olduğu anlaşılan zayıf bir kadın vardı.

"Alice Green, eski Gizli Servis," dedi Lucas. "Siz neredesiniz?"

"Shrake önde, ben çeyrek mil gerideyim, aramızda dört araba var."

"İrtibatta kalın," dedi Lucas. "494'e ulaştıklarında bana haber ver."

Quintana, Minneapolis'in batısında birinci sınıf bir banliyö olan Golden Valley'de yaşıyordu. Lucas ve Virgil geldiğinde ön verandasında duruyordu. Arka koltuğa bindi ve Lucas Flowers'ı tanıştırdı. Quintana, "Bu şansı verdiğiniz için minnettarım." dedi.

"Dediğim gibi, bu konuda ne yapacakları Minneapolis'e kalmış," dedi Lucas. "Ama sen işi batırdın, Ray."

"Bunu biliyorum," dedi Quintana. "Ama bana biraz kayıt dışı ilişki yapmadığınızı söyleyin. Tubbs'ın benim için bir şey olabileceğini düşündüm: tanınması gereken bir adam."

"Bunu anlıyorum," dedi Lucas. "Diğer şeyleri satın almıyorum."

"Ahhh . . ." Quintana sustu ve yan camdan dışarı baktı.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra Virgil Lucas'a, "En azından artık bize yalan söylemediğini biliyoruz," dedi.

"Bu nasıl?" Lucas sordu.

"Dudakları hareket etmiyor."

Quintana arka koltukta gülmeye başladı ve sonra Lucas ve Virgil başladı.

- - -

Grant'in evinden bir mil ötede, çoğunlukla boş olan bir alışveriş merkezinin otoparkına girdiler. Alışveriş merkezi ile evinin arasındaki sokaklar iyiydi ve birkaç dakika içinde orada olabiliyorlardı. Tubbs ve Roman hakkında konuştular ama Quintana'nın sorunu hakkında konuşmadılar.

"Keşke o orospu çocuğu Tubbs ölmemiş olsaydı," dedi Quintana. "O zaman onu kendim öldürebilirdim."

Lucas Flowers'a son aşkının nasıl gittiğini sordu.

Flowers, "Sanırım gitti," dedi. "Görünüşe göre artık arkadaşız."

Quintana, "Bu ille de ölüm öpücüğü demek değil," dedi.

ve bir süre bunun hakkında konuştular.

Jenkins, katile I-94'ten çıkıp I-494'te güneye yöneldiğinde ve sonra I-494'ten çıkıp batıya yöneldiğinde aradı. Lucas teknisyeni aradı ve "Aramayı ben yapıyorum." dedi.

Ve o anda, teknisyeni kapatıp bilinmeyen telefonu aramaya hazırlanırken, Jenkins'ten bir telefon daha geldi. "Dostum, bir sorunumuz var. Bir sorunumuz var."

"Ne?"

"Peşimde bir polis arabası var, Shrake de öyle. Karavan önümüzde durdu. Kahretsin! Bizi yakaladılar. Bu polisle konuşmam lazım."

"Lanet olsun, neredesin?" Lucas sordu.

Yeri öğrendi ve Flowers'a o tarafa gitmesini söyledi, ardından Quintana'nın telefonundan arama yaptı ve Quintana'ya verdi. Telefon çaldı, çaldı, çaldı ama cevap yoktu. Teknisyen aradı ve dedi ki, "Sizin için bir yer bulduk. Telefon Hampshire Avenue North ve Thirtieth'de."

"Ne?"

"Hampshire Avenue North ve Thirtieth'de. Orada bir park var."

Lucas, "Hangi cehennemde bu?" diye sordu.

"Eğer Grant'in evindeyseniz, yaklaşık sekiz mil doğuda. Kuş uçuşu."

"Orospu çocuğu," dedi Lucas.

"Ne yapıyoruz biz?" Flowers sordu.

"Artık başka seçeneğimiz yok. Onları sallamaya çalışacağız, bakalım bir şey çıkacak mı?" dedi Lucas.

Koltuğunda döndü ve Quintana'ya şöyle dedi: "Bu adamları göstereceğim ve onlara bakmanı söyleyeceğim. Sanki onları daha önce görmüşsün gibi. Uzun uzun bakmanı, sonra yanıma gelip bana mırıldanmanı istiyorum. Ne söylediğini duymalarına izin verme."

Quintana, "Onları hiç görmedim," dedi.

"Ray, Tanrı aşkına, onları sallamaya çalışıyorum. Bir gösteri yapıyoruz."

Quintana gülümsedi. "Pekala."

"Benden ne yapmamı istiyorsunuz?" Flowers köşeyi döndüklerinde ekip arabalarının ışıklarını görünce sordu.

"Giyinişine bakılırsa, domuz bağı isteyip istemediğimi sorabilirsin," dedi Lucas.

"Hıncını benden çıkarma," dedi Flowers. "Bunu yapan ben değilim..."

". . yavruyu dürttü," dedi Quintana.

"Kapa çeneni," diye hırladı Lucas, artık espri yapacak havada değildi.

- - -

Işıklara geldiklerinde cadde polisler ve politikacılarla doluydu. Flowers kendi flaşörlerini yaktı ve onlara doğru gelmeye başlayan bir polis durup ellerini kalçasına koydu. Lucas, Flowers ve Quintana arabadan indiler ve polis onların yürümesini bekledikten sonra, "BCA'dan olma ihtimaliniz var mı?" diye sordu.

Lucas, "BCA ve Minneapolis polisi," dedi.

O sırada, yarım düzine kampanya çalışanı ve güvenlik görevlileriyle birlikte sokakta bulunan Taryn Grant, onlara doğru hızla geldi ve "Sen olduğunu biliyordum" diye bağırdı. Biliyordum."

"Kapa çeneni," dedi Lucas, ama fazla sinirlenmeden.

"Bu bardağı taşıran son damla oldu." Çılgınca öfkeliydi; sarı saçları, onları düzgün tutan spreyden kurtulmuş ve alnının üzerinde dalgalanıyordu. Kampanya yöneticisi Schiffer kolundan tutup onu geri çekmeye çalışınca Grant kendini kurtardı.

Dannon, Carver ve Green, Grant'in arkasından gelmişlerdi. Lucas Quintana'ya dönüp, "Bir baksana," dedi.

Quintana, bir ahlak polisinin tatsız sertliğiyle Carver'a yaklaştı ve uzun bir süre yüzüne baktı; sonra Dannon'a yaklaştı ve aynı şeyi yaptı. İki adam da arkasını dönmedi ama bu hoşlarına gitmemişti.

"Kim bu adam ve ne istiyor?" Dannon sordu. "Ben bir polisim," dedi Quintana. "Bununla bir sorunun mu var?"

Dannon, "Yüzümün iki santim önünde durup bana soğan üfleyen birinden hoşlanmıyorum," dedi. "O yüzden geri çekil."

Quintana yaptı. Carver, Flowers'a başını salladı ve "Neden yanınızda bir kovboy var?" diye sordu.

"Lucas olabilirdi aranıyor sen domuz bağı," Çiçekler dedi. "Bunu yapacak kişinin ben olduğumu düşündü."

Carver bir süre Flowers'a baktıktan sonra "Orduda mısınız?" diye sordu.

"Evet, bir süreliğine."

"Memur bey?"

"Evet."

"MP?"

"Evet."

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Carver.

Quintana Lucas'a doğru yaklaştı ve alçak sesle, "Buna inanmakta güçlük çekiyorum ama sanırım gerçekten de konuştuğum o ikinci adam," dedi. Omzunun üzerinden Dannon ve Carver'a baktı ve, "Küçük olan. Tuhaf bir aksanı var, Teksaslı. George Bush gibi."

Dannon onlara doğru bir adım attı ve "Size o DNA örneklerini biz verdik" dedi.

Lucas başıyla onayladı ve Grant'le karşı karşıya geldi. "Seçime iki gün kaldı ve her şey kaynamaya başladı. Biz

Herkesi izliyoruz, çünkü başka kimsenin ölü bulunmasını istemiyoruz: şu ana kadar iki cinayet işlendi. Üçüncüsüne ihtiyacımız yok."

"Bizim cinayetlerle hiçbir ilgimiz yok," diye bağırdı ve Lucas, Flowers'ın kamyonetinin farlarında küçük tükürük atomlarının püskürdüğünü görebiliyordu.

"İşi şansa bırakamayız, hedef olabilirsiniz," dedi Lucas. "Seni durdurmak gibi bir planımız yoktu. Herkesin eve sağ salim döndüğünden emin olmak istiyorduk."

"Siktir git," diye bağırdı.

- - -

LUCAS SHRAKE ve Jenkins'e eve gitmelerini söyledi ve Flowers'ın kamyonetine döndüklerinde Lucas Quintana'ya "Ne kadar eminsin?" diye sordu.

Quintana omuz silkti. "Lanet olsun, Lucas- sesi o adam gibi geliyordu. Rastgele bir pislik gibi değil ve ben onu yüz kişi arasından sesinin tonuna göre seçmeye çalışıyorum. O senin şüphelin ve sana söyleyebilirim ki o aksanı var ve bu doğrudur, ses tonu doğrudur ve kelimelerin ortaya çıkış şekli de tam olarak doğrudur. Sesi tam olarak telefondaki adama benziyordu. Profesyonel katilleri aradığınızı söylüyorsunuz ve iki profesyonel katil buluyorsunuz ve sonra onlardan birini dinliyorum ... o olmama ihtimali nedir?"

"İnce ve hiç, ve İnce şehir dışında," dedi Lucas. "Ofise dönüp bunu yazmanı istiyorum. Standart bir olay raporu ve bana e-posta ile gönder. Marion'la konuşup ona benimle çalıştığını söyleyeceğim."

"Minnettarım," dedi Quintana ve öyle de görünüyordu. "Bu arada, birkaç haftalığına bir motele taşınabilirim."

Flowers kaldırımdan uzaklaşırken Lucas Quintana'ya, "İrtibatta kal," dedi. "Sana ne olduğunu merak etmek istemiyorum."

Flowers, "Hampshire ve Thirtieth'e mi gidiyoruz?" diye sordu. "Evet, eğer bulabilirsek."

Lucas iPhone'undan Google Haritalar uygulamasını çağırdı ve on beş dakika sonra yolun kenarına çekildiler.

diğer tarafta bir park. Park tarafı zift gibi karanlık.

Flowers'ın flaşı patladı ve Lucas telefonu çevirdi. Yolda bir aşağı bir yukarı yürüdüler ve sonra Virgil otların arasında telefonun vızıldadığını duydu. Onu bulmak bir dakika kadar sürdü ve birkaç kez aradılar. Flowers onu paketledi ve Lucas'a verdi.

Flowers, "Aküyü kontrol etsinler," dedi. "Muhtemelen yalıtkan bir tırnağı çıkarmak zorunda kalmışlardır. Belki de silmeyi unutmuşlardır."

"Hiç şansın yok," dedi Lucas. "Ama yine de yapacağım. İpleri çekiyorum, çünkü elimdeki tek şey ipler."

BÖLÜM 19

Taryn eve döner dönmez kendine biraz votka eklenmiş bir limonata hazırladı; Dannon bir şişe bira, Schiffer bir Diet Pepsi, Carver bir bardak burbon, Green de bir şişe Evian suyu içti. Schiffer Taryn'e, "Pekala, yeter artık, sabah valiyi aramak istiyorsan durma ara. Ama şu anda masada daha önemli şeyler var."

"Birini öldürdüğümüzü sanıyor," diye bağırdı Taryn ona. "Birini öldürdüğümüzü
_"

"Yapmadığını biliyorsun, bu yüzden elinde kanıt yok. Kendini tutmalısın

Gözünü toptan ayırma," diye bağırdı Schiffer, iki kadın yüz yüze gelmişti. "Kampanya için bir günümüz daha var. Hâlâ kaybedebiliriz."

Taryn camın üzerinden ona baktı, sonra da "Neredeyiz?" diye sordu. Adı Mary Booth olan medyacı kadın öne çıktı:

"Siz kuzeydeyken yeni bir Smalls reklamı gördük. Kanal 3'te saat yedide prime time'da yayınlandı, CCO ve KSTP'de de vardı. KARE slotlarını satın aldığımız için orada yoktu."

"Evet, evet, evet, ne oldu?" Taryn sordu.

"Şey, tüm bu tarafsızlık olayı sona erdi. Zamanının kalmadığını biliyor, bu yüzden bombayı patlattı - ona pornoyu sizin yerleştirdiğinizi söylüyor," dedi Booth. "Açıkça söylemiyor ama Demokratlardan ve muhalefetin kirli oyunlarından bahsediyor ve sinirleniyor. Oldukça etkili olduğunu söyleyebilirim."

"Görelim bakalım," dedi Schiffer.

Oturma odasındaki televizyonun etrafında toplandılar ve medyacı kadın dijital bağlantı noktasına bir flash bellek takarak reklamı ekrana getirdi: Smalls gri, ince çizgili bir takım elbise giymişti, bankacıydı ama yakası açık, soluk mavi bir gömleği vardı. Kendi evindeydi.

Minnesota Senatosu ofisi, sağında Amerikan bayrağının bir ipucu, birkaç kırmızı ve beyaz şerit - alaycılığı davet etmek için yeterli bir bayrak gösterisi değil, ama oradaydı.

Yüzü kameraya dönüktü ve belli ki kamera çekmeye başlamadan önce biraz çılgına dönmüştü, çünkü tam da yüzündeydi: "... tüm hayatımı hız yapmaktan daha kötü bir suç işlemekten geçirdim ve şimdi Demokratlar ve muhalefet bu korkunç, iğrenç pornografiyi üzerime yıkıyor ve evet, Minnesotalı dostlarım, *hala* bundan kurtulacaklarını düşünüyorlar. Bunu yapan adamın, Bob Tubbs adında uzun süredir Demokrat olan kirli bir düzenbazın adını bildikleri halde, hala bu pisliği benim toplamış olabileceğimi düşünüyorlar. Hepimize kahkahalarla gülüyorlar! Bunu yanlarına bırakmayın! Minnesota'da bu işler böyle yapılmaz."

Bitirdiğinde Schiffer, "Fena değil." dedi.

Taryn ikinci içkisini içiyordu: "Ne yapacağız?"

"Yarın öğleden sonra ve akşam çok zaman kazandık. Eyaletin hemen hemen tamamını dolaşabiliriz. Mary, Sandy ve Carl gece boyunca sizin sıcak ve anlayışlı ama biraz da kızgın olduğunuz yeni bir reklam yazacaklar. Belki mantıklı ve dikkatli olmamız gerektiğine dair bir şeyler söyleriz. Onun biraz kaçık olduğunu ima ederiz. Sabah seni kıyafet konusunda ararım. Belki kovboy kızı gibi bir şey düşünüyorum... Binicilik yaptığın ahırın adı neydi?"

"Birchmont," dedi Taryn.

"Sizi kot pantolon, Windom'da giydiğiniz ahır paltosu, jean ceket ve kovboy çizmeleriyle oraya çıkaralım ... saçlarınız biraz kabarsın ... ve 'Pornonun nereden geldiğini bilmiyoruz ve eğer bulursak, kim koyarsa koysun, her türlü kovuşturmayı destekleyeceğiz' gibi bir şey yapalım. Bu arada, bu kampanyadaki ciddi konulara geri dönelim. . . ."

O konuşurken, olası bir hızlı reklam çekiminin ana hatlarını çizerken, Booth'un telefonu çaldı ve Schiffer'ı dinlemeye devam ederken telefonu çıkarıp baktı. Kimin aradığını gördü ve aramayı reddetti, ancak bir saniye sonra bir mesaj geldi ve ona baktı,

Schiffer'ın sözünü keserek "Buna bakmam lazım" dedi ve uzaklaştı.

Taryn şöyle diyordu. "Kovboy kıyafeti yüzünden benimle alay edeceklerini düşünmüyorsun değil mi?"

Schiffer, "Buna zamanları olmayacak ve gerçekten ev gibi ve dürüst görünecek," diye yanıt veriyordu.

. . . Booth geri döndüğünde, "Aman Tanrım, *Pioneer Press* sokakta, öldürülen bu kadının Smalls ile uzun bir ilişkisi olduğunu ve polisin cinayet için olası bir aile içi nedeni araştırdığını söyleyen bir ön sayfa haberiyle dolaşıyor" dedi.

Hepsi bir an sessiz kaldı, sonra Taryn, "Davenport kişisel bir anlaşmazlık yaşadıklarını söyledi. Bir ilişkileri olduğunu söylemedi."

Schiffer, "Her neyse, bu bizim için işe yarayabilir. Seçim gününe kadar oynar. Ben hala at olayının bizim için işe yarayacağını düşünüyorum. Belki Smalls'un sorunlarına biraz daha sempati duyarız."

Taryn ikinci içkisini de bitirdi ve, "Hâlâ onun deli olduğunu ima ederken... hadi yapalım şu işi. Tüm bunlar o kadar gülünç ki hiçbir şeyin peşini bırakmamalıyız."

Schiffer sesini yükseltti ve "Pekala, herkes dağılsın. Mary, sen adamları topla ve reklam işine başla. Yarın gece uyuyabilirsin. Diğer herkes . . . Taryn, seni saat dokuzda arayacağım. Kanal 3'teki programı iptal edeceğim, tek sabah programı oydu.

- - -

SCHIFFER herkesi dışarı iterken, Taryn başını Dannon'a doğru eğerek, "Beni takip et," dedi ve bara geri döndü. Dannon onu takip etti ve sessizce, "Geceyi kim geçirecek?" dedi.

"Barry."

"Onu eve gönder. Sen ve ben konuşmalıyız. Carver bir sorun olacak."

Dannon içini çekti, buzdolabından bir şişe limonlu su çıkardı ve ikinci içeceğini birkaç buz küpünün üzerine döktü.

"Sana bir şey mi söyledi?"

"Evet. İnsanlar dağıldığında ..."

"Tamam," dedi Dannon.

Koridordaki gruba doğru geri dönmeye başladı ve kadın onun kolunu yakalayarak, "Bir şey daha var. Çok ... kızgıyım, kafam karışık, sinirliyim ..."

"Bu gerçek olamazdı..." Dannon başladı.

"Ve gerçekten David'de olmayan bir şeye ihtiyacım var, beni yumuşatmak için. . . . Seni tekrar yatak odasında görmek istiyorum. Bilirsin işte. Barry'yi eve gönder."

- - -

DANNON ölüm ve parçalama konusunda alışılmadık becerilere sahipti ama iş sekse geldiğinde herkes gibiydi. Son yirmi yılda yirmi kadınla yatmış ama hiçbirini gerçekten arzulamamıştı. Seks yapmak istemişti ama bunun nasıl bir paket içinde geldiği pek ilgisini çekmemişti.

Taryn tamamen farklı bir şeydi. Onu tanıdığı ilk haftadan beri istiyordu. Onu havuzda iki yüz kez çıplak ya da yarı çıplak görmüştü, yani bu büyük bir şey değildi, ama yıllar süren arzusunu nihayet tamamlayacağı zaman onu çıplak görmek tamamen farklı bir şeydi.

"Yatak odası" kelimesi ağzından çıkar çıkmaz terlemeye başladı: bilirsiniz, her şey işe yarayacak mıydı? Barry'yi dışarı attı, tüm kontrolleri kendisi yaptı ve alkolün ekipmanı kayganlaştıırabileceğini düşünerek bir bira daha içti.

Endişelenmesine gerek yoktu: elinde dördüncü içkiyle yatak odasına doğru yürüdü ve o içeri girdiğinde kadın banyodan çıkıyordu, katlanmış bir mendil büyüklüğünde önemsiz bir kumaş parçasından başka bir şey olmayan külotu dışında çıplaktı ve neredeyse utangaç bir sesle, "Bekliyordum..." dedi.

Ve sonra bir dağ aslanı gibi üzerine atladı ve ekipman hiç sorun olmadı. Kıyafetlerini çıkardığını hatırlamıyordu, kadın çığlık atana kadar hiçbir şey hatırlamıyordu ya da

İnledi ya da içinden kopup gelmiş gibi bir ses çıkardı ve sırtını sıvazlamaya ve "Tamam/tamam/tamam/tamam" demeye başladı.

Ve yaklaşık on dakika boyunca leğen kemiğini, karnını, göğüslerini okşamak, onu yuvarlamak, sırtını ve poposunu okşamak ve tekrar yuvarlamak iyiydi ve sonra bir kez daha gidiyorlardı ve bir kez daha çığlık / inilti ve "Tamam / tamam / tamam ..." duyana kadar bayıldı.

Adam kadının üzerine yığıldı, kadın "Vay canına" ve "Bunu yıllar önce yapmalıydık" diyene kadar terli ve sıcak bir şekilde yattı.

- - -

Bir süre konuşular, şundan bundan, kampanyadan, Schiffer'dan, Carver'dan ve Alice Green'den. Dannon ona ilk kez Carver'la DNA kontrolü konusunda neden bu kadar rahat davrandıklarını anlattı: Tubbs'ta DNA yoktu, çünkü polisler nerede arayacaklarını bilmiyorlardı ve Helen Roman'da da yoktu, çünkü büyük özen gösterilmişti. "Ayrıca, DNA profillerimiz zaten ordu ve FBI dosyalarında var. Bir intihar bombacısının sizi hamburgere dönüştürme ihtimali varsa, ordu hurda eti tanımlayabilmek ister. Hepimizin DNA profili var."

Taryn, "Ah: yani hiçbir şey fark etmedi," dedi.

Taryn yataktan kalkıp yan bara gitti, üst çekmeceyi açtı ve bir şişe votka çıkardı, iki ya da üç kadeh doluydu. "Biraz daha su ister misin?" diye sordu.

O da "Tabii." dedi.

Barın buzdolabından biraz buz aldı ve üzerine suyu döktü, kendisi için de ısırarak kadar limonla bir limon damlası daha yaptı, içecekleri yatağa geri getirdi ve soğuk bardağı göbeğinin altına koydu. Adam, "Tanrım, soğuk," dedi ve bardağı kaldırdı; kadın neredeyse kız gibi güldü, adamın yanındaki yatağa yuvarlandı, içkiye dikkat etti ve "Carver," dedi.

"Sana ne söyledi?" Dannon sordu.

Taryn ona doğru yuvarlandı, göğüslerinden biri pazılarına baskı yapıyordu; bir parmağını ıslattı ve dikkati dağılmış bir şekilde meme uçlarından birini daire içine aldı ve "Bu öğleden sonra

O okulda, tüm bunlar için kayıt yaptırmadığını söyledi. Öyle dedi, "kayıt oldum. Bunun ne anlama geldiğini sordum ve şimdiye kadar olduğundan daha minnettar olacağımı umduğunu söyledi. Olacağımı söyledim, eğer ben Senato'ya girene kadar dayanırsa ona pek çok konuda yardımcı olabileceğimi söyledim: para, başka bir ordu işi, sicilinin silinmesi, neye ihtiyacı varsa. 'Para iyidir' dedi ve diğer konuları konuşabileceğimizi söyledi, sonra da peşinatı ne zaman alacağını sordu."

"Buna ne diyorsun?"

"Şu anda çok fazla mal geldiğini söyledim: vergi ödemek zorunda kalmayacağı büyük bir nakit tuğla isteyeceğini varsaydım, ama benim için bile nakit para toplamak biraz zaman alıyor. Artık neredeyse kimse kullanmıyor, sanırım uyuşturucu satıcıları dışında."

Dannon, "Doğru söyledin. En son ne zaman nakit parayla market alışverişi yapan birini gördüğümü hatırlamıyorum, ben hariç."

"O da dedi ki, 'O zaman bu işi halletsen iyi olur. Çok yakında büyük bir parçaya ihtiyacım olacak. Her şey yoluna girdiğinde benim hizmetlerime ihtiyaç kalmayacağını hissediyorum' dedi. Ben de, 'İstediğin sürece bir işin var ve ihtiyacın kadar para alacaksın' dedim. Güldü ve 'Ne kadar ihtiyacım olduğunu bildiğini sanmıyorum' dedi."

Dannon dedi ki, "Ron'un sorunu da bu. Her zaman daha fazla kadın, daha fazla uyuşturucu, daha fazla para istiyor. Bunun sonu gelmeyecek."

"Biliyorum ama bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum."

Dannon, "Ron ve ben... o askerdi, ben subaydım. Doğuştan arkadaş değiliz. Burada kibirli davranmıyorum, erlerin çoğu jilet gibi keskindir: ama durum böyle. Taktik dışında düşünmez. Bir şeyi ya da başka bir şeyi tam olarak nasıl yapacağını. Üç gün sonrasını düşünür ama üç ay ya da üç yıl sonrasını düşünmez. Er ya da geç başımızı belaya sokacak."

Taryn hiçbir şey söylemedi, bekleyerek Dannon'un düşünmesini izledi. Sonunda, "Başka bir şey daha var," dedi.

"Ne?"

"Ron'un bakış açısına göre sorunun *ben olduğumdan* endişeleniyorum," dedi Dannon. "Seninle başa çıkabileceğini düşünecek. Ama sen ve ben birlikte ..."

"Gerçekten de senin peşinden gelebileceğini mi düşünüyorsun?"

"Bence bu kaçınılmaz," dedi Dannon. "Çok yakında aklına gelecek. Aklına geldikten sonra da beklemeyecektir. Yine üç gün düşünme sorunu var. Bunu düşünecek ve sonra harekete geçecek."

"Oh, canım."

"Sanırım gitmesi gerekiyor," dedi Dannon.

"Yani ... bir gün mü?"

"Hayır. Yani hemen. Politik bir sorun olacağını biliyorum ama... Houston'da bir adam tanıyorum. On bin dolar karşılığında Carver'ın pasaportunu Kuveyt'e uçuracak. Oradaki sınır görevlilerinden biriyle anlaşması var."

"Anlamıyorum," dedi Taryn, her ne kadar bu konuda bir fikri olsa da o.

"Yeterince basit. Ron gidiyor. Pasaportunu ve 10 bin dolarlık Büyükanнем, aslında kasamda para var-" "Sana geri ödeyeceğim."

"Bunu anladım. Houston'daki adamım pasaportu Kuveyt'e uçuruyor ve sınırdan Irak'a geçiriyor. Davenport'taki adamı arayıp endişelendiğimizi çünkü Ron'un Çarşamba günü işe gelmediğini ve telefonuna cevap vermediğini söyledik. Nereye gittiğini bilmiyoruz."

"Ve Davenport onun aday olmasının mümkün olduğunu düşünüyor."

"Evet, çünkü onun hakkında bir durdurma emri gönderdiler ve geçmiş ve düşündükleri şey nedeniyle - Tubbs ve Roman'ı öldürdüğü için - sınır görevlilerini ve havaalanı güvenliğini de dahil ettiler ve pasaportunun ülkeden ayrıldığını ve daha sonra sınırı geçerek Kuveyt'e ve daha sonra Kuveyt'ten Irak'a geçtiğini bildirdiler."

"Havaalanından geçen herkesin fotoğraflarını, video kameralarını çekmiyorlar mı?"

"Elbette. Ama kimlikler fotoğraflarla eşleştirilmiyor. Check-in sırasında pasaportunuzu istiyorlar ama güvenlikten geçerken sadece resmi kimlik soruyorlar. Houston'daki adam Ron'un pasaportunu havayolu şirketine ve onu kontrol eden güvenlik görevlilerine gösteriyor. Polisler güvenlik kamerasına bakarlar ve Ron'u hiç görmezler, bu yüzden onun bir tür atlatma yaptığını ve güvenliğin arkasından geçtiğini düşünürler. Bunu yapmak çok kolay. Dinleyin, bu ülkeden her türlü insan

her türlü malzemeyi Kuveyt'e ve oradan da sınırı geçerek Irak'a taşıyorlar. Bu çok *köklü* bir anlaşma. . . . Houston'daki adam, bu onun işi. Yapılabilir."

"Eğer eminseniz ..."

Dannon, "Siyasi olarak canımız yanacak ama bu iş bittiğinde gerçekten güvende olacağız," dedi. "Hikayeyi bilen sadece ikimiz olacağız. İşler sarpa sarmadan, başka bir adam kaybolmadan önce zaten senatörsün ... ama Ron'un pasaportu Irak'a giderse Davenport ne yapacak?"

"Ne kadar yakında?"

"Yarın," dedi Dannon. "Beklemeyi göze alamayız. Ron'a bana karşı harekete geçme şansı veremem." Sırt üstü yatıyordu ve Taryn başını onun göğsüne yaslamıştı, o da saçlarını okşuyordu. Ron olmadan, diye düşündü, geleceğin ufku yoktu. . . .

- - -

Dannon uyumaya gittiğinde TARYN seksten oldukça sıkılmıştı. Onun nefes alışını dinledi, sonra yataktan çıktı, bornozunu giydi ve oturma odasına doğru yürüdü, yatak odasının kapısını arkasından kapattı, birkaç buz küpünün üzerine biraz votka döktü, kanepeye oturdu ve düşünmeye başladı.

Dannon, Carver'dan kurtulduktan sonra bir sorun olacaktı. Bunu şimdiden görebiliyordu: adam kalıcı bir ilişkiye bakıyordu. Aşka bakıyordu. Washington'a gittiğinde, şimdiden bir milyar dolar değerinde bir mirasçı ve iş kadını, bir ABD senatörü ... herhangi bir kalıcı ilişki, cebinde sustalı taşıyan eski bir ordu yüzbaşıyla olmayacaktı.

İlişkilerinin kalıcı olmayacağı kısa sürede anlaşılacaktı. Sonra ne olacak? Terk edilen aşıklar erkek olduklarında ne yaparlar? Elinde sustalı bıçağı olan terk edilmiş alkolikler ne yapar?

Düşünülmesi gereken bir şey var. Carver gibi Dannon'ın da gitmesi gerekecekti. Ama nasıl? Kanepede bir saat daha oturdu ve iki votka daha içerek bu konuyu düşündü: Düşündüğü şey, *Washington'a gidene kadar beklemenin en iyisi* olduğuydu.

TARYN'S'İN ÇEVRESİNDEKİ MAHALLE sessiz, karanlık ve hafifçe inişli çıkışlıydı. Yakındaki en yüksek nokta, sokaktan özenli çitlerle perdelenmiş, beş dönümlük arsalar üzerindeki iki sütunlu sahte plantasyon malikânesinin arasındaydı. Bu alçak tepenin üstünden, yaklaşan herhangi bir araba üç blok öteden görülebiliyordu.

Lauren, Kidd'in Mercedes GL550'sinin direksiyonundaydı, büyük lüks bir araçtı ve zengin mahallelere çok yakışıyordu. Kidd yolcu koltuğunda oturmuş, malikânelerden birine odaklanmış bir antene ve amplifikatöre takılı kapüşonlu bir dizüstü bilgisayara bakıyordu. Kidd malikânenin kablosuz internetini kullanıyordu; Lauren ise omzunun üzerinden bakarak, "Biz röntgenci değiliz," dedi.

Taryn Grant'in yatak odasındaki sahneyi izlerken, "Dikizlemiyorum, bunun kim olduğunu anlamaya çalışıyorum," dedi. "Sanırım onun güvenlik görevlisi. Eğer doğru saydıysak, tek güvenlik görevlisi. Başka kimseyi bulamıyorum."

"Mükemmel," dedi Lauren. "İkisi de tamamen meşgul."

"Ödümü koparıyorsun," dedi Kidd.

Lauren, "O kadar heyecanlıyım ki önümüzdeki iki dakika içinde ben de orgazm olacağım," dedi. "Yer değiştirelim. Ben gidiyorum."

Kidd tartışmaya zahmet etmedi. Arabadan indi -iç ışıkları yoktu, özel düğmeleri vardı ve düğmeler kapalıydı- ve Lauren yolcu koltuğuna tırmanırken sürücü tarafına doğru yürüdü.

İnce, yumuşak siyah pamuklu pantolon, ipeksi beyaz bir bluz, önünde ve arkasında yansıtıcı şeritler bulunan kırmızı naylon koşucu ceket ve siyah koşu ayakkabıları giyiyordu. Cebinde ince siyah naylon bir kar maskesi vardı. Kar maskesi anında gömülebilirdi; ve aklı başında hiçbir hırsız kırmızı bir ceket, parlak beyaz bir bluz ve tüm bu yansıtıcı şeritlerle dışarı çıkmazdı.

Kidd cipi çalıştırdı ve tepeden aşağı, Grant'in evine doğru ilerlediler. Yuvarlanırlarken Lauren ceket ters çevirdi: astar, şimdi de dış kabuk simsiyahtı. Ceket tekrar giydi ve şimdi tepeden tırnağa siyahlar içindeydi. Yüz metre kala Lauren, "Ben ararım," dedi. Kidd frene bastı; kırmızı ışık yanmıyordu.

fren lambalarını yaktı ve durduklarında Lauren arabadan inip sessizce kapıyı kapattı.

Beş saniye sonra, başındaki kapüşonla Grant'in evi ile komşunun evi arasındaki ormanda gözden kayboldu.

- - -

ZEMİNLER HEM RADAR HEM DE KIZİLÖTESİ TESİSATLARLA KORUNUYORDU, ama Kidd arkadan yaklaşırken alarmları kapatmış ve yazılımı onun izni olmadan tekrar açılmayacak şekilde ayarlamıştı. Lauren'in tek bir endişesi vardı: köpeklerin serbest bırakılması. Eğer böyle bir şey olursa, başı beladaydı. Onları susturacak bir kutu ayı spreyi vardı ama bunun ne kadar etkili olacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Şimdilik köpekler evdeydi; biri oturma odasında, ön koridoru ve garajdan gelen holü görebiliyordu; diğeri ise yatak odasının kapısının dışındaydı.

Ağaçların arasında, bir çift yıldız ışığı gözlüğünü kafasına geçirdi. Bunlar ordu malı gözlüklerdi ve altı yıl önce bunlar için dokuz bin dolar ödemişti. Gözlük gözlerinin üzerindeyken dünya yeşile dönüyor ve benekleniyordu: ama o görebiliyordu.

Hareketsiz bir avcı gibi ilerlemeye başladı, her ayağını dikkatlice yerleştirdi, ağırlığını koymadan önce dalları ve dalları hissetti. Dinlemek için uzun süre durakladı. Elli metre sonra, neredeyse işe yaramaz bir ferforje çitin üzerinden geçti. Oldukça atletik herhangi bir insan bu çitin üzerinden kayarak geçebilirdi; Grant'in köpekleri ise üç adım farkla atlayabilirdi ve bir geyik bunu fark etmezdi bile. Çiti aştıktan sonra, Grant'in arka bahçesinin kenarına kadar olan yüz metreyi geçmesi yaklaşık on beş dakika sürdü. O zamana kadar yalnız olduğunu biliyordu. Kullan-at telefonunu çıkardı ve Kidd'e tek kelimelik bir mesaj attı: "İşte."

Tek bir kelime geri geldi. "Git."

Kidd tepeye, malikânenin Wi-Fi ağına geri dönmüştü. Evin içinde hiçbir şey değişmemişti. Grant'in çimenliği meşe ağaçları ve çalılarla doluydu ve Lauren yatak odasına yaklaşırken onlara yakın durdu. Yatak odasının pencerelerinin dışında hareket ve sonik alarmlar vardı ama Kidd onları halletmişti. Ne zaman

Pencerelerin altından, bantta iğne ucu kadar bir açıklık olan bantlı bir el feneri çıkardı. Feneri yaktı ve küçük bir ışık zerreciğiyle pencerelere baktı. Üç camlı, kablolu, kollu mandallı. Tamamen açıldığında, vücudunu geçirmesi gereken üç fit uzunluğunda ve bir fit yüksekliğinde bir boşluk olacaktı. Bunu yapabilirdi. . . .

Geri çekildi, dinledi, evin yanından aşağıya doğru süzüldü. Oturma odasında bir ışık yandı ve dondu kaldı. Başka bir şey olmadı ve telefonunun çaldığını hissetti. Riske girip baktı: *Grant hareket ediyor*. Dinledi, sonra evden uzaklaşmaya başladı, çakıl taşlarına bastığında bir çıtırtı duydu, dondu kaldı. On saniye sonra tekrar hareketlendi, ormana doğru geri gidiyordu.

Yeni pozisyonundan ışıklandırılmış oturma odasını ve pencereden dışarı bakan Taryn Grant'i görebiliyordu. Üzerinde bir bornoz vardı ve elinde içkiye benzeyen bir şey tutuyordu. Kalçasının yanında bir köpek hareket ediyordu ve Lauren, "*Kurttan daha büyük*," diye düşündü.

Telefon titredi. Ağaçların arasına girmişti ve durup tekrar baktı: "Köpekler biliyor olabilir... köpekler geliyor olabilir."

Kahretsin, diye düşündü ve "Şimdi gel," diye mesaj attı ve daha hızlı hareket etmeye başladı. Kendisini köpeklerden biraz koruyacak olan çiti geçti ve yüz metreyi hızlı ama tamamen sessiz bir şekilde kat etti. Cadde kenarındaki ağaçların dibinde diz çöktü, gözlüklerini ve maskesini çıkardı, ceplerine doldurdu ve Kidd arabasının içindeydi.

Lauren pencereden Grant'in evine doğru baktı ama köpekleri göremedi. "Onları dışarı mı saldı?"

"Sanırım öyle, en azından arka bahçeye. Çok acelesi varmış gibi görünmüyordu. Belki de işemeleri için onları dışarı çıkarıyordu."

"Muhtemelen öyledir," dedi Lauren. "Onları hiç görmedim. Havlamadılar."

Kidd, "Onlar havlamaz, o köpekler değil," dedi.

"Biliyorum." Bir nefes aldı ve Kidd'in kalçasını sıktı. "Yıllardır böyle hissetmemiştim. Altı yıldır."

Karanlık mahalleden çıkıp daha büyük bir caddeye geldiler ve Kidd sola döndü. Yolun sonunda bir trafik ışığı görebiliyorlardı.

büyük caddenin daha da büyük bir bulvarla kesiştiği yerde.
Kidd, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.
"Çocuk oyuncağı," dedi Lauren.

BÖLÜM 20

Bir sonraki adım açık değildi. Lucas, Quintana'nın Dannon'la telefonda konuştuğuna inanıyordu ama bu bir kanıt değildi. Bir jüriyi de makul bir şüphenin ötesinde bir suç işlendiğine inandıramazdı. Grant, Dannon ve Carver'ı birbirinden ayırmak için levye gibi kullanabileceği ciddi bir kanıt parçasına ihtiyacı vardı.

Ayrıca ara sıra aklına gelen düşünceler de onu rahatsız ediyordu: Ya Tubbs ortaya çıkarsa? Çoğu cinayette, şiddet uygulandığına dair bazı fiziksel işaretler vardı. Tubbs'ta ise hiçbir şey yoktu.

- - -

ERTESİ SABAH, sıkıştığında ve düşünmeye ihtiyaç duyduğunda genellikle yaptığı şeyi yaptı: alışverişe gitti. Para harcamak kadar zihnini boşaltacak başka bir şey yoktu. Mall of America'ya gitti ve Nordstrom mağazasında dolaşarak sonbahar için iyi bir köpek gezdirme ceketini aradı.

Köpeği yoktu ama iyi bir köpek gezdirme ceketini başka pek çok şey için kullanışlıydı. Tam olarak istediği özelliklere sahipti: hafif, suya dayanıklı, örgü manşetler ve bel bandı, modern yüksek teknoloji yalıtım, sonbahar sonu ve kış başı günleri için yeterince sıcak. Ve elbette iyi görünmesi gerekiyordu.

Telefonu çaldığında ceketlerden kaşmir çoraplara, özellikle de çekici koyu ahududu renginde bir çift çoraba dalmıştı: Cochran, Minneapolis Cinayet Masası'ndan. Hem Dannon hem de Carver DNA örneği vermek için gelmiş, Lucas da örnekleri Minneapolis'e göndermişti.

"Turk, bana onları yakaladığımızı söyle," dedi Lucas.

"Hayır, yok. James Clay elimizde." dedi Cochran. "DNA bankanızdan soğuk bir eşleşme aldık."

James Clay mi? "James Clay de kim?"

"Chicago'dan bir serseri. Küçük çaplı bir torbacı," dedi Cochran. "Beş yıl önce Chicago polislerinin onu uyuşturucu için yakalamasından bıkınca buraya taşındı. Biz de aynı şey için onu kovalıyorduk. Kokain bulundurmak suçundan yakaladık, DNA'sını aldık ve bir yıl boyunca ortadan kayboldu. O zamandan beri onu iki kez uyuşturucu bulundururken yakaladık ve ikisinde de az miktarda marihuana olduğu için serbest bırakıldı."

"Tanrım, bu doğru olamaz," dedi Lucas. "Roman küçük çaplı bir uyuşturucu satıcısı tarafından öldürülmedi."

Cochran, "Öyle görünüyor - tabii ki bunu yapması için para almış olması da mümkün ama kimsenin onu kiralayacağını sanmıyorum," dedi. "Sana söyleyeyim, uyuşturucu satıcıları onun tam da böyle bir cinayet için isteyeceğin türden bir serseri olduğunu söylüyorlar. Evin boş olduğunu sanıyor, içeri giriyor, kadın onu şaşırtıyor, adam çılgına dönüyor, silahıyla kadına vuruyor, sonra da 22'lik boktan bir silahla kadını vuruyor."

"Ah, dostum . . . Türk . . ."

Cochran, "Dinle Lucas, o eski bir çete üyesi, muhtemelen iki yüz tane üç kuruşluk hırsızlık yapmış, alışkanlıklarını finanse etmiş, kendisi de en az bir kez vurulmuş. Ç i v i l e n m e m i ş her şeyi çalar. Eğer tüm bu seçim olayları olmasaydı, tam da aradığın kişi olurdu."

"Clay hala hayatta mı?"

"Bildiğimiz kadarıyla. Dün geceydi. Smackie'nin yerinde takılıyordu," dedi Cochran.

"Roman'ı öldürmesi için para almış olsaydı, kendisi ölmüş olurdu ve biz de cesedi bulamazdık," dedi Lucas. "Smackie'nin etrafında takılmayacağı da kesin."

Cochran, "Lucas, neyse odur," dedi. "Onu bulacak mısın?" Lucas sordu.

"Er ya da geç. Smackie'ye geri dönerse er ya da geç."

"Ona şu anda ihtiyacımız var," dedi Lucas. "Del'i tanıyor musun?" "Elbette."

"Del bu adamların hepsini tanıyor. Sakıncası yoksa gidip onu getireceğim ve kasabaya bir göz atacağım."

"Hey, benim için sorun değil. Eğer onu ilk siz bulursanız beni arayın - eğer onu bulursak ben de aynısını yapacağım."

Lucas arabasına doğru yürüdü ve giderken Del'i aradı. Del telefonu açtı ve Lucas, "Neredesin?" diye sordu.

"Arka bahçemde bir ağaca bakıyordum," dedi Del. "Neden?"

"Meşe solgunluğumuz var," dedi Del. "Onu kaybedeceğiz."

"Bakın, ağacınız için üzgünüm ama bir adam bulmak için yardıma ihtiyacım var. Hemen şimdi. Onun hakkında biraz gazete alacağım. Benimle evimde buluş."

"Yarım saat mi?"

"Görüşürüz o zaman."

- - -

LUCAS evinden ON DAKİKA uzaktaydı ve arabasını hızla sürüyordu. Yolda ofisini aradı, sekreteriyle konuştu, ona Turk'ü aramasını, James Clay'le ilgili ayrıntıları, fotoğraflar da dahil olmak üzere almasını ve kendisine e-posta ile göndermesini söyledi. "On dakika içinde evde olacağım. O zaman ihtiyacım olacak," dedi.

Eve döndüğünde ev sessizdi. Letty okuldaydı, Sam anaokulundaydı, bebek hizmetçiyle gezintiye çıkmıştı.

Çalışma odasına gitti, bilgisayarı açtı, elektronik postalarını kontrol etti, para için yalvaran bir sürü siyasi mektup ve sekreterinden gelen bir dosya buldu. Dosyayı açtığında James Clay'in dört fotoğrafının yanı sıra Minneapolis tutuklama kayıtları ve Ulusal Suç Bilgi Merkezi'nden Chicago bölgesi tutuklamalarının bir derlemesini buldu.

Clay, çete çatışmaları, sokak isyanları, uyuşturucu, bıçaklı kavgalar, dayak, hırsızlık ve silahlı soygunlarla dolu bir hayata rağmen bir şekilde otuz bir yaşına kadar gelmeyi başarmıştı. Son şartlı tahliye memuru rehabilitasyon şansı olmadığını ve herkesin umut edebileceği en iyi şeyin Clay'in aşırı dozdan ölmesi olduğunu yazmıştı. Sesi kızgın geliyordu.

Fotoğraflarda, açık renk yüzlü, saçları örgülü, boynunda bir hapisane dövmesi - düzensiz çizgiler ve üzerinde "Noktalı çizgiye kadar doldurun" yazan bir yazı - ve yüzünde üç ya da dört yara izi olan siyah bir adam görülüyordu,

Kafa derisinde kötü bir yara iziyle birlikte. Sağ tarafından çekilen bir fotoğraf, sağlık sigortası olmadan bir tabancayla kulağından vurulmanın etkilerini gösteriyordu. Bir stajyer onu dikip yoluna göndermişti ve şimdi kulağı domuz kabuğuna benziyordu.

Del kapıyı çaldığında Lucas sabıka kaydını okuyordu. Oturma odasından ön kapıya doğru yürüdü ve onu içeri aldı: "Smackie'nin yerinde ne haldesin?"

Del, "Bana bedava bira ısmarlamıyorlar ama beni tanıyorlar," dedi. Kot pantolon, koyu mavi kapüşonlu bir tişört ve koşu ayakkabıları giymişti. "Oraya mı gidiyoruz?"

"Evet. Başlangıç olarak." Clay'in üzerindeki tüm kâğıtları topladı ve Del'e doğru itti. "Ben sürerim. Sen oku."

Lucas'ın Lexus SUV'sini aldılar, Wisconsin'deki kulübesine yaptıkları son yolculuk sırasında kaputun üzerine bir ağaç dalı düştüğü için biraz hırpalanmıştı. Lucas arabayı tamir ettirmek mi, yoksa takas etmeye yaklaşıp kadar beklemek mi gerektiğine karar veremiyordu. Düşünecek başka bir şey daha vardı.

Mississippi Nehri Yolu'ndan Minneapolis'e doğru giderken Lucas Del'e sorunu anlattı. Del, Clay'in kâğıdını okuyordu ve, "İsim tanıdık geliyor ama adamı tanımıyorum. Bir yerlerde silahla saklanıyor olabileceğini düşünmek için bir neden var mı?"

"Görünüşe göre Turk onu aramak için Smackie'nin yerine gitmiş, eğer orada bir arkadaşı varsa, birileri ona kaçmaya başlamasını söylemiş olabilir. Eğer Chicago'ya inerse, onu bulmamız biraz zaman alabilir."

"Annesinin burada yaşadığını görüyorum," dedi Del. "Şartlı tahliye raporunda bir not var."

"Bundan nefret ediyorum. Anneler her zaman çocuklardan daha kötü oluyor," dedi Lucas. "Şu anneyi hatırlıyor musun, şu iki kardeşi-"

"Duymuştum. Shrake eğlenceli olduğunu düşündü."

"Bir bakıma öyleydi, sanırım," dedi Lucas. "Özellikle de çatıdan o dikenli çalıya düştüğünde. Metrodome'daki Packers taraftarları gibi ağlıyordu."

Marshall/Lake Köprüsü'nden Minneapolis'in güneyine geçtiler ve dört dakika sonra arabayı Pleasure Palace Bar & Grill otoparkının bozuk asfaltında bıraktılar. Tabeladan bir "A" harfi düşmüştü.

Barın kapısının üzerinde artık "Ple sure Palace" yazıyordu, ama hiç fark etmedi, çünkü hiç kimse Smackie'nin Yeri demiyordu.

Bar, Cadılar Bayramı renkleri olan siyah ve turuncuya boyanmıştı; sözde bir zamanlar tamamen siyahtı ve yeni sahibi dökülen siyah beton blokların üzerini boyamaya karar verdiğinde yarı yolda turuncu kalmamıştı; ya öyle oldu ya da işi yapmaktan yoruldu. Barın iki uzun, alçak, neredeyse opak penceresi neon bira tabelaları ve çeşitli polis ve itfaiye yardım kuruluşlarının çıkartmalarıyla süslenmişti.

Del içeriye doğru ilerledi. Smackie's karanlıktı ve sirke içinde yüzen haşlanmış yumurta ve belki de salamura domuz ayağı gibi kokuyordu. Yarısi siyah, yarısi beyaz on beş erkek ve dört kadın bir düzine masaya dağılmış, biralara ya da bir köşede duran televizyona bakıyor ya da hiçbir şey yapmıyorlardı. Bir barmen barın arkasına yaslanmış, yumurtalı salata sandviçi yiyordu. Barın yanına geldiklerinde yutkundü ve "Del" dedi. Başka kimse onlara bakmadı çünkü Lucas'ın polis olduğu o kadar belliydi ki.

Del, "Döndüğünüzü bilmiyordum" dedi.

"Neredeyse bir ay oldu," dedi barmen.

Del, Lucas'a "Fıtık ameliyatı oldu." dedi.

"Büyüleyici," dedi Lucas. Clay'in bir fotoğrafını çıkardı. "Bu adamı gördün mü?"

Barmen sandviçten bir ısırık daha aldı, çiğnedi, sonra çiğnenmiş ekmek ve yumurtanın arasından, "Evet, Minneapolis polisleri çoktan buraya geldi. Onlar da onu arıyorlar. Dün gece geç saatlere kadar buradaydı, sonra da gitti. O zamandan beri onu görmedim."

"Buralarda mı yaşıyor?" Lucas sordu.

"Onu her gördüğümde yürüyordu, yani muhtemelen buralarda bir yerde. Minneapolis polisleri annesinin buraya gelip gelmediğini soruyorlardı."

"Öyle mi?" Del sordu.

Barmen omuz silkti. "Bilemiyorum. Onu hiç yaşlı bir kadınla görmedim ve buraya da pek yaşlı kadın gelmez."

"Buraya düzenli olarak geliyor mu?" Del sordu. "Evet, çoğu gün."

Lucas başını kabinlerdeki insanlara doğru eğdi: "Bu insanlardan onu tanıyan var mı?"

Barmen ona baktı, sonra başını salladı. "Ben öyle demeşdim. Kimin kiminle oturduğuna o kadar dikkat etmiyorum. Bu öğleden sonra bir garson kızımız gelecek, o benden daha iyi bilir."

"Ama siz onun buralardan geldiğini düşünöyorsunuz."

"Evet, otobüse binmediğı sürece. Onu otobüs durağının olduğı yönden gelirken gördüm."

Del Lucas'a baktı ve başını salladı. Smackie'nin Yeri gibi bir batakhaneş pek fazla insan otobüsle gitmezdi. Neredeyse başka her yer daha iyi olacağından verilen paraya değmezdi.

Del, "Tekrar kontrol ederiz," dedi ve Lucas'la birlikte kapıya doğru gitmeye başladılar. Neredeyse varmışlardı ki barmen seslendi, "Selam çocuklar. Buraya gelin."

Bara geri döndüler ve barmen parmağıyla barın sol tarafındaki pencereş i ş a r e t etti. Cam koyu yeşil ve kirliydi, içerisi kolay kolay görünmüyordu ama çok kısa boylu bir adamın caddeden bara doğru yürüdüğünü görebiliyorlardı. Barmen, "Bana borçlusun," dedi.

Del: "Bu o mu?"

"Uh-huh."

- - -

Kısa boylu adam caddeş geçip barın girişine doğru ilerleyene kadar onu izlediler. Lucas etrafına bakındı ve "Onu dışarı çıkarsak iyi olur," dedi, Del de "Evet," dedi ve kapıya gidip birkaç saniye bekledikten sonra gün ışığına doğru ilerlediler. Clay sadece on beş adım ötedeydi. Lucas'ı gördü ve bir sıçan gibi hızla dönüp koşmaya başladı.

Lucas diğér adamın peşinden giderken ayaklarının bir makine gibi çalkalandığını fark etti ama bacakları o kadar kısaydı ki çalkalama başına sadece iki adım atabiliyordu; Lucas onu yüz adımda yakaladı. Kendisine bıçak ya da silah çekilmesi gibi bir hata yapmak istemiyordu, bu yüzden arkasına yaklaştığında Clay dönüp baktı

Clay'in ensesine vurdu ve önce elleri olmak üzere onu sokağa fırlattı.

Clay yuvarlandı ve Del'in tabancasının namlusuna baktı. "Nasılsın James," dedi Del. "Cinayetten tutuklusun."

"Sana yalan söylüyorlar," dedi Clay. Çok kısaydı, belki beş-iki boylarında ve zayıftı.

"Kim bize yalan söylüyor?" Lucas sordu.

"Chicago polisleri. Bunların hiçbirisiyle tek bir ilgim bile yok."

"Bunu Chicago polislerine söyle," dedi Lucas. "Yüzüstü yuvarlan, kollarını dışarıda tut... rutini biliyorsun."

Lucas üstünü aradı, Clay'in arka cebinden kısa bir katlanır bıçak çıkarıp Del'e uzattı. Del onu kelepçeledi ve ayağa kaldırdılar, Lucas kelepçeyi tutarken Del onu daha kapsamlı bir şekilde aradı.

Genç beyaz bir çocuk, belki on yaşında, çamurluksuz yarım boy bir bisikletle geldi, alt dudağından yanmayan bir sigara sarkıyordu. Durdu ve "Siz polis misiniz?" diye sordu.

"Evet," dedi Del. "Sen eve git, evlat."

"Üfle bana," dedi çocuk ve atını sürerek uzaklaştı.

Clay, kendisine parmak sallayan çocuğun ardından, "Bu doğru, bu doğru," diye bağırdı.

"Sanırım hiçbirimizden hoşlanmıyor," dedi Del.

Clay'i Lucas'ın Lexus'unun karşısına koydular ve Lucas Cochran'ı aradı. Cochran geldi ve Lucas, "Clay'i senin için aldık." dedi.

"Ne? Bunu nasıl yaptın?"

"Çoğunlukla kazayla." Smackie's hakkında açıklama yaptı.

Cochran dedi ki, "T a m a m . Oraya kendim gelip onu alacağım."

"Güzel. Çünkü rapor yazmaktan nefret ediyorum," dedi Lucas. "O senin adamın."

- - -

LUCAS, Clay'in tutuklamaya verdiği tepkiden rahatsız olmuştu. Ona dedi ki, "Orada dur. Eğer seni tekrar kovalamak zorunda kalırsam.

Geçen seferki gibi ensene patty-cake tokadı yemeyeceksin. Anladın mı?" Clay dedi ki, "Hey, dostum, bunu dinlemelisin. Ben asla-" "Kapa çeneni," dedi Lucas.

O ve Del on adım uzaklaştılar ve Lucas, "Eğer Roman'ı öldürdüyse..." dedi.

"Biliyorum," dedi Del. "Buralardaydı. Eğer onu öldürdüyse, 'Avukat istiyorum' demekten başka bir şey yapmamış olmalı."

"Belki de aptaldır," dedi Lucas, Clay'e bakarak.

"*Aptal* ama *o kadar* da değil," dedi Del. "'Avukat istiyorum'u hatırlamak için o kadar ateş gücü gerekmiyor."

"Evet." Lucas Çizik onun Çene. "Ben olsam gibi için sor "Ona bir şey ver. Tepkisini gör."

"Çok fazla şey verirsen Turk'ü kızdırırsın." "Herkesin hayatına biraz yağmur yağar," dedi Lucas.

Lucas Clay'e dönüp, "Sen bittin," dedi. DNA'yı aldık. Bunu neden yaptın? Para mı aldın? Yoksa kolay görüldüğü için mi?"

"Ne yaptım ben?" Clay sordu ve Lucas onun gerçekten kafasının karışık olduğu izlenimine kapıldı.

"Beni rahat bırak," dedi Lucas. "Buralardaydın. Anlaşmanın ne olduğunu biliyorsun. Sen akıllı bir adamsın, o yaşlı kadını öldürdün, çantasını ve diğer eşyalarını aldın. Silahı ne yaptın?"

Clay'in gözleri büyüdü ve başını iki yana salladı. "Sen neden bahsediyorsun dostum? Ben yaşlı bir kadını öldürmedim. Sen neden bahsediyorsun?"

"Kuzey tarafında mı? Gecenin bir yarısı mı? Bu şimdi mi aklına geliyor? Tek atış, tam kalbinden? Sana saldırdığını mı düşündün? Silahı olduğunu mu?"

"Ne? Ben kimseyi öldürmedim. Hiç kimseyi." Lucas'tan Del'e baktı ve başını salladı.

"Nerede yaşıyorsun, James?" Del sordu. "Annenle mi yaşıyorsun?"

"Bir yere gitmeliyim. Bak, ben iyiyim. Bu adamla yarı zamanlı bir işim var. . . Ben kimseyi öldürmedim. Silahım yok."

Lucas onu zorlayınca Clay, adını bilmediği bir adam için şehirde mesaj götürdüğünü söyledi. Tercüme edersek.

uyuşturucu dağıttığı anlamına geliyordu; her halükarda bir işi vardı.

"Senin evine gittiğimizde diğer eldiveni de bulacağız, değil mi?" Del sordu.

"Diğer eldiven mi? Eldivenim sende mi?" "Bir tanesi eksik, değil mi?" Del sordu.

"Evet, bir tane eksik. Bunu nereden biliyorsun?"

"Küçük bir kuş bana fısıldadı."

"Biri eldivenimi aldı. Ya da belki ben düşürdüm," diye itiraz etti Clay. "Smackie'ye giderken giyiyordum. Eve yürüyordum, hava soğudu, eldivenlerimi çıkardım ve sadece bir tane vardı. 'Bu da ne böyle' dedim ve Smackie's'e geri döndüm ama eldiven yoktu ve kimse de görmemişti. . . . Eldivenimi bulduğunu mu söylüyorsun?"

"Evet. Yaşlı kadının cesedinin altında," dedi Del.

"Dostum, sen delisin. Sen delisin dostum." İkisine baktı, sonra sihirli sözcükleri söyledi: "Avukat istiyorum."

Del Lucas'a baktı ve "Turk çok kızacak," dedi.

- - -

COCHRAN, DNA'lı eldivenin elinde olması ve jürinin istediği tek şeyin DNA'lı bir eldiven olması gibi basit bir nedenden dolayı önleyici sorgulamadan tamamen rahatsız değildi. O ve başka bir polis Clay'i aldı, Lucas'ın henüz şekillenmemiş şüphelerini dinledi, "Teşekkür ederim" dedi ve Hennepin County hapishanesine doğru yola çıktı.

"Ne yapacaksın?" Del sordu.

"Muhtemelen Turk'ü biraz daha kızdırırım. Jamie Moore ile konuşacağım, bakalım Clay'i benimle tekrar konuşturabilecek mi?"

Turk gittiğinde, Del Smackie'nin evine doğru yola koyuldu. "Nereye gidiyorsun?" Lucas sordu.

"Bak bakalım barmen o eldiveni biliyor mu?" dedi Del.

"Güzel." Lucas da onunla birlikte gitti.

Ancak barmenin eldivenden haberi yoktu. "Ama ben barın arkasındayım. Irma'ya sormalısınız."

"Garson kız mı?"

"Evet, garson kız."

"Telefon numaran var mı?" Del sordu.

Aradı, aldılar ve telefon etmek için dışarı çıktılar.

Irma otobüsteydi, işe gidiyordu. Lucas onu cep telefonunun hoparlörüne bağladı, kendini tanıttı ve "Az önce müşterilerinizden birini tutukladık, James Clay adında bir adam," dedi.

"Bu ismi bilmiyorum," dedi.

Lucas, "Kısa boylu, yüzünde yara izleri olan, boynunda dövme bulunan ve biraz uyuşturucu kullanan bir adam," dedi.

"Renkli adam mı?"

"Evet. Saçlarını korniş yapmış," dedi Lucas. "Tamam, evet, kim olduğunu biliyorum."

"Geçen gece senin evindeymiş ve orada bir eldiven kaybetmiş, gidene kadar fark etmemiş ama sonra aramak için geri dönmüş. Böyle bir şey hatırlıyor musun?"

"Şey, evet. Bana yerde bir eldiven görüp görmediğimi sordu ama görmedim."

"Tamam. Buna ne dersin? İçeride bir adam var mıydı, belki beş-on, altı ayak boyunda, sarışın, sarı bıyıklı?"

"Oh, evet. Her zaman."

Lucas'ın kalbi yerinden fırladı. Ama: "Her zaman mı?"

"Hey, burası Minneapolis. Bunun gibi yaklaşık otuz adam görüyorum. Her zaman."

Bu hiç iyi değildi. Irma kırk beş dakika içinde işte olacağını, Lucas da bir fotoğrafla uğrayabileceğini söyledi.

- - -

Lucas'ın evine dönerken, Del'e Grant'in korumaları hakkında öğrendiklerini anlattı ve Del'i neden en başından beri işe dahil etmediğini açıkladı: politikacılarla uğraşmanın tehlikesi.

"Düşündüğünüz için teşekkür ederim ama başımın çaresine bakabilirim," diye homurdandı Del.

"Hayır, yapamazsın, artık yapamazsın," dedi Lucas. "Eğer kovulursam, bana bir şey olmaz. Bu depresyonda bile, ya da adına ne dersiniz deyin, yatırımlarımdan kazandığım para BCA'dan kazandığımdan daha fazla. Eğer kovulursan ne yapacaksın? Banka görevlisi olarak mı işe gireceksin? İçki dükkânları mı? Bu işlerde çalışacak çok fazla adam yok."

İş tanımınız: 'Barlarda dolaşıp insanlara palavra sıkmak ve bazen onları tutuklamak'."

"Durum bundan biraz daha karmaşık," dedi Del. "Del . . ."

"Evet, evet. Haklısın," dedi Del. "Muhtemelen kendimi bir bar işletirken bulurdum ve bundan nefret ederdim. Ya da birileri için haciz memuru olurum."

"Repo mu? Kendini çocuğunun salıncağında asarsın."

- - -

Lucas'ın garaj yoluna girerlerken ARAŞTIRMACI SANDY aradı: "Carver'ın eski birliğinden yarım düzine adam buldum. . . . Albuquerque'deki bir adam, Ron Carver'ın başının belaya girdiği gece onunla birlikte olduğunu söylüyor. Adı Dale Rodriguez. Bu konuda konuşmak istiyor."

Lucas saatine baktı: öğleden sonra saat birdi. "Albuquerque'ye uçuşları kontrol et, ne zaman olduğunu öğrenince bana e-posta at."

"Bugün için mi?"

"Evet. Albuquerque'deki adamla ilgili notlarını yaz ve onları da e-postayla gönder."

Telefonu kapattı ve Flowers'ı aradı. "Neredesin?"

"Evim." Ev, Twin Cities'in 90 mil güneyindeki Mankato'daydı.

"Bu taraftan başlayın. Bir gecelik teçhizat getirin," dedi Lucas. "Uçuyor olabilirsin ama silaha ihtiyacın olmayacak."

"Nereye gidiyorum ben?" Flowers sordu.

"Albuquerque, eğer sana bir uçak bulabilirsek." "Beni bilgilendirecek misin?"

"Eğer zamanımız varsa. Aksi takdirde, dizüstü bilgisayarınızı alın ve havadayken size uzun bir not göndereceğim."

"Buralarda takılmamı ister misin?" Lucas telefonu kapattıktan sonra Del sordu. "Tabii şu ağaçla uğraşman gerekmiyorsa."

"Yaşlı kadın bu işi halleder," dedi Del. "Bak ne diyeceğim: Dannon ve Carver'ın bir resminin çıktısını al, ben de gidip Irma'ya göstereyim."

- - -

BUNU LUCAS YAPTI.

Del gitti ve Lucas e-postasını kontrol edip Sandy'nin gönderdiği havayolu tarifelerini buldu ve Flowers'ı aradı. "Dört yirmi uçuşu var. Yetiştirilir misin?"

"Evet, çantamı aldım ve yola çıkıyorum," dedi Flowers. "Muhtemelen senin evine uğrayacak vaktim olmayacak."

"Sorun değil. Bu bir dostla röportaj," dedi Lucas. "Bu gece yaparsan iyi olur. Ayarlamaya çalışacağım."

Sandy'yi aradı: "Albuquerque'deki Rodriguez denen adamın telefon numarası var mı?"

"Evet, biliyorum. Onunla konuştuğumda, oradaki bir teknik okulda derse gideceğini söyledi. Öğleden sonra geç saatlerde döneceğini söyledi. Bizden bir saat erken geliyorlar."

"Güzel. Dört yirmideki Flowers için bir bilete ihtiyacımız olacak. Cheryl'e bunu halletmesini söyle, olur mu?"

"Tamam, Rodriguez'le ilgili notlarımı gönderiyorum. . . şimdi."

Lucas zili kapattı ve üç saniye sonra e-postası pingledi ve Sandy'nin dosyası geldi. Kısaydı: isim, adres, cep telefonu numarası. Rodriguez'e Carver'ı sormuş, o da nedenini öğrenmek istemiş, Rodriguez de bir cinayet soruşturması yürütüldüğünü ve Carver'ın "şüpheli kişi" olduğunu söylemişti. Rodriguez, Carver'ın "hapiste olması gerektiğini" söyledi ve Sandy nedenini sorduğunda, Rodriguez onun Afganistan'da bazı insanları vurduğunu ve bunu yapmaması gerektiğini söyledi. Sandy bunun konuyla ilgili olabileceğini söyledi ve Rodriguez'e bir dedektifle konuşup konuşmayacağını sordu. O da konuşacağını söylemişti. Sandy, "O kadar da isteksiz görünmüyordu. Sesi kızgın geliyordu."

Lucas'a göre bu iyi bir şeydi. Ordu dosyayı gömmüştü ve Carver kendini güvende hissedebilirdi ama Lucas dosyayı yeniden canlandırmakla tehdit ederse Carver ile Dannon'ın arasını açabilirdi.

- - -

Kamu avukatı JAMIE MOORE'U aradı ve "James Clay adında bir müvekkiliniz var, şu anda Hennepin County hapishanesinde tutuluyor. Turk Cochran onu cinayetle suçluyor." Moore ölü bir sesle, "Bu son derece ilginç," dedi.

"Onunla konuşmam gerek," dedi Lucas. "Kayıt dışı." "Bundan onun çıkarı ne?" Moore sordu.

"Onu Helen Roman cinayetinden yakaladılar, Porter Smalls'un sekreteri. Onun yaptığını sanmıyorum. Cinayet işlendiğinde nerede olduğunu ayrıntılı olarak anlatmasını istiyorum, sonra da hikayesinin tutup tutmadığını görmek için onu geriye doğru izleyeceğim."

"Turk'ün elinde ne var?"

"DNA'da soğuk vuruş. Kurbanın cesedinin altında bir eldiven bulduk," dedi Lucas. "Kurbanın cesedinin altında oldukça uygun bir şekilde. Ama James bir fırsat bulamazsa işi biter. DNA ile tartışmanın nasıl bir şey olduğunu bilirsin."

"Etrafa bir bakayım," dedi Moore. "Bana büyük bir yalan söylemiyorsan, Dan'i çağırayım da oraya gidip seninle otursun."

"Ah, Dan olmaz, Tanrı aşkına, o küçük yılandan nefret ediyorum," dedi Lucas.

"Gerçekten mi? Pekala, etrafa bir bakayım. . . . Nancy Bennett'i buldum.

Peki ya Nancy?"

"O iyi. O da bir yılan, ama çok daha iyi görünen bir yılan."

"Ona bir saat ver. Neyin ne olduğunu öğrenecek için küçük bir ön görüşme yapması gerekecek."

"Zaten bir avukat istedi." "Bize bir saat verin."

Lucas, Flowers'a uzun bir not yazmak için kırk beş dakika harcadı, o da bunu ya havaalanı salonunda ya da havada alacaktı. Sandy'nin Rodriguez'le ilgili notunu gönderdi ve Flowers'dan Carver'ın karıştığı şiddet olaylarının türü ve düzeyi ve son görevde neler olduğuyla ilgili her şeyi öğrenmesini istedi. Detay istiyordu.

Kamu avukatını aradıktan kırk dakika sonra Moore geri aradı ve "Nancy hapishanede. Sizi bekleyecek."

Del aradı: "Irma orada olup olmadıklarını bilmediğini söylüyor. Carver'ın orada olduğunu sanmıyor, Dannon'dan da emin değil çünkü ona benzeyen bir sürü adam olduğunu söylüyor. Hatta şu anda burada oturan bir tane varmış."

"Tamam. Denemeye değerdı. Dinleyin. Benimle Hennepin'de hapi buluş.
sha
ne."

- - -

Lucas ve Del içeri girdiğinde BENNETT VE CLAY görüşme odasında bekliyorlardı. Bennett uzun boylu, zayıf, siyah saçlı bir kadındı ve kiri göstermeyen bir ceket-pantolon kombinasyonu giyyordu. Clay, Lucas'ı gördü ve "Bana vuran enayi bu," dedi.

"Bu doğru mu?" Bennett sordu.

"Evet. Kaçıyordu. Onu zapt etmek için yeterince şiddet kullandım," dedi Lucas. "Bileğinde bir sıyrık var."

"Yaralanabilirdim," dedi Clay.

Bennett bunu duymazdan geldi ve Lucas'a, "Kimin kime ne yaptığı hakkında saçmalık duymak istemiyorum. Söyleyeceklerini dinle ve git. Yapacak başka işlerim var."

"Biz yine de dinleyeceğiz," dedi Lucas.

Lucas'a başıyla onay verdikten sonra Del'e, "Bunlar geçen ayın kotlarına benziyor, Del. İlkinde değiştirmeyi mi unuttun?"

Del dedi ki, "Aptal olma."

"Ne?"

"Bir budala."

Bir parça gülümseme gösterdi. "İyi oynadın."

- - -

CLAY, CLAY'E GÖRE, Cumartesi akşamını saat sekiz civarından ertesi sabaha kadar Joan What's-Her-Name's adlı bir dinlenme tesisinde geçirmişti ve Del, "Kırmızı ev mi?" diye sordu.

"İşte bu kadar."

"Orada kaç kişi vardı?"

"Bilirsiniz işte, gelip gidiyorlar," dedi Clay. "Kaç kişi kalıyordu?"

"Olağan olanlar. Mike adında biri ve Larry. Larry oradaydı, ayakkabılarını bir yerde kaybetmişti, bütün zamanını çoraplarıyla dolaşarak geçirdi. Chuck. Joe adında gerçekten çok beyaz bir adam.

O kadar beyazdı ki ona bakmak gözlerimi acıtıyordu. . . Dave adında bir adam geçti, o da beyaz bir adamdı, Bill adında başka bir adam da tüm bu süre boyunca kanepede sızmıştı. Birkaç piliç..."

Kart oynadıklarını söyledi. Kızları strip poker oynamaya ikna etmeye çalışmışlar. "O soyunuyor ve sonra sen onu dürtüyorsun, heh-heh."

Başka kimse gülmedi, o da omuz silkti ve "Oynamadılar, sadece kafayı bulmak istediler, bilirsin işte," dedi.

Bütün gece orada olduğunu söyledi. Yanında getirdikleriyle kafayı bulmuş, çünkü parası yokmuş ve sonra arka odada yerde uyumaya gitmiş. Yanında başka biri daha varmış ama kim olduğunu bilmiyormuş. "Tek bildiğim, dibinde çatlak olan bir pencerenin altında uyuyordum ve sabah kalktığımda donuyordum ve kemiklerim kırılıyormuş gibi hissediyordum."

Larry uyandığında hâlâ oradaydı, kafası hâlâ iyiydi; Bill hâlâ baygındı ve ölmüş olabilirdi. Biri kontrol etmeliydi. Chuck mutfakta bir ağırlık kaldırıyordu: bir dambıldı ve sadece bir tane vardı, bu yüzden onunla el değiştiriyordu ve Campbell's Domates Çorbası'nı doğrudan kutudan içiyordu.

Ondan alabildikleri kadar çok ayrıntı aldılar ve işleri bittiğinde Lucas Bennett'a dönerek, "Bunu kontrol edeceğiz. En azından biz buraya girene kadar polis memurları onu tek başına sarhoş deposuna koyacak mı bir bak. Jamie'ye ona bir not göndereceğimizi söyle."

"Ona inanıyor musun?"

Lucas, "Çok açık bir şekilde sefil bir yalancı ve aşağılık bir pislik ama çok fazla detayı var," dedi.

Clay, "Hey, ben burada oturuyorum."

dedi. Lucas, "Sadece şaka yapıyorum."

dedi.

- - -

DIŞARIDA, Del Minneapolis narkotik ekibinden bir arkadaşını aradı ve o akşam Joan What's-Her-Name'e baskın yapma şansını sordu ve bunun bir sorun olacağı söylendi: çok fazla insan izinliydi, fazla mesai ve her şey vardı. Del, Minneapolis'in

ve biraz konuştuktan sonra herkes bunun sorun olmayacağı konusunda anlaştı. Zaten çalışmakta olan Minneapolis'li adamlardan biri de onunla birlikte gidecekti.

Lucas Del'e, "Ayarla. Mümkün olduğunca geç bir saatte. Mümkünse aynı karakterleri bir araya getirmek istiyoruz."

Del, "Muhtemelen saat on bire kadar gideriz," dedi.

Lucas akşam yemeği için eve gittiğinde Virgil Flowers'ı mutfak masasında oturmuş, siyah keçe kovboy şapkasını bir kenara bırakmış, Leinie's içerken buldu.

"Albuquerque nasıldı?" Lucas sordu.    ekler bir saat içinde oraya varmış olmalıydı.

"Bana Delta'dan bilet almışsın," dedi Flowers. "Ne *düşünüyorsun* ne oldu?"

"U ak kırıldı mı?"

"Aynen öyle. Chicago'dan başka bir uçak getiriyorlar. Yedek uçağın buraya kadar gelebildiğini varsayarsak, tahmini kalkış saati saat 10. Muhtemelen bir kamyonla getiriyorlar. Her neyse, bu gece kimseyle görüşmeyeceğim. Eviniz yakın olduğu için ... ve akşam yemeği yemediğim için ..."

"Köfte yiyeceğiz," dedi Weather.

Flowers, "Mmmm, mmm" dedi.

- - -

Akşam yemeğinde Weather, Lucas'tan davanın özetini istedi.  atalını yere bıraktı ve "Hiçbir şey net değıl. Grant'in korumalarından biri ya da ikisi birlikte çalışarak muhtemelen Tubbs'ı öldürdü ve muhtemelen Helen Roman'ı da öldürdü."

"Yarın temizleyecek misin?"

"Hayır. Yarın *bir* şeyler *öğrenebilirim*, ama mahkemeye çıkıp  ıkmayacağımı ... mahkemeye çıkıp  ıkmayacağımı ... bunu söyleyemem."

Weather, "Yarın saat dörtten önce öğrenirseniz beni arayın," dedi.

"Aksi takdirde oyumu Taryn Grant'e vereceğim."

Flowers, "Zaten yaptım," dedi. "Geçen hafta oy pusulamı postayla gönderdim."

Lucas dedi ki, "Beni rahatsız eden şey, onun bir şey. O da işin içinde olabilir."

"O kadar umurunda mı? Hükümet konusunda tanıdığım herkes kadar alaycısın," dedi Weather.

Lucas, "*O kadar da* alaycı değilim," dedi. "Etrafta sürekli dönen o kadar çok küçük rüşvet var ki, o kadar çok küçük anlaşma var ki, yasama organı yolsuzlukla yağlanıyor."

"Bence sorunu abartıyorsunuz."

Flowers, "Hayır, öyle değil," dedi. "Yasama organı yolsuzlukla işliyor. Ama ABD Senatosu'nda bir katil ... gerçek bir katil? Bu ihtimal birazcık bile rahatsız edici."

BÖLÜM 21

Flowers Albuquerque'ye gitti ve Lucas baskına gitti, ki baskınlar düşünüldüğünde o kadar da büyük bir baskın değildi.

Hedef ev, Minneapolis'in güney yakasının ortasındaki "kırmızı ev", belirsiz bir emlak yatırım grubuna aitti ve mahallede çalışan Minneapolis polislerinin yarısı tarafından tanınan Joan Busch adında otuz bir yaşında bir kadına kiralanmıştı. Onlarla birlikte gelen Minneapolis ahlak polisine göre, bir zamanlar kulüplerde küçük bir terör estirmiş ama yaşlanmış ve dövüşmeyi bırakmış.

Elinde olduğunda uyuşturucu satıyordu - esrar - ama daha çok, kendisi de parti yapabildiği sürece insanlara parti yapmaları için sıcak bir yer sağlıyordu. Crown Royal olduğu iddia edilen bir adamla yaşayan on beş yaşında bir kızı vardı, ama daha da önemlisi çocuk nafakası çekini getiriyordu.

"Edepsiz kadın. Edepsiz," dedi polis yardımcısı. "Ama evine silah girmesine izin vermiyor, çünkü birinin onu vurmasından korkuyor."

Lucas ve Del, Lucas'ın Lexus'unda, ahlak polisi ile birlikte mahallenin etrafında daireler çizerek bekliyorlardı. Lucas, BCA'nın SWAT ekibini temin etmiş, onlar da yeri keşfetmişti. Baskının saat on birde yapılması gerekiyordu ama her zamanki gibi işler çıktı, insanlar geç kaldı ve Lucas saat on bir kırkta köşeyi döndüğünde SWAT ekibinden ilkinin ön kapıdan içeri girdiğini gördü.

"İşte başlıyoruz," dedi.

Polis yardımcısı, "O kapı o kadar çok kırıldı ki, üzerine nefes alarak bile açabilirsin," dedi.

Evin hemen önüne, bir SWAT minibüsünün arkasına park ettiler ve Lucas, Del ve polis yardımcısı çimenlerin üzerinden geçip

Verandanın basamaklarında. Joan Busch eski püskü kahverengi bir kanepede oturuyor, hem kafası güzel hem de cesareti kırılmış görünüyor. Beş erkek ve bir kadın birkaç farklı duvara bakıyordu, elleri duvardaydı ve çoktan üstleri aranmıştı. Bir adam kanepenin arkasında kıpırdamadan yatıyordu. Her yer ot kokuyordu, tıpkı eski bir motel odasının sigara dumanı kokması gibi.

"Ona ne oldu?" Del baygın adama başıyla işaret ederek sordu.

SWAT lideri, "İçeri girdiğimizde böyleydi," dedi. "Nefes alıyor ama uyanmıyor. Yolda bir ambulansımız var."

"Bill olmalı," dedi Lucas.

Evin yedi sakininin hepsi de bir dereceye kadar taşlanmıştı; Lucas kimlikleri kontrol ettiğinde bir Michael ve Joe adında çok çok beyaz bir adam buldu. Adı Charlotte Brown olan diğer kadın üst katta yaşadığını söyledi. Lucas ona Busch'un yanındaki kanepeye oturmasını söyledi ve yardımcıyla konuştuktan sonra iki kadın ile Michael ve Joe dışındaki herkesi serbest bıraktılar.

Serbest bırakılan adamlar ahlak p o l i s i tarafından teker teker dışarı çıkarıldı, böylece onlara kendi sözüyle serbest bırakıldıklarını ve ona çok şey borçlu olduklarını söyleyebildi. Birkaç dakika sonra bir ambulans geldi ve baygın adam dışarı çıkarıldı.

Bu iş bittiğinde Lucas ve Del diğer dördünü sorgulamak için teker teker mutfağa götürdüler.

Michael ve Busch'un Clay'in evde olması gereken gece konusunda kafaları karışmıştı. Onu hatırlayabileceklerini düşünüyorlardı ama tam olarak ne zaman olduğundan emin değillerdi: Busch, "O enayi gelip gidiyor," dedi. "Sürekli girip çıkıyor."

Eve asla silahla girmediğini söyleyen Busch, "Çünkü girerse sonunun geleceğini biliyor. Onu dışarı atarım ve bir daha asla geri gelmesine izin vermem. Polisler biraz esrara aldırış etmezler ama silahlar onları öldürür."

Yine de Brown, Clay'in strip poker oynamaya çalışmasıyla ilgili bir şey hatırladı. "Dedim ki, 'Çok kıyasın, neden seninle strip poker oynayayım?' ve o da dedi ki, 'Sadece vücudum kısa, çünkü tüm

büyüme başka bir yere gitti' dedi. Beni güldürdü ama 'Bu evde *kimseyle* strip poker oynamam' dedim."

Gece yarısından sonra yukarı çıktığında adamın hala orada olduğunu, ancak öğlen saatlerinde aşağı indiğinde gittiğini söyledi.

Joe da onu hatırlıyordu. "Kalktığımda yerde uyuyordu. Zincirli testere gibi horluyordu, sesini sokaktan bile duyabilirdiniz."

Bu sabah saat altıda ya da o civardaydı. "Saat sekizde işe gitmem gerekiyordu, ben de eve gidip yıkanabilmek için telefonumu saat altıya ayarladım. Telefon çaldı ve o hiç kıpırdamadı, horlamaya devam etti."

Clay bir gece önce ne kadar uçmuştu?

"Elinde birkaç taşla takas etmek istediği bir parça esrar vardı ama kimse onunla takas etmek istemedi -benim de hiç esrarım yoktu- o da piposunu çıkarıp içti," dedi Joe. "Hatırladığım kadarıyla kafası oldukça iyiydi, ama çok net hatırlamıyorum."

Gece boyunca uzaklaşmış ve geri dönmüş olması mümkün müydü?

"Olabilir, ama neden böyle bir şey yapsın ki?" dedi Joe. "Hiçbir şey alacak parası yoktu. Tek sahip olduğu o küçük esrar parçasıydı, beş sentten büyük değildi."

"Hiç parası olmadığını nereden biliyorsun?" Del sordu.

"Çünkü birinin küçük bir taşı varmış ve onun için on iki dolar istemiş, o da ancak daha sonra ödeyebileceğini söylemiş, onlar da 'Saçmalık' demişler, o da ceplerini boşaltmış ve seksen senti falan kalmamış. Ve o küçük esrar parçası."

"Silahı var mı?"

"Gördüğüm
kadarıyla yok."

- - -

Onlarla işleri bittiğinde isimlerini, adreslerini, cep telefonu numaralarını aldılar - hepsinin telefonu vardı - ve bir süre şehirden ayrılmamalarını söylediler. Del, "Bir adamın başını belaya sokmak yerine beladan kurtarmak için ilk şansınız olsun," dedi.

Lucas kaldırımında, "Türk çok kızacak. Clay sabahın ikisinde esrar çekmiş, saat altıda da mışıl mışıl uyuyor. Silahı yok ve otobüse binecek kadar bile parası yok, peki buradan Kuzey Minneapolis'e nasıl gidecek?"

"Tabii herkes doğru geceyi hatırlıyorsa," dedi Del. "Dördünün arasında dörde kadar *sayamazlar*."

"Sana bir konuda söz veriyorum, Del," dedi Lucas. "Helen Roman o salak tarafından öldürülmedi. Bir profesyonel tarafından öldürüldü. Küçük çaplı bir hırsız olmayan ve bir cinayeti asla hırsızlık gibi göstermek zorunda kalmayan bir adam. Carver ya da Dannon tarafından öldürüldü."

"Hey, sana inanıyorum," dedi Del. "Ama jürinin şüpheleri olacaktır. Özellikle de savunma avukatları askeri kahramanlık hikayelerini anlatmaya başladıklarında, ki anlatacaklar."

"Evet," dedi Lucas. "Yapacaklar. İçeriden birine ihtiyacımız var. O."

"Dannon ya da
Carver." "Ya da Grant,"
dedi Lucas.

- - -

O gece yataкта uzanırken Lucas bunun Grant olamayacağını anladı. Grant ya tamamen masumdu ya da tamamen suçluydu. Onun için bunun ortası olamazdı.

Zengin bir kadın olarak, Senato'ya seçilme ihtimali varken, her şeyini kaybetmeden hiçbir şey hakkında en ufak bir bilgi sahibi olduğunu itiraf edemezdi. Bir ceza davası çok acımasız olurdu ve eğer suçlu bulunursa, ömür boyu hapis cezası alırdı - Minnesota'da otuz yıl. Ceza davasında beraat etse bile, cinayet kurbanlarının yakınlarının açacağı hukuk davaları, O.J. Simpson'ın öğrendiği gibi, onu yine de etkili bir şekilde yok edebilirdi.

Mantıken, eğer suçluysa Lucas'ın yapabileceği hiçbir şey onu açamazdı. Ve eğer masum olsaydı, hiçbir şey bilmezdi.

Bu nedenle, Dannon veya Carver.

Dannon'la birlikte, Quintana'nın telefon görüşmesinin arkasındaki kişinin Dannon olduğuna dair inancı vardı. Telefon görüşmesi, Dannon'ın

En azından Smalls'un bilgisayarına pornografinin yerleştirilmesi ve oradan da tümevarım yoluyla Tubbs ve Roman'ın öldürülmesi.

Carver'la ilgili olarak elinde özel bir vaka hakkında hiçbir şey yoktu ama Carver'ın öldürebileceğini gösteren ordu kayıtları vardı, hem de soğukkanlı bir şekilde: ordu vakası bağlı mahkûmların infazını içeriyordu. Öte yandan ordudaki cinayetler Lucas'ın hakkında hiçbir şey bilmediği stres ve koşullar içeriyordu. Bu cinayetler bir şekilde haklı olabilir miydi? Bunun mümkün olduğunu düşündü.

Rahibe Mary Joseph-Elle- Dannon'un peşinden gitmesi gerektiğini düşünüyordu, çünkü düşünen oydu ve eğer onu başının belada olduğuna ikna ederseniz, pazarlık yapmaya karar verebilirdi. Öte yandan, Carver'ın taş duvar öreceğini düşünüyordu.

Ancak ordu kayıtları ve kamuoyunun orduyu davayı yeniden açmaya zorlama ihtimali güçlü bir pry-bar'dı. Bir anlamda, Carver'ın insanları öldürdüğü zaten tespit edilmişti ve bu ortaya çıkarsa, uzun ve tatsız bir hapis cezasına çarptırılabilirdi.

Yuvarlandı, düşündü, biraz daha yuvarlandı, kalktı, biraz süt içti, oturma odasında iç çamaşırlarıyla oturdu ve sonunda yatağına geri döndü.

Pry-bar. Carver.

- - -

SEÇİM GÜNÜ.

Şafağın ilk ışıklarında, Weather'ın hareket ettiğini hissedince yataktan yuvarlandı ve "Kötü bir gece geçirdin," dedi.

Lucas, "İtiş kakış geliyor," dedi.

"Ne zaman ıkınacaksın?" diye sordu.

"Sanırım bugün. Hiç zaman kalmadı."

"Silahını yanına al," dedi. Ve, "Tanrım, böyle şeyler düşünmekten nefret ediyorum. Silahını yanına al, çünkü biri seni öldürmeye çalışabilir ve sen de onu öldürmek zorunda kalabilirsin."

"Evet. Pekâlâ." Söyleyecek bir şeyi yoktu ve silahını alacaktı. Hep öyle yapardı.

"Nasıl başlayacaksın?"

"Güvenmek için gerçekten iyi bir nedenim olmayan birine güvenerek," dedi.

- - -

HAVA BANYOYA GİRERKEN Lucas alt kattaki çalışma odasına indi ve Alice Green'i aradı. İkinci zil sesinde geldi, sesi biraz uykulu geliyordu:

"Evet?"

"Lucas Davenport, çok sevilen polis."

"Sanırım Taryn valiyle senin hakkında konuşmuş," dedi Green. "Seni kovdurmaya çalıştı."

"Öyle mi? Ne dedi?"

"Kaba olmak istemem ama aklıma 'Git şapkana sıç' deyimi geliyor."

Lucas, "Valinin inceliklerine sahip bir kişi olarak bu cümlemin aklına hiç gelmediğinden eminim," dedi.

Green, "Muhtemelen bunu tartışmanın zamanı değil ama onun güvenlik ekibinde yer almak benim için sorun olmazdı," dedi. "Anladığım kadarıyla şu anda kadın koruması yok."

"Ona sorabilirim Alice, ama bunun pek olası olduğunu sanmıyorum," dedi Lucas.

"Kadınlara karşı bir şeyi mi var?"

"Hayır ama karısı biliyor," dedi Lucas. "Testi geçemeyecek kadar yakışıklısın."

Green, "Bu konuda yapılacak bir şey yok sanırım, tabii yanıma gelip suratıma bir yumruk atmak istemiyorsan," dedi.

"Yapmak istediğim şey," dedi Lucas, "bugün işe gitmeden önce seninle bir yerde buluşup konuşmak."

"Bu beni kovduracak mı?" diye sordu.

"Olabilir. Seni bu işin dışında tutmaya çalışırdım ama eğer bu bir cinayetse ..."

"Mesele şu ki, bir işte sadakatsizlik yapmak beni başka bir iş."

"Sana doğruyu söylemeye çalışıyorum," dedi Lucas. "Bunun ortaya çıkmayacağını kesinlikle garanti edemem."

Bir süre sonra, "Benim evimle Taryn'in evinin ortasında bir Caribou Coffee var. Seninle orada saat yedi on beşte buluşabilirim. Saat sekizde işte olacağım."

"O zaman görüşürüz," dedi Lucas.

- - -

Lucas geldiğinde ALICE GREEN yeşil giysiler içindeydi: gözlerinin renginde yeşil bir bluz, çok daha koyu yeşil, yumrulu kumaştan bir ceket ve yakından bakılmadığı sürece vücuda oturan siyah bir pantolon. Bir fincan kahvenin parasını ödüyordu ve Lucas yakından bakınca giydiği her şeyin işlevsel, hoş görünümlü ama lüksten ziyade sert olduğunu ve bir dövüş için çok uygun olduğunu fark etti; ceket bir tabancayı gizleyebilecek kadar uzun ve boldu.

Parayı ödedi, uzak bir köşeye doğru yürüdü; onu gördü, başını salladı ama yoluna devam etti. Lucas bir diyet kola aldı ve diğer müşterileri kontrol ettikten sonra kadının masasına doğru yürüdü, kadın koyu kahve dolu kâğıt bardağa üflüyordu. "Tanıdığım biri gelirse seni vurmam zorunda kalırım," dedi.

Lucas oturdu: "Sanırım Carver'la yalnız konuşmam gerekiyor. Onu benimle konuşmaya ikna edebilecek bir kaldıraç buldum. Bunun kötü bir fikir olduğunu düşünmüyorsan onu arayacağım."

Bir an düşündü ve sonra şöyle dedi: "Şey, bu korkunç bir fikir olurdu ama Dannon ya da Carver'dan biriyle konuşmak da korkunç bir fikir olurdu. Sırtınızı duvara dayadığınızı varsayıyorum."

"Bu benim son şansım," dedi Lucas. "Smalls'un bilgisayarına pornonun yerleştirilmesinde Dannon'un parmağı olduğundan neredeyse eminim. Eğer Tubbs ve Roman bunu örtbas etmek için öldürüldülerse, o zaman en azından tek başına hareket ediyor olması ve Carver'ın onu nasıl yakalayacağım konusunda bana biraz fikir vermesi mümkün. Ya da Carver'ın işbirliği yapması ama savunmayı kabul etmesi de mümkün. Ayrıca, Carver hakkında onu işbirliğine ikna edebilecek bir şeyim var. Yani, Carver'a bakıyorum."

"Çözüleceğinden şüpheliyim," dedi Green. "Taş duvar olacaktır. Bu konuda Dannon da öyle. Fazla seçenek yok."

Stonewall. Elle ile aynı kelimeyi seçti. "Eğer bir seçim yapmak *zorunda olsaydın...* hangisini seçerdin?" Lucas sordu.

Bir süre düşündü, kahvesini yudumladı ve sonunda şöyle dedi: "Eğer seçim yapmam gerekirse, sanırım seninle aynı fikirde olmam gerekir: Eğer biraz kozun varsa Carver'ı seçerdim. O Dannon kadar zeki değil. Bir şeyler elde edebilecek kadar kafasını karıştırmanız pek mümkün değil. Dannon'da böyle bir şey olacağını sanmıyorum. Ayrıca, Dannon'ın engellemek için başka bir nedeni daha var: Taryn onunla yatmaya başladı. Onu alaşağı edersen, o da alaşağı olur. En azından o öyle görecek. O yüzden taş duvar olacaktır."

"Her iki durumda da zor olacak," diye kabul etti Lucas.

"Dannon'la ne kadar ilgili olursa olsun hiç şansınız olmadığını ve Carver'la yüzde beş şansınız olduğunu söyleyebilirim. Ya da yüzde iki."

"Aklınıza gelen ilk şey, Grant'in ne yaptıklarını bilme ihtimali nedir? O da işin içinde mi, o mu yönetti ya da onayladı?"

Green başını salladı: "O akıllı bir kadın. Bu işe karıştıysa şaşırıyorum. *Ama ... ama* diyorum ... belli ki o bir sosyopat. Senato'ya girebilmek için insanların ölmesi onu rahatsız etmez. Bu yüzden hapse girebilecek olması onu rahatsız *eder*. O da bu hesabı yaptı. Bu yüzden seni gördüğünde çok sinirleniyor."

Lucas başını salladı ve "Tamam," dedi, sonra öne doğru eğilip kollarını masaya dayadı. "Dannon ile Carver'ın arasını açarsam ne olur?"

"Bilmiyorum. Meslektaşlar ama tam olarak arkadaş sayılmazlar," dedi Green. "Dannon, Carver söz konusu olduğunda biraz ... küçümseyici... çünkü Carver bir çavuştu, bir askerdi ve Dannon bir subaydı. Gizli Servis'te çalıştığım için bana daha eşit davranıyor. Carver bunu hissediyor. Bu onu kızdırıyor."

"Carver'ın Grant ile ilişkisi nedir?"

"Aşırı derecede aşına olmaya başladı. Ne olduğunu bilmiyorum ama dün yalnız olduklarını düşündüğü bir anda ona 'tatlım' dediğini duydum. Duymamış gibi davrandım."

"Onunla da yatmıyor mu?"

"Oh, hayır. O kesinlikle bir memur tipi. Aslında, Dannon'la olan şey beni biraz şaşırttı. 'Subay tipi' dediğimde generallerden bahsediyorum, yüzbaşılardan değil. Ama belki de sadece sekstir."

"Pekâlâ," dedi Lucas. "Carver'ın telefon numarası var mı sende?"

"Evet. Bu arada çoktan eve geldi. Saat üçe kadar Taryn'le birlikte olacak, bu gece için hazırlanmak üzere birkaç saat izin alacak. Eğer onunla özel olarak görüşmek isterseniz, Taryn konuşurken onu arayabilirsiniz. Bugün çoğu televizyon kameraları ve birkaç blog için olmak üzere dört kısa konuşması var. Sonra geri dönüp sonuçların gelmesini izleyecekler."

"Saatler hakkında bir fikrin var mı?"

Çantasından bir kâğıt parçası çıkardı ve masaya doğru itti. "Programının bir kopyasını çıkardım. İlk iki etkinlikten birinde arayacağım - oradaki program oldukça zor. Günün ilerleyen saatlerinde zaman çizelgesi kayma eğilimi gösteriyor."

"Pekâlâ," dedi Lucas. "Teşekkür ederim. Carver'ın çifte gizli cep telefonu numarası sizde var mı?"

"Biliyorum." Üzerinde programın yazılı olduğu kâğıdı geri çekti, çantasından bir kalem çıkardı ve kâğıda numarayı yazdı. "Nereden aldığını ona söyleme."

"Yapmayacağım," dedi Lucas.

"Carver'ın orduda ne yaptığını öğrendin mi? Onunla ilgili elinizde bu mu var?"

Lucas'ın kaşları havaya kalktı. "Bunu biliyor muydun?"

Green, "Ne olduğunu bilmiyorum ama kötü bir şey olduğunu biliyorum," dedi. "İnsanların öldüğünden şüpheleniyorum. Öğrenmeye çalıştım ama bana her şeyin çok gizli olduğu söylendi."

"Buna ne dersin?" dedi Lucas.

Bir süre ona baktı, sonra "Ama biliyorsun?" dedi. Adam gülümsedi: "Bu gizli bir bilgi."

O da gülümsedi. "Sen tam bir baş belasısın, Davenport. Weather olmasaydı, seni yatağa götürürdüm."

Lucas, "Weather olmasaydı ben de giderdim," dedi.

DEĞİŞİM LUCAS'ı arabaya kadar sıcak tuttu. Weather'a ihanet etmeden önce yüksek bir binadan atlayabilirdi, ama biraz ders dışı flört kanın dolaşmasını sağladı; hepsi beyne gittiğinden değil.

Green, Lucas'tan Carver'ı en azından Grant o gün ilk kez ortaya çıkana kadar aramamasını istedi. "Carver'ın kafasında sen aradığında yanında olduğumun yer etmesini istiyorum. Telefon numarasını nasıl bulduğunu merak ettiğinde beni düşünmemesi için küçük bir psikolojik sigorta. O korkutucu bir adam."

"Bunu yapabilirim," dedi Lucas. "Sen de ortalıkta görünme. Öyle ya da böyle bir iki gün içinde bitmiş olur."

Dedi ki, "Bugün olması gerekiyormuş gibi hissediyorum. Her şey bugüne bağlı. Taryn'in anketleri önde olduğunu söylüyor ama durum gerçekten çok yakın ve Smalls aradaki farkı azaltıyor olabilir. Bana öyle geliyor ki her şey bu gece, oylar geldiğinde sona erecek."

BÖLÜM 22

Green'den ayrıldıktan sonra Lucas, St. Paul'deki BCA merkezine geri döndü ve Del, Shrake ve Jenkins'i topladı. Müdür Henry Sands'le konuştuktan sonra, diğer bölümlerden dört erkek ve iki kadın ajan daha ödünç almak için yeşil ışık aldı. İki vardiya halinde çalışacaklardı; ikinci vardiyayı yönetmesi için Virgil Flowers'ı kullanmayı tercih ederdi ama Flowers hâlâ New Mexico'daydı. Bunun yerine, ikinci vardiyayı daha önce başka davalarda birlikte çalıştığı Bob Shaffer'a verdi.

Çalışma grubunu bir sınıfta topladı ve dokuzuna da Smalls/Tubbs soruşturmasının tamamı hakkında bilgi verdi ve Carver'a planladığı yaklaşımı anlattı.

Lucas, "Karşılaştığımız sorunlardan biri, bu iki adamın muhtemelen hepimizden daha sert, öldürme konusunda çok deneyimli ve bu konuda çok soğukkanlı olmaları," dedi. "Yapacağım şey aralarını açmaya çalışmak olacak, bu da patlamaya hazır bir durum yaratabilir. Patlayıcı bir durum yaratabilir ama hiçbir şey yapmayabilir de. Ne olacağını söylemenin bir yolu yok. Bugünü, bu geceyi ve yarını Carver'ı ve Dannon'ı izleyerek geçireceğiz. O zamana kadar bir şey olmazsa muhtemelen fiyasko olur."

İşini bitirdiğinde ajanlardan biri, Sarah Bradley, elini kaldırdı ve sordu: "Carver'ı bu ordu davasıyla gerçekten sıkıştırırsanız ve silahlıysa, size saldırırsa ne olur?"

Lucas, "Sanırım bana saldırmak için fazla tecrübeli," dedi. "Eğer bir restoranda ya da kafede takılırsak -ben de öyle düşünüyorum

-Bu çok aleni olur. Benden önce ayrılabilir, mekânı hışımla terk edebilir ve sonra beni geri vurmaya çalışabilir, sanırım, ama bunu da göremiyorum. Bunu düşünmek isteyecektir."

Bradley, "Ama bu ordu olayı, kulağa fevri geliyor, sanki çatlamış gibi," dedi. "O zaman çatladıysa, yine çatlayabilir."

Lucas, "Benim hissettiğim bu değildi. Ordunun soğuk bir infaz serisinden bahsettiğini hissettim. Bundan kurtulabileceğini düşündü. Ya kimse bilmeyecekti, ya müfrezesinden kimse söylemeyecekti, ya da biri söylese bile üstü örtülecekti. Kısmen haklıydı - onu kovdular ama dava açmadılar. Bana öyle geliyor ki, bu konu hakkında düşünmüş. En azından biraz."

Bradley, "Böyle *düşünüyorsun* ama *bildiğin* bu değil," dedi. "*Senin için* o kadar endişelenmiyorum. Eğer seni kafede vurursa ... o zaman tanıkları da öldürmesi gerekir. Ve bunu yapabilir. Aslında bunu zaten bir kez yaptı."

Lucas bunu düşünmemiştir ve "Ha," dedi.

Bradley, "Dükkânda birkaç silah daha olsa daha iyi olur," dedi. "Muhtemelen Jane ve ben. Kadınlara potansiyel savaşçılar olarak bakacak bir tipe benzemiyor: bunun için fazla maço olurdu."

Jane diğer kadın ajandı, Jane Stack. Lucas, "Bir düşüneyim." dedi.

Shrake, "Sarah kesinlikle haklı. Geri kalanımız polislere çok benziyor, Del hariç ve o Del'i tanıyacaktır. Sarah ve Jane'i içeri alalım."

Lucas sonunda kabul etti ve grubu ikiye böldü. "Onunla ne zaman konuşacağımı bilmiyorum ama öğleden sonra ya da akşam olacağını tahmin ediyorum. Ben öğrenir öğrenmez ilk vardiya kurulacak. Toplantıyı izleyeceğiz, dinleme cihazı takıyor olacağım ve sonra yatana kadar gün boyunca onu izleyeceğiz. Seçim nedeniyle çok uzun bir gece olabilir. Gecenin bittiğinden emin olur olmaz, Bob ve adamları onu alacak, yarın bütün gün götürecek ve sonra ilk vardiya yarın akşam onu tekrar alacak. Fazla mesai konusunda anlaştık. Biz buradan ayrılır ayrılmaz ilk vardiya evine ya da her nereye gidecekse gitsin, alışverişini yapsın, bir şeyler yesin ..."

Bürokratik ayrıntılar halledildikten sonra ayrıldılar. Del, Shrake ve Jenkins onu ofisine kadar takip ettiler.

gözetleme konuları hakkında biraz daha konuştu. Bir teknisyen Carver'ın aracına bir izleme cihazı yerleştirecek ve Del de görünmeden yapabilirse Dannon'ın aracına bir tane yerleştirmeye çalışacaktı.

"Asıl soru şu: Konuşacak mı, taş mı koyacak, ateş mi edecek, yoksa kaçacak mı?" Jenkins söyledi.

"Bu dört soru eder," dedi Shrake. "Sayamıyor olmanız beni rahatsız ediyor."

- - -

Flowers Albuquerque'den aradığında hâlâ devam ediyorlardı. Lucas onu hoparlöre verdi.

"Rodriguez ile konuştum ve oldukça düzgün bir adama benziyor. Burada okula gidiyor, bir karısı ve birkaç çocuğu var. Eğer ihtiyacımız olursa resmi bir açıklama yapmaya hazır. Birkaç başka şeyle birlikte düşündüğümüz şeyle ilgili..."

Jenkins, "Anlat," dedi.

Rodriguez Flowers'a askeri istihbarat kaynaklarının bir sınır köyünde iki rakip Taliban reisi arasında bir toplantı olacağını düşündüklerini söyledi. Rodriguez bu istihbaratın nasıl geliştiğini tam olarak bilmiyordu ama ilk ihbarın köydeki paralı bir Afgan kaynaktan geldiğinden ve bunun elektronik istihbaratla desteklendiğinden şüpheleniyordu - ordu ilgili Taliban cep telefonlarını izliyordu.

Her halükârda, Carver'ın Rodriguez'i de içeren ve temelde birkaç subay ve bir grup astsubaydan oluşan birliği, buluşma alanından beş kilometre uzağa bırakılmıştı. Askerler köye doğru az kullanılan bir sırt yolunu takip etmişlerdi. Toplantının yapılacağı ev, muhbir tarafından tespit edilmiş ve evin çatısına golf sahalarında kullanılanlara benzer çok aynalı küçük bir reflektör yerleştirilmişti.

Saldırı ekibi yeterince yaklaştığında, aralıklı akan bir derenin kenarına inşa edilmiş kırk kadar evden oluşan köyü kızılötesi ışıkla aydınlatmış ve yansıtıcının parıltısını fark etmişti.

Eve sabah saat üçte, herhangi bir polis baskını gibi bir baskınla girmişlerdi. Taliban'ı çeşitli yataklarda, havalı döşeklerde ve yerde uyurken bulmuşlardı.

Adamlardan biri direnmeye çalışmış ve vurularak öldürülmüştür. Rodriguez, diğerlerinin direnmediğini, üstlerinin arandığını, ellerinin ve ayaklarının kelepçelendiğini ve yüzüstü yere yatırıldıklarını söyledi.

Baskını başlattıklarında aynı anda helikopter desteği istemişlerdi ve helikopter bekliyordu. Ancak evdeki adamların etkisiz hale getirilmesinden birkaç dakika sonra baskıncılar komşu evlerden yoğun ateş almaya başladı.

Flowers, "Helikopterler arasında bir savaş helikopteri de vardı ve Rodriguez havadan düzinelerce silahın namlularından çıkan parlamaları görebildiklerini söyledi," dedi. "Bunun olmaması gerekiyordu. Bir grup bağlı mahkumu oradan çıkaramayacaklarını çok çabuk anladılar ve kaçmaya karar verdiler."

Saldıran ekip, Taliban nişancılarını saçlarından uzak tutan Blackhawk nakliye helikopterleri tarafından alınabilecekleri yere kadar sırt boyunca seksek oynayarak geri çekildi.

"Rodriguez ve Carver'ın evden çıkan son adamlar olması gerekiyordu," diyor Flowers. "Carver bir SAW - hafif makineli tüfek - taşıyordu ve en son o gitti çünkü gerçekten büyük miktarda koruma ateşi açabilirdi. Rodriguez gitti ama sonra evden küçük silahlarla ateş edildiğini duydu ve geri koştu çünkü Taliban'dan bazılarının içeri girdiğini ve Carver'ın yardıma ihtiyacı olacağını düşündü. Bir de ne görsün, Carver mahkûmları infaz etmiş, kendi tabancası olan dokuz milimetrelik Beretta ile kafalarına ateş etmiş. Rodriguez'in araştırmaya ya da başka bir şeye vakti olmamıştı, her şey birkaç saniye içinde olup bitmişti ve sonra canlarını kurtarmak için kaçıyorlardı. Üslerine döndüklerinde gördüklerini rapor etti. Biraz korkmuştu. Carver bunu reddetti, bazı Talibanların evin arkasından içeri girdiğini ve eğer ölen mahkûmlar varsa onların da çatışmada öldüğünü söyledi. Rodriguez, savaş helikopterlerinin videoya sahip olduğunu ve videoda evin arkasına bir saldırı görülmediğini, ancak bunun olabileceğini söyledi.

oldu. Sonunda ne olduğunu biliyorsunuz. Ordu Carver ve Rodriguez'in ikisinden de kurtuldu."

Flowers, Rodriguez'in içeride kalabileceğini, ancak Carver'ın eylemini rapor ettikten sonra özel hareketçılar tarafından bir daha asla güvenilmeyeceğini düşündüğünü söyledi. "Rodriguez'in ilgilendiği tek şey buydu-özel operasyonlar. Normal bir ekipte olmak istemiyordu. Ama Carver hakkında başka şeyler de duyduğunu söyledi - Carver'ın her zaman ilk ateş eden kişi olduğunu, sivillerin öldürüldüğü en az bir olay daha olduğunu - Rodriguez buna olay diyordu - ve kimsenin bu konuda bir şey yapmadığını. Rodriguez, Carver'ın bir katil olduğunu, bunu pek çok kişinin bildiğini ve pek çoğunun bundan hoşlanmadığını söylüyor. Bu yüzden ondan kurtuldular."

"Üstünü örttü," dedi Lucas.

Flowers, "Evet, durum buydu, ancak durum göz önüne alındığında ne tür bir soruşturma yapılabileceğini bilmiyorum," dedi. "Yine de Carver'ı ifşa olmakla tehdit edebilir, Leavenworth'a gideceğini söyleyebilirsiniz ve size inanabilir. Bu konuda gerçek bir takip olasılığı olduğundan emin değilim. En azından sizin durumunuzda işe yarayacak bir zaman içinde."

"Pekâlâ," dedi Lucas. "Bunların hepsini kaydettin mi?"

"Evet, . Tabii ki. Eğer sen istiyorum Ben için, I olabilir kal buraya getir, yazıya dök ve Rodriguez'e imzalat."

"Öyle yap," dedi Lucas. "Ama bu gece ya da yarın sabah dönmeye çalış. Belgeyi Carver'ın burnuna sokmamız gerekebilir."

Flowers, "Muhtemelen yarın sabah olacak," dedi. "Öğleden sonraki uçağa yetişmek için belgeleri zamanında tamamlayabileceğimi sanmıyorum."

"O zaman doktorları getir," dedi Lucas. "Yarın görüşürüz."

- - -

DEL, SHRAKE VE JENKINS Lucas'ın notlar almasını ve beş dakika sonra Carver'ı aramasını izlediler. Carver neredeyse anında telefona geldi. "Evet." dedi.

"Ben Davenport, seni takip eden polis." "Bu numarayı nereden buldun?"

"Ben bir polisim," dedi Lucas. "Seninle konuşmam gerek. Seninle hemen ve özel bir yerde, Dannon ve Grant'in etrafta olmadığı bir yerde konuşmam gerek."

Carver, "Bunu yapmak istediğimi sanmıyorum," dedi ve hat kesildi.

"Kahretsin," dedi Lucas.

"Sen tatlı dilli birisin," dedi Del.

"Acaba akıllı telefonu var mı?" dedi Lucas. Bir mesaj gönderdi: "Afganistan'da altı kişi idam edildi. Valinin televizyonda bu konu hakkında konuştuğunu duymak ister misin? Aramayı kabul et."

Gönderdi ve bir saniye sonra "teslim edildi" yanıtını aldı. Bundan on saniye sonra Carver ikinci sesli çağrıyı aldı ve "Bu nasıl bir saçmalık?" dedi.

"Bunun ne tür bir saçmalık olduğunu biliyorsunuz. Leavenworth saçmalığı," dedi Lucas. "Şimdi, bu öğleden sonra biraz izin alıp bir fincan kahve içmeye çıkmalısın. Grant'in evinden birkaç kilometre ötede adı sanı duyulmamış bir Caribou Coffee var. Bana bir saat ver."

Bir anlık sessizliğin ardından Carver, "Saat üç yönünde," dedi.

"Güzel. Ve sana şunu söyleyeyim Ron, sana ciddi bir pislik bulaştıracağız. Ayrıca sana bir çıkış yolu da vereceğiz. Dannon ya da Grant'le konuşursan bunların hepsi iptal olur. Bu işte hedef onlar. Grant için porno anlaşmasını Dannon'ın ayarladığına yemin edecek bir adamımız var. Gidebilirsin ya da listeye eklenebilirsin. Saat üçte görüşürüz ve hangisini seçeceğimize karar veririz."

Lucas onun cevap vermesine fırsat vermeden telefonu kapattı.

- - -

Öldürmek için ZAMANLARI vardı ve bir şeyle ve başka bir şeyle onu öldürdüler. İki kadın evrak çantaları, spiral ciltleri ve özenle koordine edilmiş takım elbiseleriyle içeri giriyorlardı: emlakçılar. Lucas'ın üzerinde bir dinleme cihazı olacak, yanında tesisatçı logosu olan bir minibüsten izlenecek ve tesisat hizmetlerine ihtiyaç duyan herkes için gerçek bir telefon numarası olacaktı. Jenkins ve Shrake yakınlarda, ama gözden uzakta, ayrı arabalarda, kendi telsizlerinden konuşmaları dinliyor olacaktı.

Carver geldiğinde, tesisat kamyonetinde bulunan bir teknisyen, görünmeden yapabiliyorsa, Carver'ın arabasına pille çalışan bir GPS takip cihazı yerleştirmeye çalışacaktı. Carver ayrıldığında, Jenkins ve Shrake tarafından takip edilecek, onlar da gözden uzakta, mümkün olduğunca paralel yollarda koşacaklardı. Lucas ve iki kadın ayrı arabalarla onu takip edeceklerdi.

Del, Dannon'ı izleyecekti. Fırsatını bulursa, Dannon'ın aracına bir GPS takip cihazı daha yerleştirecekti.

Lucas o sabah aynı kafede Green'le konuştuğu için mekânın düzenini biliyordu. İki kadın ajana, Stack ve Bradley'e kafenin kapısına olabildiğince yakın park etmelerini söyledi; böylece Carver'ı dükkândan görebileceği bir park yerinden uzaklaştırıp teknisyene takip cihazını yerleştirmek için iyi bir şans vermeyi umuyordu.

Kadınlar yarım daire şeklindeki oturma alanının sol ucunda, Lucas'ın en sağ uçtaki masayı alacağı yerin görüş alanının dışında bir masaya oturacaklardı.

- - -

ve hepsi de bunu yaptı.

İki kadın üçe on kala içeri girdiler, bir Northern Lite Tuzlu Karamelli Mocha, bir büyük Americano ve iki kızılıcık çöreği sipariş ettiler, evrak çantalarını ayak bileklerinin yanına yere koydular, üstleri açtı, silahları oradaydı ve ev r e s i m l e r i y l e dolu bir defter açtılar.

Lucas beş dakika sonra geldi ve o sırada Shrake aradı: "O burada, caddenin karşısındaki BP istasyonunun arkasında. Seni izliyor."

"Pekâlâ. Ben içeri giriyorum. Eğer bir geyik tüfeği çıkarırsa, vur onu," dedi Lucas.

"Yapacağım."

Lucas içeri girdi, sağdaki masada oturan iki kadını gördü, bir diyet kola ve bir çörek daha aldı ve sol tarafa, tuvalet kapısının yanındaki boş masaya doğru yürüdü. Telefonu çaldı ve Shrake, "Geliyor," dedi ve bir saniye sonra, "Kenara park ediyor."

Carver dışarıdaki yürüyüş yolunda ağır ağır yürüyerek kapıdan içeri girdi. Pamuklu bir kazağın üzerine lacivert naylon bir kaban, siyah bir pantolon ve çizmeler giymişti. Odaya baktı, bakışları masalardaki insanların her birinde, garsonlarda ve son olarak Lucas'ta durakladı. Lucas başıyla onayladı. Carver arkasını döndü, tezgâha doğru ilerledi, büyük bir fincan sade kahve aldı ve Lucas, "*Kaynar sıcak* kahve," diye düşündü.

Carver iri bir adamdı, göğsü kalındı ama cüssesinin verdiği rahatlıkla rahat hareket ediyordu. Lucas iş yumruk yumruğa dövüşmeye gelirse onunla baş edip edemeyeceğini merak etti ve edebileceğine karar verdi. Lucas, Carver'ın kahvesini alıp Lucas'ın masasına geçmesini, kahveyi masaya koyup oturmasını izledi ve "Bu saçmalık da ne?" diye sordu.

Lucas, "Tubbs ve Roman'ı ya senin ya da Dannon'ın öldürdüğünü çok iyi biliyorum. Bunu bir süre düşündüm ve Dannon'ın tek başına ya da ikinizin birlikte yapabileceğine karar verdim. Grant'in nerede devreye gireceğini bilmiyorum, eğer bunun farkındaysa bile. Bu konuda benimle konuşacak birine ihtiyacım var. Ben de seni seçtim."

"Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok-"

"Umarım bu doğru değildir, çünkü doğru olsa da olmasa da canınızı yakacağım. Afganistan'daki silahlı saldırılarla ilgili soruşturmanın kayıtları elimde ve bunları siyasi gündeme taşıyabilecek bir adamım var. Sanırım ordunun seni geri çekmesini sağlayabilirim - bunu yapabilirler, kendi yetkileri altında işlenen suçlar için - ve sanırım seni Leavenworth'a gönderebilirim. Tüm bunları yapabileceğimden emin değilim ama yapabileceğimi düşünüyorum. Ve benimle konuşmazsan yapacağım."

"Konuşacak bir şey yok," dedi Carver. "Ordu beni akladı. O insanlar Taliban'ın pencerelerden açtığı ateşle öldürüldü, kör bir ateşle-"

"Raporda aksini söyleyen tanıklar olduğu belirtiliyor. Elimizde bir Apaçi'den çekilmiş video var. . . bu doğru mu? Apaçi mi? Savaş helikopteri mi? Baskın yaptığınız evin her açıdan gece kamerası görüntüleri var ve kimse evin içine ateş etmiyor, yerde yatan insanları vuracak şekilde değil."

"Şu lanet olası Rodriguez, değil mi?" Carver dedi ki. "Dinle, ona bir değerlendirmede düşük not verdim, onu E-6'da durdurdum ve o

asla atlatamadı. Beni yakalayacağını söyledi. Şimdi de seninle konuşuyor, değil mi?"

Lucas onun yanından konuşarak geçti: "Sana bir anlaşma teklif edebilirim. Bana Dannon'ı ya da Grant'i işaret eden herhangi bir şey verersen, uyuyan köpeklerin yalan söylemesine izin veririz. Kimse 'Afganistan' kelimesinden bahsetmeyecek. Minnesota'da yaptığınız herhangi bir şey için size dokunulmazlık teklif edemem, bunu ancak bir savcı ayarlayabilir, ancak ortaya çıkan herhangi bir davada, işbirliği yaptığınızı ve soruşturmaya yardımcı olduğunuzu söylemek için sizin adınıza tanıklık etmeyi teklif edebilirim."

Carver elini sürmediği kahvenin üzerinden Lucas'a baktı ve sonunda, "Bu kadar mı? Hepsi bu kadar mı?"

"Elimizde başka neler olduğunu size söyleyemem ama size gelmemizin bir nedeni, çocuk pornosu olayını ve çocuk pornosunu takip eden iki cinayeti Dannon'a yükleyebilmemiz. Porno tek başına ona 20 yıl kazandırır. Onu tüm suçlardan yakalamak için küçük bir şeye daha ihtiyacımız var - hala Roma olay yerini inceliyoruz ve elimizde epeyce DNA var. Bunun geri gelmesi biraz zaman alır. Eğer Dannon çıkarsa, işi biter. Eğer Carver çıkarsa, ve sen bizi oyalıyorsan. . . o zaman iş biter. Anlaşma yok. Asla olmaz."

Carver başını salladı: "Her şeyden önce, küçük bir kasabanın dandik polisi olarak, orduyla neye bulaştığın hakkında hiçbir fikrin yok. Beni temize çıkardılar ve aksini kanıtlamaya çalışırsan kışına tekme basarlar. Ve hiçbir vali umurumda değil. Ordu tüm valilerden daha büyüktür ve ona da haddini bildirirler. Beni korudukları için değil. Çünkü o generaller kendilerini koruyor olacaklar."

"Bunu öğrenmeye hazırım," dedi Lucas.

"O zaman söylemek zorundasın," dedi Carver. "İkincisi, bir şey bilsem bile size söylemezdim, çünkü bana dokunulmazlık bile veremezsiniz. Bu cinayetleri bilseydim en iyi ihtimalle ne olurdu? Şartlı tahliye ile ömür boyu mu? Yirmi yıl mı? Diyelim ki ağzımı kapalı tuttum, vali ve diğer konularda haklısınız ve ordu beni geri çekti... Yapacakları hiçbir şey bahsettiğiniz şeyden daha kötü olamaz. Doğruyu söylemek gerekirse, o gece *yaşananlar* göz önüne alındığında... *çatışmadaki kahramanlar*... Beni herhangi bir suçtan mahkum etmelerinin hiçbir yolunu göremiyorum."

"Yani."

Carver, "O halde anlaşmanı alıp kışına sokabilirsin," dedi. Sanki kararından memnunmuş gibi sandalyesinde arkasına yaslandı.

Lucas, "Ordu müfettişlerinin Afganistan'da olanlar hakkında söylediklerine bakılırsa, birkaç kişinin daha öldürülmesinin sizi rahatsız edeceğini sanmıyorum," dedi.

Carver, "*Lütfen*, New Yorkluların söylediği *gibi*" der gibi gözlerini yukarı ve yana devirdi. "*Şimdi vaktimizi boşa harcıyorsun.*" der gibi.

"Bu, biri araba kazasında öldüğünde kendimi kötü hissedip hissetmediğimi sormak gibi bir şey. Yani, size söylemeliyim ki, eğer onları tanımıyorsa, kendimi kötü hissetmem. Bu Tubbs denen adam da öyle. Onu tanımıyorum, hiç görmedim. Eğer parmaklarımı şıklatabilseydim ve kapıdan içeri girseydi, bunu yapardım. Ama öldüyse kötü mü hissediyorum? Hayır. Üzgünüm."

"Pekâlâ. Elimde başka bir şey yok," dedi Lucas.

Carver bir an ona baktı, sonra sandalyesini geriye itip ayağa kalktı. Dönerken Lucas, "Dannon için de bir anlaşmam olabilir. Eğer kabul ederse seni sonsuza dek hapse atarım. Otuz yıl, şartlı tahliye yok. Çıktığında yaşlı bir adam olacaksın."

"Siktir git."

"Her neyse," dedi Lucas. "Telefon numaram sende var. Dannon benimle konuşana kadar anlaşma açık. O noktada işin biter."

Carver, "İki kere siktir git," dedi.

"Gözünü televizyondan ayırma. Bir yıldız olabilirsin," dedi Lucas. Carver uzaklaştı.

BÖLÜM 23

Kidd sonunda konuyu tek bir c ü m l e y e indirgedi: "Bence bu aptalca" dedi.

"Ne yaptığımı biliyorum," dedi Lauren.

"Bundan emin değilim. Bildiğiniz kadarıyla, yıldız avcılarını uzak tutmak için mekanın etrafında bir düzine fazladan muhafız olacak," dedi Kidd.

"Ön tarafta olacaklar. Ben karanlık taraftan, komşunun ağaç hizasından gireceğim," dedi Lauren. Bütün gün uydu fotoğraflarını incelemişti; bunların arasında geçtiğimiz hafta içinde çekilmiş, arabaların jant kapaklarını görebilecek kadar iyi çözünürlüğe sahip birkaç tanesi de vardı. "Yıldız ışıklarım olacak. Güvenlik alarmları kapalı olacak, köpekler kilitli olacak, her türden insan etrafta dolaşıyor olacak ve çoğu ya zengin ya da önemli olacak, bu yüzden kimse onları sorgulamaya meyilli olmayacak."

"Tanrım." Kidd parmak uçlarını göz çukurlarında gezdirdi.

"Son bir kez," dedi Lauren. "Tanrı'ya yemin ederim ki bunu yaparsam işim biter. Küçük ev kadını olmaya geri döneceğim."

"Sen küçük bir ev kadını değilsin."

"Evet, öyleyim. Ben ünlü bir ressam değilim. Ünlü bir bilgisayar korsanı da değilim," dedi Lauren. "İnsanlar 'Sen şu Kidd'in karısı mısın? Seni şanslı kadın' diyorlar. Bilirsiniz, Kidd önemli işlerle ilgilenirken siz kurabiyelerinizi fırına verin ve yatağa girin."

Kidd gülmek zorunda kaldı ve "Şimdi de sen gülüyorsun" dedi.

"Gülüyorum çünkü bu çok aptalca. Neden bir kaya tırmanıcısı falan olamıyorsun? Dalgıç? Sen zekisin, üniversiteye git, diploma al, ünlü ol... her neyse."

"Doğru. Her neyse. Ünlü Kidd bile bunun tam olarak ne olabileceğini düşünemiyor."

Oturma odasında, Mississippi'ye bakan bir çift koltukta oturuyorlardı. Hava değişiyordu: sadece bir günden diğerine değil, sonbahardan kışa da. Gökyüzü griydi, bulutluydu, alüminyum renginde kalın bulutlar vardı, güneşten eser yoktu. Soğuktu. Gerçekten kötü günlerde, Kidd pencerenin önünde oturur ve bir kurşun kalem ya da pastel boya ve bir eskiz defteriyle manzarayı çizirdi ve manzara her seferinde değişirdi. Lauren sandalyesinden kalkıp pencereye doğru yürüdü ve alnını soğuk cama dayadı.

Bir süre sonra Kidd arkasından yaklaştı ve bir kolunu omzuna attı. "Pekâlâ. Hadi yapalım şu işi."

"Teşekkür ederim. Bunun seni en azından biraz olsun neşelendirmediğini söyleyemezsin," dedi Lauren.

"En büyük sorun Jackson," dedi Kidd. "İkimiz de yakalanamayız. Eğer seni yakalarlarsa . . ."

"Kaçmalısın," dedi Lauren. "Ama beni yakalayamazlar. I kesinlikle itmeyeceğim. Parmağım iptal düğmesinin üzerinde olacak. Sorun ortaya çıktığı ilk saniye, ağaç hattına geri döneceğim. Sen beni yakala ve gidelim."

"Son bir kez," dedi Kidd.

Ona geri döndü, yüzü parlıyordu. "Gerçekten çok heyecanlıyım, Kidd. Uçurtma gibi uçuyorum."

- - -

DANNON arabayı kullanıyordu, TARYN arka koltuktaydı. Kampanya yöneticisi Schiffer, elinde iki cep telefonu, biri kırmızı, biri yeşil, biri de siyah olmak üzere üç tükenmez kalem ve mavi kumaştan üç halkalı bir klasörle ön yolcu koltuğundaydı. Dosyanın içinde bir inç kalınlığında kâğıt yığını vardı ve bu kâğıtların çoğu Minnesota'daki tüm seçim bölgelerinin, 4.130 seçim bölgesinin ve Porter Smalls'un kazandığı son Senato kampanyasının sonuçlarının listelendiği bir listeye ayrılmıştı.

Otuz seçim bölgesi kritik tabelalar olarak belirlenmişti. Bu seçim bölgeleri için en sağdaki sütun kırmızı, yeşil veya siyah mürekkeple yazılmıştı; kırmızı, sandık çıkış anketlerinin Smalls'un son kampanyadaki toplamını aşacağını gösterdiği seçim bölgeleri için, yeşil ise

ve fark edilebilir bir değişiklik olmayanlar için siyah.

Öğleden sonra saat üç itibariyle, raporlamaya yetecek kadar yanıt toplayabildikleri yirmi altı ilin on yedisinde önceki toplamının gerisinde **kalmıştı**. Diğer dokuzunda ise gözle görülür bir değişiklik yoktu. Hiçbirinde önde gitmiyordu. Bu tek başına iyi bir şey olabilirdi; ama olan biten aslında iyiden de iyiydi. Saat beşten önce oy verenler, saat beşten sonra oy verenlere kıyasla daha muhafazakar olma eğilimindeydi.

Taryn'in gün içinde dört kez sahneye çıkması planlanmıştı, öğlen ve akşam haberlerini yakalamak için ayarlanmıştı: içeri girerken, bu televizyon görünümlelerinden küçük bir ekstra desteğe ihtiyaç duyabileceklerini düşünmüşlerdi. Porter Smalls kampanyasını St. Paul'deki St. Paul Hotel'de bir kahvaltı ile sonlandırmıştı, bu yüzden haberlerde pek bir faktör olmayacaktı. Ayrıca Minneapolis'teki televizyon kanallarının haber departmanları genellikle liberaldi ve ellerinden gelse Taryn'in reklamını yaparlardı.

Schiffer ön koltukta telefonlarından birine, "Helyum hakkında bir şey bilmek istemiyorum. Balonlardan bazılarının yukarı yerine aşağı inmesini istiyorum. Çok şey mi istiyorum? Hallet şu işi."

İkinci telefonunda "Ee?" dedi. Bir süre dinledi, sonra homurdandı ve sağ sütuna yeşil mürekkeple bir numara yazdı. "Devam et," dedi ve telefonu kapatıp Taryn'e döndü.

"Yirmi yedide on sekiz ve seçim bölgelerimizde Sterling'in geçen seferkinden daha güçlü bir şekilde yarışıyoruz."

"Bir telefon görüşmesi yapmak ister misin?" Taryn sordu.

"Gerçek rakamları görene kadar buna asla inanmam ... ama evet. Tamamdır. Minnesota'nın yeni senatörüsün."

Taryn, "Evet!" dedi ve Dannon direksiyonu tokatlayarak, "Aman Tanrım, sikimi sertleştiriyor!" diye bağırdı.

Taryn dedi ki, "Douglas. .

." "Özür dilerim, bu ..."

Schiffer: "Bunun için endişelenme. Benimkini de sertleştiriyor."

- - -

Akşam haberlerine göre ayarlanmış bir miting için saat dört buçukta St. Mary's Park'a vardılar. Del de oradaydı, üzerinde kendisine birkaç beden büyük lacivert bir takım elbise, buruşuk beyaz bir gömlek ve genişliği 1972'de onu gururlandıracak mavi-beyaz-çikolata çizgili naylon bir kravat vardı. Şapkasının kenarı çıtçıtlı ve tüylüydü. Bir serseri gibi görünüyordu ve kimse ona dikkat etmedi. Cep telefonuna sarıldı ve Lucas'a, "Dannon hâlâ onunla birlikte. Bence kazanacak. Öyle söylemiyor ama içinden geliyor."

Lucas, "Carver hâlâ orada oturuyor, ne yaptığını bilmiyorum ama bu da bir şeydir," dedi. Carver, Caribou Coffee'den çok uzakta olmayan bir Starbucks'a gitmişti.

"Bir şey olursa seni ararım," dedi Del. "Bir süre daha burada olacaklar gibi görünüyor. Az önce birkaç TV kamyonu geldi. O böceği onların kamyonuna yapıştıracağım."

"Temiz yapabildiğinizden emin olun." "Bunu yap," dedi Del.

- - -

LUCAS CADDEDEYDİ, on mil ötede, paralel bir park yerindeydi, Carver o tarafa gelirse önüne çıkmaya hazırdı. Aslında Carver'ı göremiyordu ama Jenkins Starbucks'ın karşısındaki kuru temizleme dükkanından görebiliyordu. Jenkins, bulunduğu noktadan Carver'ın yirmi dakika aralıklarla iki ya da üç fincan kahve içmiş ve geri kalan zamanını bir iPad'in üzerine çömelerek geçirmiş gibi görüldüğünü söyledi.

Jenkins telefonundan, "İncil okuduğunu sanmıyorum," dedi. "Ama her ne ise, her şeyi biliyor."

"Belki de uçak bileti alıyordur," diye önerdi aynı ağda olan Shrake. Shrake caddenin yarım mil yukarısındaydı ve Carver o tarafa giderse onu takip etmeye hazırdı.

"Bu beni endişelendiriyor," dedi Lucas. "Onu içeri çekmek için yeterli gücümüz yok. Eğer uçağa binerse yapabileceğimiz tek şey el sallamak olur."

Jenkins, "Kredi kartı aldığını görmedim," dedi. "Ben daha çok kuru temizlemecisini bekliyor olmasından endişeleniyorum."

Shrake, "Bu adam kuru temizlemeci değil, kesinlikle yıka ve giy," dedi. "Tamamen Under Armour, naylon kabuklar ve savaş botlarından oluşuyor."

Jenkins, "Tıpkı senin gibi," dedi. Sonra da: "Hey. Kalktı. Görünüşe göre . . . Dışarı çıkıyor." Bir dakika sonra, "Sana doğru dönüyor, Lucas. Hareket etsen iyi olur."

Shrake, "Onu monitöre bağladım," dedi.

Lucas yuvarlanarak uzaklaştı ve "94'e atlayacağım, bahse girerim Grant'in evine dönüyordur," dedi.

- - -

CARVER iPad'ile bir saat geçirmiş, bu sürenin bir kısmında Lucas'ın korktuğu şeyi yapmıştı: Minneapolis'ten Doğu Kıyısı'na, New York, New Jersey, Philadelphia ve Miami'ye giden uçakları kontrol etmişti. Ayrıca Afganistan'da ve Orta Doğu ve Afrika'daki diğer bazı ülkelerde özel güvenlik personeli sağlayan müteahhitlerle çalışan eski tanıdıklarını da kontrol etmişti; iş ilanlarını sormuştu.

Minneapolis'ten gitme zamanı diye düşündü.

Son bir iki dakikasını cep telefonu ile geçirdi. O akşamki parti için evdeydi, Schiffer partinin on buçuğa kadar süreceğini söylemişti, sonra da eğer bir zafer partisi varsa, zafer partisi için şehir merkezindeki Radisson Otel'e gideceklerdi. Ev partisi siyasi kodamanlar ve büyük bağışçılar için ayrılmıştı.

Dannon'ın numarasını tuşladı ve Dannon çıktı: "Evet."

"Kazanıyor mu?"

"Evet. Görünüşe göre çantada. Evde misin?"

"Hayır, ama şimdi o tarafa doğru gidiyorum," dedi Carver.

"Seninle konuşmam gerek. Özel olarak. Hemen şimdi. Davenport'tan ağır darbe aldım."

Dannon dedi ki, "Son gösteriyi yapıyoruz. Beş buçukta orada oluruz."

"Bekliyor olacağım," dedi Carver.

- - -

KIDD VE LAUREN, Jackson'ı bebek bakıcısına teslim ettiklerinde kötü bir an yaşadılar. Bakıcı orta yaşlı bir hemşireydi ve Kidd'den aldığı ekstra el altından nakit para için minnettardı; ayda beş yüz dolar ve her an bebek bakıcılığı hizmeti. Gündüz vardiyasında çalışıyordu ve haftanın yedi günü öğleden sonra saat üçten sonra her zaman müsaitti. Jackson'a tapıyordu ve Jackson da onu seviyordu.

Ama Jackson'ı, yaşına göre uzun boylu, güçlü, sabahtan akşama kadar mutlu bir gülümsemeye sahip, zayıf bir çocuğu bırakmak ... Kidd'in boğazı çaresizce düğümlendi ve Lauren, "Biliyorum ama bunu yapacağız. Buna ihtiyacım var, Kidd."

Bu yüzden onu terk ettiler.

- - -

45 derece kuzeyde, Kasım ayında gece erken gelir. Yedi buçuktan birkaç dakika sonra, sadece kalın bir bulut tabakasıyla birlikte gelen, yıldız ya da ay ışığından eser olmayan ve olması da beklenmeyen türden bir sonbahar karanlığına doğru yola çıktılar. Lauren sürdü.

Siyah fırçalanmış pamuklu takım elbisesini çoktan giymişti. Başlığı ve ekipmanları ikinci koltuk sırasının arkasındaki gizli bir kutuda kilitliydi. Şehri geçerken, trafiği yavaşlatacak kadar sohbet ettiler; Jackson'dan bahsedilmedi.

Saat sekiz on beşte Grant'in evinden bir mil uzaktaydılar. Bir gün önce, güçlü ve güvenilir bir kablosuz ağa sahip, korumasız, yan ve arka tarafa park etmiş, caddeden görünmeyen bir lokanta bulmuşlardı. Kidd bir dizüstü bilgisayardan oturum açtı ve apartman dairesindeki cep telefonuna bağlı olan başka bir dizüstü bilgisayarı aradı. Telefonu, o sırada St. Paul'lu bir cerrahın eşinin doğum günü partisinde oda kuartetinde keman çalan bir arkadaşını aradı. Kidd aramayı telesekretere bıraktı ve Cuma günü hentbol oynamayı öneren bir mesaj bıraktı.

"Bitti," dedi, telefonu kapattığında. Bir mazeret. Her ikisinin de masaüstü bilgisayarları akşam boyunca web sitelerinde dolaşacak ve birkaç e-posta göndereceklerdi.

"Bakalım neler oluyor."

Kidd, Taryn'in güvenlik sistemine giriş yaptı. Tüm kameralar çalışıyordu, iç kameralar belki de iki ya da üç düzine takım elbiseli ve elbiseli insanı kokteyllerle birlikte gösteriyordu, görünüşe göre hepsi de son hızda konuşuyordu. Yatak odası karanlıktı, ki bu mükemmeldi. Öyle olmasaydı, Lauren'in çıkmaz bir koridordan, bir ziyaretçiye daha açık olan ama kameraların bulunmadığı bir oturma alanından girmesi gerekecekti. Bu şekilde en-suite banyodan içeri girebilirdi. Dışarıdaki kameralar sokak boyunca uzanan çitin arkasında birkaç üniformalı adamı ve sokakta durup eve bakan birkaç kişiyi gösteriyordu.

"Davetsizler," dedi Lauren. "Arka bahçeyi kontrol edin."

Kidd arka bahçedeki kameraları çevirdi. Büyük arazinin çevresi boyunca hareket eden bir bekçi gördüler. Yan taraftaki bir kamera köpek kulübesini gösteriyordu, iki köpek de içeride oturmuş, tetikteydi ve görünüşe göre nöbetçiyi izliyorlardı.

"Rekabet var," dedi Kidd.

"Eğer hapsedilmişlerse olmaz," dedi Lauren. "Giriş noktası göremezler. Serbest bırakılmadıkları sürece ..."

Kidd, "Radar gibi burunları var," dedi.

"Evet. Onlara göz kulak ol. Eğer onları serbest bırakılırsa kapalı."

Lauren "Tamam" diyene kadar on beş dakika boyunca izlediler, Anladık."

Kidd görüntüyü kameralardan silmeden hemen önce, paltolu bir güvenlik görevlisinin resme doğru yürüdüğünü görmüşler. "Kötü görünümlü bir adam," dedi Kidd. "Sanırım bu Carver."

"Ondan uzak duracağım," dedi Lauren.

"Evet. Çok uzakta." Uzandı, elini kızın başının üstüne koydu ve yüzünü kendi yüzüne çevirdi, onu öptü ve "Bu işi bitirelim" dedi.

"Hayır. Ben içeri giriyorum," dedi Lauren. "Yarın, küçük ev kadınlığına geri dönüyorum."

"Sik beni," dedi Kidd arabayı çalıştırırken. "Sik beni."

DANNON VE CARVER hava kararmadan önce bir araya geldiler ve Carver her şeyi olduğu gibi anlattı: Davenport bilgi için ona şantaj yapıyordu.

"Beni yakalayacak, dostum," dedi Carver. Korkmuş görünmüyordu, diye düşündü Dannon: kötü bir görevden önce olabileceği gibi gergin görünüyordu. "Valinin televizyona çıkıp 'stan'da olanlar hakkında konuşacağını söylüyor. Orduyu beni geri almaya ve mahkemeye çıkarmaya zorlayabileceklerini söylüyor. Bunun Vietnam'daki gibi bir katliam olduğunu ve Obama'nın bunun peşini bırakmasının mümkün olmadığını söyledi."

"Bu saçmalık, dostum," dedi Dannon. "Her şey çok derinlere gömüldü ve her şeyi gömen adamların artık yıldızları var. Seni asla yakalayamazlar."

"Ben de ona böyle söyledim," dedi Carver. "Bence yine de yapacak. Sana söylüyorum, o çılgın, kötü bir saksocu. Ben konuşmadığım sürece elinde hiçbir şey yok, sadece 'stan' var ve onu da taşaklarımı ezmek için kullanacak."

"Eğer konuşursan, taşaklarını patlatmaktan fazlasını yapar. Seni sonsuza kadar hapse atar," dedi Dannon.

Carver, "Biliyorum. Onunla konuştuğumdan beri bunu düşünüyorum. Beni uçaktan uzak tutacak kadar hızlı bir şey yapamaz. Paris'e uçmayı, Madrid'e trenle gitmeyi ve Panama'ya uçmayı düşünüyorum. Yolu karıştırırım. Orada bir dostum var, Pasifik tarafında bir balıkçı dükkanı işletiyor. Panama'ya vardıklarında, eğer beni takip etmeye zahmet ederlerse, ülkenin derinliklerinde olacağım. Bir sombrero giyiyor ve taco konuşuyor olacağım."

"Ah, dostum ..."

"Daha iyi bir şeyin var mı?" Carver sordu.

Dannon, "Bunu düşünmem gerek," dedi.

"Dinle. Taryn ile yattığını biliyorum, yani onunla konuşabilirsin. Bunu onun üzerine koy, hemen şimdi. Bu gece. Paraya ihtiyacım var. Hem de çok. Pasaportum var, nasıl seyahat edileceğini biliyorum, apartmanda bir iki spor çantasına sığdıramayacağım hiçbir şey yok. Belki geri kalanını daha sonra benim için temizleyebilirsin. Ama nakit paraya ihtiyacım var."

"Ne kadar? Seyahat parası mı demek istiyorsun?"

Carver, "Seyahat parasını ve saklanan parayı kastediyorum," dedi. "Yaşayan para."

"Neden bahsediyoruz Ron?"

Carver tereddüt etti, sonra dedi ki, "Tubbs'ın dediği gibi. Eğer emekli olmak istiyorsan. . . Bir milyona ihtiyacım var."

"Tanrı aşkına dostum, bir gecede bir milyon bulamaz." "Elbette bulabilir. Onu yarım milyonluk elmas takarken gördüm.

Kasasında duruyor," dedi Carver. "Elmasları alacağım. Şu büyük yeşil olan ne? Kandiyohi Yıldızı mı? Muhtemelen yarım milyon daha eder, insanların konuştuğunu duydum. Etrafta nakit para bulundurduğunu da biliyorum. Elmasları ya da elden çıkarmak istediği diğer şeyleri satabileceğim bir yere ulaşmak için yeterli paraya ihtiyacım var. Ve sonra gideceğim. . . Yarın gece Paris'te olmak istiyorum."

"Bilmiyorum," dedi Dannon. "Onunla konuşacağım, belki bir şeyler ayarlarım. Yine de bir milyon oldukça zengin. Oldukça zengin, dostum."

"Kaç milyonu var?" Carver sordu. "Bin milyon mu? Bu doğru değil mi? İnsanların onun milyarder olduğunu söylediğini duymuştum. Beni yoldan çekip güneye saklamak için sahip olduklarının binde biri mi gerekiyor? Benden bir daha haber alamayacak, gidip senatör, başkan ya da her neyse olabilir."

Dannon başını salladı. "Tamam. Onunla konuşacağım. *Onunla konuşacağım*. Birazdan otele gitmek için yola çıkmalısın. Bizi orada hazırla. Bu gece bir cevap almaya çalışacağım ve seninle otelde konuşacağım."

"Güzel. Minnettarım dostum." Carver ellerini gür saçlarında gezdirdi, sonra salladı. "Bu saçmalık değil mi? Şu Davenport denen adam var ya, ona dikkat et. Belki de benimle gelmelisin. Yani, Paris'e. Yarın gece Paris'te olabiliriz."

"Işık Şehri," dedi Dannon. "Ne?"

"Işık Şehri. Paris'e böyle diyorlar."

"Peynir Şehri. Adını böyle koymalılar," dedi Carver. "Işığı hiç fark etmedim ama bir sürü peynirleri olduğu kesin."

BÖLÜM 24

Lucas sürücü tarafındaki camı indirerek Grant'in evinin önünden geçti, yüksek çam ağaçları ve mavi ladinlerin sıralandığı cadde boyunca ilerledi. Uzaktan ama net bir şekilde Aretha Franklin'in "Think" şarkısını söylediğini duyabiliyordu.

Sokaktan, ön kapının açık olduğunu ve içerideki insanları görebiliyordu; ve ön arsa çizgisi boyunca korumaları görebiliyordu. Ön çitin dışında bir düzine insan daha dolaşıyordu, içlerinden birinin elinde "Yeni Senatör için Yaşasın" yazan büyük bir el yazısı vardı. Lucas caddede ilerlemeye devam ederken dikiz aynasından bir televizyon kamyonunun köşeyi döndüğünü gördü.

O kazandı, diye düşündü. Televizyoncular sandık çıkış anketlerine bakıyor olacaktı ve sandıklar kapanana kadar söylemeseler bile rüzgârın hangi yönden estiğini bileceklerdi. Bir virajdan devam etti, kesişen bir caddeye döndü, caddenin kıvrımlarını takip ederek biraz daha büyük bir caddeye çıktı, sağa döndü ve yeni caddeyi takip ederek daha da büyük, düz bir caddeye çıktı. Köşeyi dönünce Del'in arkasına yanaştı, arabadan indi ve yolcu tarafına doğru yürüdü.

Del kapıyı açtı ve Lucas içeri girdi. Del soğanlı, peynirli ve sosisli sandviç yiyordu ve Lucas, "Belki de dışarıda konuşmalıyız," dedi.

"Erkek olmak lazım," dedi Del. "Ayrıca, sadece iki ısırik daha var ve dışarıso soğuk."

"Hiçbir şey olmuyor," dedi Lucas.

"Pekala, onlar içinde Orada Birlikte. I
merak ediyorum Eğer Carver bir şey söyledi
mi?"

Lucas, "Yaptığına inanmak zorundayım, çünkü yapmadıysa bu büyük bir zaman kaybı," dedi.

"Evet ve bu senin hatan," dedi Del. Sandviçini bitirdi, kahverengi kağıt torbadan bir peçete çıkardı, geçirdi, parmaklarını sildi

ve çene. "Kahretsin, bu iyiydi."

"Cheryl'in seni o saçmalıktan kurtardığını sanıyordum. Yüzde doksan kolesterol olmalı."

"Ah, uzlaştık. Haftada bir tane alabilirim. Bunu değerlendirmeliyim."

Shrake ahizeden seslendi: "*Hani* şu gece köpeğiyle dolaşan ve köpeğiyle eski dostuna rastlayan adamı duydun mu?"

"Büyük zaman kaybı," dedi Lucas. "Ama hayır, yapmadım."

"Bunu sana bir ara anlatırım," dedi Shrake. "Şu anda Grant'in evine gittiğimi ve Carver'ın kamyonetine doğru yürüdüğünü söylemeliyim. Dannon'la konuşuyordu. Sanırım taşıyor."

Lucas, "Ben hallederim," dedi ve Dannon'un kullandığı ana aracı izleyen Del'e veda ederek kamyonetine doğru yürüdü. Carver iki dakika sonra hareket etti ve Lucas, Shrake, Jenkins, Bradley ve Stack onu şehir merkezinde takip ederek, zafer partisinin yapılacağı Radisson Oteli'ni besleyen bir park rampasına dönüşünü izlediler.

- - -

BRADLEY VE STACK onu takip etti. Parti için giyinmişlerdi; Bradley'nin boynunda "Taryn" yazan büyük bir rozet, Stack'in boynunda ise haber kimliklerine benzeyen bir grup kimlik vardı. İkisi de saçlarını biraz değiştirmiş ve Bradley siyah çerçeveli bir gözlük takmıştı. İkisi de o sabahki emlakçı kadınlara benzemiyordu. Üç adam sokakta bekledi ve Carver garaja girdikten beş dakika sonra Bradley cep telefonundan aradı ve "Balo salonunda, güvenlikle konuşuyor. Görünüşe göre bu gece için hazırlık yapıyorlar."

"Sana baktı mı?" Lucas sordu. "Hayır."

"Güzel. Gözden uzak dur," dedi Lucas. "Seni birkaç kereden fazla görmesini istemezsin."

Sinirlenerek, "Evet, bunu daha önce de yapmıştım" dedi.

"Biliyorum ama endişeleniyorum."

- - -

Taryn'in bir ailesi olsaydı, geniş bir aile odası olması gereken yerde, tüm beyazlar ve gerekli sayıda siyah ve kahverengi halı kesiyorlardı, eğer gerçekten çok sert varisler, fon yöneticileri, girişimciler ve politikacılar gerçekten halı kesebilselerdi.

Taryn birkaç kadeh içmiş ve herkesle dans ediyordu, bir Noel ağacı gibi ısıtılıyordu, heyecanı hissediyordu. Dannon onunla göz göze gelmeye çalışmıştı ama o kararlılıkla bir sonraki Önemli Kişi'ye geçmişti.

- - -

KIDD, Lauren'in ne kadar istekli olduğunu görebiliyordu, bu yüzden yavaş sürmesine rağmen daha fazla tartışmaya zahmet etmedi. Ancak sonunda Grant'in evine varmışlardı ve bunu erteleme bir yolu yoktu. Arka lambaları söndüren düğmeye bastı, arabanın durmasına izin verdi, "Şans" dedi ve Lauren kapıdan çıkıp geceye karıştı.

Lauren kokaini her zaman sevmiş, hamilelik ihtimali belirlediğinde bırakmış ve o zamandan beri de elini sürmemişti; ama şimdi arabadan inip kaldırım aşarak komşunun arsasının kenarındaki ağaçların arasına girdiğinde, kokainle hiç olmadığı kadar uçtuğunu hissediyor, aynı doğaüstü farkındalıkla duyuları ağaçların arasından üç yüz metre ötedeki siyasi partiye kadar uzanıyordu.

Lauren siyah takım elbisesini giymiş, siyah naylon bir sırt çantası takmıştı. Araçtan inmeden önce bir çift steril ameliyat eldiveni açmış ve Kidd de bir cerrahın yapacağı gibi, dış yüzeyine mikrop ya da DNA yayacak hiçbir temas olmadan eldivenleri giymesine yardım etmişti.

Ağaçlara geri döndüğünde, yıldız ışıklarını taktı ve yavaşça Grant'in evine doğru ilerledi. O yönden çok fazla ışık geliyordu ama diğer taraftaki evden hiç ışık gelmiyordu. Işık her ağacın arkasına Hint mavisi gölgeler düşürüyordu. Grant'in evinden on adım ötede

çizgisinde, özellikle derin bir gölge buldu ve beş dakika boyunca hiç kıpırdamadan uzandı; izledi ve dinledi.

Bahçede kendisinden uzaklaşan bir muhafız gördü; belli ki arka bahçeye atanmıştı. Ona zaman tutması gerektiğine karar verdi. Soğuk telefonu çıkardı ve Kidd'i aradı. Dedi ki, "Target'tayım. Birazdan gelirim. Gitmeye hazır olduğumda seni ararım."

"Tamam. Burada her şey yolunda."

Hedef, yattığı avlunun kenarıydı. Cep telefonları telsizdir ve hobiciler çağrılarını dinler. . .

Telefonu kapattı ve otların arasına uzandı. Üç dakika, dört dakika. Arka bahçedeki bekçi evin köşesinde, köpek kulübesinin olduğu yerde kaybolmuştu ve şimdi evin etrafından dolaşarak yeniden ortaya çıkmıştı. Yaşlıca bir adamdı, elleri cebindeydi, oraya buraya bakıyordu ama harekete geçmeye hazır olmadığı belliydi.

Adam yine evin yarısını geçtikten sonra Lauren bir nefes aldı, Kidd'in numarasını tuşladı ve "Ben gidiyorum," dedi. Mülk sınırını belirleyen dört ayak yüksekliğindeki ferforje çiti geçti ve evle arasında bir ağaç gövdesi bırakarak evin yarısına kadar ilerledi. Ağaçta tekrar durdu, izledi ve dinledi ama hiçbir şey görmedi.

On saniye sonra tekrar hareket etti, başka bir ağaçta durakladı, sonra bahçeden eve doğru hafifçe koştu ve evin temelindeki yayılan bir çardak çalısının içine uzandı. Yıldız ışıklarını yukarı itip kapattı ve çantasına yerleştirdi. Bir düşünceye gülümsedi: Muhafızın çalılıkta çarpan kalbini duyacağı düşüncesi.

Bir dakika geçti, sonra bir dakika daha ve tamamen örtülü ve hareketsiz bir şekilde yüzüstü yattı, böylece bloklardan çıkan bir sprinter gibi gerekirse yan ağaç çizgisine doğru hızlı bir koşu yapabilirdi. Hedef penceresi tam başının üzerindeydi.

Altı yıldır hiç böyle hissetmemişti ve neredeyse kıkırdayacaktı.

Bir dakika sonra muhafız, başını evden yana çevirmiş bir şekilde yanından geçti. Adam gözden kaybolduğunda, kadın nefesinin altında saniyeleri saymaya başladı. Aynı anda, otomatik olarak hareket ederek ayağa kalktı ve pencereden karanlık banyoya baktı. Kidd

Güvenlik kameralarını izliyordu ve hiçbir şey görmemişti, bu yüzden cama birkaç vantuz yapıştırdı, bacak cebinden bir cam kesici çıkardı ve arkasına büyük bir ağırlık koyarak camın ilk katmanını çizdi. "Kırk" yaşında kesicinin arka ucuyla cama vurdu ve çentik çizgisi boyunca camın çatladığını duydu. Vantuzları çekti ama cam inatçıydı ve tekrar vurdu. Bu kez cam serbest kaldı ve onu yere indirdi. Altmış yaşındaydı.

Yüz yirmide, ikinci cam tabakasına iki kez vurdu ve onu çekti. Bir dizi keskin ama çok da yüksek olmayan çatlama sesi kaçınılmazdı. Üç bölmeli camın son tabakasının daha dikkatli yapılması gerekecekti, çünkü çevresinde folyo alarm şeridi vardı. Kidd tüm alarmların kapalı olduğunu düşünüyordu ama kırmamak en iyisiydi. Zamanı olduğundan emin değildi, bu yüzden çalıların arasına uzandı ve saat ikiye yirmi kala bekçi tekrar evin önünden geçti.

Adam gittiğinde tekrar ayağa kalktı ve folyo şeritleri dikkatlice keserek son camı da çıkardı ve tekrar uzandı. Kidd'i aradı ve "Hadi kahve içelim" dedi. O da "Orada görüşürüz" dedi.

Onun içeri girmeye hazır olduğunu biliyordu; ve o da henüz alarm verilmediğini biliyordu.

Henüz. Büyük kelime.

- - -

Çantasından kısa bir şerit kalın, yumuşak plastik muşamba çıkardı ve tekrar nöbetçinin geçmesini bekledi. Görevli geçince, muşambayı kesik pencere camının kenarlarına geçirdi ve kendini dikkatlice pencereden içeri itti. Bir klozet kapağına bastı, hızla su dolabının kapısına, ana banyoya ve banyo kapısına doğru ilerledi. Kapıyı açtı, sadece bir aralık.

Yatak odası karanlıktı. Uzaktan gelen ses titreşimlerini ve rock müziğin derin gümbürtüsünü duyabiliyordu ama yatak odasından hiçbir şey gelmiyordu. Kidd'i aradı ve "İçeride" dedi. Cevap vermedi ama oradaydı, canlıydı ve bir şey kırılırsa çığlık atmaya başlayacaktı.

Bir an penceredeki muşambayı kaldırdı, sonra yatak odasında hızla ilerledi, kitaplık panelini açacak düğmeyi aradı, buldu, açtı ve telefonu kulağına g ö t ü r d ü . Kitaplığın düğmesi bubi tuzaklı mıydı? Kidd hiçbir şey söylemedi, hiçbir uyarıda bulunmadı. Kasa oradaydı, karanlıktaydı: tuş takımını aradı, buldu, bir şifre denedi, kilit kolunu çevirdi. Kımıldamadı. Paniğe kapılmadı: Elinde dört olasılıktan biri olan bir dizi vardı. İkincisine bastı.

Kasada yirmi küçük mücevher kutusu olmalıydı. Onları çantaya attı, kasanın derinliklerini yokladı, ağır ve silindirik bir şey aldı ... bir rulo madeni para. Ağır: altın. Etrafına bakındı, bir düzine rulo daha buldu. Ve nakit: para yığınları. Tanrım, bu iyiydi. Her şeyi çantasına attı, sonra kasayı kapattı ve kitaplığın düğmesine bastı.

Ve Kidd çığlık atmaya başladı: "Saklan saklan saklan . . ."

Telefonu kapattı ve aynı anda onları duydu: koridordan biri geliyordu, tartışıyorlardı, hızla geliyorlardı. Vakit yoktu, tuvalete gitmeye bile vakti yoktu.

Yatağın öbür ucuna doğru bir kez zıplayıp çantayı da yanına alarak yere düştü, sonra yatak eteğinin altından kayarak çantayı da beraberinde yatağın altına çekti. Aynı anda yatak odasının kapısı açıldı ve bir ışık çizgisi halıyı kesti.

- - -

DANNON sonunda TARYN'i kalabalığın arasından çıkardı. Üçte ikisi kadar sarhoştı, diye düşündü, onu kolundan tutup yatak odasına kadar götürürken, birkaç meraklı partili arkalarından bakıyordu. Kapıyı ittiler ama ışıkla uğraşmadılar: mahremiyete ihtiyaçları vardı, aydınlatmaya değil.

"Ne oldu?" Taryn hırladı. "Bu benim gecem, yapamazsın-"

Dannon onu sarsarak, "Kapa çeneni ve dinle, lanet olsun, bu tüm o politik saçmalıklardan daha önemli," dedi. "Carver şu lanet Davenport tarafından vuruldu. Davenport, Carver'ın Afganistan'da ne yaptığını öğrendi ve sözüm ona valinin

Bir talk show'da falan Carver'ın bazı insanları katlettiğine dair bir şeyler duydum."

"Öyle mi yaptı?"

"Bu olaya nasıl baktığınıza bağlı," dedi Dannon. "Demek öyle," dedi Taryn.

"*Dinleyin.* Davenport, Carver'ın bize sırtını dönmesini sağlamaya çalışıyor. Ona dokunulmazlık teklif ediyor. Carver çıldırıyor. Bu gece ona elmas ve nakit olarak bir milyon dolar vermeni istiyor. Bunun için kaçacak. Panama'da saklanabileceğini düşünüyor."

"Kulağa çılgınca geliyor," dedi Taryn.

"Bir milyonla yetinmeyecek olması dışında tamamen çılgınca değil. Altı ay içinde harcayacak. Lanet olası bir balıkçı teknesi ya da işe yaramayacak bir şey satın alacak ve geri gelmeye devam edecek. Ya da başı belaya girecek ve herkese bir ABD senatörünün dostu olduğunu söyleyecek ve biraz nüfuz ticareti ve daha fazla para için size gelecek. Tubbs'la olan anlaşmanın aynısı."

"Davenport'un ona dokunulmazlık verme ihtimali var mı?" Taryn sordu.

"Oh, kahretsin, evet. Seni ve beni paketleyebilseydi?"

Tabii ki evet." "Yani . . ."

"Bu gece Ron'u dışarı çıkaracağım. Onu aracına götürmek için bir bahane bulacağım ve ona vuracağım-"

"Araba kanla dolacak-"

"Hayır, hayır. Bunu yapabilirim. Tek bir kan lekesi bile olmayacak. Zaten mükemmel bir mezarlığımız var. Dostuma pasaportunu Irak sınırından geçirmesini söylerim... ve sorun kalmaz. Sonsuza kadar iyi."

- - -

Bir telefon çaldı; Lauren bir an için telefonun kendisine ait olduğunu düşündü ve elini bacağından aşağıya, yan cebine kaydırды ama sonra Taryn'in "Bekle. ." dediğini duydu ve sonra telefon çalmaya devam edince Taryn, "Kahretsin, nerede o? Tamam."

Lauren onun çantasını karıştırdığını düşündü. Sonra Taryn telefonu açtı ve "Arka taraftayız... muhtemelen çok yakında. Evet, durdum, merak etmeyin. Tamam, çıkıyoruz."

Lauren bir kadının çantasını masanın üzerine bırakmasına benzeyen bir ses duydu ve kapı açıldı.

Taryn'in sesi: "Yap. Yap şunu."

Sonra gittiler, hâlâ konuşuyorlardı, koridordan aşağı indikçe sesleri azalıyordu. Lauren yeniden nefes almaya başladı ve yatağın altından çıktı. Oda artık tamamen karanlık değildi. Ayağa kalkarsa monitörler tarafından görülebilirdi. Halının üzerinde sürünerek, çantayı çekerek, kameraların görmediği banyoya doğru ilerledi. Banyoda içeri süzüldü ve kapıyı kapatırken karşı duvardaki şifonyerin üzerinde Taryn'in çantasını gördü.

Bunu düşündü, sonra pencereye gitti, baktı, dinledi ve nöbetçinin orada olmadığından emin olarak paketi çardakların arasına bıraktı. Sonra banyo kapısına geri döndü, dizlerinin üzerine çöktü, sonra yüzüstü yattı ve kameranin onu görmeyeceği şekilde duvara yakın durarak yerde kaydı. Şifonyerde ayağa kalkarsa onu görebilirdi.

Dış kapıya kadar yerde kaldı, uzandı ve yavaşça, yavaşça kapıyı kapattı. Hava kararır kararmaz ayağa kalktı, doğruca çantasına gitti, içine daldı, Taryn'in iPhone'unu buldu, sonra aceleyle banyoya geri döndü. Pencereden dışarı baktı, sonra geri çekildi: bekçi tam orada, çimenlerin üzerindeydi, hâlâ evden uzağa, ağaçlara doğru bakıyordu.

Yavaşça yanından geçti ve gözden kaybolur kaybolmaz muşambayı camın kesik kenarlarına bıraktı, pencereden içeri itti, çalının arkasına, çantasının üstüne düştü. Muşambayı içine doldurdu, yıldız ışıklarını çıkarıp taktı. Artık beklemeyecekti: Kidd'i aradı, "Koşuyorum," dedi ve ağaçların arasından zikzaklar çizerek ağaç sırasına, sonra da ağaçların arasından caddeye doğru yola çıktı.

Ağaçların hizasında diz çöktü, yıldız ışıklarını çıkardı ve çantasına doldurdu, ardından karanlık araba h a r e k e t etti. Kadın

O sırada içeride olan Kidd U dönüşü yaptı ve sesi gergin bir şekilde "Nasıl gitti?" diye sordu.

"Oldukça rutin," dedi. "Hey, yavaşla. Bir adama mesaj atmam lazım."

"Ne?"

"Lucas'ın cep telefonu numarasını ver."

- - -

LUCAS LEXUS'unda tek başına Carver'ın tekrar hareket etmesini beklerken telefonu geçirerek çaldı.

Weather ya da Letty'yi düşünerek telefonu çıkardı ve bilinmeyen bir numaradan gelen bir mesaj buldu:

Dannon bu gece otelde Carver'ı öldürecek ve onu mükemmel mezarlığa gömecek. En iyi dileklerimle, Taryn.

Lucas, "Ne?" dedi.

BÖLÜM 25

Lucas bir dakika oturup mesaja baktı, bunun nasıl doğru olabileceğini anlayamadı, sonra kendi telefonundan BCA nöbetçi memurunu aradı ve numarayı araştırmasını istedi: bir dakika sonra geri geldi ve "Taryn Grant'a fatura edilmiş" dedi.

Lucas kimseye, "Orospu çocuğu," demedi. Kaybedecek neyi olduğunu düşünemiyordu, bu yüzden numarayı tekrar aradı ve anında telesekretere bağlandı, bu da telefonun kapatıldığı anlamına geliyordu. "Davenport ... bana bir mesaj göndermişsin. Beni geri ara."

Dört ya da beş dakika bekledikten sonra telefonu öttü: Del. "Grant, Dannon ve kampanya yöneticisi az önce Görünüşe göre bir karavan hazırlıyorlar," dedi Del. "Sanırım şehir merkezine gidiyorlar. Kanal 3'ü izliyorum ve kazanmasına oldukça sıcak bakıyorlar. Henüz açıklamadılar ama gece yarısından önce açıklayacaklar."

Lucas, "Son gördüğümde oldukça yakındı," dedi.

"Evet, ama banliyöler içeride ve Iron Range değil - orada ikiye bir olacak."

"Tamam. Dinle. Dinle, Dannon'ın konvoyla birlikte olduğundan emin misin?"

"Oldukça eminim. Onu kamyonu binerken gördüm, arabayı o sürüyor. Yeşil piliç ikinci kamyonunda ve birkaç tane daha var..."

"Tamam. I-94'e girdiğinde Grant'in kamyonetini aramanı istiyorum. Dannon'ın kamyonunda olduğunu teyit etmem gerek. Emin olduğunda, olabildiğince çabuk buraya gel."

"Bunu yapabilirim."

Lucas telefonu kapattı ve Grant'in aramasını bekledi. Kimse aramadı, ta ki Del tekrar gelip, "Konvoylarını ben yönetiyorum. Dannon kullanıyor."

"Buraya gel. Radisson otoparkının dışındayım. Arabanı bırak ve benimle buluş."

- - -

DEL YİRMİ DAKİKA SONRA GELDİ, gri kapüşonlu bir tişörtle sokakta yürüyordu, elleri ön cebindeydi ve biraz keşiş gibi görünüyordu. Lucas yolcu tarafındaki kilidi açtı ve Del içeri girdi. "Sesin stresli geliyordu," dedi.

Lucas, Grant'ten gelen mesajı aradı ve telefonu ona verdi. Del mesajı okudu ve "Bu hiç mantıklı değil." dedi.

"Dave'e numarayı arattırdım. Bu onun." "Sen .
.."

"Onu geri aradım," dedi Lucas. "Telefonu kapatmıştı." "Bu berbat bir şey. Bu doğru değil," dedi Del. "Demek istediğim, eğer Bu doğru. Bu mesajı göndermezdi."

"Benim de anlayamadığım şey bu," dedi Lucas. "Ne yapacaksın?"

"Partinin ilk telaşını atlatın... Sarah ve Jane, Dannon ve Carver'a göz kulak olsunlar... ve belki ortalık biraz sakinleştiğinde, içeri girip Taryn'i yalnız yakalayacağım ve onu destekleyeceğim."

"Green ile dosttunuz. Herhangi bir olasılık var mı? ?"

Lucas inledi: "Bunu düşünmeliydim. Belki de hepsi Grant tarafından ödenen telefonları kullanıyordur."

"Ama neden tek başına bırakmak yerine 'Taryn' diye imzaladı?"

"Bilmiyorum." Lucas cep telefonunu geri aldı ve Green'e mesaj attı: "Taryn'in

"Birkaç dakika önce bana C&D ile ilgili bir not göndermişsiniz?"

Del, "Araba kullanıyor, geri dönmesi biraz zaman alabilir" dedi.

"O bir kadın, bu-" Lucas'ın telefonu çaldı ve mesaj ekranına baktı.

"Hayır" yazıyordu ve gelen telefon numarası yanıltı.

"Tüm telefonlarınız Grant'e mi faturalı?" diye mesaj attı. Bir on saniye daha. "Hayır."

"C&D hakkında yeni bir bilgi var mı?"

"Hayır."

Del dedi ki, "Bir şeyler oluyor ve ne olduğunu bilmiyoruz.

öyl

e." Bunu düşündüler ve sonra Del dedi ki, "Bir şey yapmalısın.

İşte. İçeri götürüp Carver'a gösterelim mi?"

Lucas, "Buna inanması mümkün değil: baskıyı artırmaya çalıştığımızı düşünecektir," dedi. "Onları tam zamanlı olarak izlediğimiz gerçeğini tamamen ortadan kaldırırdı."

"Ama eğer öldürülürse ..."

"Evet."

"Onun için endişelenmiyorum dostum, *senin* için endişeleniyorum," dedi Del. "Eğer bu mesajı aldığın ortaya çıkarsa ve bu konuda hiçbir şey yapmazsan ..."

Lucas bunu düşündükten sonra telsizle Bradley ve Stack'i aradı. Kadınların görüş alanından çıkıp ahizelerini kullanabilecekleri bir yere gelmelerini beklemek zorundaydı. İkisi de uyandığında, "Bir sorunumuz var ve bunu tam olarak açıklayamıyorum. Ama Carver ve Dannon'ın her yerinde olmamız gerekiyor. En kısa zamanda gelip Taryn ile konuşmam gerekiyor."

Bradley, "Bekle, bekle. . . onunla bir süre konuşamayacaksın. Kanal 3 ve 11 onun için aradı. Burada bir mafya sahnesi var. . . . Sahneye çıkıp bir konuşma yapacak."

Lucas arka plandaki gürültü duvarını duyabiliyordu ve "Tamam. Sahneden iner inmez beni ara. Ama sen ve Jane, Dannon ve Carver'ı takip *etmelisiniz*."

"Bu neredeyse imkânsız, Lucas," dedi Stack. "Onları takip edebiliyoruz sayılır ama sürekli şu politikacıların olduğu kulise, şu sınır dışı alanlara gidip duruyorlar ve sonra başka bir yerde ortaya çıkıyorlar. Eğer peşlerinden ayrılmazsak bizi kesinlikle fark edecekler."

"Elinden geleni yap. Taryn sahneden inince beni ara. İndiği anda."

Parti devam etti.

Lucas zili çaldı ve Del, "Belki de onlara kendilerini tanıtmalarını ve Carver ile Dannon'a koruma olduklarını ve gitmeyeceklerini söylemelisin," dedi.

"O zaman başladığımız yere geri döneriz," dedi Lucas. "Elimizde hiçbir şey yok ve onlar da ucuz bir takım elbise gibi peşlerinde olduğumuzu biliyorlar. Doğrudan onlara gidersek her şeyi kaybederiz."

"Bu, birinin öldürülmesinden daha mı iyi yoksa daha mı kötü?"

Lucas bunu düşünmek zorunda kaldı ve sonunda, "Onları istiyorum," dedi.

Bir saat boyunca sokakta oturup Stack ve Bradley ile konuştular ve sonunda gürültü ve kargaşanın azalmaya başladığı söylendi. Bradley, iyi yemeklerin ve içkilerin çoğunun bittiğini ve partiye daha az ihtiyaç duyanların kapılardan dışarı sızmaya başladığını söyledi. Taryn dördüncü düzey bir parti çalışanına ve onun koca saçlı karısına teşekkür ediyordu, çeyrek milyon falan toplamış bir adamdı.

- - -

DANNON, CARVER'ı yemek servisi yapanların çalıştığı, otel görevlilerinin şişeleri saydığı ve güvenlik görevlilerinin mola verdiği arka tarafa götürdü, onu meşrubat ve şekerleme makinelerinin bulunduğu yan odaya götürdü ve "Sana hepsini veremez, şu anda olmaz. Eğer altın alırsan sana iyi bir kısmını verebilir."

Carver hiddetlendi: "Bunun iyi bir kısmı nedir?"

"Aşağı yukarı çeyrek milyon nakit," dedi Dannon. "Tam miktarından emin değil ama kampanya için son altı yılda biriktirdiği yarım milyonla başladı. Anlaşıldığı üzere, sadece yarısı kadar nakde ihtiyacı varmış. İşin iyi tarafı, bazı ödemeler yapmak zorunda kalırsak diye hepsi soğuk. Sonra iki yüz tane altın Kartal var, seri numaraları ya da başka bir şey yok. Şu anda altının onsu bin yedi yüz dolardan satılıyor, bu da üç yüz kırk bin dolar daha eder. Bu gece elimize geçirebileceğimiz altı yüz bine yakın para var. Elmaslar . . . Elmaslardan vazgeçmeyecek. Onun için hepsinin manevi değeri var. Kampanyadan çıkar çıkmaz Panama'da sana dört yüz bin dolar daha vereceğini söylüyor. Bazı ayarlamalar yapman gerekebilir."

"Ne tür düzenlemeler gibi?" Carver sordu, ama oldukça aydınlanmıştı.

"Kendi paranızla orada bir arazi parçası almanız gerekebilir. Mesela okyanus kıyısında bir arazi için yüz bin dolar ödersin, ya da başka bir isim altında. Bunun için sana yarım milyon öder. Bu vergi memurlarıyla aranı iyi tutar. Her şey paravan şirketler aracılığıyla halledilecek."

"Lanet olsun, bunu yapabiliriz," dedi Carver.

"Elbette. Roket bilimi değil," dedi Dannon. "Ne zaman alacağım?" Carver sordu.

"Ne zaman istiyorsun?"

"Bu gece, eğer yapabilirsek," dedi Carver. "New York'a giden saat altı uçağında olabilirim."

Dannon, "Evin etrafında insanlar olacak, Taryn'le birlikte geri gelen insanlar olacak," dedi. "Kasanın numaraları bende var. Bunu hemen şimdi yapabiliriz - kamyonetini al, şehir dışına çıkarken Hertz'e bırakabilirsin. Zaten yarın geri teslim edecektik."

"Güzel. Güzel. Güzel. Artık gidebilir miyiz?" "Schiffer ile konuşmama izin verin."

- - -

LUCAS VE DEL hâlâ sokakta oturuyorlardı. Her şey programın gerisinde kalmıştı; Taryn'in 11:30'da konuşması bekleniyordu ama bu 11:45'e ertelenmişti. On ya da on beş dakika konuşması gerekiyordu ama teşekkür faslı uzadıkça uzadı. Sonunda, 12:30'da Stack Lucas'ı aradı ve "İşler bitiyor. Konuşması bittikten sonra burada fazla kalmayacak."

"Carver ve Dannon'ı en son ne zaman gördünüz?"

Bradley, "Arka tarafa girip çıkıyorlar," dedi. "Ama Dannon şu anda burada, Schiffer'la konuşuyor."

"Carver sahnenin hemen kenarında," dedi Stack. "Takım elbiseli bir adamla konuşuyor. . . . Bekle, yine arkaya gidiyor."

"İçeri geliyorum," dedi Lucas.

Lucas merdivenlerden partinin olduğu balo salonuna çıktı; insanlar birden fazla katlanır kapıdan dışarı çıkıyordu, çoğu

Boyunlarında "Taryn VIP" yazan sarı kimlik kartlarıyla parti davetlileri. Kapıda kimlik kontrolü yapan görevliler vardı ama gelenlerden çok gidenler vardı. Işık standı taşıyan bir televizyoncu aceleyle yanından geçerken, güvenlik görevlisi Lucas'a parmağını uzatarak kimlik soran bir işaret yaptı ve Lucas ona BCA kimliğini gösterdi. Görevlinin kaşları kalktı ve Lucas'a el sallayarak geçmesini sağladı.

İçeride, kırmızı, beyaz ve mavi renkli birkaç yüz balon yere saçılmış ve tavanda uçuşuyordu ve sarhoş bir genç adam, arkadaşları ona gülerken İtalyan sustalısına benzeyen bir şeyle onları patlatıyordu. Halı dökülmüş şampanya gibi kokuyordu.

Taryn sahneden ayrılmaya hazırlanıyor gibiydi, kalabalığa rastgele el sallayarak gülüyordu; yüzünde flaşlar patladı ve dişleri parlak beyaz ışıklar altında parladı.

Balo salonunun kenarlarındaki yüksek sehpalarda altmış inçlik dört televizyon ekranı duruyordu ve Lucas rakamları kontrol etmek için durakladı: Taryn altmış binden fazla oy almıştı ve Demir Sıradağları hâlâ büyük bir oy oranına sahipti; batıda henüz rapor edilmemiş birkaç Cumhuriyetçi ilçe vardı ama bunlar çok az fark yaratacak. Büyük bir zafer değildi ama net bir zaferdi: Smalls'un işi bitmişti.

- - -

CARVER VE DANNON arka merdivenlerden park rampasına çıktılar. Carver, "Dostum, bunu yapacağından emin değildim. Bu işe girmelisin, dostum. Seni sonsuza dek sikmeyecek ve para kesinlikle amdan daha iyidir."

"Kapa çeneni," dedi Dannon.

"Gerçek aşk, ha?" dedi Carver ve güldü.

Dannon garajı kontrol ediyordu. Yüz metre ötede yaşlı bir çift Prius'a biniyordu ve bir Chevy Tahoe çıkışa doğru ilerliyordu. Asansör lobisinde duran ve yukarı çıkmayı beklediği anlaşılan bir adam görebiliyordu. Carver'ın kamyonetine vardılar ve Carver sürücü tarafına gidip içeri girdi ve Dannon tabancayı

beline taktı ve sağ elinde tutarak Carver'ın kapıyı açmasını bekledi.

Kilitler tıkırdayınca sol eliyle kapıyı açtı ve sağ elini görünmeyecek şekilde tutarak içeri girdi. Carver arabayı çalıştırırken gösterge paneline baktı ve Dannon sol eliyle kapıyı kapattı ve Carver geri gitmek için vites değiştirdi, sol omzunun üzerinden bakarak trafiği kontrol etti ...

Dannon 22'liği kaldırdı ve onu şakağından vurdu. Carver'ın kafası yan camdan sekti ve Dannon ona bir kez daha ateş etti. 22'lik silah sesleri kamyonun içinde kulakları sağır ediyordu ama dışarıdan neredeyse hiç duyulmuyordu. Carver yere yığıldı, yüzünde şaşkınlık ifadesi bile yoktu. Dannon vitesi tekrar Park konumuna getirdi, ceketinin cebinden plastik bir torba çıkarıp Carver'ın başına geçirdi ve boynuna geçirdi. Carver tam olarak ölmediyse, plastik torba işini görecekti; ayrıca kanı arabadan uzak tutacaktı, gerçi küçük kalibreli kurşunlar doğrudan beyne gittiği için çok fazla kan olmaması gerekiyordu.

Bu iş on beş saniye sürmüştü, inip arka koltuğa tırmandı ve Carver'ı arkaya çekip yere yatırmaya çalıştı. Carver bunun için çok büyüktü, bu yüzden tekrar indi, yolcu koltuğunu tamamen öne aldı ve Carver'ın başını ve göğsünü o tarafa doğru iterek bacaklarını diğer tarafa katladı.

Arka camlar karartılmıştı ama Dannon kamyonun arkasına doğru yürüdü, yolcular yolculuk sırasında uyumak istediklerinde kullanmak üzere orada tuttukları battaniyelerden birini çıkardı ve Carver'ın vücudunun üzerine serdi.

Kapıyı kapattı ve sürücü tarafına doğru yürüdü, giderken yan camlara baktı: Carver görünmezdi.

Çatışmadan iki dakika sonra kamyonu park yerinden çıkardı ve çıkışa doğru ilerlemeye başladı. Mükemmel mezarlığa kırk beş dakika uzaklıktaydı.

LUCAS balo salonunun önüne doğru ilerledi. Taryn hâlâ sahnedeki insanlarla konuşuyordu ama Schiffer bir elini onun sırtına koymuş, onu merdivenlere doğru götürüyordu. Lucas, Schiffer'ın kendisini görebileceği bir yere yaklaştı ve gözlerini onun yüzüne sabitleyerek kendisine bakması için telepatik bir mesaj gönderdi ve her zaman olduğu gibi birkaç saniye sonra Taryn ona doğru baktı, onu tanıdı ve kaşlarını çatı. Taryn'e bir parmak salladı ve sonra tekrar yaptı.

Kız arkasını döndü ama Lucas onu gördüğünü biliyordu ve sahnenin kenarına yaklaştıklarında Taryn'in kulağına keskin bir şey söyledi ve Taryn kaşlarını çatıp aşağı baktı ve Lucas'ı gördü, dönüp Schiffer'a onun duyamayacağı bir şey söyledi.

Lucas, Taryn sahneden inerken onunla konuşmak ve ona dokunmak için bekleyen kalabalığın olduğu sahnenin sonuna doğru ilerlemeye devam etti. Merdivenlerden yavaşça indi, sonra kalabalığın arasından geçerek el sıkı ve omuzlarını okşadı. Lucas onun tam önünde durmak için hareket etmeye devam etti ve sonunda Taryn ona yaklaşıp yüzünün yan tarafına, sadece onun duyabileceği şekilde, "Şimdi başın gerçekten belada, vali olsun ya da olmasın," dedi.

"Neden bana Dannon ve Carver'la ilgili o mesajı gönderdin?" Lucas sordu.

Başını geriye çekti ve "Ne?" dedi.

O göndermedi, diye düşündü Lucas. Yüzünün tam ortasındaydı.

"Cep telefonun yanında mı? Bana acil bir mesaj göndermişsin. telefonunuzdan."

"Ne?" dedi. Neden ben ..." Dönüp arkasına baktı ve seslendi, "Marjorie . . . Marjorie."

Kampanya çalışanlarından biri, mavi elbiseli kısa boylu bir kadın, kalabalığı omuzlayarak ilerledi; elinde bir pano, kocaman bir bez çanta ve iki cüzdan taşıyordu.

Taryn ona, "Çantamı ver." dedi.

Kadın çantayı uzattı. Kalabalıktan biri Lucas'ın ceketini çekiştirdi ve yarı dönüp Bradley'yi gördü. Kadın elini kulağına götürüp ahizeyi taklit ederek, "Hemen şimdi," diye mırıldandı. Bradley kalabalığın arasına karıştı ve Taryn, "Telefonum nerede? Marjorie, telefonum nerede?"

"I . . . I . . . Bilmiyorum." Marjorie telaşlı görünüyordu. "Ben hiç telefon görmedim."

"Oradaydı," dedi Taryn. "Onu oraya ben koydum."

"Bana mesaj göndermedin mi?" Lucas neredeyse kulağının içine konuşarak ona sordu. Dans ediyor gibi görünüyorlardı.

"Hayır, hayır..." dedi.

Lucas geri çekildi, Taryn şaşkınlıkla arkasından baktı, sonra Marjorie'yle konuşurken tekrar çantasını karıştırdı ve Schiffer onu kalabalığın içinden geçirmeye başladı. Lucas balo salonunun kenarına geldi ve televizyon sehparlarından birinin arkasına geçerek ahizeyi yüzüne dayadı ve "Ben Lucas: Ne var ne yok?"

Shrake hemen geri döndü: "Carver'ın kamyonu hareket ediyor, şehir merkezinden ayrılıyor. Jenkins ve ben ilgileniyoruz ama yardıma ihtiyacımız olacak."

Jenkins, "Garajın alt tarafına, çıkışa yakın bir yere park etmiştim. Kamyondakinin Carver olduğunu sanmıyorum: Bence Dannon'dı."

"Carver nerede?"

"Bilmiyorum."

Del geldi: "Dannon'un kamyoneti hala garajda. Belki araçları değiştirmişlerdir."

"Tamam," dedi Lucas. "Jane, Sarah, Carver'ı gördünüz mü?"

Stack geri geldi. "Sen gelmeden önce hiç görmedim. Arkaya gitti ..."

Bradley, "Dannon'ı on dakika kadar önce arka tarafa giderken gördüm," dedi.

Lucas, "Tamam, siz havalanın, Shrake ve Jenkins'e yardım edin. Onları takip edin. Yaklaşana kadar ışıklar ve sirenler, sonra geri çekilin ve takip edin, tamam mı?"

"Anladım," dedi Stack.

Lucas, "Del, Dannon'ın kamyonetinin hâlâ garajda olduğuna emin misin?" diye sordu.

"Evet," dedi Del.

"Tamam. Park rampasına doğru ilerleyin, onu, Carver'ı ya da kamyonu görebilecek misiniz bir bakın. Ben arka tarafa gidiyorum, bakalım onları takip edebilecek miyim?"

"Neler oluyor?" Del sordu.

"Bilmiyorum ama Shrake, Jenkins, o arabayı kaybetmeyin. Senden fazla uzaklaşmasına da izin verme. Durursa onu görebilmenizi istiyorum."

"Bu bir risk," dedi Shrake. "Bizi fark edebilir."

Lucas, "Bunun olmayacağı konusunda profesyonelliğinize güveniyorum," dedi.

"Çok teşekkürler," dedi Jenkins. "Shrake, hemen arkadayım. Sağa dön."

"Sağa dönüyorum," dedi Shrake.

Jenkins, "O lanet olası kadınları buraya getirmeliyiz," dedi.

Bradley, "Geliyoruz, geliyoruz," dedi.

- - -

LUCAS arka tarafa doğru ilerledi. Taryn ve Green de dahil olmak üzere en yakın kampanya çalışanları bir küme halinde ilerliyor, onları park rampasına götürecek arka asansöre doğru gidiyorlardı. Taryn arkasına hiç bakmadı ama Green baktı; başını salladı ve devam etti. Lucas aceleyle arka alanı kontrol etti -Carver yoktu- ve sonra park rampasına inen merdivenleri kullandı.

Asansörün geldiği gibi o da geldi. Green önden gitti ve Dannon'ın kullandığı kamyonu doğru yürüdüler, direksiyona da Green geçti. Schiffer yolcu tarafına, Taryn de arkaya bindi ve ekibin geri kalanı farklı araçlara yöneldi. Lucas, Carver'ı hâlâ görememişti ve Green'i taşıyan kamyonu doğru koştu.

Bunu yaparken Del arabayı yere çekti ve durakladı. Lucas koşarak Green'in camına yaklaştı, o da camı indirdi ve Lucas, "Carver nerede?" diye sordu.

Green, "O ve Dannon eve geri döndüler. Bir parti veriyoruz, orada hazırlık yapıyorlar."

Lucas bu konuda mutsuzdu ama başını salladı ve Taryn, "Telefonum nerede?" diye seslendi.

"Bilmiyorum," dedi Lucas ve dönüp rampadan aşağı, Del'in arabasına doğru yürüdü, ahizeyi kafasına dayadı: "Jenkins ... Bana Carver ve Dannon'ın birlikte Grant'in evine gittikleri söylendi. İkisinin de arabada olmadığından emin misin?"

"Dostum, ödeme kabininde durmaları gerekiyordu ve ben de tam oradaydım. Arkalarında çok fazla ışık vardı, pencerelerden geliyordu. Arabada sadece bir kişi vardı, o da Dannon'dı. Tabii Carver yerde falan değilse."

"Lanet olsun," dedi Lucas. "Sence ona vızıldayabilir misin?" "Evet. Bir kere."

"Shrake, sen vızıldadıktan sonra onu alabilecek kadar yakın mı?"

Shrake: "94 Kuzey'deyiz, yaklaşık çeyrek mil arkasındayım."

Jenkins. Bir süreliğine yapabilirim ama arabayı elli beşle sürüyor. Burada beklersem şüphelenebilir. Jane ve Sarah'ya hemen ihtiyacımız var."

Bradley: "Şimdi rampaya çıkıyoruz. . . . Geliyoruz."

Lucas, "Jenkins, devam et ve zile bas. İkisinin de içerde olup olmadığını bilmemiz gerek."

Lucas Del'in arabasına doğru yürürken Del yolcu tarafındaki kapıyı açtı ve "Ne yapıyoruz?" diye sordu.

"Carver'ı bulamıyorum. Kimse onu beklemiyor, çünkü çoktan gittiğini düşünüyorlar."

"Ayrılmış olması mümkün mü?"

"Yani taksi mi çağırdınız ya da otobüse mi bindiniz?" "Tamam, bu pek mümkün görünmüyor," dedi Del.

Lucas telefon mesajına tekrar baktı: *Dannon bu gece otelde Carver'ı öldürecek ve onu mükemmel mezarlığa gömecek. En iyi dileklerimle, Taryn.*

"Ölmüş olabilir," dedi Lucas.

"Bunun için Goodyear zeplini büyüklüğünde taşaklar gerekir," dedi

Del. "Carver'ı boka batırmış olabilirim," dedi Lucas. "Deniyordum Ama ya bir şey söylediyse ya da bir tür tehdit savurduysa ve ondan hemen kurtulmaları gerektiğine karar verdilerse? Ya onlara şantaj yapmaya çalıştıysa? Ya onlara bir son tarih verdiyse?"

"O zaman . . ." Del söyledi.

Lucas, "Hadi arabama dönelim." dedi.

"Onların peşinden mi gidiyorsun?"

"İkimiz de gidiyoruz," dedi Lucas. "Green'i takip etmemize gerek yok. Ama Dannon Carver'ı öldürdüyse, onu terk edecektir. Bizim de

Herkesin orada olması gerekiyor." "Ben sürebilirim," dedi Del.

"Bizden çok öndeler," dedi Lucas. "Benim sürmem gerek."

"Lanet olsun. Araba sürmenden nefret ediyorum," dedi Del. "O kadar büzülüyorum ki göt deliğimi bir fındık kıracağıyla geri çıkarmak zorunda kalıyorum."

"Görüntü için teşekkürler," dedi Lucas. "Hadi gidelim."

BÖLÜM 26

Del'in arabasını garajda bırakıp Lucas'ın Lexus'uyla yola çıktılar, ışıklar ve siren, Lucas köşeyi dönüp kırmızı ışıkta durdu ve trafikte I-94'e doğru ilerledi, Del çarpışmaya karşı hazırlandı, bir eliyle emniyet kemeri kayışına asıldı, diğer eli gösterge paneline dayandı.

Otoyola çıktıklarında Lucas, "Onlara Dannon'un nerede olduğunu sor," dedi.

Del telefona sarıldı ve Shrake bir kilometre işaretiyle geri döndü ve Del, "On yedi mil önümüzde," dedi.

"Ama onlar elli beşle giderken biz doksan beşle gidiyoruz." Lucas kafasında bir hesap yaptı ve, "Her dakika bir milin üçte ikisine yetişeceğiz, yani onları aşağı yukarı yirmi beş dakikada yakalarız. Bu yeterince hızlı değil."

Çekici bıraktı ve büyük Lexus inleyerek saatte yüz mili, sonra da yüz beş mili geçti.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" Del sordu. "Neyi?"

"Bu matematik mi?"

Lucas, "Üçüncü, dördüncü ve beşinci sınıflarda rahibeler kafanıza kesirleri vursaydı siz de aynı şekilde yapardınız," dedi.

"Onları yüz beşte yakalamamız ne kadar sürer?"

"Ah, yaklaşık ... her dakika bir milin altıda beşi ... şu anda onların yaklaşık on altı mil gerisindeyiz ... on altıyı beşe bölüp altı ile çarparsan ... yaklaşık on dokuz buçuk dakika ... aşağı yukarı."

"Her dakika bir milin altıda beşi kadar olduğunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü saatte altmış mil, dakikada bir mildir. Biz onlardan saatte elli mil daha hızlı gidiyoruz ve bu da altmışın altıda beşi... Yani her dakika bir milin altıda beşini yakalıyoruz."

"Bunu ben bile yapabilirim."

"Evet, eğer nasıl yapılacağını bilseydin."

- - -

JENKINS ARADI. "Kamyonda bir adam var. Uzun farlarımı yakarak hızla geldim ve kamyonu aydınlattım, sonra da bir pislikmişim gibi aceleyle yanından geçtim. Kamyonda sadece bir adam var."

Lucas ahizeyi Del'den aldı: "Farlarını kaybetmek için önünden olabildiğince uzaklaş. Sonra bir yan yol bul ve o geçene kadar oradan kaç. Sonra tekrar arkasına geç. Jane ve Sarah hangi cehennemde?"

Bradley, "Jane, Shrake'in bir mil gerisinde ve ben de onun hemen arkasındayım," dedi. "Dannon'u geçmek zorunda kalırsa diye geri çekilmeye başlayacağım."

Shrake, "Önümüzdeki birkaç dakika içinde geçmem gerekecek. Ona yaklaşıyorum."

Stack: "Bak ne diyeceğim, Taryn Grant'in evine gitmiyor. Manzaralı yoldan gitmiyorsa tabii."

- - -

On altı dakika boyunca böyle devam etti. Dört dakika sonra, Shrake geçmek zorunda kaldı. Ayrıca direksiyonda bir kişinin olduğunu ve bunun Dannon olduğundan emin olduğunu bildirdi. Stack, Dannon'un yarım mil gerisine düşene kadar ilerledi ve yan yoldan gelen Jenkins, Stack'in arkasına ve Bradley'nin önüne düştü. Bradley onu geçti, böylece Jenkins daha uzun süre geride kalabildi. O sırada Mississippi Nehri'ne paralel olarak ilerleyen I-94'e iyice yaklaşmışlardı.

On altı dakika sonra Jenkins arayıp Lucas'ın flaşörlerini görebildiğini söyledi. Lucas ışıkları söndürdü ve gazı kesti. Monticello'yu geçtiler, şehrin ışıkları sağa, Mississippi'ye doğru yayıldı ve sonra tekrar karanlığa gömüldüler. Beş

Birkaç dakika sonra Jenkins'in arkasından geldi ve hızını elli beşe düşürdü. Bu şekilde on beş dakika daha koşular ve Stack Dannon'a yaklaşıırken Jenkins aradı ve "Sanırım çıkışta iniyor. . . . İniyor. Ben düz gidiyorum."

Lucas: "Jenkins, kenara çek ve ışıklarını söndür. Sarah, Jane'in arkasından devam et, mümkün olduğunca çabuk geri dön."

Jenkins omzuna doğru ilerlerken Lucas onun arkasına yanaştı ve Del'in arkasındaki koltuğun cebinden bir iPad çıkardı.

Jenkins, GPS takip cihazına bakarak aradı: "Sağa gitti, nehre doğru gidiyor."

Lucas, "*Mükemmel mezarlık*," diye düşündü. "Bekle bir," diye seslendi, iPad'i açtı, Google Earth'e girdi, bölgenin uydu görüntüsünü aldı ve, "Aşağıda köprü yok. Çıkamaz sokak değil, sadece bir sürü arka yol var."

Jenkins: "Üst geçidin tepesine gidelim."

"Hadi," dedi Lucas ve birkaç araba geçene kadar bekledikten sonra karanlıkta üst geçide doğru koşup çıkış rampasını tırmandılar ve tepede durdular. Uzakta, muhtemelen bir mil ötede, Dannon'ın arka lambalarını hâlâ görebiliyorlardı. Yavaşça, kararsızca hareket ediyor gibiydi. Lucas Google Earth'e geri döndü ve bir ölçüm çubuğu çıkardı. Lexus'tan atlayıp iPad'i Jenkins'in arabasına taşıdı ve sürücü tarafındaki camın yanında durdu.

Jenkins GPS cihazının monitörüne bakarak, "Yaklaşık bir nokta iki mil içeride," dedi.

Lucas uydu görüntüsünü büyüttü, sonra da ölçüm bandını haritaya doğru uzattı. Haritada 1,2 milde hiçbir şey yoktu ama 1,4 milde sola doğru giden, muhtemelen çakıl veya toprak, nehir boyunca uzanan küçük bir yol vardı.

Monitörü ve iPad'i izlediler ve 1.4'te arka lambalar kayboldu ama şimdi hem otoyola hem de nehre paralel uzanan soluk far çizgisini görebiliyorlardı. Yan yolun onda ikisi kadar ileride Dannon durdu. Onların altında, otoyolda, Shrake eyaletler arası refüjden yasadışı bir U dönüşü yaparak rampadan yukarı çıktı; bir dakika sonra onu hem Bradley hem de Stack takip ediyordu.

Kalktıklarında arabalarından inip Lucas'ın etrafında toplandılar ve Lucas, "Şu kavşağa doğru gideceğiz. Yaklaşık bir nokta dört mil. Işık yok. Oraya vardığımızda yürüyerek gireceğiz. Yaklaşık bir milin onda ikisi kadar içeride, muhtemelen üç ya da dört yüz metre. Sarah ve Jane'in arabalarla kalmasını istiyorum."

"İçeri girmek istiyorum,"

dedi Stack. Ve Bradley:

"Ben de istiyorum."

"Tartışacak zamanım yok," dedi Lucas. "Gerçek şu ki, yayan gideceğiz ve senin ayakkabıların buna uygun değil. Geldiğimizi görürse o kamyonetle oradan fırlayabilir ve başımız belaya girer. İş o noktaya gelirse, arabalarda onu haklayabilecek birine ihtiyacımız var. Jenkins, Shrake, Del ve ben bunu daha önce yaptık ve hepimiz silahlı çatışmaya girdik. Siz ikiniz girmediniz. O yüzden siz arabalarla kalın. Hikayenin sonu. Hadi yüklenip gidelim."

- - -

İKİ KADIN bundan memnun değildi ama yaptılar.

Jenkins'in bir çift gece görüş gözlüğü ve onlarla ilgili en fazla deneyimi vardı. O yönetecekti. Polislerin altısında da LED fenerler vardı, 135 Lümenlik büyük Streamlight'lar. Hepsi yüklendi ve yan yoldan aşağı inmeye başladılar, arka lambalar hariç karanlıkta Jenkins'i takip ediyorlardı.

Kırlar sık ağaçlıktı, arada bir çiftlik evleri ve orman evlerine rastlanıyordu; bulutlar ise kömür madeni gibi simsiyahtı. Lucas önündeki yolu zar zor görebiliyordu ve saatte yirmi mil hızla, Jenkins'in arka lambalarını izleyerek, lastikleriyle asfaltın sağ kenarını hissederek yavaşça ilerledi.

"Saatte yirmi mil hızla, bir nokta dört mil gitmek ne kadar sürer?" Del sordu.

"Bir mili üç dakikada gidersin," dedi Lucas. "Yolun geri kalanını üç dakikanın onda dördünde gidersin. Üç dakika yüz seksen saniyedir ve bunun onda biri on sekiz saniyedir. Onda dördü yetmiş iki saniye eder. Yani, dört dakika on iki saniye."

"Dört dakika on iki saniyede ne kadar büyük bir mezar kazabilirsiniz?"

Lucas, "Bu konuda matematik bilgim yok," dedi.

- - -

Lucas'ın kilometre sayacında 1,3 milden biraz daha fazla bir mesafe kaldığında sola giden yolu gördüler, bu yol siyah bir çarşafın üzerinde daha karanlık bir tünele benziyordu. Jenkins yolun sol tarafına çekildi, Lucas arkasından kenara çekildi ve diğerleri de onu takip etti. Hepsi soğuk gecede dışarı çıktı ve Lucas fısıldadı, "Konuşmak yok. Bu adam gece dövüşü konusunda tecrübeli olabilir. Dağılın, birbirinize ateş etmeyin. Yolda kalın. Gürültü yapmayın."

Dört adam eski bir spaghetti western filmindeki silahşorlar gibi yola yayılmış, ilerliyorlardı ve Lucas, her birinin silahşor *olduğunu* düşündü. Jenkins en öndeki adamdı, ikisi solunda, biri sağında, güneye giden bir grup Kanada kazı gibi V şeklinde dizilmişlerdi.

Lucas adımları sayıyordu. Yolda iki yüz seksen yavaş adım atıyorlardı ve Dannon'ın çalıştığını duyabiliyorlardı, nemli toprağı eşeleleyen bir küreğin ritmik *chh! chh! chh! chh!* sesi geliyordu ama onu göremiyorlardı.

- - -

DANNON ordudayken bölük ve tabur seviyesinde istihbarat subayı olarak görev yapmıştı. Afganistan'daki son görevinde, ileri harekât üssünün etrafına dağılmış köylerde bir düzine kaynağa hizmet veriyordu. Cep telefonu numarasını arayıp mesaj bırakıyorlar, yerli çevirmen de bunları İngilizceye çeviriyordu. Çoğu önemsizdi - şu ya da bu adam gelmiş ya da gitmişti, Taliban'dı ya da Arap'tı ya da her neyse. Araplar her zaman ilginçti, çünkü nadir ve bazen de önemliydiler. Çoğu zaman, Suudi ya da Ürdün'den gelen ve para kazanmaya çalışan çocuklardı.

kaykaycılar; ama bazen ilginç. Amerikalılar genellikle Arapları tavlamaaya çalışırdı.

Asıl alımlar özel hareketçılar tarafından yapılıyordu. Dannon birkaç operasyona katılmıştı, boş yer olduğunda -komutan personeli otların arasına çıkmaya teşvik ediyordu- ve iki kez hedeflerle çatışmaya girmişti. İkisinde de çocuklardı ve ikisinde de öldürölmüşlerdi.

Ama.

Çatışmaların kendisi hariç, her zaman yüksek teknoloji kullanılmıştı: hedefleri parmaklayan kaynaklar, bir hedef bir köyden ayrılırken canlı aramalar, savaş gemilerinden onları takip etmek ve sonra onları kapatmak.

Hiç GPS takip cihazı kullanmamıştı ve kamyonunda bir tane olabileceği de aklına gelmemişti. Hiç takip edilmemiş ve dikiz aynasına bakıp kendisini takip eden arabaları aramış olsa da, onu sollayıp uzakta kaybolan arabaların onu izleyenler olabileceği hiç aklına gelmemişti. Gece görüş gözlüklerinin kendisine karşı kullanılabileceğini hiç düşünmemişti.

Daha önce hiç karanlıkta gizlice yaklaşılmamıştı. Ama.

Gece pusuya yatmış, tüm duyularıyla karanlığı kazmıştı ve Carver'ın mezarını kazarken de bu bir şekilde işliyordu. Bir noktada, bataklıktaki sazlıkları kazmaya başladıktan birkaç dakika sonra, bir titreşim gibi görünen bir şey algıladı. Kazmayı bırakıp yola doğru yürüdü ve karanlıkta sapağa doğru baktı. Karanlıktan başka bir şey yoktu.

Geri döndü, bantlanmış bir el feneriyle yönünü buldu, ince bir ışık iğnesi ona yolu gösteriyordu.

Beş dakika daha çalıştı ve sonra bir ürperti daha hissetti.

Neydi o?

Bir mil ötedeki otoyoldan gelen motor sesleri dışında belirli bir ses yoktu, ancak bunun altında bir şey vardı ... tanımlanamayan bir desen ...

Kendini hiç de aptal gibi hissetmiyordu: Özel harekâtçılar her zaman, bir şey hissettiğinizde ona dikkat edin derlerdi; çoğu zaman hiçbir şey değildir. Diğer zamanlarda ise, eğer dikkat etmezseniz, sizi öldürebilirdi. Bu yüzden dikkatini verdi, oturdu, artık kazmıyordu. Mezar

Tubbs'ı yatırdıkları yerin yakınında, çakıllı bir patikadan nehre inen bir yol vardı ve sonra patikadan on beş metre uzaklaşıyordu.

Bir sürü zig ve zag var.

Görünmez olduğunu düşündü. Oturdu, dinledi, dinledi. Ve çakılların çitirtisini duydu.

Hayır. Çakılların çitirtisini duyduğunu mu hayal etti? Emin değildi. Silahını kılıfından çıkardı, emniyetini ileri doğru bastırdı.

Ördek nehre giden patikaya doğru yürüdü.

- - -

PISTTEN BİR DAKİKA UZAKTA Lucas, Del'in kolunun onu yavaşlattığını ve içeri çektiğini hissetti. Birbirlerine sokuldular ve Jenkins fısıldadı, "Kamyoneti yirmi beş otuz metre önümüzde. Sanırım sağ tarafta, kamyonun hemen yanında."

Lucas, "Işıkları hazır tut. Onu görürseniz aydınlatın." Kamyona doğru ilerlediler; sonra da birkaç adım öteye. Lucas çakılların çitirdiğini duydu ve solundaki Del'e elini uzatarak onu durdurdu. Del aynısını Jenkins'e, Jenkins de Shrake'e yaptı. Hepsi donup kaldılar ve dinlediler.

karanlığın içine.

Üçü de hiçbir şey göremiyordu; ama ön taraftan gelen belli belirsiz bir ses vardı. Jenkins, Dannon'un elinde bir silahla yola çıktığını gördü.

Jenkins'in sol elinde el feneri vardı. Feneri Dannon'un gözlerine doğrulttu, tabancasını doğrulttu ve hiçbir uyarıda bulunmadan ateşledi.

Dannon oradaydı, otuz adım ötede, göz kamaştırıcı ışığın altında, onuncu sınıf öğrencilerinin diseksiyon tepsisindeki bir kurbağa gibi sıkışmıştı. O kurbağaların aksine . . .

Jenkins bağırdı, "Kıpırdama, kıpırdama yoksa ateş ederiz."

. . . O kurbağaların aksine, Dannon yanlamasına bataklık sazlıklarına doğru sıçradı ve sonra elleri ve dizleri üzerinde çırpınarak, hâlâ tabancasına tutunarak, çalıların arasında akılsızca koşmaya başladı.

Polislerin hepsi ışıklarını yakıp çalıların arasında oynattılar ve Dannon'un flaşlarını, bataklık otlarının ve çalıların arasından geçerkenki hareketlerini yakaladılar ve Lucas, "Jenkins, Shrake, Del, peşinden gidin, dikkatli olun, dikkatli olun..." diye bağırdı.

Lucas döndü ve kendi flaşının ışığında toprak yoldan çakıllı yola doğru koştu, telefonunu çekti ve, "Sarah, Jane, size doğru geliyor. Dikkat edin, dikkat edin, yaya, sanırım yola doğru geliyor."

- - -

Dannon'ın aklından HIÇBİR ŞEY GEÇMİYORDU. Birkaç kaçma ve kurtulma dersi almıştı ve temel derslerden biri de kendinle peşindekinin arasına mesafe koymaktı. Mesafe her zaman iyidir; mesafe size seçenekler sunar. Yine de bunu düşünmedi, sadece koştu, hızlı ve olabildiğince sert koştu ve iyi durumdaydı.

İyi durumda olsun olmasın, üç ya da dört kez düştü -saymıyordu- ve küçük çalılar ve otlar onu parçaladı ve ayaklarını yakalamaya çalıştı; diz boyu sulu bir çukura girdi, kurtuldu ve bir kez arkasına bakarak koşmaya devam etti. Artık ışığın dışındaydı, onlara yetişiyordu, neredeyse varmak üzereydi . . .

Ve yola doğru serbest kaldı. Önünde karanlık bir kanaldan başka bir şey göremiyordu. Işıklar şimdi yüz metre gerideydi ama hâlâ geliyordu ve o da karanlık kanaldan aşağı doğru koştu. Yeterince uzaklaştığında, tekrar araziye kesecek ve sonra belki de nehre doğru dönecekti. . . .

Kanalın yüz metre aşağısına doğru koştu, ayak seslerine aldırmadan, nefes nefese. . .

- - -

LUCAS YOLDAYDI, Dannon'dan daha hızlı ilerliyordu ama yanlış açıda ilerliyordu -Dannon bataklıkta olmasına rağmen çakıllı yolla toprak yolun dik açısını çaprazlamasına kesiyordu. Lucas arkasındaki polislerin parlak ışıkları ve Dannon'ın çalıların arasında çıkardığı sesler sayesinde nerede olduğunu az çok anlayabiliyordu. Sonra çırpınma sesi kesildi ve Lucas durup nereye gittiğini anlamaya çalıştı.

- - -

BRADLEY VE STACK onun geldiğini duydular. Stack fısıldadı, "Arabanın ışıklarına çarpacağım."

"Tamam."

Stack direksiyonun solundaki ışık düğmesine uzandı ve bekledi, bekledi, mesafeyi değerlendirmeye çalıştı ve yeterince yaklaşmış gibi görüldüğünde,

Düğmeyi çevirdi.

Dannon oradaydı, üstü başı çamur içindeydi, giysileri vücudundan ıslak bir şekilde sarkıyordu, kafasında kanlı bir yama vardı, ağzı açıktı. Elinde bir silah vardı ve Stack Bradley'nin soluna doğru adım attığında silahı yukarı kaldırdı ve Bradley "Silahı bırak" diye bağırdı ama o bırakmadı, silahı daha da yukarı kaldırdı.

Kadınlar onu vurdu.

Daha sonra, her ikisinin de dört kez ateş ettiği ortaya çıkacaktı, ancak ikisi de saymıyordu ve sekiz atıştan beşi ona isabet etmişti.

Kurşunlardan ikisi yaralayıcı olabilirdi; ikisi onu saniyeler ya da dakikalar içinde öldürebilirdi; biri boğazından girip omuriliğini kopardı ve Dannon Raggedy Andy gibi yere yığıldı.

BÖLÜM 27

Lucas silah sesini duymakla kalmamış, görmüştü de. Çatışmanın tam ortasındaydı, arabalara doğru koşuyordu, ışıkların yandığını gördü ve sonra ışıkların arkasında silah sesleri ve namluların parıltısı belirdi. Kadınların ikisi de 9 mm'lik silahlarla ateş ediyordu ve flaşlar gecenin karanlığında bile küçüktü. "Davenport geliyor..." diye bağırdı.

Olabildiğince hızlı koşarak on beş saniye içinde oraya vardı. İki kadın hâlâ arabaların yanındaydı ve silahlarını Dannon'un cesedine doğrultmuşlardı. Lucas geldi ve Bradley soğuk bir sesle, "Silahı vardı, bize doğrulttu," dedi.

Lucas bir kez başını salladı ve elindeki telefona, "Siz en yakın yola gidin, o aşağıda," dedi.

Dannon'un cesedinin yanına gidip kontrol ederken bunu yaptı. Yan **y a t m ı ş t ı** ; etrafında kan birikiyordu, silahı hâlâ elindeydi.

Lucas geri çekildi ve Jenkins koşup cesede baktı. Dedi ki, "Kim . . . ?"

Bradley, "Yaptık" dedi.

"Tanrım," dedi Jenkins.

Del ve Shrake gelip Jenkins'in yanında durdular; üçünün de üstü başı çamur içindeydi, pantolonları dizlerinden yukarısı ıslaktı. Del'in bir gözünün üstünde sıyrık vardı. Lucas Jenkins'e, "Flaşörlerini yak, yolu kapat. Hangi ilçede olduğumuzu öğren ve şerifin ofisini arayıp buraya birkaç şerif yardımcısı gönder."

Shrake'e: "Nöbetçi subayı ara ve olay yeri ekibini yola çıkar. Onlara ışık getirmelerini söyle, bir sürü ışık. Acele etmelerini söyle."

Ve Bradley ve Stack'e: "Siz ikiniz silahlarınızı kaldırın. Kilitlerini açın ama aynı durumda bırakın, yeniden doldurmayın. Durun.

arabanın etrafını sarın, cesede yaklaşmayın."

Del'e: "Haydi. Carver'ı kontrol etmeliyiz."

"Umarım Carver aşağıdadır," dedi Del. "Eğer Dannon çiçek bahçesi için kara toprak kazıyorsa, bu çok kötü bir not olurdu."

- - -

Gece boyunca aceleyle ilerlediler, toprak yolda köşeyi dönüp Dannon'un kamyonuna vardılar. Kamyona dokunmadan pencereden ışık tuttular ama kamyon boştu. Sonra dikkatlice çalılıarın arasından geçerek Dannon'un kazdığını duydukları yere geri döndüler. Yerde bir çukur ve çukurun yanında, başında plastik bir torba olan iri bir ceset vardı. "Bu o," dedi Lucas. "Torbaya dokunmayacağım."

"Sence Tubbs burada mıdır?" Del sordu.

"Bahse girerim öyledir ama şu anda etrafa bakmıyorum," dedi Lucas, ışığı ayakkabılarına tutarak. Zemin nemliydi ama durduğu yer aslında bataklık değildi.

"Kasım ayıyla ilgili bir şey var," dedi Del, flaşını gökyüzüne doğru tutarak. "Böcek yok."

"Evet, bu da bir şeydir," dedi Lucas. "Geri dönüp olay yeri inceleme ekibini bekleyelim."

- - -

Yirmi dakika içinde olay yerinde üç şerif arabası vardı; biri yolu kapatmıştı, diğeri toprak yolun ağzındaydı, biri de BCA grubuyla birlikteydi. Olay yeri inceleme aracı saat üç buçuktan birkaç dakika sonra geldi ve şerif yardımcılarıyla birlikte olay yerini kontrol altına aldı. Kadınların tabancalarına da el koydular.

Olay yeri ekibini tüm olay boyunca gezdirdikten ve kritik kısımları işaretledikten sonra Lucas iki kadına, Shrake ve Jenkins'e BCA merkezine dönmelerini emretti: "Baştan sona, zaman çizelgeleriyle birlikte herkesten tam ön rapor istiyorum. Hemen şimdi, bu gece. İşiniz bittiğinde, onları çapraz kontrol edin, sonra da biraz uyuyun. Yarın öğleden sonra saat birde buluşacağız ve

Bürokrasiyi çözmek. Jane ve Sarah, iyi iş çıkardınız. Adam en az üç kişiyi soğukkanlılıkla öldürdü ve siz onu vurmasaydınız sizi öldürüp arabalardan birini alacaktı. Kimse daha fazlasını isteyemezdi."

Lucas BCA nöbetçi memurunu arayarak Dannon ve Carver'ın dairelerini korumak için başka bir ekip göndermesini istedi. "Onları en azından mühürleyin."

Dördü öksürüp ayaklarını sürüyerek bir iki dakika konuştuktan sonra araçlarına binip yola geri döndüler. O sırada hem Dannon'un etrafındaki alan hem de Carver'ın etrafındaki alan çalışma ışığıyla yıkanıyordu ve olay yeri çalışanlarından biri çekim alanının filmini çekiyordu.

Del sordu, "Kalıyor muyuz?"

"Tekrar gelmemiz gerekebilir ama şu anda Taryn Grant ile konuşacağız."

"Sence bunu biliyor muydu?"

"I . . ." Lucas durup düşünmek zorunda kaldı. "Onun yaptığına altıya beş veririm. Bundan daha iyisi olamaz. Elimizde onun adını taşıyan hiçbir şey yok. Eğer o da işin içindeyse, Dannon'ın dairesinde bir şeyler bulmamız gerekecek. Muhtemelen Carver'ınkinde değil."

- - -

Kente döndüklerinde saat beşi geçmiş, şafaktan eser kalmamıştı. I-94'ten metro bölgesinin batı ucundaki I-494'e indiler, sonra saptılar ve daha batıya, göl mahallelerine yöneldiler. Grant'in evine vardıklarında sokağı ıssız buldular; ne iyi dilekte bulunanlar, ne de TV kamyonları vardı. Evde birkaç ışık ve evin girişinde iki güvenlik görevlisi vardı.

Lucas ve Del, Lucas'ın kamyonetinden inip garaj yoluna doğru yürüdüler. Korumalar onları engellemek için aşağı indiler ve Lucas kimliğini çıkarıp, "Suçluları Yakalama Bürosu'ndan geliyoruz. Bayan Grant'i uyandırmamız gerekiyor. Hemen."

Gardiyanlardan biri el feneriyle kimliğe baktı ve "Anladınız... ama sanırım hâlâ uyanık. Burada hâlâ bazı insanlar var."

Del, "Etrafta sizden başka kimse var mı?" diye sordu.

"Evet, evin arkasında bir adam var, bahçede ileri geri hareket ediyor."

- - -

Ön kapıya doğru yürüdüler, zili çaldılar. Del boynunu kaşıdı, sarı böcek ışığına baktı ve "*Kendimi* böcek gibi *hissediyorum*" dedi.

"Böcek gibi görünüyorsun. Orada düştün mü?"

"Yaklaşık dört kez. Koşmaktan çok sendeliyorduk. Su dolu çukurlar ... Görüyorum ki Fransız ayakkabılarınızı güzel ve kuru tutmuşsunuz."

"İngilizce. İngiliz ayakkabıları . . . Fransız gömlekleri. İtalyan takımları. Bunu hatırlamaya çalışın."

"Burnumu kanatıyor," dedi Del.

Kapı açıldı ve Green dışarı baktı: silahını örten ceket ve koşabileceği şık ayakkabıları da dahil olmak üzere hâlâ tamamen giyinikti.

Del'e uzun uzun baktı ve "Dannon ve Carver nerede?" diye sordu.

"Öldü," dedi Lucas. "Grant nerede?"

"Oturma odasında."

"Bizi içeri davet etmek mi istiyorsun?"

Kapıyı açtı ve içeri girip onu oturma odasına kadar takip ettiler.

Grant oradaydı, hâlâ sahnede olduğu gibi giyinmişti; elinde bir içkiyle rahat bir koltuğa kıvrılmıştı, yüksek topuklu ayakkabıları yanında yerdeydi. Schiffer yalınayak bir kanepede uzanıyordu; Taryn'in çalışanlarından birkaçı, genç bir kadın ve genç bir adam, yerde oturmuş bir daire oluşturmuşlardı. Daha kilolu ve yaşlı olan başka bir adam deri bir sandalyede oturmuş Grant'e bakıyordu. Lucas onu tanımadı ama tipini tanıdı: tüm hayali cesetlerin nereye gömüldüğünü bilen, başkan yardımcısına telefonla ulaşabilen bir adam.

Lucas, Green'in arkasından içeri girdiğinde Grant ayağa kalkarak içkisini bir kenara bıraktı ve "Ne? Şimdi ne olacak?"

"Dostun Dannon, dostun Carver'ı öldürdü ve cesedini gömmek için kırsal alana götürdü. Onu takip ediyorduk ve kazdığı mezara yaklaştığımızda ateş etmeye çalıştı. O öldü."

Bir an tam bir sessizlik oldu: En çok etkilenen Schiffer gibi görünüyordu, ayağa kalktı, yüzü bembeyaz olmuştu, bir eli boğazındaydı.

Grant önce toparlandı ve "Bu ne anlama geliyor?" diye sordu. "Bu konuda bize yardım edebileceğinizi umuyorduk," dedi Lucas.

Grant, "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," dedi.

"Bu gece erken saatlerde bana bir mesaj göndermişsin..." Lucas başladı.

Grant elini kaldırdı: "Hayır. Hayır, söylemedim. Bunu sana zaten söyledim." Lucas cebinden telefonunu çıkarıp mesajı aradı, ona yaklaştı ve dedi ki, "İşte mesaj. Bu sizin telefon numaranız mı?"

Mesaja ve numaraya baktı ve "Bu doğru değil. Bu çılgınlık."

"Bu senin telefon numaran mı?"

"Evet, ama telefonum, telefonumu bulamıyorum. Gitmiş. Biri çantamdan almış. Çantam Marjorie'deydi ..."

Yerdeki kadına baktı, o da "Çantaya çok dikkat ettim. Fermuarı kapalıydı."

Lucas dedi ki, "Çağrı saat 10:06'da geldi. Saat 10.6'da hâlâ buradaydın, değil mi?"

Grant Schiffer'a baktı, o da "Evet, hâlâ buradaydık. Otele gitmek üzere saat on-on beş gibi yola çıktık."

Grant, "Sonra telefon buradan geldi. Çantam yatak odasındaydı. Aslında ..." Schiffer'a baktı. "Aslında, ben oradayken beni aradınız."

Bir an birbirlerine baktılar, sonra Schiffer "Doğru" dedi, çantasını karıştırdı, telefonunu çıkardı ve "O aramayı dokuz elli sekizde yaptım. Sen mesajı almadan sekiz dakika önce mi?"

"Yatak odasında benden başka kimse yoktu. Gitmeye hazırlanmak için oraya geri döndüm," dedi Grant. Schiffer'a: "Beni arayan

sen . . . Telefonumu çantama geri koydum. Çantam çekmecenin üzerindeydi."

Green, Grant'in yanına gitti ve onu kolundan tutarak, "Bir saniye..." dedi. Grant'i bir kenara, yirmi metre uzağa çekti, sırtı Lucas'a ve grubun geri kalanına dönük olarak durdu ve doğrudan Grant'in kulağına fısıldadı. Grant ona baktı, sonra başını salladı ve geri dönüp, "Bu ifadeyi biraz değiştirmek istiyorum. Doug Dannon bana oraya kadar eşlik etti. Konuşmadık, sadece işlemek için biraz mahremiyet istedim. Connie aradığında yalnızdım ve telefonumu çantama geri koyup doğruca buraya geldim. Gitmeye hazır olduğumuzda da geri dönüp çantamı aldım."

"Yatak odasına bakabilir miyiz?" Lucas sordu.

Schiffer, "Belki de bir avukat tutmalıyız." dedi.

Lucas: "Bunun bir suç mahalli olma ihtimali çok yüksek... aslında bu bir ihtimal değil, kesin. Dannon'ın Carver'ı öldürmeyi planladığını bilen biri beni Bayan Grant'in telefonundan aradı. Onun yaptığı gibi. Bir avukat size konuşmamanızı söyleyebilir ama bizi suç mahallinden uzak tutamaz."

Schiffer omuz silktili ve Grant, "Zaten umurumda değil. Bu ... korkunç. Korkunç! Bu delilik! Yatak odası ..."

Yatak odası kanadına doğru yürüdü ve Lucas, Del, Schiffer, Green ve diğerleri de onu takip etti. Koridorun yarısında Lucas arkasına baktı ve "Burada Bayan Grant dışında kimseyi istemiyorum," dedi.

Grant Lucas'a, "Tanık istiyorum. Bu işin başından beri bana yalan söyledin ve Smalls için çalıştın. Tanık istiyorum. Connie ve Alice'i yanımda istiyorum."

Lucas, "Ben yapmadım..." dedi. Sonra durdu ve başını salladı. "Bayan Green ve Bayan Schiffer. Başka kimse yok. Hiçbir şeye dokunmayın. Görebileceğiniz ve duyabileceğiniz kapı aralığında durun ama hiçbir şeye dokunmayın. Kapıya, kapı kollarına ya da başka bir şeye dokunmayın."

Yatak odasına girdiler ve Grant sol tarafını işaret ederek, "Tuvaleti kullanmak için oraya girdim. Çantam buradaydı, şifonyerin üzerinde." Şifonyeri işaret etti. "Doug koridordaydı. Onun haberi olmadan kimse onu geçemezdi."

Ve neden bir suç ortağının arayıp Ron'u öldürmeyi planladığını söylediğini bilmiyorum. Her neyse, tuvaleti kullandım ve dışarı çıktım, dışarı çıktığımda telefon çaldı ve Connie ile konuştum, sonra telefonu çantama geri koydum ve dışarı çıktım. Doug'la birlikte..."

Yatak odasına girdiklerinde Del sol tarafa doğru kayarak banyoyu temizledi. Geri geldi ve Grant'in anlattıklarını dinledi. Bitirdiğinde sordu: "Banyodayken olağandışı bir şey fark ettin mi? Pencereden dışarı baktın mı?"

"Pencereden mi? Hayır, dışarı bakmadım. Neden?"

"Çünkü pencere kayıp gibi görünüyor," dedi Del.

- - -

LUCAS iş hayatında pek çok rezalete karışmıştı ama Grant'in evindeki olay dikkate değerdi. Hep birlikte pencereye bakmaya gittiler, hiç şüphesiz pencere kayıptı. Sonra arka bahçeye geçtiler ve orada bir çardak ağacının altında yatan üç ayrı cam levhası buldular.

Lucas, "Neden-" dedi.

Taryn elini dudaklarına götürdü ve "Kasaya girebilirler mi?" diye sordu.

"Ne kasası?" Del sordu.

Tekrar içeri girdiler ve Taryn yan masanın arkasına uzanıp bir şey yaptı ve bir kitaplık duvardan dışarı doğru döndü. Hepsi kapalı olan kasaya baktı. "Bir dakikalığına arkanızı döner misiniz?" dedi ve döndüler, "Tamam," dediğinde geri döndüler ve kasanın kilitlerini çalıştıran ağır kolu çevirdiler.

Kapıyı çekip açtı ve tamamen boş olan kasaya baktı.

Sessizlikte geriye doğru tökezledi, duvardaki boş çelik deliğe baktı ve "Hayır! Hayır! Hayır!" diye bağırdı.

Lucas kasayı açtığında kızın yüzüne bakıyordu ve ona göre kızın numara yapıyor olma ihtimali yoktu.

Tepki. Deli olsa bile; kasanın boş olduğunu bilse ve prova yapmış olsa bile.

Hiç şansın yok.

- - -

LUCAS HERKESİ oturma odasına götürüp oturttu ve BCA nöbetçi memurunu tekrar arayıp olanları anlattı. "Metro bölgesinin her yerine dağılmış insanların var." dedi.

"Dannon ve Carver'ın dairelerini bırakın. Onları mühürleyin, onlara daha sonra ulaşabiliriz. Şu anda burada bir ekibe ihtiyacım var. Onları harekete geçirin."

Grant ellerini yüzüne götürmüştü, oturma odasında volta atıyordu. Diğer herkes hiç konuşmadan oturuyordu. Green içecek bir şeyler almak için mutfığa gitti ve Lucas da onu takip etti. Green ona kişisel boy bir portakal suyu şişesi uzattı, bir tane de kendisi için açtı ve sordu, "Beni bu işin dışında tutmanın bir yolu var mı? Muhbir olarak? İşe ihtiyacım var."

Lucas, "Eğer biraz yalancı şahitlik yapma ihtimaliyle ilgili bir sorunuz yoksa," dedi.

"Bilmiyorum, çünkü sana hiçbir zaman anlamlı bir şey söylemedim," dedi.

"Düşünüyorum da, o telefona erişimi olabilecek, Dannon-Carver olayından haberdar olabilecek ve beni uyarmak isteyebilecek tek kişi ... sendin."

"Ama ben yapmadım. Ve ifadelerimizi verdiğimizde, Taryn Doug'la yatak odasına döndüğünde kapıda olduğumu göreceksiniz. Her dakika kapıyı ve girip çıkanları izliyordum. O telefon görüşmesini yapamazdım ve yapmadım."

"Yani eğer ifadeler bunu gösteriyorsa sen yoksun," dedi Lucas. "Kıçımı senin ellerine bırakıyorum. Ben senden bahsetmeyeceğim, sen de benden bahsetmeyeceksin, toplum içinde konuştuğumuz zamanlar hariç."

"Teşekkür ederim."

Meyve suyu şişelerini oturma odasına geri taşıdılar, Grant onlara baktı ve neredeyse kendi kendine mırıldandı,

"Neredeyse dört
milyon." Lucas:
"Ne?"

"Aldıkları şey buydu, her kimse. Dört milyon. Nakit, altın paralar ve çoğunlukla mücevherler. Elmaslar, altınlar. Robin yumurtası büyüklüğünde bir elmas olan Kandiyohi Yıldızı, büyükbabamdan aldığım, tek başına çeyrek milyon dolar değerinde bir Patek Philippe saat "

Schiffer ona baktı ve dedi ki, "Tamam. Ajan Davenport'un suç mahalli var. Ama siz seçilmiş bir Birleşik Devletler Senatörüsünüz ve ilgilenmemiz gereken önemli meseleler var. Hukuki tavsiyeye ihtiyacımız var. Hemen."

Schiffer etrafına bakındı: "Kimseye tek kelime etmeyin. Avukatlar gelene kadar ne Ajan Davenport'a ne de diğer polis memurlarına tek kelime etmek yok."

BÖLÜM 28

Weather genellikle gece saat ondan sabah altıya kadar çok sıkı uyurdu. Lucas her türlü saatte yatağa gelirdi, genellikle gece yarısı ile üç arasında, bu yüzden seçim gecesi yatağa gelmediğinde, altıda uyanana kadar onu özlememişti. Sonra telefona sarıldı, karnına soğuk bir yumruk yemiş gibiydi ve telefonu açtığına, "Vurulmadın," dedi.

"Hayır," dedi. "Ama biraz ateş edildi."

Beş dakika boyunca ona bu konuyu ayrıntılarıyla anlattı ve sonunda, "İki saat içinde bir gergedanı gözden geçiriyorum ve yaprak gibi titriyorum" dedi. Tercüme ettim: Başka bir cerrahın berbat ettiği bir burun ameliyatını düzeltiyordu.

"Titremeyi kes," dedi Lucas. "Ben iyiyim, Jenkins ve Shrake iyiler, Bradley ve Stack biraz berbat durumdadır ama iyileşecekler ve Del de böcek gibi görünmesi dışında iyi."

Sonra bunu açıklamak zorunda kaldı.

- - -

AVUKATLAR GELDİ ve Lucas'a resmi olarak, kapsamlı istişareler yapılana kadar müdürlerden başka ifade alınmayacağını bildirdiler. Bunu uzun soluklu bir şekilde söylediler ve olay yeri amiri aradığında Lucas buna ara vermek zorunda kaldı.

"Bölgede dolaşıyorduk ve başka bir mezara çok benzeyen bir şey bulduk. Dannon'un kazdığı mezardan yaklaşık yüz elli metre uzakta, aynı yol üzerinde, yolun aynı tarafında. Bunu belgeleyeceğiz ve açacağız."

"Yap şunu," dedi Lucas. "Ben Tubbs."

- - -

SUÇ MAHKEMESİ EKİBİ tam kadro geldi ve işe Taryn'in banyosundaki pencereyi ve dışarıdaki zemini inceleyerek başladı. Kasaya ulaşacaklardı ama amir Lucas'a, "Neden kasayı açmasına izin verdiniz? Tuş takımında parmak izi olabilirdi."

"Geri kalanına bakılırsa, gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" Lucas sordu.

"Şey, hayır. Ama . . ."

"Aması yok. Eğer bu gerçek bir soygunsa, bir profesyonel yapmıştır. En iyi profesyonellerden biri," dedi Lucas.

"Sence gerçek değil miydi?"

"Hiçbir şeyden emin değilim," dedi Lucas. Saatine baktı: "Bir telefon görüşmesi yapmam lazım. Gitmeden önce seninle tekrar konuşurum."

- - -

GÜNEŞ DOĞMUŞTU, bulutların arkasında bir yerdeydi ama tam olarak nerede olduğunu söylemek zordu. Her halükârda, Lucas garaj yolunun sonuna kadar yürüyüp valiyi aradığında dışarıyı aydınlıktı.

Valinin telefonu dört kez çaldıktan sonra Henderson, "Sabahın bu saatinde iyi bir şey olamaz," dedi.

"Partinizin seçilmiş senatörü hakkında: en üst düzey güvenlik görevlisi başka bir güvenlik görevlisini öldürdü ve onu St. Cloud'a giden Mississippi'nin yarısına gömmeye çalıştı. Biz buna engel olduk ve bir çatışma çıktı ve adam öldürüldü. Suç mahalli yakınlarda başka bir kazılmış alan buldu. Sanırım önümüzdeki birkaç saat içinde Tubbs'ı oradan çıkaracaklar."

Bir süre sonra vali gülerek, "Sen tam bir baş belasısın, Lucas. Sen ve o lanet olası Flowers, ikiniz de. Eğlence için harcadığım paranın karşılığını gerçekten alıyorum."

Lucas, "Bana işe yaramaz olduğumu söyleyen son kişi beni yatağa götürmeyi teklif etti," dedi.

Henderson, "Peki, bunu pas geçiyorum," dedi. Bir anlık sessizliğin ardından Vali, "Bu konuda arabuluculuk yapmam gerekecek. Diğer önemli kişilerle görüşmem gerekecek. Porter, tabii ki, bu konuda

devekuşu büyüklüğünde bir yumurta. Grant'in senatör olarak nasıl kalabileceğini anlamıyorum ve açıkçası bu hayal edebileceğim en iyi sonuç."

"Bu nasıl?" Lucas sordu.

"Bilin bakalım onun yerine kimi atayacaklar?" Henderson dedi ki. "Porter Smalls'u saçımdan çekdim ve daha iyi bir iş için beni desteklemekten büyük mutluluk duyacak yeni bir senatörüm olurdu ... eğer birisi, mesela bir başkan yardımcısı aramaya çıkarsa."

"Bu hiç aklıma gelmemiştii," dedi Lucas.

"Çünkü siz doğal bir politikacı değilsiniz," dedi vali. Tekrar güldü. "Bu, hayatı ilginç kılan türden bir şey."

"Tabii Dannon değilseniz. Ya da Carver."

"Şey, evet, sanırım," dedi vali. "Onlar için dua etmesi için birini görevlendireceğim."

- - -

Ondan sonra, bir sürü olay yeri incelemesi, avukatlar ve siyasi çekişmeler oldu. Tubbs mezardan çıkarıldı ve kötü bir otopside sonradan yeniden gömüldü. Kafasına beyzbol sopası gibi ağır, yuvarlak bir cisimle vurulmuştu. Ölümü çabuk olmamıştı.

Tubbs'ın Dannon'ın arabasında bıraktığı kan lekesini buldular. Ne yazık ki, bunu bulan ve örnek alan olay yeri teknisyeni, Tubbs'ın görmeyi umduğu Taryn Grant yazısını bilmeden yok etmişti. DNA, Tubbs'ın Dannon'ın arabasında olduğunu kanıtladı ama onu Dannon ya da Carver'ın öldürdüğünü zaten biliyorlardı. Böylece Tubbs'ın son, soluk, titrek çabası da boşa çıktı.

- - -

LUCAS herkesten ifade aldı ve Alice Green doğruyu söylüyordu: Grant Dannon'la yatak odasına gittiğinde Green kapıda görevliydi ve güvenlik kayıtlarında bunu yaparken görülebiliyordu. Özellikle Connie Schiffer, Grant ve Dannon'ın partiden ayrılıp yatak odasına gitmelerini merak etmiş ve Green ile bakışmışlardı.

Yeni senatörü kutlamak için geç gelen bir başka politikacı, kapıda Green ile konuştu ve oraya vardığında Grant'in odada olmadığını hatırladı. Onu sordu ve bir süre sonra yatak odasının olduğu yönden Grant ona sarılmak için yeniden ortaya çıktı.

Yatak odasının kayıtları hiçbir şey göstermiyordu çünkü oda karanlık başlıyordu. Daha sonra Grant odaya girdiğinde bir ışık titremesi olmuş ve Grant uzanıp (otomatik olarak, dedi) gizlilik düğmesine basarak kameraları kapatmış. Bir dakika sonra tekrar gizlilik düğmesine basmış (yine otomatik bir refleks olduğunu söyledi) ve çıkarken kameraları tekrar açmış. Kapıyı açık bırakmış, bu yüzden biraz ışık varmış ve kısa bir süre sonra kapı gizemli bir şekilde tekrar kapanarak ışığı kesmiş. Grant otelden dönüp banyoya giderken gizlilik düğmesine bastığında, birkaç saat boyunca kasette başka bir şey yoktu.

Kasetteki sonraki kişiler Grant, Lucas, Del ve yatak odasını araştırmak için aşağı inen diğer kişilerdi.

Tüm bunlar Grant ve Green'in söylediklerini destekliyordu, bir nokta hariç: Grant yatak odasında tuvalete gidip işeyecek kadar uzun süre kalmamıştı, tabii Kuzey Amerika'da kadınların işeme hız rekorunu kırmadıysa. Gözden kaçması imkânsız gibi görünen kesik pencereleri de bildirmemişti. Tuvalet ayrı bir kabindeydi ve pencere tam tepesindeydi. Ama hikâyesine sadık kalmış, banyodaki ışığı yakma zahmetine katlanmadığını, acelesi olduğunu ve pencereleri fark etmediğini söylemişti. Gerçekte Lucas onun Dannon'la konuşmak için geri döndüğünden şüpheleniyordu ama bunu itiraf etmek istemiyordu çünkü Dannon'ın yaptığı bir sonraki şey Carver'ı öldürmek olmuştu.

Ayrıca soygunun kapı gizemli bir şekilde kapandığında gerçekleştiğinden şüpheleniyordu, çünkü telefon o zaman çalınmış olmalıydı; ve parti zafer kutlaması için otele gittikten sonra ev kapatılmış ve köpekler serbest bırakılmıştı.

Ayrıca Green'in ya da muhtemelen Carver'ın soygunla bir ilgisi olabileceğinden şüpheleniyordu: muhtemelen bir suç ortağı aracılığıyla. Güvenlik kameralarını izledikleri için

ve Grant kameraları kapatmayı unutmuş olsaydı, kasayı açarken onu görebilirdi; muhtemelen kasanın içeriği hakkında bir şeyler biliyorlardı ve kasanın vurulmaya değer olduğunu biliyorlardı; ve dışarıdaki güvenlik önlemlerini biliyorlardı. Ayrıca hem Green hem de Carver'da telefon numarası vardı.

Her ikisinin de "Taryn "den gelen mesajla onu neden aradıklarını hâlâ anlamamıştı.

Bu hiç mantıklı gelmedi.

- - -

Olay yeri ekibinden biri, banyo penceresinin altındaki çardak çalısının altında iki küçük iz gibi görünen bir şey bulmuştu. Biri bir elin dış kenarına ait bir iz gibi görünüyordu; diğeri ise toprakta küçük bir kıvrım, muhtemelen bir topuk izi. Her ikisinin de fotoğrafını çekmişti.

Fotoğrafları Lucas'a gösterdiğinde, "Düşündüğüm şey olduklarından emin değiliz. Bu konuda tanıklık edemem. Yani, ne düşündüğümü söyleyebilirim ama iyi bir savunma avukatı kıcımlı yırtar."

"Saçmalamayı kes: Ne düşünüyorsun?"

"Kıvrımlar küçük... küçük bir el ve küçük bir topuk gibi.

Sanki bir kadın tarafından yapılmış gibi."

Büyük taşaklı biri, eski bir Gizli Servis kadını gibi, diye düşündü Lucas. Green günün erken saatlerinde bir suç ortağına yol açmak için pencereleri kesmiş olabilir miydi? Ama bu pek olası görünmüyordu. Neden Grant'in işlemek için geri dönmeyeceğini ve kesik camları fark etmeyeceğini düşünmüş olabilirdi ki?

- - -

SIYASI KARIŞIKLIK her şeyden daha eğlenceliydi. Vali, cinayetlerin gazetelere yansımalarından bir hafta sonra yine gülerек aradı ve şöyle dedi: "Seçilmiş senatörümüzü aradım ve tüm Önemli Kişilerin ne dediğini anlattım, o da hepsini bir kağıda yazmamı söyledi.

Bir parça kâğıt, küçük sivri bir külah haline getirin ve güneş görmeyen bir yere koyun. İşi bırakmıyor."

"Tanrım, okuduklarıma bakılırsa öyle *olması gerektiğini* düşünmüştüm," dedi Lucas.

Vali, "Bir milyar dolarla, istemediğiniz hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsiniz ve o da bırakmak istemiyor," dedi. "Önümüzdeki altı yıl boyunca birkaç milyon dolarlık siyasi reklam yaparsa, kimse bu küçük tartışmayı hatırlamayacak bile. Dolayısıyla, emlak vergisini gözden geçirmek gibi önemli konulara doğru ilerliyoruz."

"Bu kadar mı?"

"Pek sayılmaz. Grant'i yarın ofisimde Porter Smalls ile küçük bir toplantıya davet ettim. Mitford ve kampanya müdürü de orada olacak, senin de katılmanı istiyorum. Rose Marie'nin de gelmesini sağlayacağım."

"Nedenmiş o?"

Vali, "Çünkü herkesin burada ne olduğunu ve siz ve ben de dahil olmak üzere herkesin neyi neden yaptığını anlamasını istiyorum" dedi.

- - -

Ertesi öğleden sonra hepsi Kongre Binası'nda, valinin konferans salonunda bir araya geldi: Henderson, Grant, Smalls, Mitford, Rose Marie, Lucas, Connie Schiffer ve hâlâ Taryn'in güvenliği olarak çalışan Alice Green.

Siyasi bir toplantı için sembolik bir dostluğun bile olmaması dikkat çekiciydi. Vali herkesle tokalaştı ama kimse kimseyle tokalaşmadı.

Vali konferans masasının başına oturdu, boğazını temizledi ve şöyle dedi: "Bundan sonra hepimizin dost olmasını beklemiyorum ama en azından herkes için bazı şeyleri açıklığa kavuşturmak istiyorum. Seçilmiş Senatör Grant, kampanya ekibindeki haydut güvenlik görevlileriyle hiçbir ilgisi olmadığını ve aslında aynı kişiler tarafından kendisine uzun vadeli şantaj yapıldığını düşündüğünü açıkça ifade etti. Her halükarda istifa etmeyecek ve Ocak ayında Senato'daki koltuğuna oturacaktır."

Smalls, "Sanırım-" dedi.

Vali: "Bir dakika susar mısın, Porter? Bırak da bitireyim."

"Ben sadece-"

Henderson, "Şansınız olacak," dedi. Taryn Grant'e baktı ve "Medyaya yönelik tüm saçmalıkları bir kenara bırakırsak, pozisyonunuzun bu olduğu konusunda haklı mıyım?" diye sordu.

Grant başını salladı: "Evet."

Connie Schiffer, "Sanırım hepimiz Senatör Smalls'un-" diye söze başladı.

Vali araya girdi: "Hayır. Sessiz olun. Bunların hiçbirini istemiyoruz. Senatör seçilen Grant'in Senato'daki yerini alacağını biliyoruz. Şimdi bu davanın baş soruşturmacısı Lucas Davenport'a dönüyorum. Lucas, takip etmeye devam edeceğin herhangi bir konu var mı?"

Lucas, "Davayla ilgili çözmek istediğim birkaç küçük gizem ve bazı küçük karışıklıklar var - örneğin Minneapolis'in Senatör Smalls'u suçlamak için kullanılan dosyalarla ilgili ne yapacağına karar vermesi gerekiyor. Ancak şu anda, bu odadaki herhangi bir kişinin tutuklanması ya da yargılanması için başka bir olasılık görmüyorum. Seçilmiş Senatör Grant'in bu davayı etkili bir şekilde kapatmak için bilmemiz gereken her şeyi bize anlatmadığından şüphelendiğimi söyleyebilirim. Bu konuda elimde hiçbir kanıt yok ve Douglas Dannon ya da Ronald Carver'ın bu işe karıştığına dair bir kanıt bıraktığı ortaya çıkmadığı sürece de kanıt bulmanın bir yolunu göremiyorum. Her ikisinin de evlerini ve Dannon'ın Wells Fargo'daki kasasını inceledik. Hatırı sayılır miktarda nakit para bulduk ama Senatör seçilen Grant'i herhangi bir suça bulaştıracak bir şey bulamadık."

Henderson, "Yani yolun sonuna geldiniz," dedi.

"Evet, olağanüstü bir şey ortaya çıkmadığı sürece, ama bunun olacağını sanmıyorum."

Henderson, "Tamam. Herkese Lucas'ın bu davaya atanmasını istediğimi söylemek istiyorum, çünkü ona kesinlikle güveniyorum. Ve şimdi ona, bu davadaki herhangi biri hakkındaki şüpheleriyle ilgili olarak medyaya ya da başka birine konuşmamasını emrediyorum."

suç işlediğine dair kesin kanıt elde edene kadar. Bu herkes için açık mı? Lucas?"

"Bu çok açık," dedi Lucas.

Henderson Smalls'a döndü: "Porter."

Smalls, "Bu Amerikan siyaset tarihinin en utanç verici anlarından biridir ve ben bu tarihin bir öğrencisiyim, bu yüzden biliyorum. Bir Amerikalı siyasetçiye karşı şimdiye kadar yapılmış en acımasız karakter suikastının kurbanı oldum ve bu suikastın ana mali sponsoru aslında bundan fayda sağlıyor ve Senato'ya gidiyor. Size söyleyeyim, Senato koridorunun her iki tarafında da burada yapılanlardan korkan insanlar var. Topal ördek dönemi için Washington'a gideceğim ve oradaki dostlarımla konuşacağım."

Doğrudan Grant'e baktı: "Onlara üç kişinin öldürülmesinden suçlu olduğunuzu düşündüğümü, çocuk pornosu iftirasının sponsoru olduğunuzu ve sizin gibi sosyal patolojiye sahip bir kişinin - bir psikopat olduğunuza inanıyorum ve bunu onlara söyleyeceğim-Senato'da yeri olmadığını düşündüğümü söyleyeceğim. Ve görev sürenizin altı yılı boyunca Minnesota'da bunu savunmaya devam edeceğim ve aksi takdirde sahip olabileceğiniz olası siyasi kariyerinizi mahvetmek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Grant ona gülümsedi ve "Siktir git" dedi.

Vali dedi ki, "Tamam, tamam, Porter. Şimdi, Taryn, bizim için bir şeyin var mı?"

"Hayır, pek sayılmaz. Olabileceğim en iyi senatör olacağım, bu çılgınlığa dahil olduğum fikrini reddediyorum." Smalls'a baktı: "Sana gelince, devam et. Eğer altı yılını bunun için mücadele ederek geçirmek istiyorsan, işimiz bittiğinde işsiz ve parasız kalacaksın. Kendimi savunmak için bir medya kampanyası için yüz milyon dolar ayırmakta bir sakınca görmüyorum."

"Siktir *git*," dedi Smalls. Ve, "Bu arada, Ajan Davenport'a bu konudaki çalışmaları için teşekkür etmek istiyorum. Kaybetmiş olsam bile harika bir iş çıkardığını düşünüyorum."

Grant araya girdi: "Ve Davenport'un bu davada gereksiz yere ölümlere yol açan koşulları yarattığını düşündüğümü söylemek istiyorum, eğer biraz daha ihtiyatlı olsaydı, hala

Helen Roman, Carver ve Dannon hayatta ve ne olduğunu gerçekten kanıtlayabilirler, böylece ben de kesin olarak aklanmış olurum."

Smalls osuruk gibi bir ses çıkardı ve Henderson, "Bu yorum için teşekkürler Porter," dedi.

Biraz daha ileri geri konuştuktan sonra Henderson toplantının bittiğini ilan etti. "Hepimiz geri dönüp bugün burada duyduklarımızı düşünmeliyiz, gerçekten iyi düşünmeliyiz. Savaşı sonlandırmaya başlamalıyız. Böyle bir şeyin bir daha asla yaşanmasına ihtiyacımız yok."

Toplantıdaki insanlar konferans salonundan dışarıya, dış ofise doğru aktılar ama sonra konuşmak için durdular: Grant Schiffer ve Rose Marie ile, Smalls Mitford ile. Henderson, Lucas'ı kenara çekerek, "Soruşturmanın geri kalanını çok sessiz tutalım. Sessiz moda geri dönelim."

"Yapacak pek bir şey kalmadı," dedi Lucas. "Başka ciddi bir şey çıkarsa sana haber veririm ama sanırım bitti."

"İyi iş," dedi Henderson. "Ama lanet olası kanlı. *Lanet olası kanlı.*"

Lucas, Green'in topluluğun kenarında gezindiğini gördü ve ona el salladı. Green geldi, Rose Marie'yle konuşan ve Green'le ilgilenmeyen Grant'e biraz endişeyle baktı.

Lucas, "Sayın Vali, bu Alice Green, eski bir Gizli Servis ajanı ve Bayan Grant'ın güvenlik görevlisi. Dürüst bir kadın olduğunu düşünüyorum ve eğer bir gün personelinizde kişisel güvenlik yardımcısı açığı olursa ... oldukça etkilidir."

Henderson gülümseyerek onun elini tuttu ve hemen bırakmadı. "Aman Tanrım, yaklaşan başkanlık sezonu için son hazırlıklarımızı yaparken, benim de bir boşluğum olabilir..." dedi.

Lucas uzaklaştı ve konuşmalarına izin verdi.

- - -

KASANIN DİĞER PARÇALARI birbiri ardına yol kenarına düştü.

Minneapolis Polis Departmanı, düzinelerce personelinin bir eğlence biçimi olarak çocuk pornosu izlemesi olasılığı konusunda kendisini soruşturmak için çok az iştah gösterdi. Birkaçı

Hikayenin kırıntıları ortaya çıktı ve yönetimin üzerine toprak atarken bile tam bir soruşturma yapılacağına dair ciddi güvenceler vardı. Quintana, aptal değildi, herkesten özür diledi ve eğer başına kötü bir şey gelirse her şeyi ortaya dökmek zorunda kalacağını ima etti. Kınama cezası ve üç günlük ücretsiz uzaklaştırma cezası aldı ve işine geri döndü.

Demokrat casus Knoedler avukat tuttu ve avukatlar kısa sürede her şeyin Bob Tubbs-Helen Roman bağlantısıyla açıklanabileceğini ve aksi yönde hiçbir tanık olmadığını fark etti. Olaya "Sadece Politika" etiketi yapıştırdılar ve öylece kaldı.

Roma cinayetinin zanlısı Clay serbest bırakıldı ve Minneapolis cinayet masası dedektifi Turk Cochran buna biraz sinirlenerek Lucas'ın cep telefonu numarasını Clay'e verdi ve haftada en az bir kez kontrol edip Lucas'a neler yaptığını anlatmasını söyledi. Clay bunu yapmaya başladı ve Lucas'ın telesekreterine uzun mesajlar bırakarak Lucas'ı çileden çıkarmakla tehdit etti.

- - -

Silahlı saldırıdan İKİ HAFTA SONRA, valinin ofisindeki toplantıdan birkaç gün sonra, Dannon'un teyzesi Wichita, Kansas'tan Minneapolis'e, Dannon'un dünyevi mallarını kendisine devredecek belgeleri imzalamak için geldi. Anne ve babası yirmi yıl önce bir trafik kazasında öldüğü ve kimsenin bulabileceği bir vasiyetname bırakmadığı için en yakın akrabasıydı.

Olay yeri inceleme ekibi Lucas'a, kadının eşyaları incelemek ve bir envanter imzalamak için dairesine geleceğini söyledi ve Lucas son bir kez bakmak için uğradı. Bir BCA memuru envanterle birlikte oradaydı ve Lucas bakacak yeni bir şey bulamadı. Teyze envanteri imzaladıktan sonra ona doğum günü ambalaj kâğıdıyla kaplı bir kutu verdi; kutunun ambalajı açılmıştı.

"Bence bunu senatör olan o kadına vermelisin," dedi teyze. Kadının adı Harriet Dannon'dı.

Lucas gümüş bir çerçeve çıkardı. İçinde Grant'in kampanya sırasında gençlerle el sıkışırken çekilmiş haber tarzı bir fotoğrafı vardı.

kızlar, arka planda da Dannon görünüyor. Çerçevenin üzerinde şöyle yazıyordu: "Her zaman arkanı kollayacağım. Sevgiler, Doug."

"Onun kötü bir adam olduğunu hiç düşünmedim," dedi Harriet Dannon. "Ama onu daha çok bir çocuk olarak tanıdım. Bir izciydi. . Hiç düşünmedim ..."

- - -

LUCAS, Harriet Dannon'ın neden fotoğrafı Grant'e vermesi gerektiğini düşündüğünü tam olarak bilmiyordu ama fotoğrafı aldı ve dışarı çıktığında, "*İyi olabilir*" diye düşündü. Evinden çok uzakta değildi ve arabayı oraya sürdü, garaj yoluna girdi ve arama düğmesine bastı.

Tam bir dakika sonra -bir tartışma olmuş olabilir, diye düşündü- kapı geri açıldı. Dışarı çıktı, ön kapıya doğru yürüdü ve kapı o yaklaşırken açıldı. Alice Green oradaydı: "Ne var ne yok?"

"Dannon'un şehir evini kapatıyoruz. Senatör Grant içeride mi?" "Kütüphanede bekliyor. Köpeklerle birlikte."

Lucas spor ceketinin içine uzanıp 45'liğine dokundu ve Green ona sırtıttı. "Buna gerek kalmayacak," dedi. Ve çok sessiz bir şekilde: "Vali için teşekkürler. Bu işe yarayacak."

"Dikkatli ol," dedi.

- - -

GRANT KÜTÜPHANEDEYDİ, ayaklarının dibinde iki köpeğiyle birlikte kanepenin ortasında oturuyordu; Kleopatra ve bir çift sfenks gibi, diye düşündü Lucas.

Adam içeri girdi ve kadın "Ne istiyorsun?" diye sordu.

"Dannon'un dairesindeydim, kapatıyorduk. Bunu bırakmış: Sanırım bunu sana verme şansı olmadı."

Önce fotoğrafa, sonra da yazıya baktı, sonra da kanepenin üzerine fırlatıp attı. "Bu kadar mı?"

Çok soğuk, diye düşündü Lucas. "Sanırım," dedi. Uzaklaşmak için döndü ve odanın kenarında geri dönerek, "Bu işe karıştığını çok iyi biliyorum," dedi.

Tek kelime etmedi ama gülümsedi ona, uzun bir kolu kanepenin tepesindeydi, boynunda yeni bir altın zincir parlıyordu. Eğer bir jüri bu gülümsemeyi görseydi, onu mahkum ederdi: bu hem kasıtlı bir itiraf hem de bir zafer gülümsemesiydi.

Ama odada jüri yoktu. Lucas başını salladı ve uzaklaştı.

- - -

Arabanın içinde, garaj yolundan geri geri çıkarken iki şey düşündü.

Bunlardan ilki, Porter Smalls'un Grant'i diğer Kongre üyeleriyle birlikte karalamaya yemin ederek boşa kürek çekmesiydi. Topal ördek oturumuna gidip Taryn Grant hakkında istediği kadar şikâyet edebilirdi ama hiçbir şey yapılmayacaktı çünkü Grant kazanmıştı. Lucas'a göre Kongre'nin büyük bir kısmı Taryn Grant'in muzdarip olduğu psikolojik kusurlardan muzdarip görünüyordu -ya da bakış açınıza bağlı olarak Taryn Grant'in hoşuna gidiyordu. Kendilerini beğenmişlikleri, kendi hedeflerinden başka hiçbir şeyi önemsememeleri, güçle meşgul olmaları...

Taryn Grant sadece uyum sağlamakla kalmayacak, hayranlık da duyacaktı.

İkinci düşünce: Grant'in cinayetlere karıştığına inanıyordu - cinayetleri işlemesi gerekmiyordu ama onları yönlendiriyor ya da onaylıyordu. Psikopat bir kişilik, cinayetten aldığı türden bir hazzı bir kez aldıktan sonra, genellikle başka bir hazza ihtiyaç duyardı.

Yani: Taryn Grant ile tekrar görüşüyor olabilir. Bunu ilginç bulacaktır.

- - -

BİRKAÇ HAFTA daha geçti.

Ohio'daki kitlesel bir silahlı saldırı diğer her şeyi haberlerden sildi ve tüm seçim savaşı dikiz aynasına kaymaya başladı.

Flowers, eski bir kablo tesisatı teknisyeni olan Rochester'lı Maymun Adam Tecavüzcüsünü Mayo Kliniği'nin acil servisinde tutukladı. Yanlış bir kadına bulaşmıştı, elinde çekiç olan bir kadına.

yatağının yanındaki yan sehpayı koydu. Tecavüzcü Maymunlar Cadılar Bayramı'nda giydiği maymun kafasını takıyor olsa da, bu kafa kadının on altı onsluk ustalık pençesiyle boy ölçüşemezdi. Adamı yere serdikten sonra, ayak kemiklerini, fibulalarını, tibialarını, patellalarını ve femurlarını metodik bir şekilde kırarak koşamayacağından emin oldu. Flowers onun üç ay içinde oturma duruşmasına çıkacağını tahmin ediyordu, çünkü ayakta duramayacağı kesindi.

Lucas her gün bir süre ofisteki koltuğunda oturur, park alanına ve bir kanıt deposuna bakan penceresinden dışarı bakar ve Grant davasını düşünürdü. Grant'in mücevherleri pek umurunda değildi ama telefon onu rahatsız ediyordu.

Başka birinin bu işi nasıl yapmış olabileceğini düşünüp durdu ve bir gün *Kidd'in güvenlik kameralarını izleyebileceğini* düşündü. Ve *Kidd'in omuzlarını o yatak odasının penceresinden geçirmesine imkân olmadığını* düşündü. Ve Lucas, *Lauren'in önceki kariyerinden bahsederken, "Sigorta eksperini" dediğinde Kidd'in gözlerinde bir parıltı var mıydı* diye düşündü.

Lauren'ı düşündü ve onun bir sigorta eksperinden çok daha ilginç olduğunu düşündü. Ondan daha ilginç *görünüyordu*. . . .

Kadının ehliyetine baktı ve evlendiklerinde Kidd'in adını aldığını gördü. Nereye gittiğine dair hiçbir fikri olmadan, boş boş evlilik cüzdanlarına baktı ve kızlık soyadının Lauren Watley olduğunu gördü.

Sonra iş kayıtlarını kontrol etti. . . .

Ve orada, çok eskiden, Duluth'taki Wee Blue Inn'de garson olarak çalıştığını öğrendi, sahibi Weenie adında bir adamdı.

- - -

LUCAS, Weenie hakkında her şeyi biliyordu. Bir zamanlar Minnesota'nın önde gelen kaçakçılarından ve suç kolaylaştırıcılarından biriydi. Bunu herkes biliyordu ama gençliğinde bir dizi hırsızlıktan tutuklanıp kısa bir süre gençlik cezaevinde kaldıktan sonra hiçbir suçtan hüküm giymemişti.

Hiç tutuklanmadı çünkü sadece üst düzey mallarla, en iyi profesyoneller tarafından alınan mallarla ilgileniyordu; silahlarla veya rutin olarak şiddet kullanan kimseyle ilgilenmiyordu. Sadece iyi mallarla. İki kilo altın mücevheri bir yığın yüz dolarlık banknotla değiştirmeniz gerekiyorsa, Weenie bunu sizin için yüzde yirmi karşılığında yapabilirdi. Bir kasayı kesip açmanız gerekirse, bunu sizin için yapabilecek bir makinist tanıyordu.

Ve Lauren on beş yıl boyunca, bazen LuEllen adıyla garson olarak çalışmıştı. *On beş yıl mı?* Lucas güldü: Bu mümkün değildi.

Mümkün değil. Onu *o kadar* iyi tanıyordu ki.

Olası olan, Weenie'nin ona bir iş kaydı sağlaması, parayı cebine atarken maaşını yazmasıydı. Bu arada o da her ne yapıyorsa yapıyordu. . . .

Lucas bunun ne olduğundan tam olarak emin değildi ama şimdi bir fikri vardı... daha fazla kaşınması gereken bir kaşıntı.

- - -

Dannon'la çatışmadan bir ay sonra, gevrek, parlak, kuru bir Aralık gününde Lucas 911'ine bindi ve I-35'te kuzeye yönelip biraz gevşedi. Öğle vakti Duluth'tan geçti, ana caddedeki Pickwick'te durdu, köfte ve patates püresi yedi ve sonra Superior Gölü kıyısındaki küçük bir kasaba olan Iron Bay'e doğru yol aldı.

Iron Bay bir zamanlar bir takonit fabrikasında çalışan işçilerin eviydi ve fabrika kapanınca kasaba da kapandı. Bir zamanlar bir ev on bin dolara satın alınabiliyordu ve birçoğu terk edilmişti. Kasaba o zamandan beri daha iyi günler görmüştü, ancak henüz bir bahçe yeri değildi.

Lucas yıpranmış bir işçi sınıfı mahallesinden geçerek ilerledi ve sonunda küçük, çiftlik tarzı bir evin garaj yoluna girdi. James Corcoran adında iri yarı, yaşlı bir adam kapıya geldi ve sigarasını yakarak, "Bence bu araba tam bir para kaybı. Boxster almalıydın. Tüm sürüş, yarı fiyatına."

Lucas arabasını kontrol ederken, "Görünüşüne takıldım," dedi.
"Boxster güzel ama bilirsin işte... 911 911'dir."
"İçeri gel," dedi yaşlı adam. "Bira ister misin?"
"Elbette."

- - -

Oturma odasında otururlarken bir zamanlar kasabanın tek polisi olan Corcoran, "Lauren Watley. O kızı hatırlıyorum ve umarım iyidir."

"Milyoner bir sanatçıyla evli," dedi Lucas.

"Aferin ona, aferin ona," dedi yaşlı adam. "Babası kasabadaki en büyük pisliklerden biriydi. Akıllı adamdı, fabrikada mühendisti ama işini kaybedince pılsını pırtısını topladı, her şeyi arabaya yükledi ve çekip gitti. Bildiğim kadarıyla bir daha arkasına bakmadı. Son kuruşuna kadar da aldı. Janice Watley bir sabah uyandığında kedi maması alacak kadar parası yoktu."

"Lauren o zaman kaç yaşındaydı?"

"Gerçekten bilmiyorum," dedi Corcoran. "Ortaokul, sanırım. Babası çekip gittikten sonra, aile sosyal yardım ve nafaka almaya başladı, ama bu da bir şey değildi. Sonra kasabada bazı hırsızlık olayları olmaya başladı. Bunu kim yapıyorsa, neler olduğunu, kimin neye sahip olduğunu ve nerede olduğunu biliyordu. Uzun bir süre sadece paraydı. Ama sonra, kasabadaki tek değerli şey olan maaş günü kredi şirketini işleten bir adam vardı. Bir para koleksiyonu vardı ve ortadan kayboldu. Muhtemelen elli bin dolar değerindeydi."

"Lauren'ın yaptığını mı düşündün?"

Corcoran, "Bilirsiniz, bu küçük kasaba şeylerinden biriydi," dedi. "Orada herkes durumlarının ne olduğunu biliyordu. *Hiç* paraları yoktu. Janice iş bulamıyordu ... fabrika kapandıktan sonra kimse iş bulamadı. Yani acı çekiyorlardı. Ama yeterince acı çekmiyorlardı. Kullanılmış bir araba için para buldular. Bir şeyler için nakit ödüyorlardı ... ve bir yerlerden para geldiğini hissediyorlardı."

"Ama kanıt yoktu."

"Kanıt yok. Lauren liseye gidiyordu ve sonra bu para koleksiyonu ortadan kayboldu. Sahibinin adı Roger Van Vechten'di. Sigorta şirketini dava etti, çünkü ona sadece otuz bin vermek istediler ve o elli bin istedi. Ama bu daha sonraydı. Sikkeler kaybolduktan hemen sonra Duluth'a gittim, tamamen başka bir şey için, bir şey satın almak için, ne olduğunu hatırlayamıyorum ... her neyse, Wee Blue Inn'den çıkan küçük Lauren'i gördüm. Oradaki adamı tanıyor musun? . ."

"Weenie . . ."

"Evet. Şimdi ölü," dedi Corcoran. "Yukarı Orta Batı'daki en büyük çeteydi. Herkes bunu biliyordu. Asıl soru şuydu: Lauren Wee Blue Inn'den çıkarken ne yapıyordu? Bunun cevabını bildiğimi düşündüm ve onu Iron Bay'e kadar takip ettim, evine vardık ve onu destekledim. Ceplerini açtırdım. İki doları ve biraz bozukluğu vardı. Arabayı kontrol ettim."

"Arama izniniz var mıydı?"

Corcoran güldü ve sonra öksürmeye başladı. Kendine geldiğinde, "Oh, hayır. O zamanlar burası farklıydı. Ben sadece yapılması gerekeni yaptım. Her neyse, onu kontrol ettim, kızgındı ama hiçbir şeyi yoktu. Oraya bir garsonluk işine başvurmak için gittiğini söyledi. "Lauren, sen garson değilsin." dedim. O da, "Jim, sen hiç fakir olmadın." dedi. Onun yaşındaki herkes bana 'Bay Corcoran' derken o bana 'Jim' diyordu. On beş yaşındaydı ve büyümüştü."

"Böyle kadınlar, böyle kızlar tanıdım," dedi Lucas, Letty'sini düşünerek.

"Ama asıl mesele bu değildi," dedi Corcoran. "Asıl önemli olan, burada Şehirlerde bağlantı kuran ve yerel kokain bayiliğini alan bazı cahillerin olmasıydı. Bir gün şeriften birkaç şerif yardımcısı ödünç aldım ve onlara baskın yaptık ve yarım kilo kokain ve sekiz bin dolar nakit para aldık. Bunları, belediye binasının yan tarafında bulunan polis merkezindeki kanıt kafesine kilitledim. O gece biri belediye binasının arka kapısını kırdı, alçıpanı kırarak polis ek binasına girdi, kafesin kilidini kesti ve parayla kokaini aldı. Lauren olduğunu çok iyi biliyorum."

Kanıt. Ona baktım ve bana nasıl baktığını görebiliyordum: komik olduğunu düşünüyordu. Onu desteklediğim için benden intikam alıyordu."

Lucas gülümseyerek, "Evet, bunu yaptığını görebiliyorum," dedi. "Onunla ilgili bir şey mi buldun?" Corcoran sordu.

"Sende tam olarak ne var," dedi Lucas. "Bir inanç." "Ve zerre kadar kanıt yok."

"Tek bir zerre bile yok," dedi Lucas.

"Aferin ona," dedi Corcoran. "O kızı hep sevmişimdir."

Lucas şehirden çıkarken tek benzin istasyonunda durup bir diyet kola ve Hostess Sno Ball taklidi ne varsa aldı ve kendini bir kartpostal rafına bakarken buldu.

- - -

BİRKAÇ GÜN sonra, Lauren ve Kidd geç bir öğle yemeği için dışarı çıkıyorlardı ve postaları kontrol etmek için alt koridorda durdular. Lauren posta kutusundan bir kartpostal çıkardı ve Kidd, "İyi bir şey var mı?" diye sordu. "Lucas'tan bir kartpostal. . . . "Burada olmadığına sevindim' yazıyor."

Yüzünde şaşkın bir ifadeyle kağıdı çevirdi ve Iron Körfezi ile Superior Gölü'ne bakan bir fotoğraf buldu.

"Kahretsin," dedi şaşırmış bir halde. "Ne?"

"Lucas biliyor."

- - -

ON BEŞ DAKİKA SONRA, sıcak kış ceketlerine sarınmış halde, Kidd'le birlikte Robert Street köprüsünde yan yana durmuş, Mississippi'nin karanlık sularına bakıyorlardı.

Kidd, "Seni tanıdığımdan beri, onca yıl boyunca, sana yapıştırabilecekleri herhangi bir şeyi sakladığın tek zaman bu," dedi.

"Çünkü muhteşem," dedi. Parmaklarından altın bir saat sarkıyordu. "Bu bir Patek Philippe, 1918'den kalma. Araştırdım, değeri çeyrek milyona kadar çıkabilir."

Kidd, "Biri görseydi seni asardı," dedi.

"Biliyorum," dedi. "Ama onu bir katile geri vermeyi reddediyorum." "Yine de çok yazık," dedi Kidd.

"Bir Monet olsaydı bunu yapar mıydın?"

"Tanrı aşkına, hayır," dedi Kidd. "Eğer bu bir Monet olsaydı

..

Ben ..."

"Onu asla nehre düşürmezsin," dedi Lauren. Parmaklarını gevşetti ve saat kışın gri ışığında altın bir çizgi gibi düştü ve çeyrek milyon dolar köprüünün altındaki siyah suda kayboldu.

Lauren ellerinin tozunu alırken, "İşte bu kadar," dedi. "Artık tek bir kanıt bile yok."

"Zerre kadar bile yok," dedi Kidd, bir kolunu onunkine dolayarak. "Hadi, küçük ev kadını. Gidip bir çizburger alalım."

- - -

[İçin a tamamlandı](#) [Liste](#) . [Bu yazarın kitaplar](#)
[tıklayın](#) [Burada veya adresini ziyaret](#)
edinwww.penguin.com/sandfordchecklist

VISIT PENGUIN.COM

Okuduğunuz kitap
hakkında daha fazla bilgi
mi arıyorsunuz?

1. Buzlu yardım
bir sonraki yemek ben cad"

VISIt

PENGUEN. COM / HOŞGELDİNİZ

for book recommendations,
reading group guides, videos,
author interviews and more.

İçindekiler

[Ayrıca John Sandford](#)
[tarafından Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[İthafı](#)

[İçindekiler](#)

[BÖLÜM 1](#)

[BÖLÜM 2](#)

[BÖLÜM 3](#)

[BÖLÜM 4](#)

[BÖLÜM 5](#)

[BÖLÜM 6](#)

[BÖLÜM 7](#)

[BÖLÜM 8](#)

[BÖLÜM 9](#)

[BÖLÜM 10](#)

[BÖLÜM 11](#)

[BÖLÜM 12](#)

[BÖLÜM 13](#)

[BÖLÜM 14](#)

[BÖLÜM 15](#)

[BÖLÜM 16](#)

[BÖLÜM 17](#)

[BÖLÜM 18](#)

[BÖLÜM 19](#)

[BÖLÜM 20](#)

[BÖLÜM 21](#)

[BÖLÜM 22](#)

[BÖLÜM 23](#)

[BÖLÜM 24](#)

[BÖLÜM 25](#)

[BÖLÜM 26](#)

[BÖLÜM 27](#)

BÖLÜM 28

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

